

اغراض كنديا

پيٽو شرح

تحرير كنديا

تأليف

المفتي محمد صالح المنجد

مفتي طارق صالح (رحم)

مكتبة العلوم الدينية

تمام فنون کے کتب کے پی-ڈی-ایف ہمارے ویب سائٹ سے اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید کتب شامل کر رہے ہیں اس لیے آپ ہفتے میں ایک بار ضرور ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو چیک کیا کریں۔

ابھی مطلوبہ پی-ڈی-ایف مفت ڈاؤن لوڈ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی

تمام فنون

کتاب پیژندنه :

کتاب پیژندنه
مؤلف: ...
موضوع: ...
تعداد صفحات: ...
تعداد جلد: ...
تاریخ چاپ: ...
مکان چاپ: ...
قیمت: ...
شابک: ...

یادونه ...

المکتبة العلوم الدينية

- ۱..... متوجه سه:
- ۲..... معنی دتوکل داده.....
- تشریح
- ۳..... په حروف جاره ووکی دوه مذهبه اودهغو تفصیل.....
- بصیرین کوفین.....
- دحصراقسام.....
- ۴..... قونه یارحیم.....
- ۶..... اهل کشف وریاضه.....
- ۷..... شمالی منجمد بحر.....
- ۹..... اول وارالله ﷺ شه شی پیدا کړی ده.....
- ۱۰..... کائنات له شه شی څخه پیدا دی.....
- عزیزانو دلته تحقیق سته متوجه سی.....
- دماډې پیژندنه.....
- ۱۱..... دواجب قسمونه.....
- ۱۲..... دمتنع قسمونه.....
- قوله اللهم اجعل الخ.....
- ۱۳..... دموصول په باره دابن حاجب نظر.....
- ۱۵..... لفظ دالله ﷻ ډیر خصوصیتونه لری.....
- ۱۶..... دالله اصل.....
- هغه خوشیان چی ورک دی.....
- ۱۷..... دلایما تصرفات.....
- ۱۸..... ددال بالمطابقه تقسیم.....
- دمفرد بیان.....
- ۱۹..... دفعل اقسام.....
- داسم اقسام.....
- دمنقول اقسام.....
- ۲۰..... دمجاز اقسام.....

۲۱. مجاز متعارفیر (۱۲) استعار و تقسیم ده.....
۲۲. که د لاسیما وروسته مفرد واقع وو.....
۲۳. افعال عامه.....
۲۴. لا تبریہ چی هر کله عمل کوی.....
۲۵. په استثنا کی دا حنافو مذهب.....
۲۷. د سبحانه بیان او تشریح.....
۲۸. د جمهورو مذهب داده.....
۲۸. د سید سند مذهب داده.....
۲۹. د محقق دوانی مذهب داده.....
۲۹. د سید زاهد هروی مذهب داده.....
۳۰. جمهور او سید سند.....
۳۱. بسم الله شریفه په قرآن کریمه کی داخله ده او که نه.....
۳۲. د حروفو اقسام.....
۳۲. مکان څه شی ده.....
۳۳. ظرف مستقر او ظرف لغوه.....
۳۳. د منصوبات اصول.....
۳۳. د مصدر بیان.....
۳۴. حذف ویرینه.....
۳۴. د لیک اصل.....
۳۶. د سعیدک اصل.....
۳۶. د شیخ رضی رحمته الله علیه قانون.....
۴۰. دیر اہینو تقسیم.....
۴۰. د مصدر اسم مصدر علم مصدر بیان.....
۴۱. حقه خبر داده.....
۴۲. د صیغی تحقیق شی د ده.....

	د استعمال تحقیق نی دادہ.....
۲۳	د تحریر ملا صاحب اعتراضا وانی.....
۲۵	د غہ نسخہ دہ تحریر طالبان سرہ پردی.....
	د شارح یعنی قاضی محمد مبارک حاشیہ.....
۲۹	د قاضی محمد مبارک دري سرہ جوابونہ مستقل دی.....
۵۲	اصلی اقوی جواب.....
	تسیح، او تقدیس.....
	قولہ ما اعظم شانہ.....
	د ما اعظم شانہ د ترکیب، صیغی، معنی، تحقیق.....
۵۳	ابن حاجب پہ کافیہ کی وانی.....
۵۴	دلته یوہ مهمہ خبرہ دادہ.....
۵۶	پہ ما تعجیبہ کی مذاہب.....
۵۷	تئوین لپارہ د (۲۸) معانی و وراخی.....
۵۹	بل مذہب دفراء دہ.....
۶۱	شان خہ شی تہ ویل کی پری.....
۶۳	د معرب اقسام مرفوعات، منصوبات، مجرورات.....
	د اسم د قسمونویان.....
۶۶	د حال او وہ (۷) اقسام.....
۶۹	اوس د تعریف اقسام در تہ تشریح کوم.....
۷۲	پہ اجتماع د ترکیب ذہنی او خارجی کی (۳) مذہبہ.....
۷۴	اوس د بہاری صاحب د مذہب تشریح کوو.....
۷۵	او بہاری صاحب مطلقا تلام لازم ثابتہ وی.....
۷۸	د انضمام الیہ او انضمام فیہ فرق.....
	مخکی موربو ویل.....
۷۹	د اجزا و تقسیم.....
	د تسلسل د ابطال براہین او وہ (۷) دی.....
۸۶	جو اس باطنہ.....

- ۹۱..... دلته دوه جوا بونه نورسته.
- ۹۲..... بل جواب.....
- ۹۳..... په مسئله د علم د الله ﷻ کی تحقیق.....
- ۹۴..... د دوهم دلیل جواب داده.....
- ۹۵..... پر علم د الله ﷻ خوا قصر او اخصر دلائل.....
- بل مذهب د انکار د صریحی کفار و داده.....
- بل مذهب د انکار.....
- ۹۶..... بل خلورم مذهب د انکار داده.....
- دوهم مذهب د اشراقیون ده.....
- وروسته له وجوده څخه په زمان کی د امذاهب دی.....
- ۱۰۱..... او هغه حکما، چی زمانه قدیمه بولی.....
- اتم مذهب د نصرالدین طوسی ده.....
- نهم مذهب د ماتریدیه ووده.....
- لسم مذهب د جمهور و د متکلمین ده.....
- ۱۰۲..... (۱۱) مذهب د غه د جلال مذهب ده.....
- (۱۲) مذهب د میرباقر داماد ده.....
- (۱۳) مذهب د فر فریوس ده.....
- (۱۴) مذهب د اتباع د فر فریوس ده.....
- (۱۵) مذهب د اتباع فر فریوس ده.....
- (۱۶) مذهب د قاضی محمد مبارک ده.....
- ۱۰۴..... (۱۷) مذهب د متاخرینو ده.....
- (۱۸) مذهب د معتزله ووده.....
- ۱۰۵..... (۱۹) مذهب د صوفیه ووده.....
- یو خویل مذهب هه سته.....
- ۱۰۶..... دا اته مذهب په اشتراک معنوی کی سوو.....
- ۱۰۸..... د لاینتج بحث.....
- حد او سطر مکرر په مابین ده اصغر او اکبر کی.....

- دلته دوه مذہبہ دی.....
- تماثل او دہغه بیان.....
- ۱۱۱.....
- دلته خوشیان ضروری دی.....
- ۱۱۲.....
- اختلاف د حکماؤ اشرافیون او مشائیون په اوله هیولی د عنصریات کی ده.....
- ۱۱۷.....
- د حقیقیه محضه ووتفصیل.....
- ۱۱۹.....
- د قدر مشترک بیان.....
- ۱۲۴.....
- دلته یوه خبره سته هغه داده.....
- ۱۲۵.....
- مراتب او مقامات دادی.....
- ۱۳۳.....
- دوهمه مرتبه.....
- =.....
- او دادریعی مرتبی ته محوه او اثبات ویل کیږی.....
- ۱۳۴.....
- مشائیین.....
- ۱۳۶.....
- دغه تقدم ذاتی دری اقسام لری.....
- ۱۳۸.....
- د فقهاء مذہب داده.....
- ۱۴۷.....
- قدرة متعارف پر دوه قسمه ده.....
- ۱۵۴.....
- و عبدلرہ چی قدره متوهمه ورکوی د امذہب داشاعره ووده.....
- =.....
- لمردری خله دلویدلو وروسته راگر خیدلی ده.....
- ۱۵۵.....
- د کسب او د خلق فرق.....
- =.....
- په آل کی پنځه مذہبہ دی.....
- ۱۶۰.....
- د محمد ﷺ شجره ترادم علیہ السلام پوری.....
- ۱۶۱.....
- حجه په اصطلاح د منطق کی دری شیان دی.....
- ۱۶۳.....
- تشبه په لغه کی.....
- ۱۶۴.....
- دلته استعاره وپیرنه.....
- ۱۶۵.....
- په استعاره مکنیه کی (۳) مذہبہ.....
- ۱۶۶.....
- قوله الهدایه:.....
- ۱۶۸.....
- حروف شرط وپیرنه.....
- ۱۷۲.....
- د مبنیات پیرندنه.....
- ۱۷۵.....
- د بعد د بناء او اعراب حالتونه.....
- ۱۷۶.....

۱۷۸		د هدايت د بحث
۱۸۲		مجهول دوه قسمه ده
۱۸۳		سلسله د تصديقات
۱۹۹		د مقدمه د صيغې تحقيق
۲۰۰		د مقدمه اقسام
۲۰۲		تحقيق داده
۲۰۳		بعض د متأخرينو واپي
۲۱۰		په علم احساسې كې مذاهب
۲۱۲		اوشېخ الاشراق پر حكماؤ طبعينو سوال كوي
۲۱۳		معلوم حكما، جواب ور كوي
۲۱۶		جلال دوانې جواب ور كړېده
۲۳۷		دوهم اعتبار
==		دري يم اعتبار
۲۴۶		د جلال دوانې قول

تمت بالخير

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العلمين حمداً كثيراً، طيباً، وصلى الله تعالى على اشرف المخلوقات، سيد السفليات، والعلويات، ناجي البشرية، ماحي الكفر، والطغيان، والضلالة، سيد الانبياء، محبوب الكبرياء، محمد بن المصطفى وعلي أله، واصحابه وعترته اجمعين امين. عزيزانو ثرنگه چه شما خه ڏيرو مخلصو شاگرد انوفاضلان مدرسين دي او نورو شاگردانو طالبانو له ما خه په ڪراتو، مراتو دا خواهش ڪريده چي سوږ ته يوه شرحه پر مغز دمنطق چي عبارت نه هغه خه ڪنديا ده جوږه ڪڙه نو ما ددوي دغه خواهش قبول ڪڙي ددوي مطالبه مي ومنله نوؤس كه الله ﷻ وما ته توفيق راکڙي نوانشاء. الله تعالى دغه ددوي خواهش به سرته ورسپڙي ماشروع په وکوله متوڪلا، على الله تعالى، دُنَاغَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا أَنْتَ بَصِيرٌ

ترجمو: و عليك التكلان، التكلان يار حيم، صل على من اوجدت الكائنات بعزته اللهم اجعل ما حصل بجهدي، مقبولاً كما جعلته مسئولاً، وانفع لسائر المبتدئين من اصحاب التحصيل لا سيما من كان من زريتي، آمين، آمين، آمين، اي الله ﷻ اي مهربانه خالقه پرتامي توکل ده پر هغه ذات باندی رحمت وڪڙه چي ٽول مخلوقات، دده دشرف له وڃي خه تا پيدا ڪڙي دي اي الله ﷻ هغه خه چي زما په ڪوشش سره حاصل شوي دي هغه په خپل دربار ڪي قبول، او مقبول وگزره. اي دکائناتو خالق، اوازق، ڪله چي ما و تاته دتوفيق او قدرت سوال وڪڙي چي پر جوږولو دڪتاب باندی وماته توفيق راکڙه دغه سوال دي قبول ڪڙي ماته دي قدرت راکڙي ڪتاب مي جوږي ڪڙي.

ؤس سوال کوم چي اي دکائناتو خالقه دغه ڪتاب د علمانو، او طلبانو، په مابين ڪي شائع، او مشهور، او معمول به، وگزره اي الله ﷻ دغه ڪتاب و طالبانو ته خاص خاص ومبتديانو طالبانو ته سبب د علمي قوه وگڙهوه.

متوجه سه: په خطبه ڪي دري واره لفظ د، آمين، مڪرر راغلي ده دغه ددرو دعاؤ په مقابل ڪي ده (۱) دعا - صل - ده (۲) - اللهم - ده (۳) - وانفع - ده. آمين اسه فعل ده په معني د (فاستجب دعائي) اي الله ﷻ زما دعا قبوله ڪه. تشریح: تكلان دمزيد ومصدر ده دفعلان له بابه خه ده.

معنی دتوکل داده: چی تفویض دتولو امور و الله ﷻ ته وی پراسبابو به اعتماد نه کوی خکه واجد اسباب، او مسببات، الله ﷻ ده بلکه سبب چی تاثیر په مسبب کی کوی داهه په مشیت او اراده دالله ﷻ او دالله ﷻ په قدرت پری تعلق لری که دالله ﷻ اراده نه وی سبب، په مسبب، کی تاثیر نه سی کولای:

تشریح

دا ویو مقتضی غرقیدل دی او به سبب دغرق دی مگر چی دالله ﷻ دغر قیدلو اراده نه وه پریو لک شل زره اسرائیلو باندی شی بحر قلزم (۱۲) کوشی کم مخکه شی لاندی ورتنه وچه کړه.

داور مقتضی احراق ده اور سبب داحراق ده لکن چی دالله ﷻ اراده دا حراق نه وه پری ابراهیم خلیل الله با ندی شی هغه اتش نرودی گلزار کو (۴۵) ورخی پکبسی وونوباید چی ټول شیان امور مفوض سی الله ﷻ ته اعتماد پراسباب باید قطع سی دتوکل معنی تثبث، اعتصام، تمسک، ده او مصدر چی شی دمزیدو ووايولپاره دیبانی، او دکمال دحمد، او ش، اصل په حمد کی داده چی اعلی مدارجو دکمال ته به داحمد رسیدنی وی علیک خیر مقدم التکلان مبتدا، مؤخره ده.

سوال: چا به سوال کاوه چی علیک دی مبتدا سی؟

جواب: مؤثر جواب ورکوو چی علیک جزمجروودی او حروف جازه په اعتبار د متعلق سره مسنده وی که ظرف مستقروی، که ظرف لغوه، او مبتدا، خو مسندالیه محکوم علیه وی ولی حروف جازه په اعتبار دمتعلق مسنده وی خکه په تعلق دحروف جازه ووکی دوه مذهبه دی.

(په حروف جاره ووکی دوه مذ هبه اودهغو تفصیل)

بصريين کوفيين

بصريين: وائی تعلق تر فعل پوری نسی ولی متعلق د جار مجرور عامل په جار مجرور کی وی اصل په عمل کی فعل ده نو جار سره له مجروره مفعول غیر صریحی د فعل ده مفعول خو منصوب وی مسند به وی مبتداء مرفوع وی مسند الیه وی -

کوفيين: وائی حروف جاره تعلق ترا سم فاعله نسی څکه حروف جاره سره له مجرورات خپلو په اغلب اوقاتو کی خبر د مبتداء وی اصل په خبر کی افراد ده نو جار سره له مجروره مفعول غیر صریحی د اسم فاعل ده نو هم منصوب ده او هم مسند به ده څکه حروف جاره سره دخپلو مجرورات مسند الیه مبتداء نه واقع کیږی لکن داسی ځای چی له حرف جر څخه په اسم صریحی تعبیر وکوی بیا هم مبتداء مسند الیه واقع کیږی لکه دا قول دابن حاجب په کافیه کی: **ومن خواصه دخول اللام والجر الخ** ای بعض خواص دلته په لفظ دبعض تعبیر څنی سوی دی لفظ دبعضی صریحی اسم ده نو دلته من خواصه مبتداء ده ای بعضی خواصه تقدیم دخبر پر مبتداء دپاره دحصر راغلی ده -

سوال :- چا به سوال کاوه چی حصر خو ډیر قسمونه لری داکم قسم حصر ده ؟

جواب :- موثر جواب ورکوو چی دا حصر قلب ده دفع دتوهم ده زعم ده من غیره یعنی چا به توهم کاوه چی توکل به دی پر غیر الله ﷻ څخه وی دهغه توهم دفعه سواو حصر افراد هم کی جوړیږی چی دفعه دتوهم دزعم دمن اشترک ده چا به توهم کاوو چی پر الله ﷻ او پر غیر دواړو به دی توکل وی داتوهم هم دفعه سوچی متوکل علیه خاص الله ﷻ دهیڅ ذات شرکت نه ورسره لری .

دحصر اقسام

دحصر اقسام که چیری دایقین دحصر دشی په شی کی حاصل ووپه مجرد مفهوم یعنی په مجرد ملاحظه د مفهوم د مقصور او مقصور علیه بی له توسط د امر آخره په داسی طور چی دلیل په مابین دنفی او اثبات کی دائروی داسی نه وی دی لره حصر تنغی وای نسی لکه حصر دضحک په انسان کی او که دایقین مستفاد له دلیل و د اثربین نسی و الاثبات وودا حصر قطعی ده لکه حصر د کلمی په اقسام ثلاثه ووکی په دغه دلیل

د: حصہ کہ فیہ کی لائنہا امان تدل علی معنی فی نفسہا دلته یہ کافہ کی یوہ حاشیہ
 د: جی ہفہ دطالیانو دبحث وپردہ عبارات دہفہ حاشیہ دادی ہذا الدلیل دائرین النفی
 والذبت منحصرة فی اندیسی فی اصطلاح اهل المنطق قیاساً، اقتراناً، مرکباً
 من شرطین، منفصلین، نحو العدد امازوج، او فرد، الخ قیاس اقترانى، او
 استثنائى، خو معلوم داردی وتصریح تہ ضرورت نہ لری دغہ قیاس اقترانى له (۴)
 قضایاوو خٹہ جو پیری (حملیتین- متصلہ، او منفصلہ، داہرہ یوہ پر (۴) اشکالو باندی
 حملیہ متصلہ- حملیہ منفصلہ- متصلہ، او منفصلہ، داہرہ یوہ پر (۴) اشکالو باندی
 تقسیمیری شپہ پہ خٹور کی ضرب کہ (۲۴) جو پیری دغہ قیاس اقترانى چى له
 شرطینو، منفصلینو، خٹہ مرکب سی پہ دی کی (۲) شکل جو پیری کہ شکل رابع
 کی جو پکی نتیجہ ٹی پہ گرانہ معلومیری لکہ دطالیانو پہ مابین کی داقول:
 زہ می فقط شکل رابع دی پہ نتیجہ کی می زہ دپی وری شونہ
 زما بہ یاد وی دصدری عبارتونہ۔
 شکل رابع پہ دی منتج کہ

ہفہ دغہ شکل رابع دہ او چى کلہ اول شکل پکی جو پکی حد اوسط محمول یہ صغری
 موضوع پہ کبری کی وی پہ دی کی ہفہ نتیجہ دتالیف جو پیری چى ہفہ گران والہ ٹی
 دطالیانو پہ مابین کی ضرب المثل گر خیدنی دہ ددغہ نتیجہ دری (۳) جزء وی، یو جزء
 غیر مشارک، او دوی نتیجہ دتالیف دی، مثال ٹی دکلمہ پہ انحصار پہ اقسامو ثلاثہ
 وو کی گران ہم دغہ خای دہ چى دلته خنگہ نتیجہ دتالیف جو پیری، او نتیجہ دتالیف

چشی دہ: پہ منطق کی خوئی مثال دادہ چى العدد اما فرد، او زوج- وکل زوج اما زوج

الزوج، او زوج الفرد، ینتج العدد اما فرد، او زوج الزوج، او زوج الفرد، دلته ٹی مثال

الکلمة اما غیر دالۃ، او دالۃ، واندالۃ اما مقترنة، او غیر مقترنة، ینتج الکلمة اما غیر

دالۃ، او دالۃ مقترنة، او دالۃ غیر مقترنة نتیجہ ٹی یو جزء غیر مشارک دہ چى ہفہ غیر

دالۃ دہ (۲) دوی نتیجہ دتالیف دی یو دالۃ مقترنة داد یوہ قیاس حملی اقترانى نتیجہ

دہ، بل دالۃ غیر مقترنة داد بل قیاس حملی اقترانى نتیجہ دہ دغہ دوی نتیجہ دتالیف

خٹکہ بللی کیری چى دلته پہ دغہ قیاس اقترانى، شرطی، کی اتفاق (۲) قیاسونہ تالیف

سولہ شکل اول خٹہ حد اوسط محمول پہ صغری موضوع پہ کبری کی سو، حد اوسط

مکرمی خٹی ساقط کی، موضوع دصغری، محمول دکبری، می راوا خستل نتیجہ ٹی

صحيح سوہ مثال ئی دادہ : **الكلمة دالة** ، والدالة مقترنة ، فالکلمة مقترنة د اقياس
 حملهی ده شکل اول د حد اوسط چی ، دالة ، محمول په صغری کی موضوع په کبری کی
 ده دا حد اوسط ساقط کی موضوع د صغری راواخله چی (الكلمة) ده محمول د کبری را
 واخله چی (دالة) دایه نتیجه ده بیا وا **الكلمة دالة والدالة غیر مقترنة فالکلمة غیر**
مقترنة دلته جز غیر مشارک غیر دالة ده حکه له دا دوو (۲) جزئین سره چی شریک ده
 هغه دالة ده چی له مقترنة ، او غیر مقترنة ، سره گډ شوی ده د اجزء غیر مشارک چی غیر
 دالة ده د اجزء اول د نتیجه سو او (۲) نتیجی د تألیف سوی چی دالة غیر مقترنة ده ،
 او دالة مقترنة ده ، دا حصر عقلیة ده او که دا حصر مستفاد ووله تتبع ، او استقراء ، شخه
 لکه حصر د دلالة لفظی وضعی ، په طبعی ، او عقلی ، او وضعی کی ، دی لره حصر
 استقرائی ویل کیږی او که دایقین په انحصار سره حاصل سوی وود تمایز ، او تخالف ، له
 لحاظ چی قاسم په معتبره وی حصر جعلی ورته ویل کیږی .

بل حصر حقیقی ده :- چی مقصور حصروی په مقصور علیه کی لکه ضحک حصر
 ده په انسان کی دا حصر حقیقی (۲) قسمه لری یو حصر واقعی ده بل حصر ادعائی ده
 واقعی لکه حصر د ضحک په انسان کی ادعائی داده چی ته حصر فرض کی دمقصور په
 د حمد په الله ﷻ کی نو حمد خو مخلوقات لره هم ثابت ده موجوده لیکن هغه لکه
 معدومات داسی دی حکه محمود حقیقه یوازی الله ﷻ ده .

او حصر اضافی داده چی دا حصر په نسبة و بعضی ماعدا ه ته وی لکه حصر دمشی په
 انسان کی په نسبت و نباتات ، او جمادات لره ده نه **بالنسبة الى البقر والنهس** .
بل حصر قلب ده :- چی دفع ده توهم من غیره ده .

بل حصر افراد ده :- چی دفع ده توهم ده زعم ده من اشترک ده

بل حصر تعین ده :- چی مخاطب مشاک وی په احد له امرین کی ته تعین ورته
 وکړی دا حصر تعین ده .

قوله یارحیم

یہ حرف نہ ، اور جیہ مندی دہ مندی تعریف و هو معظوب قبلہ نہ دہ انخ
 چہ سو ان کو و چو نہ خوبہ نہ **حج** کی محل دہ نہ **حج** خونہ جسمیہ ، لہ
 جہتہ ، نہ جیزہ ، نہ مکناہ ، پاک دہ نو پہ نہ **حج** کی چو نہ ، مستعملیٹی مجازاً پہ
 تبار دہ لازوہ معنی سرہ چو ہفہ مسؤل اجبتہ دہ ؟

ج جو بئی پہ دی قانون سرہ دہ سی دہ چہ حکمہ پرشی و کپی پہ مشتقی سرہ علت دہ
 حکمہ بہ مؤخذ اشتقاق وی دتہ چو دی نہ ، نہ **حج** تہ پہ لفظ درجیہ و کپہ و حکمہ مصدر
 یہ رحمت دہ نو پہ نہ **حج** رحمت پر ہو و کپی رحمت افضہ دہ خیر دہ ورقہ ترجمہ یہ نہ دہ
 حکمہ پہ نوی میرزا کی وائی چو بعضی صفت چو مبدی پہ نفعلات دفس وی پہ
 پیور دگی کی اگر مرتبہ ارادہ کیپی .

چہ سو ان کو و چو داندہ ، یہ پہ لفظ درجیہ را و ہ سرہ نہ دی چو اصل خواسم
 ذات دہ چو لفظ داندہ **حج** دہ جامع استحقاق ذاتی ، او استحقاق وصفی ، او استحقاق
 فی الایات تیرہ دہ ، او جامع تو نوصفتو جلالیہ وو ، جلیہ وو ، سلیہ وو ، ثبوتیہ
 وو ، حقیقیہ وو ، حقیقیہ ذات الاضاقہ وو ، اضانیہ محضہ وو ، تیرہ دہ بلکہ داسم اعظم ہم
 بلل سوی دی ، مظہر کلی دہ ، اسم جامع ، ورتہ ویل کیژی او د اخیلقہ انہ بلل کیپی پہ
 وصول دفیض او کمالات کی ... ؟

جواب دادہ چو پہ رحیم می نہ ، را و ہ تیرہ دہ موافقت لہ (صل) سرہ .
 اصل آہ داصیغہ دامردہ امر دپارہ دہ تیرو معا نیوراخی لکہ تہدید ، توییح ،
 وجوب ، تعجیز ، اباحتہ ، وغیرہ ، وغیرہ ، داد اصونوپہ نورالانوار کتاب کی پہ بحث
 دامرکی مظلعہ کی دیرینہ تشریحات دی او پہ امر کی استعلاء شرط دہ ، یا حقیقہ ،
 لکہ پادشاہ سی پرویز امر و کپی ، یا ادعاء ، لکہ فرعون علیہ اللعنتہ چو قوم تہ وویل
 ماذاتاً مروون ، تا سو پر ماخہ امر کوئی پہ حصہ دہ موسیٰ **حج** کی نو دوی خو علوہ نہ وہ
 پر فرعون خو فرعون دوی پرخیل خان عائی و گنیل امیران یہ وبلل دا ادعائی علوہ دہ
 پرانہ **حج** دچہ مظلمت علوہ نستہ نہ ، ادعائی ، نہ مجازی ، نہ فرضی ، نہ و ہمی ، نو دلتہ
 دالمربہ معنی دہ عا دہ دہ یوہ معنی دہ نہ معنی وو د امر شخہ .

سوال: علی من اوجدت الخ، کلمه د (من) موصول اسمی ده من موصول، موصوف، مستفہ میہ، شرطیہ، راتلائی سی دلته له من شخه جناب محمد ﷺ مراد ده.

سوال: چاہ سوال کا وہ چی تصریح به ئی پہ نامہ د محمد ﷺ کولہ پہ لفظ مبہم سرہ ئی وئی زا ووپ؟

جواب: مؤثر جواب ور کرچی پہ لفظ مبہم سرہ ئی زا ووپ خکھ صالح د داسی صفات بل خوک نستہ بغیر له سرد اردو عالم ﷺ شخه چی معد، اوسبب، دتو لو کائنات، او مخلوقات، ده او ټول ممکنات دده پہ شرف او عظمت پیدا سوی دی هغه یوازی اشرف المخلوقات محمد المصطفیٰ ﷺ ده مخلوقات، او ممکنات، چی دجناب کریم ﷺ د شرف له وچی شخه پیدا دی پردی خبره باندی دوه دلیلہ دی یو منقول، بل دمخبر صادق قول ده لولاک لما خلقت الافلاک لولاک لما اظہرت الربوبیہ بل دلیل داهل سیر داهل تواریخ ده هغه وائی چی اول رب العزۃ جوهر نور محمدی پیدا کرچی مظهر د تما می اسماء ده۔

اهل کشف وریاضة

اهل کشف وریاضة پہ دی باره کی وائی چی دغه دُر دانه نور (محمدی النورانی) ټولو شیانو لره پہ صورت د شان جامع سره وو چی تفصیل یعنی ټول اجزاء د تفصل د عالم علوی، اوسفلوی، پہ بطن د دغه دُر دانه نورانی کی مندرج وولکه درخته چی پہ دانه کی مندرجہ ده بیله امتیازہ د بعضی له بعض شخه دغه شان کلی جامع لزه اهل کشف او سیر صوفیہ نور محمدی، تعیین اول، جلوہ اول، حقیقت محمدی، عالم غیب، عالم جمع، او وحده، وائی.

مؤرخین: ورته عالم مجمل، حکماء، ورته عقل اول وائی، اهل عرفان، او طریقت ورته برزخ اکبر وایی، وجه دبرزخیت ئی داده: چی دغه نور محمدی حاجزہ پہ مابین د مرتبی د قدم و امکان تعیین اول برزخ ده ټولو برازخو لره نواکبر، او اعظم، ورته وایی، حضرت جناب محمد ﷺ هغه شان کلی جامع لره گاهی نور ورته وایی:

اول ما خلق الله نوری کله قلم ورته وایی:

اول ما خلق الله القلم کله روح ورته وایی:

اول ما خلق الله روحی کله عقل ورته وایی:

اول ما خلق الله العقل ۽ **الاختلاف** ۽ عبارات پر اختلاف ۽ اعتبارات مبني ده لکه علامه نورالدين جا می شرح و اریه کتاب شواهد النبوة کی ذیر تفصیل کړی دی . نو د ټول الفاظ مترادفه معنا شی نور محمدی ده ۽ حضرت خاتمه النبیین اشرف المخلوقات ﷺ دده نبوت . رسالت . خَاتَمِیت . خَاتَمِیت . راست گوئی . ستوده کی . مبارکی . شفاعت ، شجاعت . امانت . شهامت . له ایاتو د تورات ، انجیل ، زبور . له تورو سماوی کتابونو څخه په اعلی درجه سره ثابت دی په دی باره کی نظراً کتاب (ازانة الا وهام صفحه ۱۳۸ ج ۱) تصنیف مولوی الحسن . او کتاب (استفسار) تألیف مولوی رحمت دا مطالعه کی په تورات کی چی تقریباً (۲۵۰۰) کله مخکی پر حضرت موسی ﷺ باندي نازن سوی ده ۽ محمد ﷺ په مناقبو . کی وائی چی **نبی الملحمة نبی القتال عینا** نازن سوی ده ۽ دده سره کیفیت . اوصورت ، حمران من شده القتال نو د ټول عالم پیدا کیدل په عزت دده سره کیفیت . اوصورت ، په دپیدا ائبتت دعالم له نور محمدی څخه ده دلته مختلف روایات د سیر . او تواریخ ، په کتابونو کی درج دی مگر خلاصه مضامین د ټولو روایات داده چی الله ﷻ اراده د تخلیق دعالم مفصل له عالم مجمل څخه وکړه چی دا عالم مجمل نور محمدی ده نو شی و دغه جوهر د حقیقت دنور محمدی ته چی دانور محمدی په (۴) سوه واره د ټولو سفلیات ، او علویات ، وو نویه نظور ته وکړ دغه نور محمدی د الله ﷻ د نظر له اثره په لورزه سو ذیر نرم سو پاره ، پاره سو . خلاصه او جوهر د ټولو پاریو ، او قطعو چی نور الا نوار او نور خاص محمدی وو دا ممتاز و گزیدی په قرب ، جوارد بارگاه ایزدی کی شی قراو نیوی یوه پاره له دغو پاریو په صورت نورانی سره عرش عظیم جوړ سو ، له بلی پاری اوبه صافی مجسمی سوی لکه په دی آیه کریمه کی چی راغلی دی : **وَكَانَ عَرْشُهُ عَنِ النَّارِ ...** د بلی پاره څخه عقول ، نفوس ، ارواح ، ملائکه نوری ، جنت ، دوزخ ، لوح ، قلم ، کرسی ، و اجرام نورانیه ، علویه ، لکه کوا کب . ثابت . نجوم ، سیاره ، جوړ سو و له بلی پاری اور عظیم آتش بحت عظیم پیدا سو بیاپه امر د الله ﷻ اور پر اوبو غالب سو ددوی دوه و له تصادم څخه شور ، و فغان ، نور ، لمبه ، دوگ ، پورته سو ددوی په مابین کی باد و چلیدی پر مخ داوبو کو بی پیدا سوی داوبو په مابین کی موجوده یو د بلی سره ټکر سوو له هغه څخه الله ﷻ نرمله دوه پیدا کړه چی پورته هواته شی میلان و کمر ووه اسد نونه الله ﷻ پیدا کړل له هغه ټینګه دوده په مارج پدر د دیوان پیدا کړ . او دهغه

اولى لمبى يه جان پدر د پيريا نانو پيدا کړي، اوله روښناى دهغه نارځخه ټي داوړ
 متصرفى ملائیکى پيدا کړي، اوله هغه کوبى څخه ټي مخکه پيدا کړي، اوله هغه بحرى
 څاپوگانو ټي غرونه پيدا کړل هريوله موجودات عولويه وولکه عقول، نفوس، ارواح،
 ملائیکه، نوري، جنت، دوزخ، لوح، قلم، کرسې، کواکب، شوابت، وسياره. دا ټول په
 عالم علوى کي طبائع د هريوه پر هغه مدارج مناسبه ددوى ټي تمکن او قرار ورکړ او په
 مابين داسمان د دنيا کي په عالم جوى کي عناصر اربعه وولره اکسيجن، نيتروجين،
 هيدروجين، کاربون، لره يه موافق له خفه، او ثقل، ددوى د طبائع سره لکه کړه اور کړو
 يه المحدبه، اهليجيه المقعره چي له حرکت د فلک ياله مشاعه د فلک پيدا سويه ده تر
 ټولو خفيفه او لطيف تره، اوباريک تره، ده تر ټولو لوړه متصل له فلک قمره سره ده
 متصل له هغى سره گره د بادو ده، اود هوا طبقات له هوا څخه راکښته بيا تر کړه
 داوړه دى او په دى طبقات کي مختلف اشياء توليديږي، پيدا کيږي، لکه ټلې، باران،
 واوره، شبنم، فرخ، کنگري، مختلف اقسام ده ټليو مدورى، مکعبى، مضلعى، مسبع
 ،مثنى، متسع، معشر، غټى، وړى، تالندى، ټکى، بريښنا، عمود، سنتهوب، نيازک،
 کوکب، المذنب، اوربځى، سپينى، خړى، سړى، تورى، نرمى، پنډى، قسم قسم
 بادونه وغيره وغيره سته له دغه عالم جوى وروسته گره د اوبو ده چي (۳) ربعى ټي
 مخکي لاندى کړي ده مغمورى دى يوه ربع ټي معموره ده د اوبو په مابين کي گره
 دمخکي ده چي لږ کم يوه ربعه ښکاره تر اوبو د اربع مجيبه، ربع مسکونه، ربع معموره،
 بولى عرض البلد يه له خط استواء (۹۰) درجى ده اووه (۷) اقليمه (۶) براعظمه لري په
 (۶۶) درجى کي چي عرض سوکه ورته وائي ژوند کيدلاى سى او په دا (۲۴) درجى کي
 ژوند نه کيږي.

شمالي منجمد بحر

شمالي منجمد بحره د ايبا پر ۴۶۰ هيواده پر (۹۹۰) جزيرو پر (۷) بحرو مشتمله ده او
 او (۷) ميليارده انسانان ژوند کي کوي چي (۵) پنځه ميليارده کفار او (۲) دوه ميليارده
 مسلمانان او (۴۵۰۰) څلورنم زره ژبي، او (۱۵) زره باطل دينونه دى يوازي حق دين
 مقدس اسلام ده بيا الله ﷻ و عناصرو اربعه ووتله امر وکړ چي په فيضان راسى له اثره
 د فيضه ددغو امهاتو اربعه وودالله ﷻ له ارادى او مشيه سره مطابق مواليد ثلاثه فيدا
 سول حيه انات نباتات، جسات، په آخره نوع دحيوان کي انسان موجود س الله ﷻ

دغه کار خانہ علوی، او سفلوی، په عرصه ده 6 ورځو کی دغه جهان په اتمام ورسول داوو پیدائښت دعالم علوی، او سفلوی، او عالم جوی، له نور محمدی صلی الله تعالی علیه و علی آله، واصحابه، واتباعه، و انصاره، و اعوانه، و عترته، اجمعین څخه.

ای مکی سردی بالاده - تر تالو پر نوم دپیشواده

اول وار الله ﷺ څه شی پیدا کړی ده

دغه نظریه داهل اسلام ده، حکماء ده اشراقیون، او مشائیون، هم په دغه یوه موضوع کی ټول سره متفق دی چی الله ﷺ په اول وار کی عقل اول، پیدا کړییا له عقل اول څخه عقل دوهم او فلک اول صادر شو، تر لسمه عقله چی عقل مدبر لماتحت فلک القمر بلل کیږی چی جبرائیل ﷺ بلل کیږی انشاء الله تعالی دغه تحقیق به راسی.

نودغه عقل اول خو نور محمدی ﷺ ده له عقل اوله بالذات او بالواسطه ټول کائنات د حکماؤ په نزد پیدا سیدی.

کائنات له څه شی څخه پیدای

مسلمانان، او حکماء ټول پر دی اتفاق دی چی ټول کائنات له نور محمدی ﷺ څخه پیدا سوی دی اوده په شرف، عزة، عظمت، سره ټول مخلوقات پیدا سول هغه نور دلائل د اهل اسلام لطرفه پر بطلان د مدعی د حکماؤ چی حکماء عقول قدیم بولی قول په هیولا کوی، افلاک قدیم بولی دایسا بیله خبره ده دغه تحقیقات به هم انشاء الله تعالی راسی قوله: **اوجدت الکائنات** اوجدت فعل ده ضمیر پکی مستتر ده هغه شی فاعل ده کائنات شی مفعول ده، کائنات جمع مؤنثه سالمه ده اعراب شی په حرکت سره ده حالت نصبی شی تابع دجری ده کائنات، یوه معنی شی ممکنات.

عزیزانو دلته تحقیق سته متوجه سی

دلته (۳) دری مادی دی (۱) واجب لذاته (۲) ممتنع لذاته (۳) ممکن اذاته:

واجب لذاته: داده چی مستغنی لذاته وی وجود، او تشخص، او هویت، هغریه، حقیقه، دا ټول سره عین وی دده له ذاته سره په عینیه حکمتی سره نه قوه دانتزاع غواړی، نه قیام دمبدأ غواړی، نه تقاضا، اونه اسناد وجاعل ته غواړی، او خالق، وجاعل وی جاعلیه په ده کی حصروی وجوب شی عین وجود وی وجود شی عین ذات وی، عینیه د وجود شی له ذات سره علة داستغناء وی له جاعله، او مثال شی تنها الله ﷺ ده و بس.

او ممتنع لذاته: داده چي صرف عدم وي معدوم محض وي، عدم عين وي له ذاته دده سره په عينيه حكمتي سره، واجب العدم وي عينيه به علة داستغناء ده له جاعل خخه فقط عنوان سته معنون نسته، مصداق نسته، تعبير سته، معبر عنه نسته، لكه شريك الباري، يا اجتماع النقيضين، يا ارتفاع النقيضين "واجب لذاته خو واجب الوجود، ضرورية الوجود ده" ممتنع لذاته واجب العدم ضرورية العدم ده هغه هم دغه رنگه مستغني له جاعله ده كه واجب الوجود ده كه واجب العدم ده مستغنين دي له جاعله اوس نو نقيض د واجب الوجود جائز الوجود ده اونقيض د واجب العدم جائز العدم ده نه جائز الوجود او جائز العدم خوداده چي نه ئي وجود ضروري وي لكه د الله ﷻ اونه ئي عدم ضروري وي لكه د شريك الباري سلب د ضرورتي له جانين وي دغه ممكن ده او امكان خاص ده موثر په دغه معنى ممكنات بلل كيږو نو خو ممكن نقيض ده واجب الوجود، او واجب العدم ده، واجب الوجود او واجب العدم، خو علة داستغناء ده له جاعل خخه نقيض د دوي دواړو چي ممكن دي دائي علة لپاره د نقيض ده استغناوي چي افتقارده حكه چي احد له نقيضين چي علة وي لپاره د شوي نقيض آخريه علة وي لپاره د نقيض دهغه شي چي افتقارده نو به ممكن مفتقر وي جاعل لره ولي بيا اجتماع د نقيضينو راخي.

دمادي پېژندنه

مادي (۳) دي واجب لذاته، ممكن لذاته، ممتنع لذاته، بله ماده نسته په دغو (۳) مادوكي انقلاب نه سواي راتلاي يعنى واجب لذاته ممكن لذاته او ممتنع لذاته نه سواي كيدلاي حكه بيا دروازه د تخليق او ايجاد تر له كيږي ايجاد او تخليق نه ممتنع كولاي سي نه ممكن ايجاد صفة خاصه ده واجب لذاته ده چي الله ﷻ ده حكه ممتنع لذاته خو صرف عدم ده عدم محض ده عدم محض ايجاد نه سواي كولاي ايجاد او تخليق صفات د موجود دي او ممكن حكه ايجاد نه سواي كولاي چي موجود به و مخلوق خپل ته دوه وجوبه وركوي يوسابقه وجوب، بل لاحقه وجوب، سابقه وجوب داده چي دا واحد به پرداخپل مخلوق ټولي لاري د عدم تږي اولاحقه وجوب دا صرف وجود ده اول وجوب سابق ده پر دوه هم په تقدم ذاتي سره زما نه به سره يوه ده و سنويوه لاره لاره د عدم ده مخلوق ياد معلول دا عدم د علة ده يعنى چي دا علة بڅپله ممكن وي ممكن خو وجود او عدم على سويه دي نو خو عدم لري دا عدم خودا علت له خپله خانه نه سواي ليري كولا

ی له معلوله بی څنگه لیری کی عدم دعلته خوهم یوه لاره له لاره دعدم ملر له ه نود الار د عدم خو ممکن پر معلول نه سواى بندولای نوممکن و جوب — بقیه معلول ته نه سواى ورکولای هغه ذات، انحای، او طروق دعدم ټولی له معلوله لری کولای سی چی په ده کی هیڅ نوعه له انواعو هیڅ نحوه له انحای دعدمه نه وی واجب لذاته، موجود لذاته وی واجب الوجود وی هغه الله ﷻ ده نو څکه انقلاب په دا (۳) مادو کی محال ده.

د واجب قسمونه

واجب دوه قسمه ده یو واجب لذاته ده چی وجوب، وجود، تشخیص، ذات، هویت، حقیقه شی عین وی. او مستغنی لذاته وی چی الله ﷻ ده. بل واجب لغيره ده لکه موثی چی الله ﷻ پیدا کړو وجودی راکړ نوموړ واجب بالغير یو ممکن لذاته یو.

دممتنع قسمونه

او ممتنع هم پر (۲) قسمه ده ممتنع لذاته. چی ذات به عدم وی عدم عین وی له ذات دده سره صرف عدم محض وی و وجود نه سواى قبلولای لکه شریک الباری یا اجتماع ا لتفیضین یا ارتفاع التفیضین. بل ممتنع لغيره ده چی لذاته ممکن وی لغيره ممتنع وی لکه څما او ستا اسمان ته ختل امکان هم اقسام لری امکان ذاتی یو قسم ده هغه په مجردات. مادیات، قدیم بالزمان، او حوادث. په ټولو کی موجود ده لکه له ذاته دالله ﷻ بغير له عقول عشره و و ترافلاک، جویات، سفلیات، ټولو ته ورغلی دی او یو امکان استعدادی ده هغه خاص او خاص په مادیات کی راځی چی هیولی عنصری یا فلکی استعدادات حادثه یا قدیمه پیدا کوی بیا مختلف صور نوعیه له عقل فعال پر معلولات حادثه و و فیض کیری دا ډیرا ژد بحث لری دابه انشاء الله راسی.

یو امکان نفس الامری ده چی عدم عقلی او خارجی دواړه لری لکه په حوادث په زمانیات کی یو امکان ذاتی ده چی عدم عقلی لری او عدم خارجی نه لری لکه په ازلیات. سرمدیات. کی لکه عقول عشره. او کلیات. بل امکان عام ده چی سلب د ضرورتی له جانب واحده وی که مقید په جانب د وجود و و سلب ده ضرورتی له جانب دعدم ده لکه الله ﷻ موجود او که مقید په جانب دعدم و و سلب د ضرورتی له جانب

دو وجوده ده لکه اجتماع التقيض معدوم، يا شريك الباري معدوم، نودا امکان عامه واجب لذاته چي الله ﷻ ده او شريك الباري چي معدوم لذاته ده دواپوله شامل ده د امکان عام هغه امکان نه ده چي په موادو ثلاثه وو کي ده او تقيض د واجب لذاته او ممتنع لذاته ده بل امکان خاص ده چي سلب د ضرورت شي له جانين وي نه شي وجود ضروري وي لکه په الله ﷻ کي نه شي عدم ضروري وي لکه په شريك الباري کي بلکه وجود شي هم جائز وي له جاعل حق او عدم شي هم لکه موږ حوادث زمانيات که زموږ وجود ضروري وای بايد په ازل کي په دغه مادي وجود موجود وای نوبه ټول قديم وو دا خونار واده له بداهه څخه انکار ده بلکه کفر بواح ده او که زموږ عدم ضروري وای بايد اوس هم موجود نه وای بلکه معدومات صرفه محضه وای ديته امکان خاص ويل کيږي داله هغو موادو ثلاثه وو څخه يوه ماده د مقابل ده واجب لذاته او ممتنع لذاته ده موږ چي ممکنات بلل کيږو په دغه معنی سره اوس دلته څه وای **علی من اوجدت الكائنات بعزتم دغه امکان ذاتي امکان خاص ده.**

سوال:- چا به سوال کاوه چي موږ خوښي الحال واجب با لغير بلل کيږو موجودات يه څنگه موږ ته ممکنات او کائنات ويل کيږي؟

جواب:- موږ جواب ورکوو هغه امکان چي ور عارض ده هغه و مرتبي د تخمين ته ده چي مرتبه د ذاتيات د کلیات مجرده وو ده کلیات خو مجردات دي مجردات اکثر يه قديم په استثناء د بعد مجرد جوهر چي داشراقيون مسلک ده په مکان کي نود از موږ کلیات چي (۴) جنسه او (۴) فصله دي داپه ازل کي وو قديم وو د حکماؤ په نزد دغه اوس تقيري، اصلي، خارجي، مادي، وجود دالله ﷻ په ازل کي ورته اندازه کړي، تخمين کړي وو چي دغه وجود به د درو کلونو څخه وروسته درکوم نو امکان د دغه مرتبي ته ور عارض ده اوس موږ ته واجبات بالغير ويل کيږي او يا مراد له امکان څخه مکان ذاتي ده نه استعدادي امکان ذاتي له عدم خارجي، او وجود خارجي له دواړو سره جمع کيږي، عزيزانو داده کائنات په لفظ کي تشریح وه.

قوله اللهم اجعل الخ

اصل اللهم په نزد د جمهور ويا الله وو بيا دا حرف نداء حذف سو ميم مشدد عوض جيني غو په بي کي اللهم سو دلته يو څو نکات دي اول داده چي په يان الله کي اجتماع ده آييه يو تعريف ده چي يوه حرف نداء، ده بل الف لام ده په الله کي معارف خودادي

العلم، اسماء اشارة، موصولات، ضمائر، معرف باللام التعريفی، معروف بالنداء، و معرف با لاضافة المعنوية، لکه په کافیه کی چی وائی و هی الاعلام، والمضمرات، واسماء الاشارة، والموصولات، وما عرف باللام، والنداء، والمضاف، الی احدها **معنی** اجتماع دالتی دتعریف نه ده ځکه یو خو استد راک ده بل تحصیل دحاصل ده بما هو حاصل بذالك التحصيل دانه ده صحی یو تحصیل دحاصل ده بما هو حاصل بتحصیل آخر لا بهذا التحصيل دارواده مرجع شی ایجا ده موجود بما هو موجود بایجاد آخر لا بهذا الایجاد دارواده؟

جواب داده چی الفلام په الله کی لازم زائد عوضی ده نو چی زائد سو لپاره د تعریف نه سو نور هیڅ سوال نسته.

سوال دالفلام ولی زائده؟

جواب جواب داده تعریف الله ته په علمیت ورغلی ده چی الله عز وجل علم شخص د ذات واجبه لره هغه څوک چی الله عز وجل وضع کوی دامفهوم کلی لره چی واجب الوجود مفهوم ده داځکه ضعیفه خبره ده چی وحده نه ثابتیږی په کلمه دتوحید کی چی لاله الا الله ده ځکه مفهوم کلی دهرشی مانع له وقوع ده شرکه نه ده ځکه مفهوم او کلی خوداده چی امکان دفرض دصدق په پر کشیرین وو دا معدومات ته هم ورځی لکه عنقاء، شریک الباری، اجتماع النقیضین، ارتفاع النقیضین، کلیات فرضیه، کواکب سبعة، وغیره او څوک چی شی له اعلام غالبه ووبولی داهم ضعیفه خبره ده ځکه اعلام غالبه اعلام ضعیفه واضطراری نوالله علم شخصی ده ذات ده واجب الوجود لره چی جامع د ټولو صفاتو جلالیه ووجمالیه وولره نو چه علم سو اعرف دمعارف اعلام وی نو خوتعین په علمیه ورغی نوالفلام تعریف نه فائده کوی زائده اولازم ځکه دا اعلام محفوظ دی له تغیره په قدر امکان سره بیله منادی مرخمی په اعلام کی تغیر نه راځی ځکه اعلام یا علمیه په منزله د وضع ثانی دی او عوضی ده دالفلام عوض له همزی راغلی ده اصل په الله منکر وونود الفلام حرف زائدلزام عوضی یوالفلام زائد غیر لازم غیر عوضی لکه فیما لغلامیا یوزائد غیر لازم عوضی ده بل زائد غیر عوضی لازم ده او یوالفلام غیر زائده هغه اسمی ده لکه الفلام موصولی اسمی چی پراسم فاعل او اسم مفعول داخلېږی اسم فاعل په مضارع معلومه او اسم مفعول په مضارع مجهوله گرزوی یعنی

الف لام اسمى غير زائد موصولى به پرمفرد داخليزى په معنى كى به جمله وى خكه دا
الف لام اسمى مشابهت لرى له الف لام حرفى سره په صورت كى نو حرفى خو پرمفرد
داخليزى خكه تعريف خويه مفرد كى راخى جمله من حيث هى په قوه دنكيري كى ده
تعريف نه قبلوى نو خكه دا الف لام اسمى پرمفرد داخليزى اسم فاعل، او اسم مفعول
خوله مفردات خخه ده خكه اسم فاعل سره له فاعله اسم مفعول سره له نائب فاعله شبه
جمله بلل كيږي خكه په ضمائر و نه مختلف كيږي لكه هو ضارب، انا ضارب، انت ضارب
، اسم مفعول هم پرقياس كه او په معنى كى به جمله وى اسم فاعل به په مضارع معلومه
او اسم مفعول په مضارع مجهوله واړه وى نو دا خو افعال دى جملى دى خكه دا الف لام
اسمى خوموصولى ده موصول صله غواړي هغه به جمله وى عائد به پكښى وى.

دموصول په باره دا بن حاجب نظر

ابن حاجب رحمته الله عليه په كافيه كى داسى واى **الموصول مالم يتم جزء الا بالصلة وعائده و**
صلته جمله خبرية والعائده ضمير له عوائد خو ډير دى وضع د مظهر پرخاى دمضمهر هم
عائد ده چى تفسير د مبتداء واقع وى داهم عائده ضميرشان او ضمير قصه هم له
عوائدده خوا ظهرد عوائد ضميرده بل الف لام غير زائد حرفى ده هغه يو جنسى ده بل
عهد خارجى ده بل عهد ذهنى ده بل استفراقى ده بل طبعى ده لكه په قضيه طبعيه لكه
الانسان نوع چى موضوع په اعتبار د شى مطلق واخلى چى مفاديه قصرده لحاظ ده
پرنفس ذات سره له لحاظه د قصر اللحاظه بل الف لام اهمالى لكه په مهمله د متاء خرين
يا په مهمله د متقد مين كى مهمله د متقد مين په اعتبار د مطلق شى ده مفاديه
قصر د لحاظ ده پرنفس ذات بي له لحاظه د قصر اللحاظه بل الف لام اهمالى لكه په
مهمله د متاخرين يا په مهمله د متقد مين كى مهمله د متقد مين په اعتبار د مطلق شى ده
مفاديه قصر د لحاظ ده پرنفس ذات حتى عن لحاظ قصر اللحاظه د دغه لحاظه په لانه ور
سره كوى چى لحاظ پرتا قصرده نو مطلب په لفظ ديا الله كى اجتماع ده التى د تعريف نه
ده خكه الف لام زائده او ياداده چى دا اجتماع په لفظ د الله ﷻ كى داله خصائص د لفظ
ده الله ﷻ دى لكه ابن حاجب چى په كافيه كى واى **واذا تؤدى المعرف باللام قيل**
يا ايها الرجل وقالوا يا الله خاصة

لفظ دالله ﷻ ډیر خصوصیتونه لری

اول داده چی په لفظ دالله ﷻ کی (۳) استحقاقه دی اول وصفی، دوهم ذاتی، دریم فی الاشیاء (۲) شی داده چی داسم ذات ده نور اسماء دانته ﷻ صفتی دی (۳) داده چی واعلم شخصی ده (۴) لفظ دانته ﷻ جامع ده ټولو صفتو لره (۵) اجتماع دالتبی دتعریف کی راغلیه ده شپږم همزه شی قطعی ده (۷) تا، دقسم پوری خاصه ده لکه تالله داده همزه چی په قطعی ده په نداء کی اوپه قسم کی چی حرف قسم حذف کی اوهمزه د استفهام ور سره راوړی قبل الفاء او یا په مصدر کی په هاد تنبیه سره نوبه زیاده ده ذا وکوی وروسته له مقسم به څخه؛ لکه یا الله افاء الله ذوا هالله (۸) حرف جر ځینی حذف سی اثریه کی باقی وی (۹) حذف د حرف نداء ده لکه الله لا فعلن کذا یا د حرف نداء یا له علم حذف کیږی لکه یوسف اعرض عن هذا یا له موصوله حذف کیږی لکه من زال محسنا ویا له د وعا حذف کیږی (۱۰) خصوصیه یه تعویض دمیم مشدده ده لکه اللهم (۱۱) زیادت ده مافی آخر اللهم کی لکه اللهم ما او څوک وای چی یاد حرف نداء څکه حذف سوه سی هغه خوله علمه سره حذف کیږی لکه من امیر امصیام فی امسفر او د عوض ځنی راغی څکه میم هم لپاره دتعریف راځی لکه من امیر امصیام فی امسفر او د امشدد چی عوض ځنی راغی څکه یا هم دوه حرفه ده او دا په آخر کی چی راغی دا میم څکه زیادت پراول داسم ذات چی الله ده داسو الادبی ده که ته وائی یا ولی په اول کی راغله څکه هغه تقاضا دصدارة کوی لکه همزه داستفهام، او ان شرطیه څکه ټول هغه حروف چی تغیر وجملی ته ورکوی هغه په سرد کلام کی راوړی چی له اوله د و هلته اشعار پر تغیر راوولی.

دالله اصل

څوک وایی چی دالله اصل دادفراء، مذهب ده اصل یه یا الله آمنابا لخیر ده حرف نداء، اوهمزه، او مفعول، تخفیفاً حذف سول یعنی دا با لخیر چی مفعول ده او دغه انا چی فا عمل ده دا حذف سول نویا الله ام پاته سویا همزه په درج کی ولاړه نویا الله ام پاته سویا نو دام متصل په الله ﷻ پوری سوه عوض له دایا، څخه راغی یاد حرف نداء، حذف سوه دادفراء، مذهب ده ضعیف ده څکه ضعیفه ده چی (نا) خو ضمیر د فاعل ده فاعل چی ضمیر متصل وی جزله فعل ده نو حذف دجزنه ده صحیح او بل دا حذف ده عمدہ بی له سد مسده دانه ده صحیح، بل اجتماع دعوض او معوض عنه راغله څکه یا او میم خود

واپه مذکور دی اوکھ ته وائی چي له عوضیه می اتیان په عوض نه ده اراده قصد و عوضیه ته می اراده ده یعنی مخکی چي (یا) نه وه حذف سوی قصد می عوضیه ته نه کاوو اوس چي یا حذف سوه قصد و دی ته کوم چي میم ته عوض له (یا) دندا، راووم نو دا خو مجاز ده مجاز خلاف له اصله ده په لفظ دالله ﷻ کی څوک صرفی تصرف کوی چي یاله، لاه، یلوه، مأخوذه یاله، وله، یله یاله، تاهله، څخه چي یا حیرا توب ته یا احتجاب ته یا تعجب ته وائی خواصی مذهب څمور دا حانف داده چي لفظ دالله ﷻ خو علم ذات او علم شخصی ده الله ﷻ لره لکه په مسمی د دغه اسم کی چي ذات داننه ﷻ ده تصرف نه کیږی دغه رنگه په دغه اسم کی چي دال پر دغه ذات ده له ټولو تصریفا توده صرفینو، دنحویینو، مبراءه منزه په خصوصیه یعنی په خصوصیات دالله ﷻ کی بعضی داهم وائی چي لفظ دالله ﷻ اسم اعظم ده.

هغه خوشیان چي ورک دی

هغه خوشیان چي ورک دی علم ئی الله ﷻ ته مفوض ده لکه شب قدر په شپو کی، صلاوة وسطی په لمنځو کی، حضرت خضر ﷺ په انسا نانو کی، ساعت دایجابة په جمعه کی، اسم اعظم په اسماء دالله ﷻ کی.

ترجمه: - لاسیما من کان الخ، طالبه دلته دغه لڑ تحقیق ده مطالعه ئی که مکمل تحقیق که دی په کاروو دچلپی حواشی وگوره دمطول پر خطبه په شرح د دی قول دمطول کی لاسیما علم البیان اوصفحه (۲۴۹) ده رضی مطالعه که خولر تحقیق چي هغه په مثال د (مشت نمونه خروار) ده هغه به درته تشریح کم انشاء الله تعالی هغه داده چي سی لکه مثل داسی ده وزناً او معنی اصل یه، سوی، اوسیویه، کسره دسین په سکون دیا او واو واپه یا منقلب سویا، په یاء کی مدغمه سوه نومعنی د لاسیما لامثل ده فقط که مازنده سی او یائی معنی لامثل الذی ده که ماموصوله سی او یاپه معنی دلا مثل سی که ماموصوفه سی دای اصل ده دلته یه له اصل معنی څخه نقل را کړی ده ومعنی ده تخصیص ته نو په معنی د خصوصاً مستعملیږی -

دلاسيما تصرفات

دلاسيما تصرفات په لاسيما کي ډير تصرفات کيږي له جهته دکثرة داستعمال دلاسيما، لاسيما، اوسيما، په تشديد ديا، او تخفيف ديا، سره له وجوده دلا اوسره له حذفه دلا لکن من حيث المعنى به مراد وي که په معنی اصل کي مستعمله سي شکمه منقول عنه مجموع لاسيما ده نه تنها سيمافقط نودا کلمه دلا که له لفظه حذف سي معنی به مراد وي هم من حيث العمل حکمه عمل دلا خو نصب دم هغه نصب باقی ده وروسته له حذفه دلا او هم من حيث المعنى حکمه لفظ دسي می سي مستعمل سي په نفی د مثل کي بيا خو ظاهره ده او که په معنی منقول اليه کي مستعمل سي چی خصوص ده په دی کي بيا منقول اليه، او منقول عنه، مناسبه سره غواړي هغه مناسبه خو دلا سيمما، او خصوصاً، په مابين کي ده نه ده سيمما او خصوصاً په مابين دلته موردا خبره وکړه چی منقول عنه، او منقول اليه مناسبت غواړي۔

د دال بالمطابقة تقسيم

ددی ولې تحقیق ته متوجه سه تقسيم داسی ده چی لفظ دال بالمطابقة به یا مرکب وی کی جز دلفظ دلالة کاوو پر جز دمعنی لفظ به جز لری معنی به جز لری معنی به مقصود وی او دلالة پر دغه معنی به مقصود وی که دامجموع قیود پکښی وونوداللفظ مرکب ده لکه غلام زید مرکب به یا تام وی یا به غیر تام وی که سکوت پر صحیح کیدئ تام ده که نه مرکب ناقص ده مرکب ناقص به یا مرکب امتزاجی، یا مرکب تعدادی، یا مرکب تقيدي، یا مرکب اضافی، یا مرکب توصيفی، یا مرکب صوتی، او مرکب تام به یا انشائی وی، که شی احتمال دصدق او کذب نه وانشاء به یا طلبی وی هغه امر او نهی ده امر (۲۳) اقسام لری او یا به غیر طلبی وی هغه تنبيه ده لکه تمنی، ترجی، نداء، قسم، تعجب، استفهام، الفاظ د عقودو، فعل دمدح، فعل دذم، او یا به مرکب تام خبری وی کی احتمال دصدق او کذب درلود حکایت او محکی عنه یه درلود دانو خبرده، قضیه ده، دقضایاوو، ټول اقسام ماپه خپل یو کتاب (عقود الدرر و المرجان فی مسا ئل الحکمة و البرهان) کی لیکلی دی دا کتاب لفظاً مطالعه کړه ټول اقسام دقضایا وو په ضرب دا اقسام په اقسام کی چی بالاخولر لکه (400000) دی په اجمالی توگه او که جز دلفظ پر جز دمعنی دلالة نه کاوو، یا لفظ جز نه درلودئ، یا لفظ جز درلود دمعنی شی

جز نه وو، يا لفظ هم جز درلود معنی هم جز درلود معنی مقصود نه وه اویا معنی هم مقصود وه لکن دلالة پردغه معنی نه وو مقصود، داتول اقسام دمفرددی -

دمفردیبیان

دامفرد که صلاحیه دمخبریه، اومخبر عنه، نه درلودی نو دامفرد حرف ده په نزد داهل عربیه وواداداة دی په نزد دمنطقین حروف هم اقسام لری یو حروف هجاء ده، اوبل حروف مبانی دی، اوبل حروف معانی دی حروف معانی بعض عامله دی بعضی غیر عامله او که دامفرد صلاحیه دمخبریه درلود دمخبر عنه یه نه درلودی دامفرد په نزد داهل عربیه وو فعل ده په نزد دمنطقینو کلمه ده -

د فعل اقسام

فعل خپل اقسام لری متعدی، لازمی، مجرد، مزید، رباعی، خماسی، اجوف، ناقص، و غیره، وغیره او اقتران به هم لری په یوه له ازمنه وو ثلاثه وو شخه فعل حقیقی یو قسم شی چی پر حدث او پر زمان دلالة کوی اوبل قسم د وجودی ده که شی تنها پر زمان دلالة کاوه لکه (کان) مثلاً او که دامفرد صلاحیه دمخبر عنه، اومخبر به، درلوداوپه هیئتة تصریفی شی په زمانه معین له ازمنه وو ثلاثه وو دلالة نه کاوه دانواسم ده -

د اسم اقسام

د اسم اقسام معنی د دغه اسم به یا واحد وی، یا به کثیره وی، که معنی واحده وه، او مشخصه وه، دغه معنی یعنی امکان داشتراک شی په کثیرین کی نه وو او نه ضمیر نه اسم اشاره نه معهود وو یا علم ده داجزی حقیقی ده او که دامعنی واحده مشخصه نه وه امکان داشتراک یه په کثیرین کی وو دانو کلی ده کلی به یا متواطی وی، کی صدق پرتولو افرادو علی السویه ووافراد کی موجودوو په خارج کی که متصوروی مفروض وی لکه انسان، او کی حصول په افرادو کی علی السویه نه وو متفاوت وو دانو کلی مشکک ده علامات متفاوت اولیه ده، اولویه ده، شدة ده، زیادة ده، او قدمیه ده، او که د اسم کثیر المعنی وودا اسم مفردا و وضعه د دغه اسم مفرد دغه معانی وو کثیره وولره علی السویه وه د اسم مفرد مشترک ده لکه عین بالنسبة الی جمیع المعانی اومجمل بلل کیپی په نسبت و هرواحده ته له دغو معنی وو او کی وضع د دغه اسم مفرد دغه معانی وولره علی السویه نه بلکه وضع یه یوی معنی ته له دغو معانیوو راغلیه وه بیا به نقل

و دهمی معنی ته راغلی وونه جهة دمناسبه په مابین دمنقول عنه او منقول الیه کی
 زینو کی استعمال دلفظ مفرد مفردیه دامعنی اولی کی په طریقه دحقیقت په نسبت
 ودعی وضع ثانی او واصطلاح ته دا استعمال متروک وودامنقول بلل کیږی -

دمنقول اقسام

دامنقول څلور اقسام لری منقول عرف عام ، منقول عرف خاص ، منقول شرعی ، منقول
 اصطلاحی ، اصلی اقسام دمنقول (۱۶) قسمه دی (۱۲) قسمه به باطل دی (۴) شی پاته
 دی له لغته و عرف عام ته . له لغته و عرف خاص ته ، له لغته و شرع ته ، له لغته و اصطلاح ته ،
 او که استعمال ددغه لفظ مفرد کثرا المعانی په معنی اوله کی متروک نه وو بلکه په اوله
 کی هه استعمال راتلی نو په نسبت و معنی اولی ته حقیقه او په نسبت و معنی ثانی ته

دمجاز اقسام

مجاز بلل کیږی -

مجاز هه اقسام لری یو مجاز عینی ده چی نسبت دشی وغیر ماهی له ته و سی لکم انبت
 تریع البقل او حقیقه عقلی نسبت دشی ده و ماهی ته لکه انبت الله البقل او یو مجاز
 لغوی ده چی استعمال دلفظ ده په معنی غیر موضوع له کی له جهت دعلاقی له معنی
 موضوع له سره او استعمال دلفظ په دغه موضوع له کی حقیقه لغوی ده دامجاز لغوی
 به یا مفردوی یا به مرکب که تشبیه هیئت مرکبه له هیئت مرکبه سره وه مجاز لغوی مرکبه
 ده لکه انی اراک تده رجلا و توخر اخر او که تشبیه هیئت مرکبه له هیئت مرکبه سره نه
 وه نو مجاز لغوی مفرد ده دامجاز لغوی مفرد به یا علاقه د معنی مجازی له حقیقی سره
 تشبیه نه وی دامجاز مرسل ده (۲۵) علاقی غوازی او کی علاقه تشبیه وه دامجاز
 مستعار بولی .

مجاز مستعار پیر (۱۴) استعار و تقسیم ده

دامجاز مستعار پیر ۱۴ استعار و تقسیم ده مصرحه ، مکنیه ، ترشیحیه ، تخیلیه ، مصر
 حه محققه ، مصرحه تخیلیه ، مصرحه عقلیه ، مصرحه مطلقه ، مصرحه مجرده ، مصرحه
 مرشحه ، مصرحه اصلیه ، مصرحه تبعیه ، مصرحه تحریدیه ، مصرحه تشبیهیه مرکبه ،
 بعضی دغه دی نور تفصیل به یی و کړو انش الله دتحقیق دی لپاره و سو چی دلا
 سیمه دمعنی منقول عنه او معنی منقول الیه په مابین کی به مناسبت وی نو دانقل قسم
 داسه کثیر المعنی ده .

بیا دلاسیما تحقیق

اوس بیرته راگر خودلاسیما تحقیق ته صاحب مفصل وائی چی لاسیما له کلدت د
سټاء ده.

سوال :- دلته سوال داده چی په استشنا کی یو مذهب داده چی مستثنی مسکوت عنده ده
حکم له مستثنی منه نه خارجیری ودامستثنی ته دا استثناء لپاره د بیان ددی ده چی د
حکم په ماسوی له مستثنی کی ده لکه جائنی القوم الازیدایعنی قوم سواله زیده راغلی
وو زید مسکوت عنده ده په ده کی حکم قطعاً نسته دایو مذهب ده بل مذهب داده چی
استثناء له اثبات نفی ده معنی ئی دا سوه دهغه مثال قوم بغیر له زیده راغلی وو زید نه
وو راغلی او استثناء له نفی اثبات نه ده معنی دما جائنی القوم الازیدایعنی قوم ماسواله
زیده نه وو راغلی زید مسکوت عنده ده بل مذهب چی اکثر الاستعمال ده هغه داده چی
استثناء له نفی اثبات ده اوله اثبات نفی ده دا (۲) مذهب یوه په لاسیما کی نه صحیح
کیری ځکه په لاسیما کی دما قبل لاسیما او مابعد حکم سره یو ده نو دا ځکه له کلمات
دا استثناء نه بلل کیږی په استثناء کی دما قبل الاستثناء او مابعد حکم سره مغایرویی؟

جواب :- موږ جواب ورکوی چی دلاسیما له کلمات دا استثناء مجازاً نه حقیقه
خودلته په مابعد دلاسیما کی حکم په وجه اتمه ثابت ده ترما قبل دلاسیما فقط
دمابعد او ماقبل سره یو ده په اثبات او نفی یه فرق نه ده په نقصان، او کمال په تامیت
او اتمیت، کی تفاوت لری لکه استثناء دارقم ده.

که دلاسیما وروسته مفرد واقع وو

که دلاسیما وروسته مفرد واقع وو په هغه کی دا عراب و جهی دادی یوه وجه یه رفع ده
چی خبر د مبتداء محذوفی ده لفظ دهو ورسره محذوف ده دا وجه ضعیفه ده ځکه حذف
د صدر د جملی بغیر ضرورته داعی راغو داپه شریعة عربی کی قوی جواز نه لری رضی
وائی چی داصورتیه اقل ده ځکه حذف ده احدله جزئینود جملی اسمی چی صفة وی
یاصله وی داقلیل ده او بل خو یه قدح په اطراد کی داده چی دما د کلمة اطلاق پر ذوی
العقول لازم سو اوله دی څخه اهل عربیه وو ابا، کپه ده ځکه دما د کلمة اطراد خو یه
غیر ذوی العقول کی ده [بخلاف کلمة من] تقدیر ئی داسی ده لاسیما زید لا مثل الذی
هو زید. یا لا مثل شی هو زید، او یام تداء د خبر ئی محذوف ده لا مثل الذی. یا لا مثل

سُو زید موجود، او هغه جمله چی وروسته د لایسمی څخه واقع وی هغه به یا دما دپاره
 صله وی که ما موصوله سی، او یا به دما دپاره صفة سی که ما موصوفه سی، او نصب
 دما بعد دلا سیما که مفرد ووهغه یا مفعول دا عنی ده، او یا استسنا، قلیلاً تحقیق شی
 در ته تیر سو او یائی نصب پر تمیزیة ده که نکیره سی ځکه ما له اضافه څخه په تقدیر
 دتوین سره ممنوع ده نو فتحه بی بنائیة سی لکه (لأرجل) ځکه اسم دلا که نه مضاف،
 او نه مشابه مضاف، وو مفرد وو یا مبنی پر فتحه ده، ځکه متضمن معنی دحرف لره ده
 چی من استغراقیه دلته مقدره ده، او جرئی پر اضافه ده، او یا بدل ده له کلمه دما څخه که
 ما نکیره غیر موصوفه مضاف الیه د سی څخه سی لکه چی شیخ رضی وائی: درفع
 ، او دجر، پر صورتی فتحه دسی اعرایه بللیه ده ولی خو مضاف ده کی مابعد منصوب
 ، یا مجروری، یا دا کلمه دما ځانده ده تقدیرئی داسی ده (الا زید، او لا مثل
 زید موجود) دا په اعتبار داصل وضعی سره شپږ (۶) تقدیره سو، او چی نقل شی
 ومعنی دخصوص ته وکوی یا دوه (۲) نور تقدیرونه سته هغه دادی **خص زید خصوصاً**
، او خصت زید خصوصاً کلمه دما چی ځانده سی پر دغه دوو تقدیرونه به موصوله،
 اونه موصوفه وی والا یا بقاء د موصول لزمیږی، او موصوف، بغیر دصله، او صفة،
 څخه نو په مابین د مضاف، او مضاف الیه کی فصل په حرف ځانده سره روا ده مثال شی
 لکه: بیرلا حوری سری الخ، هل تا رکولی صاحبی، ایما الاجلین قضیت فلا عدوان
 علی، ایما اهاب دیغ فقد طهر، نو لا په لا سیما کی لپاره دنفی دجنس ده سی یه اسم ده،
 او خبرئی په نزد دجمهورو ده نحو یینو محذوف ده چی موجوده ځکه شیخ رضی وائی
 چی خبر دلا التبریة که له افعال عامه وو څخه وویائی خبر حذف کیږی ځکه وقرینی ته
 ضرورت نه لری ذهن فی الحاله تگ ورلره کوی -

افعال عامه

افعال عامه: کون، ثبوت، وجود، حصول، لکه د شاعر په داشعری کی -

افعال عامه نزد اهل عقول «کون است ثبوت است وجود است و حصول

دا افعال عامه دی او اخفش وائی چی خبر دلا دا لفظ د ما ده -

چا به سوال کاوه چی ما خو معرفه ده اوسئ نکیره ده دلته تنکیر د مبتداء
 او تعریف د خبر لازم سودا جائز نه ده؟

:- موڊ جواب ورکووڇي لفظ د ماڀر دغه تقدير باندی نڪيره موصوفه ده نه
ڙانده، اونه موصوله ده.

لا تبريه چي هر ڪله عمل ڪوي

لا تبريه چي هر ڪله عمل ڪوي هلته چي اسم ئي نڪيره سي خبر بي هم نڪيره وي خڪه
تتڪير دمبتدا ، او تعريف دخبر په شريعت عربيه ڪي حرام ده - او هغه مابعد ده چي
مفرد وي لکه زيد مثلاً هغه به مرفوع وي خبر دمبتدا، محذوفي به وي ٽوله جمله به
صفت د ما سي او يا به مجرور سي دسيئ مضاف اليه به سي دلته به لفظ د ما ڙاند سي
او يا به بدل له ما خخه سي هغه به نڪيره په معني دشئ وي غير موصوفه به وي مضاف
اليه دسيئ به وي داما بعد اسم مفرد به خني بدل سي او يا به مرفوع سي خبر دمبتدا،
محذوفي به سي جمله به صفة دما، يا صلہ دما سي، او يا به منصوب سي پر مستثني
باندی، يا به مفعول داعني سي، مگر ما چي نڪيره سي خو قطعہ دشئ راغله له اضافته
او داخولازم الاضافته ده -

په استثنا ڪي داخافو مذهب

طالبانو زموږ داخافو اصلي مذهب په استثناء ڪي داده چي جمهور داخافو وواڻي
استثناء له نفی خخه اثبات، اوله اثبات خخه نفی ده، لکه فخر الاسلام بزدوي صاحب
دمنار، او اکثر داخافو بيا داسي وائي چي په مستثني ڪي حکم نسته مسکوت عنه ده
لکن دشافعيه ووپه کتابونو ڪي داخبره مشهوره ده چي د حنيفيه ووهغه دليل چي
استثناء له نفی خخه اثبات، اوله اثبات خخه نفی دا زموږ دليل ده داخبره شافعي مذهب
کوي دهغو په کتابو ڪي شهرت لري لکن داسي نه ده بلکه زموږ داخافو داسلک ده
چي بعضي مشائخ وائي په مستثني ڪي حکم نسته، او امام شمس الاتمه، وقاضي امام
ابو زيد هغه وائي چي له نفی اثبات، اوله اثبات خخه نفی ده لکن بالاشاره وُس په ڪلمه
دشهادت ڪي نفی الدالويه ده له غير الله خخه قصداً، او ثبوت دتوحيدده اشاره، خڪه
مقصود نفی دشرکه ده دوي الله ﷻ لره شرکاء ثابتول په الله ﷻ ئي يقين وولکه په دي
آيه ڪريمه ڪي: **وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَنُكَفِّرُهُمْ مِنَ الذُّنُوبِ وَالْأَذَى وَسَنَجْزِيهِمْ جَزَاءً كَثِيراً وَهُمْ فِي أَفْئُونٍ**
... آية او شافعيه وائي چي توحيد په ڪلمه دشهادت ڪي صراحة، او عبارت ده نو چي
شافعيه ووپه خپلو کتابو ڪي دامتشهوره ڪري ده چي احناف وائي چي استثناء له اثباته

نفی ده اوله نفی اثبات نه ده اعتراضی وارد کری ده چی په کلمه دتو حید کی تو حید نه سو ثابت اصلی جواب خود داده چی دغه مذهب داخانو نه ده لکه منخکی چی تیر سو او تنزلی جواب داده چی شارع دغه کلمه دتو حید لپاره وضعه کری ده تو حید لره مفیده ده ځکه وضع ثانی له قوم په لفظ کی واجبه وي دا احتمال دار تجال له و چی .

سوال :- سوال کیری چی فخر الاسلام په اتفاء دمنقول شرعی سره تصریح کری ده لکن په اتفاء دوضع جدیدی سره شی مطلقاً په شرع کی تصریح نه ده کری ځکه والفاظو د عقود ته وگوره لکه بعث، اشتریت، په دی الفاظو کی که منقول شرعی دوی نه بولی وضع جدیده خو کی ثابت ده ځکه انشاء، ځنی جوړه سویه ده او حال داده چی داخو صیغی داخبارات د دی اصل جواب خودرته ثابت سو چی دامذهب او مشرب داخانو نه ده دانو شافعی وودا شهرت یه په خپلو کتابو کی ورکری ده شاهد پر دغه خبره داده که مولی خپل غلام ته وویل (مانت الاخر) داغلام پرده ازاد سو نوا سستناء له نفی اثبات ده که خلاف په عکس کی ای چی استثناء له نفی اثبات نه ده نوبه په نزد دحنیفه و وولی داغلام پرازادی دی مقصد داسو چی دا نقل په کتابو د مشافعیه و وکی غیر مضابق ده له واقعی سره .

او بل جواب له هغه له مخه سواله چی فخر الاسلام تصریح کړه ده په اتفاء دمنقول شرعی الخ ؟

جواب :- دوهم داده چی مخاطب په کلمه دتو حید دهرین نه دی بلکه مشرکین د؛ نوانته ځای په قلوبو ددی کی مرکوز و نو دوی مخاطبین وگر ځید و په نفی دشریک سره .

سوال :- دلته داده چی که دهری چی منکر له وجوده دصانع ده که دغه دهری تکلم؛ کلمه دتو حید سره وکوی نوخو حکم په اسلام دده سره کیری چی دی له خپلی عقید او بنسټی ده نو خودا ثابته سو چی استثناء پر حکم مخالف له صدره دکلام دلالت کوی .

سوال :- چی شارح دتحریر مصنف وروسته له بسم الله الحمد لله نه ده را وریه نوم سلف، او خلف من نفی کړی ده هم له حدیث دحمد څخه هم له قرآن کریم څخه ؟

جواب :- چي دا تحریر شرح د سلم ده محب الله بهاري هم صریحاً حمد نه ده ویلی نو هلته چي جوابونه له دغه سواله ورکیدل دهغه (۳) مخالفو څخه هغه جوابونه دلته هم جاری کیری.

د سبحانه بیان او تشریح

کوله :- سبحانه دلته دا سوال هم په هغه اولنی طریق سره واردیږي چي بهاري صاحب هم له حدیث شریف څخه چي کل امر ذیبال لم یبداء بحمد الله فهو ابرهه، او قرآن کریم، اوله سلف صالحین څخه، مخالفت کړیده.

جواب :- داده چي په حدیث کی لم یبداء، راغلی ده لم یکتب خونه ده راغلی نوشته کړه به شی نه وی ویلی شی ده اوبل داده چي حقیقه د حمد په نزد د صوفیه وواظهار د صفات کمالیه وو ده نواظهار په قول، په فعل، په کتابت، په هریوه کیری نوی دلته اظهار په لفظ د سبحانه کړی ده لکه د تحریر مصنف چي په لفظ **علیک التکلان** کړی ده.

د حمد لغوی ترجمه **اوصف باللسان بالجميل علی جهة التعظیم والتبجیل** او اصطلاحی ترجمه **فعل یبني عن تعظیم المنعم لاجل انعامه** دا معنی لغوی د شکر ده -

معنی اصطلاحی د شکر **صرف العبد جمیع ما انعمه الله تعالی الی ما خلق لاجله**

د حمد لغوی، او اصطلاحی په مابین کی (۱) عموم خصوص من وجه دی د حمد لغوی، او شکر لغوی په مابین کی (۲) عموم خصوص من وجه ده د حمد لغوی او شکر اصطلاحی په مابین کی (۳) عموم او خصوص مطلق ده د حمد عرفی او شکر لغوی په مابین کی (۴) اتحاد ده نو دلته (۴) نسوب سول (۳) عموم خصوص مطلق (۲) عموم خصوص من وجه او یو (۱) اتحاد ده. د حمد اصطلاحی او شکر اصطلاحی عموم او خصوص مطلق ده د حمد عرفی او شکر عرفی په مابین کی عموم خصوص مطلق ده طالبانو د حمد، او شکر تعریفونه ډیر تحقیقات تشریحات لری اختصاراً می پریښوول دغه له حدیث شریف څخه یو جواب ده چي کتابت د حمد دی نه وی کړی په خوله دې ویلی وې په زړه دې ویلی وې ځکه قول د مخبر صادق ده **ظنوا المؤمنین خیراً** اوله سلف دا جواب ده چي ترک د متابعت د سلف په طریقۀ الذه چي سامعینو ته خوشحالی راوړي یوه له خلفو لره د امدوم نه ده وللناس فیما یعشقون مذاهب، وعلی وقفة لذی العامریة، ومن عادة حب الدیار لا هلهما، وللناس فیما یعشقون مذاهباً نو دلته حمد راوړل سوئ

ده دلتہ دامجازی مشهورہ ترجمہ مراد ده لکه په مسلم الثبوت کی چی وائی چی حقیقه په (۷) شیانو متروک کیری .

په مشتقاتو کی ډیر مذاهب دی

د جمهورو مذهب داده

چی مشتق مرکب ده له حدث ، نسبت ، ذات ، شخه شکه په تفسیر د معنی د مشتق کی داسی ویل کیری ضارب ذات من له الضرب .

د سیدسند مذهب داده

مذهب د سیدسند داده چی مرکب ده له حدث ، اونسبه ، موصوف حنی خارج ده داخل نه ده نه عاماً لکه شیئی والا یا لازمی چی دخول د عرض عام په فصل کی لکه ناطق نولازم سو دخول د عرض عام په نوع کی حکه جز دشی جز د هغه شی ده ولی خوشی جز د ناطق سو ناطق جز د انسان ده نو خوشی جز د انسان ده ولی جز د جز د شی جز د هغه شی ده نو خو عرض عام جنس سو حکه جز عام ده ولی جز عام داخل په حقیقه دشی کی خو جنس وی اونه خاصه لکه ، ضاحک ، مثلاً یو خو ترکیب د فصل راغی او فصل خو بسیط ده یی اتسلسل راخی اوبل خو لازم سو چی دا ذات خاصه جز له نفس سو ولی جز د جز دشی جز ، د هغه شی ده اوبل لازم سو خروج د فصل له نوعی ولی خروج د جز له شی مستلزم ده خروج د هغه لره چی هغه مرکب وی له ده اوله غیره شخه اوبل انقلاب راغی له امکان ذاتی ووجوب ذاتی ته په ثبوت د ضاحک انسان لره حکه ثبوت د ضاحک په منزله د ثبوت دشی ده نفس لره او ثبوت دشی نفس لره ضروری ده مثلاً ثبوت د ضاحک انسان لره ممکن ده مثلاً انسان ضاحک بالامکان اوس که موصوف خاص داخل سی په ضاحک کی معنی شی داسی سی (انسان له الضحک) نو خو ثبوت شی انسان لره ضروری سو حکه ثبوت دشی نفس لره خو ضروری ده انقلاب له امکان شخه و ضروره ته راغو او بل انقلاب له ممکنی ذاتی و ضروری ذاتی ته راغو داناروا ده اذیدور علیه رحی التکوین والایجاد د تحقیق د انقلاب د موادو ده دا محال واله می مخکی درته بیان کړه .

دمحقق دوانی مذهب داده

دمحقق دوانی مذهب داده چی مشتق لکه ایض مثلاً امر بسیط ده بالذات متحد له مبدأ سره ده او بالا اعتبار ورسره مغاثره ده مثلاً ایض لا بشرط شؤز په هغه وخت کی چی نه موضوع ورسره معتبره کی نه عدم دموضوع نو په دغه وخت کی مشتق ده، او چی بشرط شی په واخلی چی محل ده نو دا ایض سره له شرطه د محل ثوب ایض مرکب ده چی تعیین شی په محل راشی په متأخره مرتبه کی له مرتبې د ذاته چی مرتبه د وجود ده نو داپه لحاظ داتحاد ده له محل سره په اتحاد عارضی سره مشتق ده نو اتحاد د مشتق د مبدأ سره اتحاد ذاتی ده او حمل د مشتق پر مبدأ حمل ذاتی ده یعنی چی ذات دموضوع کافی وی په تحقیق د حمل کی احتیاج و عروض د مبدأ ته نه لری او چی بشرط لاشی شی واخلی یعنی په شرط عدم دموضوع المحصله نو مبدأ عرض ده مقابل د جوهر ده لکه حیوان لا بشرط جنس ده او بشرط لاشی ماده ده ناطق لا بشرط شی فصل ده او بشرط لا شی صورت ده د دوانی دلیل داده چی اهل لغه په تفسیر د سواد کی وائی سیاه لا چیزی سیاه است نو ماخوذ لا بشرط شی بی له لحاظه د لا بشرط شی مقسم ده اعتبارات ثلاثه وولره یعنی مقسم ذات ده مبهم ده بغیر له اعتباره د وصف ده ابهام له ده سره او قسم به مبهم ده سره له اعتباره د وصف د ابهام نو تقسیم د شی و نفس او غیر ته نه راغی نو ایض په مقام د بشرط لاشی کی مده ده عرض د محمول ده په اشتقاق مغاثره ده له محل مرتبه شی د تعیین، او دامتیازده له محل، او ایض په مقام د لا بشرط شی کی عرضی ده مشتق ده محمول بالمواطاة ده مرتبه شی د ابهام ده او په مقام د بشرط شی کی مرکب ده او مدار د حمل مواطائی یور نسبتاً د وجود د احد له طرفین ده و آخر ته پروجده د امتیاز هغه په مبده کی ده هغه په مرتبه دامتیاز کی ده له محل چی هغه موصوف ده لکه جسم مثلاً.

دسیدزاهد هروی مذهب داده

مذهب دسیدزاهد هروی داده چی مشق امر انتزاعی بسیط ده ترکیب نه لری اصلاً مغاثره له مبده، شخه بالذات مبهم ده صلاحیت ده اتحاد عرضی سره لری، له مبده سره له نسبتاً سره له محل اعتباراً ثلاثه کی جاری کیژی دغه مشتق بشرط لاشی محمول ده په حمل اشتقاقی سره لکن غیره له مبدا بالذات په نزد دسیدزاهد او عین مبده ده

عند المحقق حمل اشتقائی اختصاص په مبادی وو پوری نه لری د عرض او عرضی په مابین کی عموم او خصوص من وجه ده مشتق هم عرض ده هم عرضی په مقام د بشرط لاشی کی عرض د محمول ده بالاشتقاق او د لاشی په مقام کی عرضی ده محمول ده بالاشتقاق او د لاشی په مقام کی عرضی ده محمول ده بالمواطات داماده اجتماع ده حیوان په نسبت وناطق ته عرضی ده لا عرض خکه خارج ده خنی محمول ده پر ده مواطات او عرض نه ده بلکه جوهر ده او مبادی لکه سواد بیاض عرض ده عرضی نه ده حمل مواطاتی پر خپلو معروضاتونه لری او په نسبت و افرادو حصیه و و ته بیا کلیات ذاتیه دی نوجلال دوانی داتغایر ده احکام لکه حمل مواطاتی، او اشتقائی، وغیرهما د مبداء، او د مشتق په مابین کی دا دلیل گرځوی پرتغایر اعتباری په مابین د مبداء او مشتق کی په مرتبه د مصداق کی او سیدزاهدنی پرتغایر اعتباری په مابین د مبداء او مشتق کی دلیل گرځوی.

جمهور او سید سند

جمهور، او سید سند، گرځوی دغه اجزای تحلیلیه چی تعبیر په دوی له مشقه کیرپی په وقت د تفصیل د مفهوم د مشتق کی گرځوی چی یوازی دغه اجزای په تعبیر کی داخلی دی دا اجزای حقیقیه بولی داخلی نی بولی په قوام او جوهر کی نو خکه جمهور، او سید سند، حکم په ترکیب کوی یاله (۳) اجزاوو یاله (۲) دوو او حق داده چی حقیقه د مشتق حقیقه اصطلاحی ده حقیقه واقعی نه ده فلکل ان یصطلح ماشاء دغه اتحاد په مابین د مبداء او مشتق کی په حسب ذات لکه دوانی چی وایی دا حق د نه اتحاد ذاتی په مابین د ثلاثه و وکی لکه مذهب د ابوالحسن کاشی خکه شیخ سینا وایی چی مشتق عرض ده نو غیره له محله لکه نور اعراض که د عرض او محل په مابین کی اتحاد بالذات وای لکه ابوالحسن چی وائی نو وجود ده به وجود د محل وو لاجوده للمحل داو و تحقیق د مشتق.

سوال:- په مشتق کی پر دامذاهب اربعه وو مبداء داخله ده او دغه مشتق چی په مبداء کی داخل بولی د بالکل نسته..؟

جواب:- موږ درته وایو چی دا خفیفة طبری ده بل جواب نی په حاشیه کی ورکړی ده چی د ضمیر د سبحانه راجع الله لره ده هغه په بسم الله کی ذکر ده نواضیر قبل الذکر نه

راغبو دا جواب ضعیف دہ خاکہ چہ داہلتہ صحیح کبریٰ چہ بسم اللہ جز لہ کتابہ سی
 لکہ الحمد للہ او حال دا چہ قوی مذہب دا حذف دہ چہ بسم اللہ خارجہ دہ -
بسم اللہ شریفہ پہ قرآن کریم کی داخلہ دہ او کہ نہ

عزیزانو! قاضی محمد مبارک پہ تفسیر بیضاوی کی ذہنی تشریح کر یہ دہ دلائل فی
 ذکر کرمی دی چہ احناف فی خارجہ بولنی او شفعیہ پہ داخلہ بولنی پہ دی کی شک نستہ
 چہ بسم اللہ جز لہ قرآن دہ او پہ دی کی ہم شک نستہ چہ دانستہ پہ سورۃ برائتہ کی
 اختلاف دہ احناف او شوافع پہ دی کی دہ لہ نورو سورتو قرآن جز نہ دہ احناف وائی
 او شافعیہ پہ جز بولی او الحمد للہ جز دہ لہ کتابہ، نہ قرآنہ، نہ سورۃ، کہ پہ سورۃ کی وہ
 او بسم اللہ جز نہ دہ اول دلیل شی دادہ چہ پہ الحمد للہ کی تفنن راخی الحمد للہ دیوہ
 کتاب پہ سر کی پہ بل کی نعمد اللہ وی پہ بل کی حمد الہ وی پہ بل کی لہ الحمد وی پہ
 بل کی حامدا وی نو مختلفی صیغی او بناوی پکینی راخی او بسم اللہ لہ اولہ تر آخرہ
 پر ہفہ یورقم دی تغیر، تبدیل، ترمیم تعدیل، نستہ پکینی نو معلومہ دہ چہ الحمد للہ
 جز دہ لہ کتابہ خاکہ تفنن لہ پارہ دتلفظ دا پہ کتاب کی وی نو بسم اللہ لکہ تعوذ داسی دہ
 تبرکا، او تقاولا، مخکی ویلہ کبریٰ تعوذ خو اتفاق خارجہ دہ نو بسم اللہ رب العلمین نو کہ
 بل پہ اکثر کتابو کی لہ بسم اللہ وروستہ داسی عبارات وی الحمد للہ رب العلمین نو کہ
 بسم اللہ جز لہ کتابہ وای بیابی الحمد لہ وایو خاکہ شی چہ یار ظاہراً ذکر سی بیابہ
 ضمیر ذکر کبریٰ او کہ و ویل سی چہ داوضع د مظهرہ پر خای دمضمر پر دی ہم
 یومعتمد چاقول نہ دہ کرمی او بل پہ حدیث دا الحمد للہ کی ہفہ کلمہ دبا، حرف جر تعلق
 تر ابتدا، نسق ظرف لغوہ دہ کل امر ذی بیل لہ بیداء فیہ بحمد اللہ فہو ا بتر د غہ باہ
 جار حمدنی مجرور دا جار تعلق نسق تر ابتدا، پوری ظرف لغوہ دہ ظرف مستقر نہ دہ او باہ
 حرف جر پہ حدیث دہ بسم اللہ کی ظرف مستقرہ تعلق تر متبرگا یا مستعیانسی یعنی
 باہ حدیث د الحمد للہ علی حدہ معنی نہ لری او با حدیث د بسم اللہ علاحدہ معنی
 لری چہ استعانہ دہ مثلاً قانون شیخ رضی ویلی دہ چہ بعضی حروف صلیہ چہ علی
 حدہ معنی نہ لری نو متعلق شی واقع پر مدخول وی او مدخول فی جز، لہ متعلق شخہ
 وی لکہ باہ پہ حدیث د حمد کی علی حدہ معنی نہ لری متعلق فی چہ ابتدا، دہ پر مدخو
 ل واقع دہ چہ حمد دہ او مدخول فی چہ حمد دہ جز دہ لہ متعلق شخہ چہ ابتدا، دہ نو
 ابتدا، او شروع خو پر کتاب واقع دہ دلته حمد جز، سو لہ کتابہ او بعضی حروف صلیہ

جی علی حده معنی ولری نه شی متعلق واقع وی پر مدخول او نه شی مدخول جز، له متعلق څخه وی لکه باء په حدیث دبسم الله کی چی معنی داستعانت لری مستعیناً ورسره پروت ده هغه متعلق دباء جاره ده ظرف مستقر دکل امر ذبال لم یبدأ مستعیناً باسم الله تعالی فهو ابتر، نودلته داابتداء واقع نه ده پر بسم الله او بسم الله جزله ابتداء نه ده بوسم الله خارجه ده په دغه صورت کی هم بعض دباء جاره ظرف لغوه بولی تعلق نسی تر اید، یعنی لم یبدأ پوری په دواړو حدیثو کی که دحمد حدیث ده که دبسم الله حدیث ده لکن حرف صلیه په حدیث دحمد کی چی باء جاره ده علاحد معنی نه لری او حرف صلیه په حدیث دبسم الله کی علی حده معنی لری ظرف په دواړو کی مستقر نه ده بلکه ظرف په دواړو کی ظرف لغوه ده.

دحروف فواقسام

حروف اقسام لری یو حروف هجاء دی لکه آ ب ت ث الخ، حروف مبانی دی چی بناء دکلمی ځینی راغلیه وی لکه په زید کی (ز)، حروف معانی دی لکه حروف جاره، حروف نه،، حروف ایجاب، حروف تحضیض، حروف شرط، وغیره وغیره اوس حروف جاره دی مثلاً دصلیة او وصل په مابین دکلمات کی داده ټولو حروفو په مابین کی مشترکه معنی ده نو ټول حروف صلیه بلل کیږی خو بعض له صلیة علی حده بله معنی هم لری لکه په حرف باء کی استعانت، مصاحبة، ملابسته، سببیته، اوبعضی بیا علا حده معنی نه لری یوازی هغه مشترکه معنی دصلیة لری.

سوال :- دا حروف جاره ووته ظرف ولی ویل کیږی...؟

جواب :- چی اصل ظرف خو زمان او مکان ده له زمانه او مکانه هیڅ شی خالی نه ده

سواء له الله تعالیٰ الله تعالیٰ نه زمان، نه مکان، نه حیز، لری نو زمان چشی ده...؟

جواب :- چی زمان کی څو مذهبه دی یو مذهب داده چی زمان عین الله تعالیٰ ده بل داده

چی زمان خود فلک الافلاک ده، بل داده چی حرکت ده فلک اطلس ده، بل داده چی مقدار

د حرکت د فلک اعظم ده، دغه مذهب قوی ده بل داده چی زمانه معدوم محض ده داهریو

مذهب دلائل لری تحقیقات لری ډیر طوالة راخی طالبه که ټول درته وایم باید صفحه

(۱۱۰) دشرح الاشارة مطالعه کی یا هداية الحکمة.

مکان چشي ده

مکان چشي ده هغه داسطح باطنی دجسم حاوی ده چي ماسه وی له سطح ظاهري دجسم محوی سره دانولکه په افلاکوکي، بياپه کرو د هواو وکي، بياپه کره داوبوکي، بياپه مڅکه کي، اويامکان عبارة نه بعده بعد يامتوهم ده لکه په مابين داوبواو کوزي کي بعد متوهم سته چي اقطار ثلاثه ووده مکين چي اوبه دي په اقطارو ثلاثه وود مکان کي چي دا بعدده حلوليه کړيده اويامکان بعد مجرد، جوهر محقق ده، چي بعد مفظور، اوبعد مفظور، شي بولي بعد محقق مجرد جوهرده په مابين دجوهر مجرد وونورانيه ووکي اوبه مابين دجوهر کشفيه ووکي متوسطه اويامکان مایستقر عليه الشیء کا لارض للسیر | اويامکان مایقعدفيه کالیبت لزيد | اويامکان مابه تمايز الاجسام فی الاشارة الحسية | دغه معنی سره حيز بلل کيږي ددغه حيز په معنی سره فلک الافلاک ته هم شامل ده ځکه هغه وضع او محاذاة لري په دانورو معانیووسره فلک اعظم ته نه ده شامل داتولي معانی دي ډير دلائل تحقیقات لري اختصاراً می پرینوول نودامعانی وی دمکان دی هغه معانی وی دزمان وی ددغو دیوی معنی له معانی ووپرالله ﷻ اطلاق نه کيږي اوله الله ﷻ بغير نوربول شيان له زمان اومکان خالی نه دی نوظرف حقيقي خو داوونو همدارنگه دا حروف جاره په کلام کي ډير مستعملیږي اجتناب اوا حتر از ځنی متعذرده لکه محارم دينخی سترځنی متعذرده نودا حروف جاره ظروف بلل کيږي مجازاً لکه له ظرف حقيقي زمان مکان چي شی خالی نه وی همدا رنگه له حروف جاره وواکثر کلمات او کلامات خالی نه وی نوځکه ظروف او ظرف بلل کيږي .

ظرف مستقر او ظرف لغوه

ظرف مستقر کم ده، او ظرف لغوه کم شی ده یومذهب دجمهور روده هغه وایي چي ظرف مستقر داده چي متعلق ئی له افعال عامه وو وی لکه کاشن، ثابت، حاصل، موجود، او ظرف لغوه هغه ده چي متعلق ئی له افعال عامه وو نه وی سيد سند شريف وایي چي ظرف مستقر داده چي متعلق ئی محذوف وی که له افعال عامه وو وی که له خاصه وو وی او ظرف لغوه داده چي متعلق به ښکاره وی دامذهب شهرت لري ځکه ظرف مستقر مستقر بلل کيږي یوه وجه ئی داده چي دا حرف جر تر مستقر تعلق نسی مستقر مرادف د ثابت ده نوځکه یه مستقر بولي بله وجه ئی داده چي عمل دعامل او ضمير دعامل په د

کی قرار نسی ڇڪه ڀه مستقبولی مثلاً **زید فی الدار قائماً** دغه قائماً حال ده له ضمیر
 د فی الدار ڇڪه فی الدار تعلق نسی تر ثبت د ثبت ضمیر فاعل ده ثبت ده ذوالحال ده
 قائماً حتی حال ده اوس ثبت مقدرده هغه ضمیر ڀه فی الدار کی قرار نیولی ده نو
 قائماً حال ده له ضمیر د فی الدار او عمل ڀه داخل کی ثبت کړی ده ثبت کی عامله ده
 هغه مقدرده د ثبت عمل قرار نیولی ده ڀه فی الدار کی اوس فی الدار عامله ده ڀه
 قائماً کی او ظرف لغوه چی لغوه بلله کیرې لغوه الغاء ته وایی دغه رنگه عمل د عامل
 او ضمیر د عامل قرار نسی ڀه د اطرف کی عمل او ضمیر ڀه د واره ملغادی .

نول: - سبحانه من المصادراتی و جب حذف ناصبه سماعاً الخ سبحان مصدر د
 مفعول مطلق ده له اصولو د منصوباتو ده -

د منصوبات اصول

اصول د منصوبات پنځه مفاعل دی مفعول مطلق، مفعول به، مفعول له، مفعول معه
 مفعول فیه، دانور ملحقات دی فروع دی لکه حال، تمیز، مستثنی، خبر دما وغیره،
 مفعول مطلق له جنسه د فعل مذکور و ی مفعول مطلق لپاره د تاکید راځی لکه ضربت
 ضرباً لپاره د عدد راځی لکه ضربت ضربه، لپاره د نوعی راځی لکه ضربت ضرب الرقاب.

د مصدر بیان

مصدر چی لپاره د تاکید وی معنی ڀه عین معنی د فعل ده نه تشبیه کیرې نه جمع کیرې
 بخلاف العدد، والنوع، اوبل ڀه مصدر کی استتار د ضمیر نه راځی ڇکه بیا اجتماع
 د ضمیرین راځی ڀه تشبیه کی ضرباً نان بی وائی ڀه جمعه کی بی ضربونون ڇکه بیایی نو
 ڀه تشبیه د مصدر کی او ڀه جمع د مصدر کی چی لپاره د عدد، یا نوع وی هم به استتار کوی
 نو اجتماع د ضمیرین راځی دانه د صحیح او عامل ڀه د مصدر کی فعل ده عمل ڀه د نصب
 ده عامل ڀه گاهی حذف کیرې یا ڀه حذف جوازی یا وجوبی سماعی یا وجوبی قیاسی .

حذف و پیرنه

حذف جوازی، وجوبی سماعی، وجوبی قیاسی : حذف جوازی داده چی یوازی قرینه
 غوازی او حذف وجوبی داده چی قرینه هم غوازی سد مسده هم غوازی وجوبی
 یو سماعی ده چی سمع او استقراء ڀه له عربو راغلیه وی د حذف دلیل قاعده نه وی لکه
 خبیة، جدعا، حمدا، شکرا، سقیاء، رعیا، او وجوبی قیاسی داده چی قانون ورته متوجه

دی نکه بن حبص حب چي په ک فيه کی وائی وو جو با سدا غا مثل حمداً . و شکرآه
 و عجباً و حیه و سقی و رعب و قیدانی موضع مہم و وقع مثبتاً بعد نفی او
 معنی نفی داخل عسی لاسه ویکون خبر عنه و وقع مکرراً مثل مانت سیر الالاسیر
 البریه و مانت لاسیر سیراً و منه م وقع لآخر مضمون الجملة المتقدمة مثل فشد
 و نوثق و منه م وقع تشبه علاجاً مصدغه مہم وی چي په هریوه کی فعل ناصب
 مفعول مصدق حذف سویه خیل ذین نری ق غده نری مثلاً په آخره پنخمه منها کی
 ر غمی دی نکه لیک و سعديک . ددغه دو رو مصرین . فعلین . حذف سوی دی دلیل
 و دغه هه نری -

دلیک اصل

لیک صل (لَبَّ لَكَ اَبَانِيْن) وویعنی په خدمت و لایه زه و تاته په خدمت در یلو
 وروسته نه خدمت در یو و یعنی همیشه زه ت په خدمت کی حاضر یه نو دا فعل چي اَلْبَّ
 د حذف سو خکه جهته د کثرة استعمال تقاضا تخفیف کوی پر خای شی مصدر قائم سو
 دغه مزید رارد سون و ثلاثی مجردو ته په حذف د ذلذین سره او په حذف د حرف جر له
 مفعول مصدر اضافت و د امفعول ته راغوپه اضافت سره نون سا قط سو نو لیک سو .

د سعديک اصل

اصل د سعديک اسعدک اسعدین وو فعل حذف سو چي اسعد ده پر خای شی مصدر
 قائم سو اضافه د مصدر و کف ته راغونون په اضافه سره سا قط سو نو اسعاديک سو
 حرکت عین را نقل سو و ما قبل ته همزه تخفیفاً حذف سو الف له جهته د التقاء د سا کینونو
 حذف سو نو سعديک خنی جوړ سو سعديک بنفسه متعدی ده . او اَلْبَّ . متعدی ده خو
 په واسطه د لام سره . په سعديک کی دانه د جاتر چي غیر محذوف الزوائد وی لکه
 لیک خکه ثلاثی مجرد په معنی د سعديک کی نه دی راغلی په اسعدک په معنی
 د سعديک کی نو دغه سبحانه چي مصدر مضاف ده مفعول ته مصدر هم عمل د خپل
 فعل کوی که د فعل لازمی مصدر ووپه فاعل کی عمل کوی که د فعل متعدی مصدر
 ووپه فاعل . او مفعول په دواړو کی عمل کوی خو عمل شی په اضافه . او غیر اضافه په
 دواړو ده که غیر مضاف وویا په منون وی نو ددغه مصدر . او مفعول مطلق چي سبحانه

دہ فعل، عامل، نائب، شی حذف سوی دی پہ حذف سماعی سرہ یعنی پہ حذف وجوبی سماعی سرہ۔

سوال چاہے سوال کا وہ چی دحذف وجوبی سماعی مصادر خو ہفہ (۶) دی چی ابن حاجب پہ کافیه کی ذکر کری دی دغہ سبحان خو یو لہ ہغو ٹخہ نہ دہ ؟

جواب جواب دادہ چی ابن حاجب صاحب ہلتہ پہ کافیه کی لفظ دنحو ویلی دہ وائی نحو خبیہ، جدعاً، حمداً، شکرأ، عجباً، سقیأ، رعياً، او یاد ا خبرہ دہ چی ہفہ مشہور دی او یا حصر پہ دغو (۶) کی استقرائی دہ نہ قطعی دہ نہ عقلی دہ، دلته امام د نحات شیخ رضی یو قانون ویلی دہ مطابق لہ ہفہ قانون سرہ د سبحان دفعل نائب حذف قیاسی دہ قانونی دہ دلیل ورتہ متوجہ کیری تعلیلات لری ہفہ قانون دادہ چی مصدر چی ورو ستہ لہ دہ فاعل یا مفعول ذکر سی یا پہ اضافہ یا پہ حرف جرا و دغہ مصدر لپارہ دہ تاکیدی نہ لپارہ د عددوی نہ لپارہ دنوعی وی نو واجب دہ حذف دنائب یہ قیاساً مثالونہ یہ لکہ صبغة اللہ، کتاب اللہ، سبحان اللہ، لیبک، وسعدیک، سحقالہ بعدالہ، حمدالہ، اول (۲) مثالہ د فاعل دی چی ورو ستہ لہ مصدرہ پہ اضافہ ذکر سوی

دی او آخر (۳) مثالونہ د فاعل دی پہ حرف جرا و چہ ورو ستہ لہ مصدرہ مفعول ذکر وی پہ اضافہ لکہ سبحان اللہ، لیبک، سعدیک، او چہ پہ حرف جر ذکر وی لکہ شکرالک، عجبالک، دلته دد اتہو لمصادر و افعال حذف سوی دی او کہ مصدر لپارہ د تاکیدی نہ و

ولپارہ دنوع وویا یہ افعال نہ حذف کیری لکہ اززلزلت الارض زلزالها وقدمکرو

مکروہ وسعی لها سعیها دلته یہ افعال نہ دی حذف ولو کہ تعلیلات آتی کی جاری کیری

دایالہ جہتہ داستقراء اوسم او یالہ دی دلیلہ پراستقراء اوسم چی دلیل ٹوک وایی

ہفہ تہ لکات بعدا لوقوع ویل کیری ہفہ نکتہ دادہ چی مصدر لپارہ د تاکیدی معنی یہ دہ

عین معنی دفعل دہ کہ فعل حذف سی دامصدر دلالتہ باندی کوی بخلاف النوع

والعدد دایہ دلیل دہ مگرد دلیل چی وایی لہ تعلیلات بہ نظر قطعہ کوی اوسنود شیخ

رضی دہ دی قانون تعلیلات دی اول تعلیل دادہ چی مقصود لہ ذکرہ دفعل

خواسناد دمصدر ددغہ فعل دہ و فاعل او مفعول صریحین تہ او یا وضمیر یوددوی تہ

ہفہ پہ مصدر مضاف کی و فاعل تہ یا مفعول تہ راغلو نو ذکر دفعل تہ ضرورہ نستہ

اختصارہم پکینی دہ لکن داتعلیل دا حاشیہ ضعیفہ کریہ دی دلیل یہ دادہ چی

مقصود خو لہ ذکرہ دفعل اسناد دمصدر دہ د فاعل دہ و فاعل یا مفعول تہ پہ صورت

د مرکب تام کی لکه ضرب زید ضرب زید عمرًا اوله هم مرکبه تامه جمله فعلیه خبریه په
 قوه دشخصی قضی کی ده قضیه باشخصیه وی یا محصوره وی یا طبیعیه یا مهمله
 دا قضیه شخصیه ده اصلیه زید ضرب زید ضرب عمرًا تامه قضیه ده حکایت لری
 مخکی عنه لری مخبر عنه لری او مصدر مضاف خوکه و فاعل ته وی که مفعول ته وی
 دا مرکب ناقص ده تام نه ده ځکه دا (۶) قسمه د ترکیب مرکبات ناقصه دی لکه ترکیب
 تقدیدی، اضافی، توصیفی، تعدادی، امتزاجی، صوتی، دا تحقیق مکمل په له مخه اوراق
 کی تیر سویده لطفایه مطالعه کی بل تعلیل داده چی فعل له سبحانه سره ذکر کی
 نو د ضمیر چی مضاف الیه د سبحان ده او مفعول یه ده عمل به په دغه ضمیر کی حتمًا
 د افعال کوی ځکه فعل خواصل ده په عمل کی نوبه د ضمیر متصل په د افعال پوری وی
 ولی معمول خو متصل په عامل پوری وی نوبی رتبه تر سبحان له مخه کوی په سبحت
 پوری بی متصله وی ځکه معمول چی ضمیر متصل وی رتبه یه تر مفعول مطلق مخکی
 ده لکه اسعدک الله السعادا، گوره چی ضمیر ده متصل ده معمول ده تر مفعول مطلق
 مقدم ده نو چی ضمیر دی تر سبحان له مخه کی متصل دی کو په سبحت پوری نو خو
 تقدیمه د مضاف الیه راغو پر مضاف رتبه دانه ده صحیح بل تعلیل داده چی که د افعال
 ذکر سی له سبحانه سره نو دا عامل په د ضمیر کی سبحت ده که سبحان ده که سبحان سی
 اعمال دضعیف راغی په وقت ده وجود ده اقوی کی داپه شریعت عربیه کی حرام ده او که
 عامل پکینی سبحت سی اتصال د معمول راغو په غیر عامل پوری داهم نه ده صحیح او
 کی په سبحت مقدمه پوری متصله وی یا په سبحت مؤخره پوری متصله وی خو تقدیم
 د مضاف الیه راغی پر مضاف که د سبحت تر سبحان وروسته کوی تر ضمیریه مقدمه وی
 خو فصل راغی په مابین د مضاف او مضاف الیه کی د اتول اموریه شریعت عربیه کم
 حرام دی.

د شیخ رضی رحمته الله علیه قانون

د شیخ رضی رحمته الله علیه قانون دلته نو تطبیق اول خود ا مصدر چی سبحان ده لپاره د تاکید
 د نوع او عدد لپاره نه ده یعنی الله تعالی په مطلق پاکی له هره عیبه پاک ده داسی نه چی
 یونوعه دپکی پاک ده چی دپاره د نوع سی دانار واده او نه داسی ده چی الله تعالی په؛
 یاکی پاک ده یا په دوو پاکو پاک ده چی مصدر لپاره د عدد سی داپه الله تعالی کی نارو
 او اضافه یه راغلی ده و مفعول ته دلته قانون درضی کی جوړ سو -

سوال :- که چا سوال وکا وه چی داخوله مواد و حذف و جوبی قیاسی نه دی هغه ابن حاجب صاحب سی (۵) منها ویلیه دی داد شیخ رضی قانون خو پریوه ماده له هغو (۵) نه تطبیقیری نو داخو مخالفت له ابن حاجب خنجه راغلی؟

جواب :- ابن حاجب خو حصر نه ده کری حُکمه یوه یه کلمه ده من تبعضیه ویلیه ده چی منهده بل ئی صیغه د جمع کثرة ویلی ده چی مواضع لفظ ده ابن حاجب وائی: و قیاسی مواضع منها موقع مثبتا، منها موقع لاثر مضمون الخ، منها موقع للتشبیہ الخ دا تولى قرینی دی چی مواضع نور هم سته او یاداده چی شیخ رضی امام دنحاة ده مستقل دعصرده نو دا ابن حاجب حصر پرده هیخ اعتراض نه سواى کیدلای شیخ خان ته باقاعده یو مستقل قانون جوړولای سی نورنحاة دی په ده پسی تقلید وکوی نواصل مذہب هم دغه د شیخ رضی رحمته الله علیه په قانون صحیح ده چی حذف دفعل په حذف و جوبی قیاسی ده.

سوال :- قوله فی التحریر ایه یرد علیه ان السبحان امان من مصادر المزید فلا تنحصر فیما

حصر و انکان من مصادر المجرّد فالفعل العامل فیہ الخ یعنی داسبحان خو مصدرده مفعول مطلق ده عامل مقدریه فعل ده نو دا که دمزیدمصدرسی دتفعیل په باب کی نعلان وزن نسته مصادر دمزید قیاسی دی او که دمجرّد و مصدرسی بیاصحیح کیږی هغه خوسما عی دی لیکن فعل ناصب دمجرّد و ورسره مقدروی که ده مزیدوه که دمزیدو فعل ورسره مقدرکی بیا په مابین دعامل او معمول کی مطابقت نه راغو په مجردیه اویه مزیدیه کی حُکمه معمول دمجرّدوه او عامل دمزیدوده اودا مطابقت په مابین دعامل او معمول په مجردیه، مزیدیه، متعدیه، لازمیة، کی عندا الجمهور شرط ده خلافا للبعض دالتّه په تحریر کنديا کی پردغه خای حاشیه ده نمبر (۲) هغه حاشیه منقلبه ده وانکان شرطاً عند الجمهور خلافا للبعض حُکمه داخبره ثابتّه ده چی رایه جمهوروته اودخلاف نسبتّه و بعض ته کیږی نو به دا ولی حاشیې سره هم مطابقت راسی حُکمه بعض داوائی چی مطابقت شرط نه ده فعل دی دمزیدوی په دامصدرکی دی عامل وی مصدر دی دمجرّدو وی لکه انبته نباتانو مخالفت له جمهور و مخالفت له جمع عظیمی ده دایه قوه دخطا، کیده او. انبت نباتاً، کی دانبات په انبات اوږی، یا انبت په نبت. اوږی مطابقت راغولکن مطابقت لازم ده او که فعل هم دمجرّد و ورسره مقدرکی مطابقت راغولکن کمال ده تسیح نه راغی کمال یه داده چی صنع و عبدلره به په اول دو هله کی په

بادی رایہ ییلہ تدقیقہ د نظره مداخلہ وی یعنی صنع و عبدلرہ مداخلہ وی ہفہ مداخلہ
 د صنع د عبد پہ اول دہ و ہلہ کی پہ بادی رایہ ییلہ تدقیقہ د نظره مداخلہ وی یعنی صنع
 و عبدلرہ مداخلہ وی ہفہ مداخلہ د صنع د عبد پہ اول دہ و ہلہ کی پہ بادی رایہ ہفہ
 د تفعل پہ باب کی راخی خککہ د مجرد فعل ترجمہ خوبہ داسی وی چی اللہ ﷻ لہ ہرہ
 عیبہ پاک دہ نو دپاکی خوانتہ لڑہ پہ نفس الامر کی حاصلہ دہ او خصائص خو نستہ
 پکنبی ہفہ صنع لڑہ چی مداخلہ راخی ہفہ د تفعل پہ باب کی دہ چی پہ تشدید د عین
 کلمی د تفعل باب دہ ترجمہ یہ دادہ، سبحت، زہ نسبتہ دپاکی کوم اللہ ﷻ تہ نوپاکی
 خوانتہ ﷻ تہ پہ نفس الامر کی حاصلہ دہ مگر د السباب خصائص سو نوصع د عبدلرہ لہ
 اولہ د و ہلتہ پہ جلی نظر سرہ مداخلہ راغلہ خککہ د تفعل باب یوہ دا خاصہ لری چی
 فاعل د تفعل مفعول خپل متصرف پہ مجرد و مگر خوی لکہ فَرِحْتُ زَيْدًا ای جَعَلْتُ زَيْدًا
مُنْتَصِفًا بِأَنْفَرِحَ بلہ یہ تصویر دہ لکہ تحجر الطین ای صار الطین حجر بلہ ترجمہ یہ
 مطاوعہ دہ لکہ کسرتہ فالکسر مطاوعہ قبول د اثر دہ عند تعلق الفعل المتعدی بمفعوله
 اوبلہ ترجمہ یہ اسباب دہ لکہ فسقته ای نسبت الیہ الفسق یعنی مانسبہ د فسق ورتہ
 کبری و داسی نہ چی مافسق واقع کری و وپردہ دامعنی فاسدہ دہ دغہ سَبَّحْتَهُ مانسبہ
 دپاکی کری و وانتہ ﷻ لڑہ داسی نہ چی مپاکی واقع کریہ وہ پیراننتہ ﷻ دا معنی فاسدہ

دہ .
 چی زہ فعل د مجرد و ورسرہ ڈدم ہم پہ موافقہ د عامل او معمول پہ مجرد یہ کی
 ہم بہ صنع و عبدلرہ مداخلہ راسی یاد مجرد و متعدی فعل سبحت پہ تحفیف د عین کلمہ
 پہ صیغہ د متکلمہ و اخذ لکہ منعت سبحة و ورسرہ ڈدم سبحتہ ای اعتقدت تنزیہہ زہ
 اعتقاد کوم سرہ لہ محبتہ د زہہ پیرپاکی دانہ ﷻ نو دا اعتقاد خو صنع د عبد سوہ صنع
 د عبدلرہ مداخلہ کی راغلہ تسبیح پہ معنی د تنزیہی دہ داسی ترجمہ خویہ فاسدہ دہ چی
 ماتنزیہہ واقع کریہ وہ پیراننتہ ﷻ اویا د مجرد لازمی فعل ورسرہ ڈدم پہ صیغہ د غائب
 معنی یہ بعددہ یا پہ صیغہ د خطاب ترجمہ یہ دادہ سبح اللہ سبحان لری دہ عیوبو خدای
 پاک پہ لری وانی سرہ سبحت انیہا الواجب سبحانایاک ای خدایہ لری بی ای خدایہ لہ
 عیوبو پہ لری وانی سرہ نونفس بعد او برائتہ کہ انتہ ﷻ لڑہ پہ نفس الامر کی ثابت دہ
 اظہار خویہ موک وواظہار خویہ ضم صنع سوہ او حقیقہ د حمد د تسبیح د تنزیہی
 د غنڈیس اظہار د صفت کہ نہ و و نوپردہ واپرو صورتو صنع دہ عبدلرہ مداخلہ راغلہ پہ

تہ دقیق د نظر نو نظر دقیق تر نظر جلی اقویٰ ده او ابلغ ده لکه کنایی چی ابلغه ده تر تصریح
 ځکه په د قافه کی مشقت ده افضل عبادہ هغه ده چی مشقہ پکښی بل په تدقیق کی حدہ
 د ذہن وی قوہ د فطنہ را ولی بل مدقق امکان وی په ذہن کی اہم وی نو ہم صنع ده عبد لرہ
 په قوی توگه مداخلہ راغله ہم مطابقت د عامل معمول راغلی او سبحان په معنی ذوات
 ہم راخی نوبہ سبحانہ مبداء محذوف الجزہ سبحانہ ای ذاته عظیم او یا بہ منصوب سی
 بہت سبحانہ ای ذاته دایہ ہم یو احتمال دا عراب ده دانودا (۳) او (۴) حاشیو حاصل
 سول خودہ تحریر مصنف دا سوال پر ځان پری اہنی دغه جواب دایضاح الاستارہ نہ ده
 ورکړی نوبہ دا جواب ورکو چی سبحان علم مصدرده مصدر خو ورکړی نوبہ دا جواب
 ورکو چی سبحان علم مصدرده مصدر خو تسبیح ده دتفعیل باب ده دغه سبحان ورته علم
 ده سبحان علمیه دمصدری علامہ داده چی مقطوع الاضافہ راسی او دتعجب معنی
 ځنی استفادہ سی بیاعلم مصدرده مصدر څو ک ده چی سبحان ورته علم ده
 مصدر تسبیح ده دتفعیل دباب مصدرده دتفعیل دباب صیغی ځنی مشتقی دی څوک
 بالذات څوک بالواسطہ لکن تسبیح بہ یہ معنی دتنزیہی وی نہ په معنی دقال سبحان
 الله سرہ ځکه بیادور راخی دور مہروب چی کہ علم چشی تہ وضع کوی یاربہ دہغه شی
 حقیقہ پیزنی بیاد علم ورته وضع کوی یاربہ دزید حقیقت پیزنی چی حیوان ناطق مع ہذہ
 اشخص ده بیابہ زید ورته علم گرځوی نودلته ہم چی سبحان علم دتسبیح گرځوی
 دتسبیح مفہوم بہ پیزنی مفہوم خویہ سبحان الله ده نوخو یار بہ سبحان الله پیزنی
 نواصلی مقصود خو مضاف ده نوخو یو وار بہ مضاف پیزنی چی سبحان ده بیابہ سبحان
 ورته علم کوی نوخو موقوف علیہ عین موقوف سواو توقف خونسبہ ده جہتین
 متغائرین غواپی دشی اود نفس پہ مابین کی عینیتہ ده نوموقوف علیہ خو مقدم وی
 پر موقوف نوخو تقدم دشی پرنفس راغو موقوف او موقوف علیہ شی واحد سو محتاج
 او محتاج الیہ شی واحد سو استغناء د ممکن لہ واجبہ راغله دانارواہہ بلکه دور مستلزم
 ده تسلسل لہ پہ ضم د درو مقدمات او لہ یہ داده چی شی اوفنس سرہ یووی بلہ داده چی
 موقوف علیہ مقدم وی پر موقوف بلہ داده چی موقوف علیہ دموقف علیہ دشی موقوف
 علیہ دہغه شی نولہ دا (۳) مقدمو سرہ بہ دور جمع کیری ځکه دور خو محال ده چی محل
 ئی فرض کی لہ دا درو مقدمو سرہ بہ جمعہ کیری نو تسلسل نفیس تہ مستلزم
 سواو تسلسل پہ پیرو براہینو باطل ده.

علمی تحریر کدیا

جنس فرد و تہی جزاء و بیل کپڑی پہ اسم جنس کی اختلاف دہ میرسید سند یہ
صغہ کوی ضبعت من حیث ہی تہ او این حاجب یہ وضع کوی فرد منتشر تہ فرد
شستر دہ چی پر طریقہ تبدیلی تہ پر ہر فرد اطلاق کپڑی لکہ رجل پر بیرونی پر یوہ
علاقہ کپڑی اودا مذہب شوک دجمہور و ہم بولی جمہور و ائی چی موضوع
صفت من حیث ہی لڑہ علمہ جنس دہ اسم جنس موضوع دہ فرد منتشر لڑہ نو پر جمہور و
سور دہ چی بیہ نوعہ و لی بولی خککہ پہ طبیعت من حیث ہی کی خو تعین نستہ
بہین خو پہ علمہ کی شرط دہ او بل اسم جنس چی فرد منتشر تہ وضعہ کوی دہام ضعیفہ
دہ خککہ فردیہ تشریحی یہ نہ تنوین مستفادہ لکہ علم پہ تنوین کہ تنوین نہ وی پر قلیل
کپڑی تو یوہ پلاق کپڑی .

حقہ خبرہ دادہ

چی علمہ جنس نکہ اسم جنس دوارہ موضوع دی ماہیۃ لاشروط شی لڑہ فقط فرق شی دادہ
چی سہ جنس نکیرہ وی چی تعین ذہنی معتبر دہ پہ علم جنس کی دون اسم جنس او کہ
سہ جنس معرف باللام و ونودلالة یہ پرتعین پہ واسطہ دالف لام دہ او علم جنس بنفسہ
پرتعین دلالتہ کوی نو معنی دعلم جنس کلی دہ اطلاق دعلم باندی پہ نظردغہ معلومتہ
ہی نہ دہ او مصدر، او علم مصدر، او اسم مصدر ہفہ دادی دا خود سبحان دلفظ د
صیغی تحقیق دہ سبحان لفظ (۳) تحقیق لری یو د معنی بل داستعمال بل دصیغی
معنی تحقیق یہ دادہ کہ سبحان دمجرد و مصدر سی یا بہ دمجرد متعدی فعل مصدر
دریہ شی معنی تنزیہی دہ پہ دی مقام کی چی فعل مجرد متعدی و رسرہ ژدی پہ صیغہ
منکہ و حد سرہ پہ تحفیف دعین کلمی سرہ بہ شی و رسرہ مقدرہ وی او کہ دمجرد و
دریہ فعل مصدر سی بیانی معنی بعد، او برائتہ دہ دلته چی مجرد لازمی و رسرہ ژدی
یہ صیغہ دغائب وی یا بہ صیغہ دمخاطب وی پہ تحفیف دعین کلمی او کہ سبحان
مصدر درید دتفعیل دہ باب مصدر سی پہ معنی دتسبیح دہ دتسبیح معنی تنزیہہ دہ
نہ چی فعل و رسرہ مقدر وی ہفہ پہ صیغہ دم تکلم واحد دہ پہ تشدید دعین کلمی سرہ
دنی د معنی تحقیق دہ .

دصيغي تحقيق ٿي داده

دصيغي تحقيق يه داده شيخ رضى وائى چى حدث جارى پر فعل كه دافعل ٺئى مشتق وودا مصدر ده او كه فعل نه وو ٺئى مشتق يه به تعين كى معتبر دى يابه نه وى معتبر كه تعين پكى معتبر نه وو دادا سه مصدر ده. كه تعين كى معتبر وو علم مصدر ده. دغه علم مصدر ده په معانى وو كى ٺكه يو اعلام الاعيان بونى په ذات كى. بل اعلام المعانى بونى په مفهوم توكى. يعنى دا جنس اسه جنس. علم جنس. علم شخص. داهه په اعيان او ذوات كى راڻى لكه. رجل. ماء. اسمة. زيد. او په معانى وو كى راڻى لكه مصدر. اسه مصدر. علم مصدر.

داستعمال تحقيق ٿي داده

داستعمال تحقيق ٿي داده چى داسبحان به لازم الاضافة وى لپاره د دى چى فعل ٺئى يه نه سواى ظاهري دلالت ولى هغه (٤) تعليلات دشيخ رضى ورته متوجه دى دافعل په حذف كى چى ٺئى فائده سهه كه نه بالكل ٺئى په حذف كى ٺيره فائده ده يوه فائده ٺئى داده چى تخفيف ده دالفاظ كثير الاستعماله ده بله فائده ٺئى داده چى كه فعل سبحت دتفصيل باب ورسره ظاهر كى كمال دتسيح نه راڻى بله نقصان دتسيح تمجيد راڻى او مقصود كمال ده په تسبيح كى ٺكه كه فعل ذڪر كى چى سبحت ده يوزمانه كى مخصوصه ده چى د ماضى ده بل فاعل كى متعين ده چى متكله واحد ده خو معنى داسى سوه چى مامتكله يوازي تسبيح وىلى وه په زمانه گذشته كى داخو نقصان دتسيح ده كامله تسبيح خوداده چى تسبيح ثابته وى له هره مسبح په هره زمانه كى په هر مكان كى الله عزوجل لره لكه موڙ او تاسى چى په حمد كى تعميمات اربعه وايو تعميم دزمان. تعميم دمكان. تعميم دحامد. تعميم دحمد. نودلته خو زمانه هم مخصوصه ده چى د ماضى زمانه ده فاعل هم مخصوص ده چى متكله واحد ده داخوله ذڪر دافعل راڻيس سوي ده نوموڙ فعل حذف كى يوازي مصدر موڙيندو چى سبحان ده اضافه ده ده موو ضمير ته وڪاوو چى مفعول دسبحان ده وروسته نه اضافه ده ده بيا اظهار دافعل نه سواى راتلاى هغه (٤) تعليلات دشيخ رضى ورته ولاڙدى.

سوال :- دلته سوال داده چى دافعل چى سبحت ده حذف سو دافعل خوپه مفهوم كى (٣) اجزاوى لرى (١) حدث لغوى چى مصدر د سبحان ده (٢) زمان ماضى ده (٣) نسبت و فاعل ته. دغه درى اجزاوى دمفهوم دى اوس دوى (٢) اجزاوى چى نسبة.

و زمان دی دادی ترک کی ی یوجزچی حدت ده دادی پریسود مثال شی داسی ده لکه
دری حرفیخی کلمی لکه زیدچی دوه حرفه ساقطه وی اویو (۱) پریژدی داخوپه شریعت
صرفی کی بالکل حرام ده احجاف ورته وائی...؟

جواب :- چی یوهم نه ده ساقط سوی ده فقط له خصوص عموم ته نقل راغلی ده اوپه
سبحان کی هم زمان سته عموماً اوهم ملاحظه دفاعل سته دعوما حدت خودی پخپله
ده په فعل کی زمانه مخصوصه وه او فاعل مخصوص وود سبحانه معنی داده پاکی دی
هره پاکی له هره عیبیه له هره مسیح په هره زمانه کی په هر مکان کی الله ﷻ لره نودلته
فقط تبدل په وصف ده خصوص او عموم کی راغلی ده نودائی تحقیق داستعمال ده .

د تحریر ملا صاحب اعتراضاً وائی

د تحریر ملا صاحب اعتراضاً وائی چی دغه سبحانه علم مصدر باید غیر منصرف سی
وئی الف نون زائدتان چی په اسم کی وی شرط شی علمیه ده لکه عمران اوپه صفة کی
شی شرط انتفاء د فعلا نه ده او یا وجود د فعلی نو ځکه په رحمن کی اختلاف ده چی
انتفاء شی د فعلا نه راغلیه ده مؤنث یه پرفعلانه نه ده راغلی نو باید غیر منصرف سی
ځکه خو الف نون زائدتان په صفة کی راغلی دی انتفاء د فعلا نه هم پکښی ده او چی و
دی ته و گوری چی څوک داشروط لگوی چی وجود د فعلی به پکښی وی مؤنث به شی
پرفعلی راغلی وی نوداخوپه رحمن کی نسته کله یه مؤنث پر وزن د فعلی راتلی
نو منصرف ده دلته هم په سبحان کی الف نون زائدتان راغلی دی په اسم کی شرط یه
علمیه ده نو سبحان علم ده باید غیر منصرف سی غیر منصرف خونه مضافیری ممتنع
وی له اضافه اولته خو سبحان مضاف ده و ضمیر ته...؟

جواب :- موږ جواب ورکوو چی غیر منصرف دی سی لکن اوس یه عدم انصراف په
اضافه باطل ده ابن حاجب رحمته الله وائی په کافیه کی و جمیع الباب باللام و الاضافة ینجر

بالکسر

سوال :- چی علم سی نوعلم خونه مضافیری ابن حاجب رحمته الله وائی په کافیه کی
و شرطه تجرید المضاف من التعریف بیاتحصول د حاصل راخی بما هو حاصل بذانک
التحصول...؟

حرف - مور جو ب و ر کو وچی ذ اسبحر خوبہ علام نعدنی وو شخہ نہ نہ لہ اعلام
 لزعین شخہ علام لزعین نہ مص فیبری علام نعدنی مص فیبری ویا ذ اسبحان چی لہ
 علام نعدنی ذہ خو عنہ جنسی ذہ نہ عنہ شخصی ہعہ ضافۃ چی یہ نہ کبیری ہعہ علم
 شخصی ذہ وکہ نہ تسلیمہ کوچہ مضمون عنہ نہ مص فیبری کہ شخصی ذہ، کہ جنسی ذہ، کہ
 عینی ذہ، کہ معنوی ذہ، نوذ جو ب ذہ چی ذہہ خلاف چی ذ اسبحان یا مصدر ذہ، یا
 عنہ مصدر ذہ، ذہ خلاف پہ ہعہ سبحا رکی ذہ چی پہ کلام دغربو کی واقع دی او پہ
 سفرون ذوی کی، وپہ محاورت ذ ذوی کی، نہ پہ ذغہ سبحان کی چی دمحب اللہ
 بہاری صاحب پہ سلمہ کی ذہ ذخو عنہ مصدر نہ سوی کیدائی تحصیل ذ حاصل راخی
 قرینہ ہعہ ذہ چی قاضی محمد مبارک پہ خبہ شرح کی تردی قول دسلہ سبحانہ لاندی
 پہ شرح کی شی نیکنی ذی سبحان مصدر کعفرن، او علمہ للمصدر، کالعثمان للرا
 جل ذاسی شی پہ شرح کی نہ وویل قاضی چی وھو مصدر سرہ لہ دی چی شی یار پہ
 اسم ظہر ذ کرسپی یہ پہ ضمیر ذکر کبیری نوخو ذ معلومہ سوہ چی ذ علمیہ، او مصدریہ
 دواپہ داپہ ذغہ ذمتن پہ سبحان کی دواپہ نہ جو بیری حکمہ عنکہ نہ مضافیبری بلکہ مطلق
 سبحان کی ذاتقسیمہ ذہ ذاخبرہ ثابتہ ذہ چی داد متن سبحان ذ محب اللہ بہاری پہ
 عبارتو کی مصدر ذہ علم مصدر نہ ذہ۔

سوال :- دلتہ ذاسوال پیدا سوچی پہ سبحان کی احتمال ذ مصدریہ، او ذ علمیہ، وونو
 ولی محب اللہ بہاری ذامصدریہ مختارہ کړئ ذہ تر علمیہ پہ ذامتن کی چی سبحانہ ذہ
 مضاف مصدر ذہ، علم مصدر نہ سوای کیدلای۔

فانقیل ما الوجه للمصنف البہاری انہ اختار المصدریہ اجیب ان استعمال المصدریہ
 مع الاضافة شائع فی کلام العرب وذا اقل الشارح فی المنہیۃ قال سیبویہ یقال سبحت
 اللہ سبحانا، و تسبیحا، فالمصدر التسبیح، و سبحان اسم مصدر یقوم مقام المصدر رأہ
 یعنی محب اللہ بہاری چی پہ سلم کی سبحانہ ویلی ذہ پہ اضافة سرہ نو مصدر ذہ علم
 مصدر نہ ذہ ہعہ نہ مضافیبری نو ذہ چی ذامصدریہ مختارہ کړی ذہ تر علمیہ لہ جہتہ
 دشبوع او کثرتہ حکمہ ذاضافہ پہ صورتہ کی خوبہ فعل عامل نہ سوای ظاہریدلای
 خلور تعلیلہ ورتہ متوجہ دی ذ فعل پہ حذف کی ذیری فائدی دی او پہ ظہور کی شی دیر

مقتضات و و داتفصيل می درته کبری ده نواضاقة نی شائع سو علة دانشانیه می درته تیر کونو سره له اضاقة خو علم مصدر نه سوای کیدلای نو مصدر ده او مصدریه نی شائع

دغه نسخه ده تحریر طالبان سره پردی

دغه نسخه ده تحریر طالبان سره پردی حکم دغه ولذا قال الشارح الخ دغه دلیل پر چاده ددی عبارات خو مفاد داده چی سبحان اسم مصدر ده د سببیه په قول کی نو داپر شیوع استعمال مصدریه سره له اضاقة څنگه دلیل کی دای سی او په دا (۶) صفحه په اول سطر په تحریر کی وائی یرد علیه اناناسلم ان العلمیه مع غیر الاضاقة غیر شائع نو دامنع یعنی دالانسلم دا نفی داثبات کوی نو کله مخکی داویل کیدل ان العلمیه مع غیر الاضاقة غیر شائع نو دامنع څنگه واردیږی اناناسلم ان العلمیه مع غیر الاضاقة غیر شائع ددی دواړو جواب یوده چی دلته مدعی مرکبه ده دغه عبارات ده تحریر ولذا قال الشارح فی المنهیه الخ داپر یوه جزد مدعی دلیل پرفهه مضر جزد مدعی چی ذکر نه ده نو په دی سره دصفحی (۶) دسطر اول سوال هم دفع سی اصل مدعی ټوله داده اجیب ان استعمال المصدریه مع الاضاقة شائع ذائع واستعمال العلمیه مع غیر الاضاقة غیر شائع دغه لذا قال الخ پردغه دوهم جزد مدعی دلیل ده چی استعمال العلمیه مع غیر الاضاقة غیر شائع د (۶) صفحه ده (۱) سطر عبارات هم پر تطبیق سو اناناسلم ان العلمیه مع غیر الاضاقة غیر شائع و سونودغه لذا قال الشارح الخ څنگه دلیل ده پردغه جزد مدعی چی استعمال العلمیه مع غیر الاضاقة غیر شائع ده تشریح شی داده سی کثرة استعمال خوئی په اضاقة سره له اضاقة خو علم مصدر نه سوای راتلای ولی علم خونه مضای فیبری یو خای سی مقطوع له اضاقة راسی هلته به نو علم مصدر وی مقطوع له اضاقة داسبحان یوازی سببیه په یوقول د عرب کی پیدا کړی ده دالت به نو علم مصدر وی ولی خو مقطوع ده له اضاقة دالت هم دوی اسم مصدر بللی ده علم مصدریه نه ده بللی نو معلومه ده چی علم مصدر شی بالکل مرجوع اضعف ده.

دشارح یعنی قاضی محمد مبارک حاشیه

دشارح یعنی قاضی محمد مبارک حاشیه یعنی منهیه پردغه خای کی دسبحان په تشریح کی یه دغه عبارات ویلی دی لایکادان يستعمل الامضا فاقول سببیه یقل

العرب سبحت الله تسيحا، وسبحانا، فال مصدر السبوح، وسبحان اسم يقوم مقام المصدر الخ په دغه مذکورہ منہ کی دغه عبارتہ سی قال سیبویہ یقال العرب الخ داده دروشیانو لپارہ را اول سوی ده (۱) ددی لپارہ چی دسبحان علم مصدریۃ بالکل ضعیفہ ده مرجوع ده لکه پہ دابلہ (۲۳) صفحہ کی چی مایہ تشریح درتہ و کرہ دوہم آددی لپارہ چی دسبحان دصیغی تحقیق خود او و چی مصدرہ علم مصدرہ، اسم مصدر ده، مصدریۃ احتمال، اود علمیۃ احتمال، قاضی محمد مبارک پہ شرح کی دواہ و ویل دشرح عبارتہ دمتن دادی السبحان اما مصدر کفران او علم للمصدر کالعثمان للرجل اود اسم مصدر احتمال یہ پہ منہیہ کی و وایو منہیہ متممہ دشرح ده مذکورہ الخ . اود اسم مصدر احتمال یہ پہ منہیہ کی دغه عبارتہ دمنہ پر مقدم عبارات منہیہ کی لکہ مذکورہ شرح کی (۳) ددی لپارہ چی دغه عبارتہ دمنہ پر مقدم عبارات دمنہیہ اعتراض ده پہ سرد منہیہ کی یہ دا عبارتہ دی لایکا دان يستعمل الامضا فاعنی داخبرہ قریبہ اونزدی نہ ده چی سبحان دی بی اضافتہ راسی بلکہ لازم الاضافہ ده اود منہ پہ پای کی دسیبویہ پہ عبارات کی دغه سبحان مقصوع الاضافہ ده نود منہیہ پای پر سراعترض ده جو اونہ دوہ نری اول جواب شی داده چی دلته خوئیہ نفی دقرب کر یہ ده عدم اضافہ یعنی داعدم اضافہ یہ قریب نہ ده نونفی دقرب خویر نفی دامکان دلالتہ نہ کوی چی وجود ده اضافہ شی ممکن نہ ده اونہ نفی دقرب پر عدم وجدان دلالتہ کوی چی دانہ اضافہ یہ وجود نہ نری ونہ اضافہ پہ یوہ نہ دلالات امکان لری او کہ یی و ویل سی چی نفی دقرب دنہ اضافہ یہ کنایہ ده نہ عدم جوازہ ده نہ اضافہ یالہ عدم امکان دنہ اضافہ او کنایی ابلغہ ده تر تصریح لکہ پہ دی آیۃ کریمہ کی وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ آیتہ دلته دانفی دقرب کنایی ده لہ نفی ده اکل نوبیا جواب داده چی دا سبحان لازم الاضافہ ده مگر هلته کی فعل مقدر وو او کی فعل ملفوظ و ویل شی لزوم ده اضافہ نستہ حکمہ هغه (۴) تعلیلہ ورتہ متوجہ دی دلته دسیبویہ پہ عبارات کی خوف فعل و رسرہ ذکر ده .

یہ دغلیہ انانسلہ ان استعمال النعمیۃ مع غیر الاضافہ غیر شائع کیف و قد قال الاشی یصح نعصرین ضئیل ریحجو لعنتمہ قد قلت لمجانسی فخرہ سبحان من عنقہ انداخراغ گورہ ضایبہ و روزہ مخکی نما سی تشریح درتہ و کرہ چی کلہ سبحان مقصوع نہ ضاقر سی و لپارہ دتعبج مستعمل سی دلته علم مصدرہ شیخ رضی

داده چي تسيح دالله ﷺ ديو امر نادر دليدو په وقت کي ويله کيږي له ضائع دالله ﷺ بيا په نو کثرت استعمال په کل متعجب منه کي راغي دلته اعشي تعجب وکاوي له علقمه چي ده په اسلام فخر کاوو نو دلته سبحان مقطوع الاضافة ده دتعجب لپاره مستعمل ده و قول د شاعر بليغ فصيح ده نو خو علم مصدرية يه په اقوي درجه سره ثابت سو -
اعشي: په عربو کي ديو فصيح شاعر نوم ده په لغه کي شبکوري ته ويل کيږي -

طفيل: په کوفه کي ديو شاعر نوم ده دداسي عادت خاوند وو چي بغير له دعوة څخه به و ميلستيا ته حاضر يدو مجازاً ددغه لفظ اطلاق پر هر هغه سړي کيږي چي دغه عادت په کي موجود وي يعنى بغير له سته ، او دعوة ، څخه وضيافات ته حاضر يږي په دغه رقم ځاي کي پښتانه داسي تعبير کوي چي (۱۰۰) نغره بللې ځائيزي لکن يو نابللي نه ځائيزي .

علقمه: دغه علقمه دعلانه زوي داعشي داکا زوي وو صحابي ، او دخپل قوم سردار وو حضرت عمر فاروق رضي الله عنه دنجران گورنر مقرر کو هلته په نجران کي وفات سو دغه علقمه چي کله په اول حالت کي و جناب محمد مصطفي صلى الله عليه وسلم ته بيعت ورکړ او په اسلام سره مشرف سو نو دغه دده داکا زوي اعشي دده افتخار په اسلام سره قبيح وبالو نو ئي دغه شعر وويو او يا دا خبره ده چي اعشي دبنی تميم دقبيلی يو سړي قتل کوي بيا وعلقمه ته راغو چي ماله قتل څخه خلاص که فنا ، راکه علقمه ورته وويل چي له مرگ څخه به دى الله جل جلاله خلاصه وي زه طاقت نلرم حياة ، او ممات ، دالله جل جلاله کارده بيا دغه اعشي

وعامر بن طفيل ته راغو هغه فنا ، ورکړه او دائي ورته وويل چي زه دى له مرگه خلاصه وم وورشه وو دمقتول ته دية ورکوم که تا قتل خطا کړي وو او که دى قتل عمدا کړي وو بيا به دمقتول له ورشه وو سره صلح له دم عمد څخه وکوم نو عامر فنا ، ورکړه ؤس ځکه اعشي دعامر مدحه ، او دعلقمه هجوه . بيا نه وي دلته په دغه شعر کي «سبحان»
شیر ممنون ده تنوين نسته ځکه الف لام خو له تنوين سره نه راځي په ماين کي ئي تصادم ده هغه الف لام پر سبحان نسته او بيا تنوين پر مضاف نه داخل يږي ځکه دتنوين مقتضى لفصل و د صافت تقاض اتصال ده سره ضد دى اضافة خو دلته نسته ځکه کلمه دمن حرف ده حرف خو مضاف اليه نه سي راتلاي او بيا به يو کلمه غير منصرفه وي نو دتنوين شیر منصرف په باره کي کافيه وائى وحکمه ان لا کسرة ولا تنوين فيہ نو دمعنوه

سوء چي سبحان غير منصرف ده اسم ده الف و نون ذائد تان پکني دي شرط شي علمية په اسم کي ده نو سبحان علم مصدر ده مقطوع الاضافة ده دتعجب لپاره ده نو دسبحان علمية په قول دماهر ، بليغ ، فصيح شاعر سره ثابت سو -
نو داسوال بايد نه وسي چي استعمال دعلمية شي مرجوح ده چي بغير له اضافه څخه راسي -

دا اعتراض له داشعر څخه دري جوابونه لري خو دتحریر ده مصنف ، او شارح محمد مبارک . دواو دغه دري جوابونه ورکړي دي خو دتحریر مصنف يو مخالفت له شارح څخه کړي ده هغه داده چي شارح دغه دري سره جوابونه مستقل ورکړي دي دسبحان له علمية څخه په شعر داعثي کي لکن صاحب التحرير داآخري دريم جواب شي عدولي کړي ده دا نور دوه شي مستقل کړي دي دغه بحث به انشاء الله تعالی راسي .
اول جواب له دغه دريم څخه داده چي دا شاذ ده له اکثر الاستعمال څخه مخالف ده او واقع ده په شعر کي نه په سعه کي په دي سره نه اعتراض او نه جواب کيږي شعراء مر فوع القلمه دي په قوا عدو نحويه وو سره مکلف نه دي قواعدی نحويه وي خو مستنبطه دي دشعراؤ له کلاماتو څخه وشعراؤ لره هغه روادی چي هغه په شريعة عربيه

کي هم نه وي جائز لکه صرف دعدم انصراف وغيره -
او بل جواب داده چي سبحان کله مقطوع الاضافة وو خواضافة به راغلي ده علقمه ته من زائده نو دا عدم تنوين له جهة داضافه ده له جهة دعدم انصراف نه ده چي علم مصدری نو دغه دليل په فقدان تنوين سره پر علمية دسبحان ده اذا الشجرة تنبئی عن الشجرة یعنی له درختي څخه دمیوی حال معلومیږي که درخته فاسده وي میوه يه هم فاسده وي یعنی فقدان تنوين دليل پر علمية نه ده .

سول :- چي اضافه دسبحان علقمه ته راسي علقمه خويه مفعول ده نو نسبة دسبحان مفعول ته مدح فائده او مقصود داشعر خواهه دعلقمه ده ؟
جواب :- داضافة پر طريقه دتهکمه . استهزاء ، سخريه ، ده نه له صميمه دقلب ، نه مواطاته ، اومحبت ، اوتسليمه ده زړه ، اوله خلوصه داعتقاده ، که ته وافصل راغي په مابين دمضاف اومضاف اليه شدة اتصال ده تلفظاً اودجار مجرور په مابين کي نلفظاً ، تلفظاً ، کتابه ، تحويراً شدة اتصال ده جواب دافصل يه حرف زائده دارواده

دکلمه ده من زائده ده :

لکه په دی شعر کی

بافکه حتی اذاصبح انحشر = فی بیرلا حورسری وما شعر
 ی فرآن ، یا عصاة ، دمسلمانانو خانونه خپل غورخولی دی په هغه (شاه) دهلاکة کی
 او دوی په داخپلو غورخیدلونه پوهیږی په هغه وقت کی به وپوهیږی چی حالت یه
 دغوغری وی غوتو ته ساه راورسیږی او یا قیامة راسی یا عالم برزخ ته شوه سی لکه
 هلته پوهیدنه وده ته گټه نه کوی نودلته دیبر اضافة راغلی ده حورته په مابین کی یه
 لزانده راغلیه ده حور هلاکت ته وائی. افک دروغ ته وائی، صبح سفیدوته وائی .
 حشر چودن دسفیدوته وائی ،

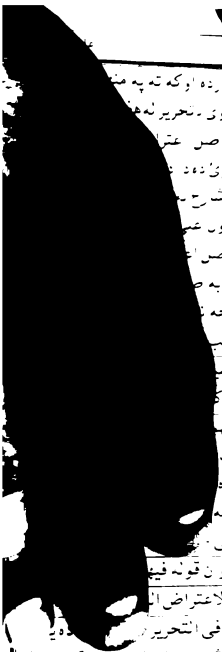
جواب - فی التحریر یرد علیه ان قیاس من الزائدة الخ حاصل شی دادی چی د من زاندي
 قیاس پرلا زانده نه ده صحیح ځکه په لازانده کی سمعه راغلیه ده په من زانده کی سمع
 نه ده راغلی او دافصل په مابین دمضاف او مضاف الیه کی خلاف القیاس ده هرشی چی
 مخالف القیاس وی هغه پر خپل مورد حصر کیږی جواب علة مشترکه یه کون دحرف زائد
 مسموعاد نو حرف زائد خو من هم ده لکه په دغه حدیث کی **هل اتمت تارکوالی صاحبی**
 دلته دتاریکو اضافة صاحبی ته راغلی ده لی یه په مابین کی فاصله ده او اصلی جواب
 داده چی **الشعراء مرفوع القلم** دی دوی ته فصل په هر حرف رواده ډیرشیان په شریعة
 عربی کی نوروته حرام وی شعراؤ ته روادی شعراء مکلف په قواعدو نحویه ووسره نه
 دی .

تولہ لئن سلم ان العلة المشتركة الخ یعنی که زه داوسره تسلیم کړم چی علة مشترکه
 سمع دیکسوصه نو سمع خو په من کی نسته نویا کلام محمول ده پر حذف دمضاف الیه
 ای سبحان الله نوعلم مصدریه شی باطل سوځکه علم خونه مضافیږی دغه جواب
 دتحریر دمصنف تحریری ده ، عدولی ده ، له یوه جوابه عدول بل ته راغی نوداله اصل
 اعتراض چی سوئی ده **اننا نسلم ان العلمیة من غیر الاضافة غیر شائع** چی مستقل جواب
 نه سوای کولی بلکه دا جواب ده صاحب التحریر بالتحریر ده عدولی ده .

دقاضی محمد مبارک درې سره جوابونه مستقل دی

نه دغه اعتراض په تحریر کی ده چی **اننا نسلم ان العلمیة من غیر الاضافة غیر شائع** ده یو
 جواب شی هم تحریری نه ده او دتحریر دمصنف داخیر جواب تحریری ده داخو مخالفة ده

صاحب تحرير عنوانه شرح خجسته باير مقدمه کرده او که ته په منته
 : قول وجوب چي وقين صه سبحان : جواب گر خوي - تحرير نه
 لانس - تعليمه مع غير اضافة غير شاع چي صل اعتراض
 عدوني کوي ئي نکه : تحرير مصنف چي تحرير ئي کوي ده ده
 : نه منتهي معوميري نه سوجه : عدالت د منتهي د شرح به
 : مصنف : عبارة فرض کي فنقول ان نکلام محمول غير
 : تحرير نه کي نه صل اعتراض ئي جواب ورکي صل
 : تعليمه مع غير الاضافة غير شاع الخ نوبه خوبه صل
 : موافقه رسي مخالفت به ئي ورک سي نه شرح خجسته
 سوني وني د (۲) حاشي په (۱) سطر کي و يي نجيب
 : خو نو مستقل دريه جواب سونه استدلال پر علم
 عبرت بي فائدي سول و نئن سله ان لعمه المشترك
 ضربه د (۲) خلورمه حاشيه هه گرانه ده طالب نو مشه
 کپه و ن د چي دلته خو جوابونه او اعتراضونه سره تبا
 جواب داده چي نکه د تحرير جواب چي تحريري ده
 همداريم جواب تحريري ده ضماي کنديه نو موافقه
 مخالفت ورک سو دويه د ا زده کړه ط ليه د دغه خلورمي
 ضر دغی حاشي کي چي هغه د عبارت دی و اما کون قوله في
 انه على ما هو معنى قول المحرر فنقول الخ جوابا عن الاعتراض
 ط نيب جاننه يابه د افی التحرير په بالتحرير به له و ي خجسته في التحرير
 في انکديا او بالتحرير معنى دا عدول ده يعنى که ته د شرح د عبارات چي قبل اصله
 سبحان الله داته له اصل اعتراض جواب کوي بالتحرير يعنى بالعدول نکه د تحرير
 مصنف چي تحريري کړي دا بعيد ده نه مراه د شرح الخ او يابه له في التحرير وروسته
 بالتحرير ذکر کوي داسي به وایي چي که د جواب سي نه اصله اعتراض چي هغه
 اعتراض مذکور ده في التحرير کي يعنى په کنديا کي چي هغه دغه دان لانسنه ان
 تعليمه مع غير الاضافة غير شاع الخ نه دغه اعتراض به جواب گر خوي بالتحرير يعنى

و جهه سه

شاف والله لره

ن وی لکه یاتیم تیم

یشذای حین اذاکان کذا

ن لکه قبل وبعد شپرحالات په

مضاف الیه اودلته په سبحان کی

پروضمه ده په واقع کی لکن تلفظ چی نه

کیری له جهه دکثرة د نصب رعایه نلاعم

چی مضاف وی له دغه د روسره امورو خالی

الله علالی نظره ولقد تقطع بینکم په قرائه

تقطع ده باید رفعه شی وای لکن دلته په نصب پراعه

غلبا نوحکه مرفوع نه مستعملیری .

واغله له حکمه دحس یعنی داحس ته خو هیخ اعتبار ور نه

واقعه کی رفعه ده لکه دامثال چی زه تاته ووایم چی خصا

صفت غرونه دی مگریه ستر گودی نه وینود خونه بدهیات دی

س خو ډیر خایه غلطیری لکه په کبستی کی چی سری سپور وی د در

ور سره زغلی اوپه موترکی سری سپور وی مخکه ور سره زغلی د دریب

پناره چی درختی ولاری وی سرونه شی کبسته بیخونه شی پورته معلومیږی اوپه

ږوکی د سمن کناره لکه شفتالوداسی معلومیږی جواب که دسترگو دیدته

غیر ور نه کرسی نو باید ټولو حسیات ته اعتبار ور نه کرسی اوداخو مک بره ده اوپاته

سود چه حس غلطیری لکه په داخو مادوکی دانه بعض اسباب د اغلیظ راخی چی په

غه منظره کی بحث خنی کیری اوبل په دغو موادوکی هم جزم د عقل نسته ور سره هغه

سبب دلته نیستی دی نو حس ته اعتبار نسته.

د سوال خو پریه هم و سوچی بین فی عل د تقطع ده په واقع کی رفعه ده لکن په

ال

سترگو نصب ده رعایت نلاعه الاشب نو خو حس ته اعتبار نسته....؟

صاحب تحریر را غولنه شارح خُخه دا ډیر مذموم کارده اوکه ته په منبیه د شارح کی

د قول و جواب چی وقیل اصله سبحان د اجواب گرځوی د تحریر له هغه اعتراض چی انا

لانسه ن لغتیه مع غیر الاضافه غیر شائع چی اصل اعتراض ده بالتحریر یعنی

عدونی کوی شی لکه د تحریر مصنف چی تحریر شی کړی ده دا د شارح له مرام خُخه بعیده

ده نه منبیه معلومیږی نه سوجه د عبارات د منبیه د شارح نه معلومیږی اوکه د تحریر

د مصنف د عبارت فرض کی فنقول ان الکلام محمول علی حذف المضاف الیه الخ

د تحریر نه کی نه اصل اعتراض شی جواب ورکی اصل اعتراض خودا ده انا لانسلم ان

ان التعمیه مع غیر الاضافه غیر شائع الخ نوی خوبه صحیح سی له شارح سره بی

موافقه سی مخالفت به شی ورک سی له شارح خُخه نوی خودا جواب بالتحریر نه

سویږی د (۶) حاشی په (۶) سطر کی وایی نجیب عن ذالک الاعتراض بالتحریر

یا خو نو مستقل دریه جواب سونه استدلال پر علمیه سبحان باندی اوبل خودغه

عبارات بی فاشی سول وشن سلمه ان العلة المشتركة هو السمع بالخصوصه فنقول

ظنیه دا (۳) څلورمه حاشیه هه گرانه ده طاب نو مشهوره کپه ده دلته دوه شیان زده

کپه اول د چی دلته خو جوابونه او اعتراضونه سره تبادنه کیژی لاره شی و تپله اصلی

جواب دده چی نکه د تحریر جواب چی تحریر ده صراحة دادریم جواب د شارح

همدا دریم جواب تحریر ده ضمناً کنایه نو موافقه د تحریر له شارح سره راغله

مخالفت ورک سو دویه دازده کپه ظنیه ددغه څلورمی حاشیه په داماین کی په (۲۲)

سطر ددغی حاشی کی چی هغه د عبارت دی واما کون قوله فیها وقیل اصله سبحان

ان الله علی ما هو معنی قول المحرر فنقول الخ جواباً عن الاعتراض المذکور فی التحرير

طالب جانه یا به دافی التحریر په بالتحریر بدله وی ځکه فی التحریر خودا کنديا ده یعنی

فی الکنديا وبالبحریر معنی دا عدول ده یعنی که ته د شارح د عبارات چی قیل اصله

سبحان الله داته له اصل اعتراض جواب کوی بالتحریر یعنی بالعدول لکه د تحریر

بعدون نودا البعیدده له مرام دشار الخ نوطالبه دغه حاشیه چی گرانه ده له. متوجه سه سوال :- وُس اعتراض کیری چی اصل ئی سبحان الله وو داسبحان مضاف والله لره وونومضاف الیه چی حذف سی یابه اضافه داوول عین اضافه دثانی وی لکه یاتیم تیم غدی او یابه تنوین عوض وی له مضاف الیه لکه یومئذ حیثذای حین اذاکان کذا او یوم اذاکان کذا او یابه ضمّه عوض له مضاف الیه وی لکه قبل وبعدا شیرحالات په بعدکی سته یوشی داده چی مبنی پرضمه او عوض ده له مضاف الیه اولته په سبحان کی یوشی له دغودرونسته ...؟

جواب :- یو جواب داده چی دلته سبحان مبنی پرضمه ده په واقع کی لکن تلفظ چی نه په کیری په داضمه بلکه تلفظ په نصب حنی کیری له جهة دکثرة دنصب رعایه للاعم الاغلب یعنی غالب الاستعمال به داوی چی مضاف وی له دغه دروسره امورو خالی وی وُس هم پرهغه حال پا ته ده داقول دالله ﷻ ئی نظرده ولقدتقطع بینکم په قرآنه نصب سره که څه هم بین خوفاعل دتقطع ده باید رفعه ئی وای لکن دلته په نصب پراعم اغلب ده څکه بین خوله ظروفوده اغلباً نوڅکه مرفوع نه مستعملیری .

سوال :- دلته خور فعه دآمان راغله له حکمه دحس یعنی داحس ته خو هیڅ اعتبار ورنه کپوپه سترگو نصب ده په واقعه کی رفعه ده لکه دامثال چی زه تاته ووايم چی حُما وست په مابین کی غت غت غرونه دی مگر په سترگودی نه وینوداخوله بدهیات دی دضلان په ...؟

جواب :- چی حس خو دیرخایه غلطیری لکه په کبستی کی چی سړی سپور وی ددر باب غاړه ور سره زغلی اوپه موترکی سړی سپور وی مخکه ور سره زغلی ددریاب پرغاړه چی درختی ولاړی وی سرونه ئی کبسته بیخونه ئی پورته معلومیږی اوپه وپوکی داسمان کناره لکه شفتالوداسی معلومیږی جواب که دسترگو دیدته اعتبار ورنه کپسی نو باید ټولو حسیات ته اعتبار ورنه کپسی اوداخو مکابره ده اوپاته سو داچه حس غلطیری لکه په داڅومادوکی داله بعض اسباب داتغلیظ راځی چی په ښه منظره کی بحث حنی کیری اوبل په دغو موادوکی هم جزم دعقل نسته ور سره هغه سباب دلته نیستی دی نو حس ته اعتبار سته.

سوال :- دا سوال خو پرآیه هم وسو چی بین فاعل دتقطع ده په واقعه کی رفعه ده نکن په سترگو نصب ده رعایت للاعم الاغلب نوخو حس ته اعتبار نسته ...؟

دلته يوه مهمه خبره داده

دلته يوه مهمه خبره داده سی حال د ذوالحاله، او خبر د مبتداء دادواړه حمل غواړی پر ذوالحال، او مبتداء، باندی حمل خاصه دمفردات ده جمله مطلقاً که انشائیة وی که خبریه وی حمل نه لری ځکه بهاری صاحب په تصدیقات کی ویلی دی چی دانسوب اریعه لکه، مساوات، مباحثه، عموم، او خصوص مطلق، او من وجه، داچی کله راسی په مابین دمفردات کی په معنی د حمل ده لکه انسان مساوی ده له ناطق سره مساواة ده یعنی پر هرشی سی انسان حمل کیږی پر هغه ناطق حمل کیږی وبالعکس او که یو له دغه څلورو نسوبو په مابین د قضایاوو کی راغو په معنی د تحقق، او د وجود ده نه په معنی د حمل ځکه قضیه، پر قضیه نه حمل کیږی مثلاً دائمه مطلقه په موجهاات کی اعمه ده تر ضروریه مطلقه، یعنی ان تحقق الضروریة المطلقه، تحقق الدائمة المطلقه

لا العکس لجو ازان یتحقق دائمة المطلقه ولم یتحقق الضروریة المطلقه. لکه کل فلک متحرک دائماً، مطلب حمل خاصه دمفردات ده نو جمله مطلقاً حال نه واقع کیږی انشائیة وی، او که اخباریه وی، مگرد تحریر مصنف چی دانشاء تخصیص شی کړی ده ځکه انشائیة یو ه بله خصوصی وجه د نه حالت لری چی هغه په جمله خبریه کی نه جوړیږی هغه داده چی حال ثابت وی ذوالحال لره لکه خبر چی ثابت وی مبتداء لره نو ثبوت دشی بل شی لره فرع د ثبوت ده مثبت له ده انشاء پخپله وجود نلری ایجاد د مال یجد ده بل شی لره به څنگه ثابته شی نو ځکه د تحریر مصنف تخصیص دانشائی کړی ده -

طالبه الله ^{عز وجل} دی عامل عالم که: د هغه حاشیه سوال په هغه دویم نمبر حاشیه کی دفعه سو د سوال حاصل داو وچی حال خو مطلقاً جمله نه راخی که انشائیة وی که خبریه ولی حمل خاصه دمفردات ده نو باید صاحب د تحریر داسی ویلی وای چی لا یصح حالتها لکو نها جمله نو موږ جواب ورکړ. بله وجه د تخصیص دانشائیة داده چی حال تعلق د فعل په فاعل، یا مفعول، پوری په وخت د وقوع د مضمون د ده فائده کوی اوله انشاء څخه نه قصد کیږی وقوع د مضمون د ده بله وجه د تخصیص دانشائیة داده سی محکوم به داده چی د ده لحاظ به کیږی ددی حیثیت څخه چی ته یو حال له احوالو د محکوم علیه یی په نفس الامر کی ددی لپاره صلاحیت نه لری مگر مفهوم دخبریه دون الانشائیة

علی تعریب کدی

من حیث الانشاء، محکی عنه خارجی نلری چی حال له احوالو دهغه سی په
 انشاء امرکی نو دانشایه دنه حمل و جوهات ذیر وو خکه نی تخصیص دانشا،
 او کوو او بل دکافیله عبارتو شخه دا ثابتده چی جمله خبریه کله حال واقع سی لکن
 درتسمیه بالواو والضمیر، او بالواو او بالواو بالواو بالواو، علی ضعف و المضارع المثبت با
 ضمیر و حده، ولا بد فی الماضي المثبت من قد ظاهراً، او مقدره او جمله انشایه
 نضع حال او حمل یه دصح بدون التاویل نو خکه یه تخصیص دانشایی کپی ده دغه
 یه وجه دانشایی او اخباری سره مشترکه ده چی حمل خاصه دمفردات دنه ده
 قضایه وو او دجملو چی نسوب اربعه دقضایا و یه مابین کی په معنی دتحقیق دادی
 و دمفردات په مابین کی په معنی ده حمل ده خکه حمل خاصه دمفردات دا وجه یه سره
 مشترکه هغه هم په داسی طورچی له قضایا و یه جملی اخلی والا نشآت ته
 نضع قضایانه ویل کیپی جملی ورته ویل کیپی اوس مثلاً ضرب جمله ده قضیه نه ده
 وی انشاء، احتمال دصدق او کذب نه لری محکی عنه نه لری وجودی بطنی نه لری
 مفاد هیئت ترکیبی نه لری مصداق نه لری مطابق نه لری حکایه نه لری ایقاع پروقوع
 دو قوع مطابق له واقع سره دانه لری انتزاع پرلا و قوع دلا و قوع مطابق له لا و قوع
 واقعی سره دانه لری نو دا وجه سره له لحاظه دد اشروطو ئی مشترکه ده طالبه دد انسوب
 یه تفصیل به راسی انشاء، الله تعالی اجمالاً به دادرته و ایم چی نسب اربعه چی
 دمفردات په مابین کی راسی که مساواة وو مرجع یه و دوو موجبو کلیوته ده کل انسان
 ناطق کل ناطق انسان که عموم خصوص مطلق وو له یوه طرفه موجب کلیه راخی له بله
 طرفه موجب جزئیه او سالبه جزئیه راخی کل انسان حیوان بعضی حیوان انسان بعضی
 حیوان نیس بانسان او که عموم خصوص من وجه و ودوی موجب جزئی دوی سالی
 جزئی راخی بعضی حیوان ایض بعض حیوان نیس بایض بعض ایض حیوان بعض
 ایض نیس بحیوان او که مبائنث دوی سالی کلی راخی لاشی من الانسان بحجرو لاشی
 من الحجر بانسان داد ما اعظم شانه دترکیب تشریح وه قوله قال بعض اشارین انه من
 الفعل التعجب لانه علی وزن ما فعله و کلمای کون کذا لک یكون منها و الحق انه نیس
 منه و لایکرم توه استفادة عظمة شانه تعالی من الغیر و التالی باطل الخ فعل تعجب
 نه نشآت غیر طلبیه و وده دوی صیغی لری یوه ما فعل ده لکه م حسن زید به فعل
 نه ده لکه احسن زید داد و اړه صیغی وضع سویه دی له پاره دانشا، دتعجب نو دعتجت

صیغہ خارجہ سوہ ڇڪه له پاره دانشاء، ده تعجب نده وضع سوہ بلڪه لپاره دا خبر ده له

تعجبہ د تعجب معنی انفعال انفس عند رؤیتہ ماخفی سببہ ڇوڪ وائی له کوفیون غیر

له کسائی چی دغه دوی صیغی له اسمآذی ڇڪه تصغیر به راغلی ده لکه ما میلح ؟

له کسائی چی دشااذه دغه دوی صیغی غیر متصرفه دی نه مضارع لری نه امر نه نهی نه

شئیه نه جمع ڇڪه دوی دواړه له حرف سره مشابھت لری په انشائیة کی اصل په انشاء

کی داده چی له حروف بویه وی اوددغودووصیغوبن، له ثلاثی مجردو څخه راخی چی له

الوان اوله عیوبونه وی لکه افعال تفضیلی ڇڪه په دواړو کی تاکید او مبالغه ده په

دواړو کی تصرف نه کیږی په تقدیم د منقول او تاخیر د فعل او یا په تقدیم دمجرور

او تاخیر د فعل داسی نه ویل کیږی چی مزید احسن او بزید احسن او نه فصل راخی په

مابین د فعل اود معمول کی داسی نه ویل کیږی ما احسن الیوم زیدایا احسن امر

بزید ڇڪه چی ددوی نقل و تعجب ته راغی نودوی لکه امثال داسی سوولکه په امثال کی

چی تغیر نه راخی په دوی کی هم تغیر نه راخی یوازی په کان زائده سره فصل راخی لکه

ما کان احسن زید او پر کان لفظ دیکون نه قیاسیږی مگر په هغه ظرف سره فصل راخی

چی متعلق په صیغه د تعجب پوری وی ڇڪه په ظروف کی توسع ده لکه مایوم الجمعة

چی متعلق په صیغه د تعجب پوری نه ووپه هغه

احسن زید او احسن الیوم بزید او که ظرف متعلق په صیغه د تعجب پوری نه ووپه هغه

ظرف سره فصل نه ده روایو مذهب دابن کیسان داسی ده چی په لولا امتناعیه سره هم

فضل روا ده لکه ما احسن لولا تکلف زید.

په ما تعجبیه کی مذاهب

په ما تعجبیه کی طالبه وروره مذاهب دری دی:

اول مذهب:- دسیویه مذهب ده هغه وایی چی ما په معنی دشیئ منکرده او

مابعد جمله فعلیه په خبرده وسوندلته دوه سوالونه سته اول داده چی ولی ما تعجبیه په

شی منکر سره تعبریږی ؟

جواب چی تنکیر ملائیم ده له تعجبیه سره تعجب کیږی په هغه شی کی چی سبب په خفی

وی.

سوال:- دلته تنکیر د مبتداء، راغی او مبتداء، معرفه وی؟

جواب:- اول داده چی نکارة د مبتداء، صحیح ده که فائده پر مرتبه کی ده دمخاطب لکه

هغه مبتداء، چی په معنی کی فاعل وی لکه شر اهرزان ب یار جل فی الدار، یا من ابوک

يا وروسته له و او حال واقع وي لکه اماراک الاوشخص يضربک يا وروسته له اما واقع وي لکه اما غلام فليس عبدک يا رجل جائنى په جواب دمن جائک کي .

جواب :- -وهم که داخبره تسليم کوچي مبتداء معرفه وي چي څکه اصل په محکوم سلبه کي تعريف ده او که بيانکره وه بيا به نکره مخ صه وي دا جمهور دنحاة وائى هغه وجوهات دتخصيص په دغه دي يعنى مثالونه ئى دادى اول ولعبد مؤمن خير من مشرک، ارجل فى الدارام امرئة، وماحد خير منك، وشرا هرداناب، وفى الداررجل، وسلام عليك . ددغو وجوهودتخصيص چي داشپرووجوهات دي اودغه مذکور په مثالونه دي ددي وجوهو تشریحات دهرى وجهي علاحدہ تشریح ده داډيرطواله راولى دامى درته پريښودل.

سوال :- دلته په ما احسن زيدکي يابه ما اعظم شانه کي چي دسيبويه مذهب سي خو معنی به داسي سي شئي اعظم شانه نو دلته دامبتداء ته چي شئي منکر ده دجمهورو دنجات پر مذهب په کمه وجه له داشپرووجوهودتخصيص تخصيص، ود اشئي منکر ته ورغليده ؟

جواب :- اوله وجه دتخصيص يه له جملی دتخصيص دشرا هرداناب څخه ده يعنى (٢) وجهي دتخصيص لري يوه يه داده چي داتنوين په شرکي له پاره دتعظيم ده لکه په دي آيه کي فاذا نوبحرب اى بحرب عظيم

تنوين لپاره د(٢٨) معاني ووراخي

تنوين لپاره د(٢٨) معاني ووراخي نو دلته وصف دتخصيص مستفاد کي پري يعنى شر عظيم نوشئي عظيم لاحقير اعظم شانه يعنى يولو ي شي وو چي الله عزوجل شان ته يه عظمت ورکړي ده نو تخصيص مبتداء ته يه تو صيف ورغي اوبله وجه يه داده چي شر ته تخصيص په فاعلية ورغلي ده فاعل ته تخصيص په نسبة دفعل ورخي مثلاً رجل نکره ده جنس ده چي فاعل يه کي ضرب رجل عمراتخصيص ورغي ودارجل ته په نسبة دضرب ودارجل ته يعنى مطلق رجل نه ده مرادهغه رجل مراد ده چي دي ضارب وو عمر لره لکه عبد لره چي تخصيص ورغلي ده په مؤمن يعنى مطلق عبده نه مرادهغه مؤمن عبد مراده نو دلته هم شر په معنی کي فاعل ده اصل ترکیب داسي ده اهر شرذاناب داشربدل ده له ضمير مستتره په اهر کي بدل له فاعل فاعل دمعنی بيا به نو تقدیه راغي لپاره دحصر هرشي شي ماحق التاء خيره وي اوتقديم ورکي حصر فائده کوي معنی يه داسي

ده ما هر ذاناب الاشر نودا فرض دتقديم او تاخير چي کيږي له پاره ددی چي ابتدائية دنکري صحيح سي نوبه دلته تقدیر پر دوهم صورت دغه سي کوو اعظم شئي شانه تعالی شئي فاعل دمعنی ځکه بدل ده له ضمیر مستتره داعظه بدل له فاعل فاعل ده بیا به تقدیم راغی له پاره دحصر معنی به داسی ده ما اعظم شانه الاشی

سوال - دلته په شر هرداناب کی چي تخصیص ده اصل به داو وچی ما هر شر الا ذاناب دلته دسکاکی په نزد تخصیص نسته ځکه وی مانع له تخصیص به نه وی لکه رجل جائتی یعنی رجل جائتی لامرته په تخصیص دجنس کی اولار جلان په تخصیص دواحدکی په شر هرداناب کی مانع دتخصیص سته پر تقدیر دجنس ځکه دامتنع ده چي مهرستر لاخیر ځکه مهر خووی شر او پر تقدیر دواحد ځکه داسی نه اراده کيږي چي مهرشر لاشران ځکه داپه مقام دتحریض کی پر قوه داعتناء په داشر سره او کون المهر شر لاشران داخو قله داعتناء په سره واجبه وی نوچه په مقیس علیه کی تخصیص نه راغی په مقیس کی به څنگه راسی؟

جواب - هغه سکاکی چي نفی کړیده تخصیص د جنس یاد فرد او دلته خو تخصیص د نوع ده یعنی تنکیر له پاره دتعظیم ده یعنی شر عظیم قطع اهرذاناب لاحقیر نوبه تخصیص نوعی دده نوع معینی له شره نه دجنس نه دواحد دغه ما فاعل یعنی ما اعظم چي افعال تعجب بولی داده سیبویه مذهب ده اوچی له افعال تعجب به نه بولی دامذهب یا قول دقاضی ده نو اوس خودرته ثابته سوه چی دسیبویه پر مذهب چی ماتعجیبه په معنی دشی منکر بولی عظمه دشان دالله ﷻ مستفاده غیره سودا خونده روا او اخفش دغه ماموصوله بولی مابعدیه صله ده موصول سره له صلی مبتداء ده خبریه محذوف ده یعنی الذی اعظمه شانه شئی عظیم اوبه دافعل به به صیغه کی فاعل ده په نزد دسیبویه نوبه افعال کی ضمیر نسته اومفعول په نزد اخفش اوباء په به کی زائده ده لکه ولاتلقو بایدیکم نواحسن متعدی دبنفسه همزه له پاره دتعدیه ده لکه اخرج بیاننوبه احسن کی ضمیر ده فاعل به ده اویا داباء لپاره دتعدیه ده یعنی لازمی متعدی گرزوی نوبه ئی همزه لپاره دصیرورة سی نه لپاره دتعدیه اخفش ولی ماموصوله بولی ځکه چی موصولیه کی تفسیر، توضیح، تشریح، تفصیل، کشف، وضاحه، سته موصول اسمی صله غواړی صله به ئی جمله وی ضمیر عائده لری.

ابن حاجب وائى الموصول مالم يتم جزء الإبصلة وعانده سله مما له . . .
 ضمير له نوخو مطلب داسوچى استفاده د عظمتة دشان دالله ﷻ اما له . . .
 داسى ده الذى اعظم شانه شئى عظيم داخوناروا ده .

بل مذهب دفراء ده

هغه وائى چى دغه ما استفهاميه ده استفهام جواب غوارى هغه جواب يه محذوف ده
 معنى يه داسى ده آى شئى اعظم شانه شئى عظيم ولى فراء ماتعجيبه استفهاميه بولى
 خكه استفهام ملائيم ده له تعجب سره خكه دتعجب معنى خوانفعال النفس عند رؤيه
 ماخفى سببه نو دهرشى چى سبب خفى وى استفهام اوا استعلام خنى كبرى استفهام
 كبرى په هغه شى كى چى سبب يه خفى وى نوخو عظمتة دشان دالله ﷻ استفاد سوله
 غيره پردادره سره مذهبويه معنى انشائى تركيبى نحوى ده ما فاعل تعجبى كى معنى
 دجعل اوتصيرسته اوورته متضمن ده معنى دجعل اوتصيرلره نوخو ما اعظم پروزن
 دما فاعل ده كلما كان على وزن ما فاعل فهو من فعل التعجب فما اعظم من فعل التعجب
 نو جواب يه داده چى اهل عربيه وو دا خبره ثابته كړيه ده چى فعل تعجب منسلخ ده له
 معنى دتصيره او جعل خكه مقصود خنى محض تحير اوتعجب ده لكه اما قدره و ما علمه
 تعجب دى وى ثونه قادرده الله ﷻ ثونه عالم ده الله ﷻ كه داسى وويل سى چى
 تعجب دى وى شو ك دى چى الله ﷻ يه عالم مگر خولى ده يايه قادر مگر خولى ده
 خودا كرده نو د جعل ، اوتصير ، ترجمه يه نسته دا صيغه منقوله ده له معنى تركيبى
 خبرى وانشاء هتتعجب ته هروخت چى مصنف عاجز سوله درك دمرتبى اوله احاطى
 دخاله دده او حيران سوپه شان دالله ﷻ كى نويه متعاجبا وويل ما اعظم شانه خكه اول
 خليفه داسلام وائى چى سجزله درك ده ذات ده الله ﷻ دا ادراك ده . حضرت على ؓ
 وائى چى بحث له اسرارود ذاته دالله ﷻ اشراك ده ، الحادده اوبل خو تعجب راخى
 اكثره لپاره دانكار دمتعجب له متعجب منه خكه نودا خو مقام دحمد الله ﷻ ده مقام
 دانكار نه ده تعجب خنكه لپاره دانكارده مثلا لكه يوسرى چى تاته ووايى چى زه خلورم
 آسمان ته وختم نه تعجب وكوى داتعجب انكارى دى يعنى خنكه ته خلورم آسمان ته
 وختى كه خه هم دلته تعجب لپاره دعجز ده متعجب ده له ادراكه دحقيقت خكه دمتعجب
 منه لکن توهم دانكارى كبرى الله ﷻ له توهم خكه پاك ده ولى له تعجبه متبادر انكار
 ده ؛ ابتداء هلته ده كه داتعجب له صيغه دما فاعل ، او فاعل به خكه استفاد وويعى دغه

دوی صیغہ عرب داسی مستعمل وی چه متبادر کنی انکاروی نوداسی اعتراض نہ
 کبری کہ چیری تعجب استفادوولہ استفہم ٹخہ نوبہ ہم متبادر کنی انکاروی.
سوال :- توہم استفادی خو کبری پہ نظر اصل وضع تہ اللہ عظیمہ خو لہ توہم
 استفادی ٹخہ ہم منزہ ده؟ جواب :- دلته اصل جواب داده چه دغہ ستا قیاس کہ ٹخہ
 ہم شکل اول ده لکن منتج نہ ده ٹخہ شرط ذاتج یہ کلیۃ دگیری ده او ایجاب دصغری
 ده نو ٹخہ نہ ضروربو منعقدہ وود شکل اول چه (۱۶) دی (۴) پاتہ دی منتج دی نو دلته
 کلیۃ دگیری نستہ دا نقص تفصیلی ده ہفہ مختہ پہ (۸) صفحہ پہ سطر (۷) کی نقص
 اجمالی وو۔

نقص اجمالی تعریف: نقص اجمالی داده چه پر مجموع نتیجہ رد و کرل سی۔ دنقص
 تفصیلی تعریف اونقص تفصیلی داده چه یا پرصغری یا کبری، یا حد او سطر رد و کرل
 سی۔ نو ہفہ کبری چه تا قول کاوہ کلما کن علی وزن ما فعل فهو من افعال تعجب
 ددغہ کبری کلیہ صحت نہ لری ڈیر ٹخایہ ما فعل وی لکن لپارہ دتعجب نہ ری مثلاً: ما
 ادراک، ما استقر، ما ادراک ما یوم الذین، الحاقۃ، ما الحاقۃ، القارعة، ما
 القارعة، ہر ٹخای چه ماضی دافعال دباب مصدرہ پہ ما استفہامیہ سرہ وی استفہام می
 استفہام تعجبی ری داسی نہ ده چه صیغہ دما فعل لپارہ دتعجب ده نو کاہہ دما حرفیہ
 استفہامیہ ده، اعظم فعل لازمی ده شانہ پہ فاعل ده۔

اعتراض: کہ تہ داسی اعتراض کوی چه داخو دافعال باب ده متعدی پہ ہمزہ سرہ ده
 دالازمی نہ بلل کبری ٹخکہ داہمزہ دتعدیہ ده اولازمی چه متعدی گزری یو لہ دغہ امورو
 ٹخہ بہ ورسرہ وی لکہ: سین داستفعال، الف دمفاعل، تا، دمطاوۃ، تضعیف دعین
 کلمہ، ہمزہ دصیورۃ، حرف جر، وُس علمت لہ افعال قلبو نہ نہ دہ دہ مفعولہ غواری
 لکہ: علمت زیداً فاضلاً، کلمہ چه ہمزہ دصیورۃ و رباندی داخلہ شی ودریم معور نہ
 متعدی گزری لکہ اعلمت زیداً عمراً فاضلاً نواعظم خو لازمی نہ بلل کبری؟

جواب :- تاکت دہمدغہ اعتراض جواب داسی ورکوی چه باب دافعال کلمہ بہ معنی
 دمجرد فعل سرہ رائی قطعہ نظر لہ معنی دہمزہ چه دتعدیہ لپارہ ده دلته ما استفہامیہ
 ده او دا استفہام مناسب ہم ده ٹخکہ لہ استفہام ٹخہ جہل دم تکلم لہ کنہ د ذات د اللہ جل
 جلالہ فہمیری او جہل دم تکلم لہ سببہ د عظمتہ دشان دانلہ جل جلالہ فہمیری نو دا ڈیرہ
 عالی تنزیہہ ده۔

سوال :- استفهام خو لپاره دتردد اوشک ده نو تردد اوشک په عظمته دشا...
 جلاله کی هم ناروا ده؟

جواب :- داصیغه وضعا لپاره داستفهام ده اولپاره دتحریر داستفادی ده استعمالا
 دلتہ خو توهم دتردد کیږی او حال داده چه توهم، تردد په عظمته الهی کی هم

ناروا ده؟
 جواب :- دانه ده معتبره حکمه دا شبهة الشبهه ده معتبره چه ده هغه شبهه ده مثلا: په عقائدو کی راجی چه الله جل جلاله حی ده هر حی جهت لری، مکان لری او هم زمان لری

و غیره و غیره؟
 جواب :- دلته په الله جل جلاله کی دحی معنا علاحده ده په ممکن کی علاحده ده په ممکن کی دحی معنا هما به الحس والحركة ده په الله جل جلاله کی دحی معنا هما به العلم

والقدرة ده.
 سوال :- دلته شی توهم ددغه معنا کیږی؟

جواب :- دلته داشبهة الشبهه ده دامعتبره نه ده والایا هر حی ذکوره، انوثة لری الله جل جلاله له دغه ټولو څخه منزه، پاک ده او په علم فروع کی هم داقاعده ثابت شوی ده علی الخصوص دفقہ شریفی په باب الربوا کی.

شان چشی ته ویل کیږی

شان چشی لره ویل کیږی؟ شان خطب، امر، حال ته ویل کیږی لکه په دی قول دالله عزوجل:

کل یوم هو فی شان ای کل وقت يحدث اشخاصا و یجد احوال علی ماسبق به قضائه بان

یعنی الذلیل و یدل العزیز و یغنی الفقیر و یفقر الغنی و یجعل الامر فقیرا و بالعکس لپاره

ددی چی متناول سی ذات او صفت لره ځکه امر دشی عام ده ذات لره صفت لره اثر لره

دشان اطلاق پر حال دشی او پراثر هم کیږی او پر معنی اعمه چی متناول و ی ذات صفة

اثر لره هم کیږی نو ځکه په اول قول دموافق کی په معنی اعم سره شی داسی ویلی دی:

الحمد لله العلی شانہ ای ذاته وصفاته و آثاره نو که له شان معنی اعم نه کی اراده چی

ذات لره شامله وی بیانو دارا تلونکی جملی لکه لایحدلا یتصور لایتنج ددغو حالیة نه

صحيح کیږی له شان نو مدح نه فائده کوی ځکه ضمایر مستتره په دوی کی راجع دی

شان ته په معنی دحال معنی یه داسی سوه ما اعظم حاله لایحدذالک الحال او چی نه

شان معنی متداوله اراده کی ذات لره صفة لره نویه عود دضا بیروشان ته سوپه معنی
 د خصوصیه ذات نوخومرح تصحح یه فاشده کمه حلیه صحیح سو دان کر د حال وروسته
 نه امره په تفسیر کی تخصیص بعد التعمیه ده نوبه دلالة پردی وکوی چی مراد په شان
 سره معنی متداوله ده صفات لره ذات لره په وقت دارجاع دضمیر و شان ته په لفظ
 دلایت تغییریه طریقہ استخدام یعنی تغییریه ذات د نه سوز او په صفتو کی بسته استخدام
 چی ده د نه محسنت دعلمه بدیع ده لکه تجرید تجذب اغراء و غیره استخدام دیته وائی
 چی شی لره دوی معنی وی وی یوه معنی یه نه ظاهره لفظ اراده کپی بله معنی یه له هغه
 ضمیره چی راجع وی وده ته نه هغه اراده کی نوبه نه لفظ دشان دذات معنی اراده کی چی
 مثلاً لایحد حتی حال کی اوله ضمیره دلایت تغییر چی راجع ده و شان ته له شان اعم معنی
 اراده که چی ذات اوصفة او اثر لره شمله وی په بعضی شروح کی نه شان تفسیریه
 مرکوی د ذلیل وائی چی متبادرنه شان وصف متجدده ده. متغیره ده. او الله جل جلاله له وصف
 متغیره منزله ده.

تایید جمله مستنفه مسوقه لبین عظمته شانه تعالی او حلیه یرد علیه انه علی
 هذا نیزم تقید عظمته شانه تعالی بذی ان الحان یکون قید العمل ذیه اجیب بانه حال
 مؤکده و القید انما هو الحان المنتقلة الخ لایحد یو د ترکیب تحقیق لری بل د صیغی بل د
 معنی اول تحقیق یه د ترکیب ده یا د جمله مستنفه ده مسوقه ده لپاره ده اظهار د عظمته
 یزدانی تعلق نه م قبل او مابعد سره نه لری د صورت یه نه اعتراضات خلاص ده او
 یاد اجمله دلالت محدود وصف دشان ده نو وصف خوله موصوف سره مطابقت غواری په افراد،
 شنبه جمع تذکیر تائیت تعریف تنکیرو غیره نودلته خوشانه معرفه ده په اضافه سره
 اولایحد جمله ده او جمله من حیث هی په قوه دنکیری کی ده نونکیره صفة دمعرفی
 نسوای کیدلای او داصفة بحاله دی په امور و عشره و وکی مطابقت غواری لکه
 افراد، شنبه، جمع، تذکیر، تائیت، تعریف، تنکیر، رفع، نصب، جر، اوس دا جمله من
 حیث هی چی معنی لری یعنی هغه جمله چی محل له اعرابه نه ولری واقع پر موقع
 دمفرد نه وی مقصود حتی حکایه له محکی عنه خارجی او ظنی وی.

سوال: - دا جمله ولی په قوه دنکیری کیده ولی په قوه دمعرفی کی نه ده؟
 جواب: - خکه جمله دلالة پرنسبه مجهوله کوی خکه جمله چی محل له اعرابه ولری
 نویه مفرد پرخای بنوول کیدلای سی نو هغه مفرد چی منتزعه له جملی وی هغه نکیره وی

خککه محکوم به وی او محکوم به نکیره وی نونکاره په جمله کی په اعتبارد وقوع
بمفرده پر موقع دجملی والا په جمله کی تنکیرنسته تعریف تنکیرله خواص داسه ده
سه نومفرده چی نسبه دجزثانی ده وجزاول ته جزثانی که کاتب وی که ضارب وی
و غیره و غیره جزاول که زیدوی که عمروی که بکروی و غیره نه جزاول متعین ده نه ثانی
نوخککه په قوه دنکیری کیده.

دویم جواب :- معارف خو دادی اعلام ، مضمرات ، اسماء الاشارات ، موصولات ،
معرف بلام الحرفی التعریفی ، معرف بالنداء ، معرف بالاضافة المعنویة ، معرف بالند
په جمله کی دغه یونسته نوخککه په قوه دنکیری کیده.

سوال :- داعین نکیره ولی نه ده؟

جواب :- داعین نکیره له دی وجی نه ده چی تعریف او تنکیرله اقسامود اسم مفردخککه
ده جمله خو مقابل دمفرده ده.

ثالثه :- کوره طالبه په ټوله نحوه کی کلمه دری قسمه لری اسم ، فعل ، حرف ، اسم
استقلالاً شیپ (۶) تقسیمه لری : ومعرب ، اومبني ته ، بل معرفي ، او نکیری ته ، بل
مذکر ، ومؤنث ته ده ، خلورم ، اوپنځم اوشپږم دا قسمونه وروسته لیکوکی ذکر دی
دانوریه ټول اقسام ثانویه ، یا ثالثیه ، یا رابعیه ، و غیره دی

دمعرب اقسام مرفوعات ، منصوبات ، مجرورات

مثلاً دمعرب اقسام مرفوعات ، منصوبات ، مجرورات ، اوددوی فروع معرب بالحر
ف وبالحرکه په احوال ثلاثه وویا حالین کی نصب تابع دجرو بالعرض اعراب اقسام یه
غیر منصرف اعراب لفظی تقدیری توابع دمجرورات فروع دمرفوعات اواصول فروع
دمنصوبات اواصول داتول اقسام غیر اولیه دی همدارنگه اسماء مبنیه مضمرات اسماء
لاشارة موصولات مرکبات کنایات بعض الظروف اسماء الافعال اصوات
وهمدارنگه بیابیان داقسام داسم ده .

داسم دقسمونویان

یوتقسیمه یه په اعتبارد کمیة لکه اسماء الاعداد .

بل تقسیمه یه په اعتبارد اتصال بالفعل وعدم اتصال بانفعل لکه مصدر اسم فاعل . سه
مفعول . صفة مشبه . اسم تفضیل . مستقل تقسیمونه په اسم کی دادی (۷) معرب

سوال :- دلته حال مراد ده قرينه به داده چی شارح ویلی دی یعنی قاضی وایی
 وحتمل ان یكون وصفاً مبیناً لکیفیه الشان الخ **نومبین کیفیت لره خو حال ده نودا**
 بزیدجر جمله جمله حالیه ده.

سوال :- حال خو منتقل کیبری متجدد کیبری خکه غالب په احوال کی حال منتقله ده هغه
 منتقل لری او حال قیدوی عامل دذی الحال لره نوخو مفاد به داسی سوچی
 ذات ده الله **چی ده پاک ده له هرعیبه او عظمة لری په داسی وقت کی چی**
تحدیدیه نه کیبری کی تحدید کیدی ییا عظمة نه لری نودلته دوه محذوره راغلو یودا چه
ذات د الله محدود او غیر محدود ده داغیر او تجدید په ذات د الله کی
 سو دانار واده.

وبیل به تقدس او تنزیهه مقیده سوه دادواره ناروادی هم دارنگه په شان کی..؟

جواب :- دا حال مؤکده ده منتقله نه ده لکه زید ابوک عطوفا خکه تأکید، دوام، ثبوت،
 تقریر، داپه جمله اسمیه کی وی او دلته خودا ما اعظم شانه جمله فعلیه ده خکه ابن حاجب
 وائی و شرطهان تگون مقررده لمضمون جمله اسمیتا یعنی عقده وی له اسمین صلاحیه
 به د اسمین نه لری د عمل په دغه حال کی او له جمنه فعینیه سی فعل خوبیا صلاحیه
 د عمل لری په حال کی لکه شهد الله قائما بالقسط؟

جواب :- په حال مؤکده کی دوه مذهب دی محققین وائی چی حال مؤکده هم په اسمیه
 کی راخی هم په فعلیه کی راخی لکه شهد الله قائماً بالقسط او ابن حاجب خه وائی
 و شرطهان تگون الخ دلته دری مضافه دی ای شرط و جوب حذف عاملهان تگون
 مقررده لمضمون الجملة الاسمیه یعنی حذف د عامل ده حال گاهی جوازی نکه
 راشماً، مهدیاً، ای اذهب حال کونک راشدا ای مدلولاً علی الطريق المستقیم او گهی
 به حذف د عامل و جوبی وی کی تقریر د جملی اسمیه کاوونکه زید ابوک عضوف دلته
 اب اشعار ر اولی په اثبات د عطوفه سره نواشته و ذکرته ضرورته نسته حذف یه و جوبی
 ده نوده محققین په نزد دا حال مؤکده ده او د جمهور و مذهب داده چی حال مؤکده په جمنه
 فعلیه کی نه راخی که چیری راغلی وولکه شهد الله قائماً بالقسط هغه حال د نسته ده
 مؤکده نه ده نود جمهور و په نزد دا حال د نسته ده:

د حال اووه (۷) اقسام

نو اوس حال اووه (۷) اقسام پیدا کړل حال منقنه، حال مترادفه، حال متضاد، حال
 مقدره، حال مؤکده، حال دائمه، حال محققه، او د معنی ذاتيات د لوی لغوی دی
 معنوی لری یوه اصطلاحی ده چی تعریف د شی ده په مقومات ذاتيات د لوی لغوی دی
 یوه معنی به منع، د بله معنی به طرف ده بڼه معنی به نه په معنی تحقیق به داده چی (۱۴)
 صیغه به یا مجهوله ده (لایحد) معلومه ده (لایحد) و نه حد ذات تحقیق به داده چی (۱۴)
 احتمال په پکښی دی یوازیه صیغه مجهوله که حال به نه ذات ده چی، که یوه معنی
 صلاحی د لوی لغوی څنی واخله دایه څلور حدونه به یوه صیغه معلومه که حال به له
 ذات که یوه معنی اصطلاحی د لوی لغوی څنی واخله دایه چی جمله د لایحد حال کی
 ذات کی هه دارنگه دغه اته احتمال په حایه کی دی نه شته چی جمله د لایحد حال کی
 دایه (۱۴) احتمال.

اوس نو طایفه وروړه له دغو (۱۴) حدلات به ون دیو حدلات و اخلو چی لایحد
 صیغه مجهوله سی حال نه ته ده چی جلا ته سی مرادیه معنی صلاحی سی یعنی
 د ذات دائمه چی تحدید نه کیږی ذاتيات نه لوی جزوی حدیه خارجییه او ذهنیه نه لری
 ذاتی به کوونکی هسته کیږی چی نه ته چی جزوی حدیه، ذهنیه، او خارجییه
 نیستی کوونکی د لایحد په صیغه مجهوله حال نه ته مرادیه معنی لغوی سی داهلته
 کیږی چی نه ته چی جزوی تحلیلیه، مشر به، نیستی کوونوس له دا (۱۴)
 احتمال و لوی مور او د یو حدلات نه ورته نه ته چی نیستی کوو چی لایحد صیغه
 مجهوله سی حال نه ته ده چی مرادیه معنی صلاحی سی یعنی د الله تعالی
 تعریف په ذاتيات نه کیږی ذاتيات نه لوی بسط ده ذهن و خارج جزاوی حدیه نه لری نه
 خارجییه نه ذهنیه؟

جواب :- وجه به داده چی په صیغه مجهوله به معنی صلاحی کی په حالت کی له ذات
 دائمه لایحد لری فدی موجودی دی یو خوبه معنی صلاحی کی براعه استهلال
 ده به معنی لغوی که چه ظرف و نه به برخه سته ځکه نه نهی چی ظرف ده یعنی
 نقصه و سطحه و خط نه د بحث په منطق کی به کیږی په غم هندوسه کی بحث څنی
 کیږی په غم منطق بحث نه معنی صلاحی واحد کیږی و په صیغه مجهوله کی
 ترچه ده یعنی تبعید ذات ده چی نه ته چی و په صیغه معلومه کی لایحد

ملو تحریر کندیبا

تعمیر ده یعنی تبعید ده صفات دخدای ده له نقائص یعنی علم دالله ﷻ: حصولی نه ده
 سکه حضوری ده نوتزیهه مقدمه ده پرتقدیس او بل په صیغه مجهوله په معنی
 صلاحی کی موافقه ده له مراحمه دمحب الله بهاری سره دهغه په خپله منه دسلم کی
 ترلفظ ده لایحدلاندی نوشته کړی ده **الانه بسط ذهن او خارجا** داتعلیل لپاره دامتناع
 بتجدید اصطلاحی ده په صیغه مجهوله سره په صیغه معلومه په معنی اصطلاحی سره
 دپه صیغه مجهوله اوپه معنی لغوی کی یه اتیان په مرام دمصنف نسته اوپه لغوی
 معنی کی یه خصوصاً براعت هم نسته اوپه صیغه معلومه کی تزیهه نسته که څه هم
 براعت پکښی ده اوپه معنی اصطلاحی په صیغه مجهوله په حالیه لذاته کی یه هم اتیان
 په مرام دمصنف ده اوهم براعت سته اوهم تزیهه سته نوځکه له دا (۱۶) احتمالات دغه
 یو احتمال په نفی کی تردانورو احتمالات را مخته سو.

اوس دلیل یروایو: چی دالله ﷻ: تحدیدنه کپړی ځکه تحدیددهغه چاکپړی چی
 جزاوی لری الله ﷻ: اجزاوی حدیه وی نه لری نه ذهنیه نه خارجیه تحدید خو په اجزاوو
 خارجیه ووهم راځی لکه بیت سقف مع الجدران ځکه که اجزاوی الله ﷻ: ولری هغه
 جزاوی به یا ممکناتی وی یا به ممتعانی وی یا به واجباتی وی یا به بعضی واجبه بعضی
 ممکنه بعضی ممتعه وی یا به بعضی ممکنه بعض ممتعه وی داشقوق ټول باطل دی
 د: نوروبطلان خو ظاهرده دلائلثوته ضروره نه لری داشپراحتماله چی دی فقط دغه
 یوا احتمال سته چی الله ﷻ: دی اجزاوی ولری واجبه یا ذهنیه یا خارجیه تحدیدده خدای
 دی په وسی اوس موردهغه وایوچی واجبه اجزاوی نه ذهنیه عقلیه کیدای سوا چی
 دالله ﷻ: تحدید ذهنی یه وسی اونه اجزاوی خارجیه کیدای سی چی دالله ﷻ: تحدید
 خارجی په وسی لکه سقف جدران بیت لره یا خرما غسل شکنجین لره یا بدن او صورت
 نوع انسان لره یا هیولی او صورت حکمتی جسم طبعی لره ولی واجبات اجزاوی ذهنیه
 نسوا کیدای لکه حیوان ناطق انسان لره ځکه اجزاوی ذهنیه په خپل مبین کی هم حمل
 لری پر خپل ذات هم حمل لری حمل شائع متعارف متواپی المقول یعنی لکه ناطق
 حیوان بعضی حیوان ناطق وکل انسان حیوان ناطق نو حمل تحدید په وجود خارجی و
 مصدق کی غواپری او مغز لره مفهومی غواپری لکه حیوان ناطق وکل انسان یوه
 یوه وجوده دانسان وجوده هم دحیوان هم دناطق بلکه (۴) جنس (۶) نسله یوه نوعه
 دی ټولو تحدید په وجود لری کی ده زید جوهره ده قبل لای بعد ده ده: حسه ده:

نامی هم ده، حساس هم ده، انسان هم ده، او مفهوم می سر
 جسم نامی حساس متحرک بالاراده ده دایه مفهوم ده **جوهر ماهیه** اذ اوجدت فی
 الخارج کانت لافی الموضوع دانور هم پردغه قیاس که دهریوه مفهوم له هغه بله علی
 حده ده او مصداق دتولو سره یوده په وجود خارجی کی ټول سره متحد دی نواجزاوی
 ذهنیه متحدی دی په جعل او تقرر او وجود کی نواجزات که اجزاوی ذهنیه سی اتحادیه
 لری په خارج او مصداق کی حمل به سره لری هم په خپل مابین کی هم پر کل باندی
 او واجبات خو منفصلة الهویة مستقل الوجود دی ځکه په واجب کی تشخیص وجود هویة
 ، هذیه ، ماهیه ، سره عین دی هر جز واجب مستقل ده په وجود کی اتحاد له بله سره په
 وجود کی نسوای پیدا کولای او حمل خو اتحاد غواری په وجود کی او اجزاوی ذهنیه
 حمل غواری دغه دلائل پر عینیه ده وجود او ماهیه او هویة له ذاته سره په الله ﷻ کی دایه
 راسی انشاء الله تعالی اونه واجبات اجزاوی خارجه کیدای سوای چی تحدید خارجی
 دالله ﷻ په وسی لکه سقف جدران بیت لره یا هیولی او صورت حکمتی جسم طبعی لره
 یعنی خدای پاک دی فرضاً په خارج کی فرضاً دوی اجزاوی واجبی ولری اقل دتعدد
 خودا (۲) دی له دغودو و اجزاو و اجبودی خدای فرضاً مرکب وی په دغودو و اجزاو
 خارجه و و واجبه و و دی د خدای پاک تحدید خارجی وسی ؟

جواب سی اجزاوی واجبه خو مستقلة الوجود مستغنی دی بعض له بعض افتقار نه سره
 لری ځکه افتقار خاصه دامکان ده انقلاب له مادی دوجوب وامکان ته محال ده **حیث**
 یدور علیه رضی التکوین والایجاد اتحقیق می درته مفصل کړی ده مطالعه یه که نوله
 اجزاو و مستغیه و و کله ترکیب حقیقی راتلای سی داخو لکه وضع د حجر په جنب د شجر
 کی ترکیب حقیقی داده چی دکل علی حده آثاروی د اجزاو و علی حده آثاروی اودا
 جزاوپه مابین کی افتقاروی په جبهتین مختلفین لکه هیولی جلا آثار او صفات لری
 صورت جسمی جو هری جلا آثار او صفات لری اوله دوی مرکب جسم طبعی جلا آثار لری
 او هیولی افتقار صورت ته لری په وجود کی صورت یه هیولی ته لری په تشکل کی نو دور
 نه لازم بیږی.

او بل بالفرض که له اجزاو واجبه و و کل جوړسی د اجزاو له افتقاره به نظر ر اقطع کړ
 سی نوکل خو حتماً مفتقرو و اجزاو ته او افتقار خو خاصه دممكن ده نوکل خو ممکن
 سو واجب نه سواود اجزاوی واجبی چی دادوی اجزاوی دی دهریو جز واجب که مرکب

حی کل سی خو ممکن سوا انقلاب په موادو کی خو محال ده نو خو دغه دواړی اجزای
 و اجبی به حتماً بسطه وی نو خو بساطه دواجب ثابت سو دا خو مقصودا هم ده
 و ابعاد ته بی برهان توحیدور ضم کم توحید به هم ثابت کم نو خو هم وحدة ثابت سو په
 واجب کی هم بساطه دادواړه اصل مقصوده دوحده براهین خونقلی هم دی عقلی هم
 دی یو دلیل دا چی که واجب لره داسی شریک پیداسی چی علاقه دتوالد سره ولری
 یا څکه باطل ده چی واجب له واجبه سره تکافو نه لری او واجب له ممکن سره تماثل نه
 لری توالد، او تناسل دادواړه غواړی اوبی له توالده که الله ﷻ ته شریک پیداسی یا
 نبیة بدون الامتياز راخی، یا وجوب دالله ﷻ استفاد له غیره کیږی، یا فصل مقسم مقوم
 گرخی، یا عرض ذاتی گرخی، یا فصل مقسم جاعل گرخی، یا توارد علل راخی پر معلول
 واحد یا اجتماع د نقیضین راخی یا ارتفاع د نقیضین یا عجزیه واجب کی راخی د اتول نا
 ر وادی اویل وجود، هذیه، هویت، حقیقیه، په واجب کی سره عین دی که یولک واجبه
 فرض کی او ددوی وجود تشخیص حقیقیه سره عین وی نو خو یو واجب سو د اتول فراخ
 او مفصل او قاطع دلائل لری دابه انشاء الله تعالی راسی نوچی و اجبی اجزای الله ﷻ
 نه ودر لودی اونوی لری یو ممکن اجزای او ممتنع اجزای او توزیع خلور صورت
 داخوپه طریقه اعلی باطلی سوی دانود تحریر د عبارات حاصل سوو له دغو عباراتو
 تو جمله مستأنفه مسوقه الخ ییا تر دغو عباراتو وانکان المراد المعنی اللفوی یكون
 الحدیث المعنی الطرف الخ.

اوس د تعریف اقسام درته تشریح کوم

- (۱) اور حد حقیقی ده چی په ذاتیات حقیقیه وووی.
- (۲) دویم حد خارجی ده لکه البيت سقف مع الجدران.
- (۳) دریم حد اصطلاحی ده چی اهل اصطلاح یو مفهوم مرکب متصور کی له مبهم
 و متعین ییا و اوسم ورته متعین کی لکه الحرف کلمة غیر دالة نو دا کلمه جنس
 اصطلاحی ده او غیر د الة فصل اصطلاحی ده.
- (۴) خلورم حد لغوی ده چی واضع یه اهل لقه وی دغو دواړو ته حد اسمی ویل کیږی.
- (۵) پنځم حد تشبیهی ده هغه بسائط حقیقیه وولره ده لکه عقل وحدة نفس و حد
 موجود نفس لون یعنی عرضیات ازل پر منزله ده ذاتیات وی دیته جو د تو جیبی حد

وید کیری تعریف به یا حقیقی وی یابه غیر حقیقی وی چی لفظی بلل کیری اول به
 یا معرف دده معلوم الوجوده وی تعریف حقیقی بحسب الحقیقه ده والاتعریف حقیقی
 بحسب الاسم ده هریوله دوی منقسم ده وحدتام (۱۱) حد ناقص (۱۳) رسم تام (۱۵)
 رسم ناقص (۱۷) نواقسام (۱۷) سو ویو لفظی ده دا (۱۶) حقیقی دی اوس نوهر واحد
 له دا حدتام (۱۹) اوله حد ناقص (۲۱) اوله رسم تام (۲۳) اوله رسم ناقص (۲۵) یابه
 حقیقی وی یابه مجازی وی اوسنودغه اته قسم دتعریف حقیقی بحسب الحقیقه خلور
 له دغواتو تعریف حقیقی بحسب الحقیقه حقیقه دا خلورنورله دوی تعریف حقیقی
 بحسب الحقیقه مجازا دایه (۳۳) اودانوراته باقی له دوی تعریف حقیقی بحسب الاسم
 خلورله دغواتو تعریف حقیقی بحسب الاسم حقیقه اودا خلورنورله دوی تعریف حقیقی
 بحسب الاسم حقیقه اودا خلورنورله دوی تعریف حقیقی بحسب الاسم مجازا دایه
 مجموعه اقسام دتعریف (۴۱) دانوهریوله دوی خپل مثالونه لری تشریحات لری دایه
 انشاء الله تعالی درته راسی اوس طالبه وروره پردغه نفی دلایحد په صیغه مجهوله په
 معنی اصطلاحیه سره حال له ذات دخدای پردی نفی نورموتق دلائل وایو په دیققت می
 مطالعه کی.

قوله لا یحدلانه بسط ذهناو خارجا الخ بساطة خارجی ده الله تبارک ظاهرده حکه بیا
 امکان لازمیری انقلاب له مادی دوجوبه امکان ته راخی اوانقلاب په موادو ثلاثه وو
 کی ممتنع لذاته ده او ذهناولی بسط دالله تبارک و تعالی حکه اجزاوی ذهنیه وی مفهر
 مامغائری وی اوجعلا وجودا تقررا متحدی وی لکه مخکی می در ته تیرکروچی
 دا خلورجنسه خلورفصله یوه نوعه خلورهیولی وی خلور صورته دایه (۱۷) دداتولو
 اتحادیه وجوددعمرکی ده اودامفهوم د هریوه له هغه بله مغایرده ولسبوکه خداوند
 تعالی مرکب ذهنی سی نوبه حقیقه دخدای غیرسی له وجوده اویابه سلب ناشی راسی له
 نفسه اویابه زیاده دشی راسی پرنفس حکه چی ته الله جل جلاله ته عقلیه اجزاوی ورکی
 نوخوپه عقل او ذهن کی سره مغایردی په خارجی وجود کی به سره متحدی وی نوله الله
 جل جلاله سره مطلق وجودعین ده دده له ذات سره په عینیة حکمتی سره نوسی په وجود
 ذهنی کی اجزاوی ذهنیه مغائره لری دلته که یه الله پاک ته وجود خارجی له دا اجزاوو
 ذهنیه وود: ذهن په وقت کی سلبه وی بیادا وجود خارجی پرزیاده کوی نوخوسلب دشی
 له نفس راغی زیاده دشی پرنفس راغی طریقه دشی نفس لره راغلی اوکی نه حنی سلبه

دی اجتماع د نقیضین راغی حکم په وجود ذهنی کی مغایرة ده په وجود خار جی کی
 اتحاد او وجود خار جی ذهنی په الله ﷻ کی سره عین دی نو خو مغایرة او اتحاد راغی
 جو متباینین دی په قوۃ د نقیضین کی دی چی مغایرة اولاً مغایرة
 بعداً اولاً اتحاد نو اجتماع د نقیضین خونار واده او که وجود په الله ﷻ کی غیر کی له
 هغه نه حقیقه داهم نه ده روا پر عینیته به براهن قطعیه سته هغه دابرهان ده اقصیر برهان
 چنه ده چی که دا وجودز ائند سی پر ذات د الله ﷻ نوبه دا وجود داشبوت دو وجود ذات
 نه ﷻ لره علة وی دغه علة به یا نفس ذات د الله ﷻ وی یا به نیروی که ذات دخدای
 دی نوبه یا ذات د الله ﷻ وجود لری بیابه دا وجود پیدا کوی حکم علة دو جو دبه
 موجودوی هغه سابق وجود به یا عین لاحق وجودوی تقدم دشی پر نفس راغی حکم تقدم
 نسبت د طرفین متغایرین غواری دشی او نفس په مابین کی مغایرة نسته او یا به نیروی
 نوبه یوشی موجودیه وجودین سودانار واده حکم وجود معنی مصدری ده تعددیه په
 تعدد مضاف الیه سره ده چی مضاف الیه واحدوی دی واحده نودلته خو به مضاف
 نه واحده او وجودین دوه دی دانار واده نوبه حتماً وجود هم واحدوی بلکه تقدم دشی
 راغی پر نفس په وجودات غیر متناهییه ووسره حکم دلته داد ورمستلزم ده تسلسل لره
 وکه دا وجود له غیره شخه سی نو خو واجب ممکن سودانا رواده انقلاب په موادو کی
 راغی دانار واده نو خدای اجزای ذهنیه نه لری وسنوداده چی دا اجزای ذهنیه وی لکه
 حیوان ناطق چی مغایردی مفهوم ما و متحدی دی وجود ایوده زید وجودده دوی وجودده
 نودا اجزای خننگه وجود پیدا کوی په خارج کی حکم دا اجزای خوهره یوه معروض ده
 معقولات ثانویه ووده معقول ثانوی چی شی ته عارضیبری په ذهن کی ور عارضیبری نه
 په خارج کی مثلاً حیوان ته کلیه مفهومه ذاتیه جنسیه ور عارضیبری د معقولات ثانویه
 دی همدارنگه ناطق ته فصیله کلیه مفهومه میه ور عارضیبری و قس جواب دغه حیوان
 و ناطق او جوهر او نامی او حساس او قابل الابعاد او جسم داچه اجزای ذهنیه دی چی
 وجود په خارج کی لری په مقام دکلی طبیعی کی نه په مقام دکلی عقلی کی نه په مقام
 دکلی منطقی کی مثلاً زوم الحيوان الکلی حیوان موصوف دکلی یه صفة ده دایوزی
 موصوف بی له لحاظه د صفة کلی طبیعی ده سره له لحاظه دکلی کلی منطقی ده یوزی
 د صفة چی کلی بی له لحاظه ده موصوفه چی حیوان ده دکلی عقلی نو کلی منطقی
 وکلی عقلی له معقولات ثانویه ده وجودیه خارج کی نه لری او کلی طبیعی وجودیه

خارج کی پر مذهب تحقیق لری داد کلی طبعی و تحقیق ته انتظار و باسه انشاء الله رایبه

سی :- دلته اعتراض کیری چی اجزای ذہنیہ خلور جنسه دی قریب ، بعید ، ابعد ، ابعدا بعد الابعد ، همدارنگه خلور فصله دی حتی په مقابل کی به یعنی مأخذہ دوی خلور هیولی وی دی خلور صورتہ دایہ (۱۶) یوه نوع ده چی انسان ده یو شخص ده چی زیدده دایہ (۱۸) ددغو ټولو یو وجود کی چی سره متحدی نو خودا (۱۸) شیان یو وجود سوو نو خو قیام ده یو عرض شخص راغی په (۱۸) مخلوبوری دابل کل ممنوع ده جواب چی ودغو ټولو (۱۸) شیانونه نسبتہ دوجود و ابعدا مجردات خارج سوپه مطلق زیدسره په جوهر کی عقول عشره داخل ووپه قابل الابعدا مجردات خارج سول په جسم کی له زیدسره حجر شجر مدرو غیره داخل دی په حساس سره هغه خارج سول په جسم نامی کی له زیدسره بناتات اشجار داخل دی په ناطق ټول حیوانات خارج جسم نامی حساس کی ټول حیوانات له زیدسره داخل دی په ناطق ټول حیوانات خارج سول په حیوان ناطق کی چی نوع ده چی انسان ده له زیدسره عمر بکر خالدو غیره و غیره ټول داخل دی په مع هذه الشخص سره ټول خارج سول . وازی زید پاتہ نو هغه (۱۸) شیان چی و مرتبی دذات متحصله ته راورسیدل یو وجود . یوه وجود نسبتہ ورته کیری . بل دلیل پرنفی دلایحد په صیغه مجهول په معنی اصطلاحی حال له ذاته دخدا یه یعنی حال له هغه ضمیر متصله په شان پوری چی راجع ده خدای لره بل یه دادلیل ده هغه دلیل داده چی خدای بسیط و ذہنا اجزای ذہنیہ نه لری ځکه ترکیب خارجی خو په خدای کی محال ده ترکیب خارجی لری اوداقوی قول هم ده او ترکیب خارجی چی خو په خدای کی محال ده مستلزم ده امکان لره که دغه اجزای خارجیہ ممتازی وی په جعل او تقرر او وجود کی لکه هیولی او صورتہ حکمتین او که نه وی ممتازی لکه هیولی او صورتہ تشبیہی عقلی یا تشبیہی خارجی بلکه ممتازی وی دا اجزای فی حد ذاته یعنی په علم د جاعل کی لکه اجزای ده اعراض موجوده و خارجیہ وولکه ، لون ، اوقا بض البصر د سواد لپاره .

په اجتماع د ترکیب ذہنی او خارجی کی (۳) مذهبہ

گوره طابہ په اجتماع د ترکیب ذہنی او خارجی کی (۳) مذهبہ دی :
 اول مذهب داده :- چی قطع تلازم نه لری یوشی که اجزای خارجیہ درلودی چی مغتری دی په جعل ، او وجود کی هغه ذہنیہ نه لری چی متحدی دی په جعل او په

وجود کی زیادہ لڑہ دودھ جدان تامان، مختلفان، راحی پہ یوہ مرتبہ کی یو حقیقہ دودھ حقیقہ گرخی ٹککہ تحدید پہ اجزاء د خارجیہ وو روادہ لکھ شیخ چی پہ شفاء کی ویلی

دوم مذہب دادہ :- چی کلہ تلازم نہ سرہ لری او کلہ تلازم سرہ لری لکھ پہ مرکبات خارجیہ وو کی ہم اجزاء ذہنیہ ستہ لکھ حیوان ناطق انسان لڑہ او ہم اجزای خارجیہ ستہ لکھ بدن او نفس پر مذہب دم تکلمین دا اجزای خارجیہ دانسان دی یابدن او صورت یو چی پر مذہب د حکماوو بدن عبارتہ لہ جسم طبعی دہ جسم طبعی مرکب لہ هیولی و صورت حکمتی ٹخخہ دہ او پہ بسائط خارجیہ وو کی لکھ سواد پہ ذہن کی اجزای ذہنیہ لری چی لون قابض البصر لون جنس دہ قابض البصر یہ فصل ذہنیہ اجزای لری خارجیہ نہ لری.

درییم مذہب دادہ :- چی د اجزاوو ذہنیہ وو او خارجیہ پہ مابین کی تلازم دہ ٹککہ جنس او فصل مأخوذان دی لہ مادی او صورتہ دا قول قوی دہ ثاقب دہ دلیل یہ دادہ د تلازم چی مصداق د حمل د جنس او فصل او منشاء انتزاع ددوی نفس ذات دموضوع دہ نوخشیہ واحد خو منشاء دا انتزاع دامورومتبائنہ وو نہ سوای کیدای ٹککہ استناد مورکثیرہ متعددہ و امر واحد تہ ممتنع دہ نو بہ حتمًا پہ نفس ذات دموضوع کی تکثیروی ابہام او تعین بہ پکنبی وی ابہام مبہم بہ منشاء دا انتزاع د جنس سی تعین و متعین بہ منشاء دا انتزاع د فصل سی نو پہ دی کی استحاله نستہ یوہ شی لڑہ دی دودھ جدان، تامان، متحدان، بالذات، متغایران بالا اعتبار راسی و سنو کہ پہ ذات دموضوع کی اجزای ممتازہ وی جعل او وجود لکھ جسم چی مرکب دہ لہ هیولی او صورت حکمتی فیہا نسبتہ جزدہ لہ جزء مبہم ٹخخہ چہ هیولی حکمتی دہ جنس راوا خستل سی لہ صورتہ جسمی بہ فصل راوا خستل سی او یابہ پہ علم د خدای کی قبل ترجعل تکثرہ د اجزاوو چی متحدی وی پہ جعل لوو وجود کی لکھ پہ سواد کی داخونہ پردی صورت سوچی جنس او فصل تلازم لہ هیولی او صورتہ حکمتی سرہ ہم لری اودا پیرہ ضعیفہ خبرہ دہ ٹککہ اجزاء ذہنیہ متحدی دی پہ وجود کی هیولی او صورتہ حکمتی مغائر دی پہ وجود کی ذہنیہ اجزای، ترکیب اتحادی، ترکیب انضمامی لری ذہنیہ قدیمی دی هیولی و صورت حکمتی حادثی دی ہفہ مرکبات ناقصہ دی ہفہ مرکبات تامہ دی وروستہ بہ دا تحقیق تہ راسوچی اجزای ذہنیہ یعنی جنس فصل تلازم لہ هیولی او صورت

تشبهي يا عقلی يا خارجی سره تلازم نه له هیولی اوصوره حکمی چی جسم طبعی خنی جوړده تفصیل یه وروسته انشاء الله تعالی راخی دغه اول مذهب چی وی تلازم نسته داد هروی یعنی سید ذاهد مذهب ده دابل چی گاهی تلازم سته گاهی نسته داد سید سند مذهب ده او دغه دتلازم چی قوی مذهب ده داد محب الله بهاری مذهب ده .

اوس دبهاری صاحب دمذهب تشریح کوو

اوس نو که مقصود مستدل له تلازم په مابین د اجزاو و ذهنیه او خارجیه و وکی تلازم مطلقاوی که هغه اجزای خارجیه ترکیب اتحادی لری لکه هیولی اوصوره تشبیهی چی عین جنس فصل دی فرق یه په اعتبار سره ده او که ترکیب خارجی انضمامی لری لکه هیولی اوصورت حکمتی چی له حقایق تامه وودی عین جنس فصل نه دی مستدل چی په دلیل کی وائی چی جنس او فصل مأخوذان دی له مادی اوصوره څخه معنی یه داده چی عین ماده اوصوره دی په اعتبار سره په هغو ماهیات کی چی ترکیب یه اتحادی وی لکه سواد او یا مأخذه دوی ماده اوصوره دی په هغو ماهیات کی چی ترکیب یه انضمامی وی لکه جسم طبعی چی مرکب له مادی او صوره حکمتی ده نو دغه محب الله چی و مرزاهدته جواب ورکوی په دغو عبارات اولا استحالة فی ان یکون للشیئ

الواحد حدان تامان متحدان بالذات متغایران بالا اعتبار ادا به نوبه جواب دهغه چاکی سی چی هغه قول په عدم اجتماع د ترکیبین کوی پر طریق دسلب کلی نوبه ورته وویل سی مثلاً جسم طبعی یا دتحدید په اجزاو و خارجه کوم چی جسم طبعی هیولی و صورت حکیمته بیایه په اجزاو و ذهنیه و وکوم چی جوهر قابل الابعاد دلته استحالة سته څکه مصداق د حد اول چی مجموع هیولی اوصوره حکمتی ده ذات د جسم ده غائت الامر چی هروا حد له هیولی اوصوره نه حمل کیږی پر ذات د جسم او مجموع پر حمل کیږی او جوهر قابل الابعاد هر واحد هم پر حمل کیږی مجموع هم پر حمل کیږی او که مقصود د مستدل اثبات د تلازم وی د ترکیب ذهنی او ترکیب خارجی اتحادی لکه په سواد کی نوبه حاصل داده چی هغه مرکبات خارجیه چی اجزای خارجیه انضمامیه هیولی او صورت حکمتی لری لکه جسم طبعی دا قطعاً اجزای ذهنیه نه لری نو دا قول د دغه مستدل په سطر کی ولاستحالة الخ پر دغه صورت یه معنی داده چی نسته استحاله په دوی کی چی شی لری دی حدان راسی چی متحدان وی په حقیقت کی یعنی دغه تاسی څه وایاست چی تحدید په اجزاو و خارجه و وراخی لکه په انسان کی که په ذهنیه و و هم راسی

علی تحریر کنڈیا

دو خوبوشی لره حدان متغیران را غلو داناروا ده مستدل پردو هم صورت ورته وائی چی
 کنه په انسان کی اجزای ذهنیه وی نسته قطعاً چی بیا دانسان تحدیدیه وسی چی
 بیا دانستحاله راسی چی یوه شی لره حدان تامان متغیران را غلو په یوه مرتبه کی بلکه
 په انسان کی اجزای ذهنیه نسته او په هغه چا کی چی اجزای ذهنیه موجودی وی لکه
 په سواد کی لون جنس ده قابض البصریه فصل ده په هغه کی بیا اجزای خارجیه مغائری
 به اجزاوو ذهنیه وونسته چی مغایرة ذاتی ورسره لری او بیا یو حقیقه دوه حقیقه وگر
 چی بلکه په سواد کی اجزای خارجیه او ذهنیه اتحاد ذاتی او تغایر اعتباری لری
 دغوا جزاوو خارجیه ووده سو ادته هیولی اوصورة تشبہی ویل کیچی اجزای خارجیه
 غیر حقیقه ورته ویل کیچی اود جسم طبیعی اجزاوو خارجیه ووته هیولی اوصورة
 حکمتی او اجزای خارجیه حقیقه ویل کیچی نو جسم طبیعی ته مرکب خارجی حقیقی
 ویل کیچی دسید سند پر مسلک اجزای عقلیه نه لری دسید ذاهد پر مذهب اجزاوی
 عقلیه لری چی جنس او فصل دی تلازم یه له دغوا جزاوو خارجیه ووسره ده چی حقیقه
 دی حکمتیه دی او په سواد کی بیا ذهنیه نسته خارجیه نسته نو تلازم دسید
 ذاهد پر مذهب دلته په سواد کی نسته په جسم طبیعی کی سته نو خکه زاهد وائی چی
 گاهی تلازم سته گاهی نسته ایجاب کلی نسته نه سلب کلی سته ایجاب کلی دمحب الله
 بهاری مذهب ده اوسلب کلی دسید سند مذهب ده او په بعضی کتابو کی بیا سلب کلی
 ذاهد مذهب ده اوسلب جزی او ایجا جزی دسید سند مذهب ده خود اغیر مشهوره ده
 نویه مشهور کی سید ذاهد تلازم له اجزاوو خارجیه ووحقیقه ووسره ثابت کچی ده چی
 هیولی اوصورة حکمتی ده .

اوبهاری صاحب مطلقا تلازم ثابتہ وی

اوبهاری صاحب مطلقا تلازم ثابتہ وی لکن له هغو اجزاوو خارجیه ووسره چی هغه عین
 اجزای ذهنیه دی فرق یه اعتباری ده نه له هغو اجزاوو خارجیه ووحقیقه ووسره چی
 هیولی اوصورة حکمتی دی خکه دهغو حکمتیه وواجزاواو ذهنیه وودیر اختلاف ده
 اجزای ذهنیه متحد دی دی په جعل او وجود کی خارجیه مغایزی په جعل او وجود کی
 ی ذهنیه ترکیب اتحادی لری خارجیه ترکیب انضمامی لری په خارجیه وویکی
 داجزاوو وجود پر کل مقدم ده په ذهنیه وویکی دکل وجود پر جزئیات مقدم ده خارجیه
 حمل نه سره لری په خپل مابین کی نه دهریوه جز حمل پر کل راخی بلکه دمجموعه حسن

پرکلی راخی بخلاف ذهنیه پرکلی هم حمل دهریوه روانه په خپل مابین کی هم د مجموع
پرکلی هم ذهنیه مجردات وی د حکما و په نزد قدیم دی وجود تخمیني هم لری وجود
عینی هم لری تخمیني وجودیه قدیم ده عینتی په حادث ده خارجیه یو وجود عینی حادث
لری ذهنیه متناهی وی خارجیه غیر متناهی وی اکثر اجزای خارجیه متنازی وی په
وجود کی ذهنیه غیر متمازی وی نو اوس سره له دغو مخالفتو که ددوی په مابین کی
تلازم ثابت سی نیو حقیقه دوه حقیقه و کرخید و وسوپه بسائطو خارجیه و وکی لکه
سواد دمادی وجود ډیرگران ده ځکه دوی اثنبیه بالقوه لری بالفعل په نه لری اجزای
ممتازه په جعل او وجود کی نه لری او جنس فصل لری چی لون او قابض البصرده
او د جنس وجود په دغو بسائطو خارجیه و وکی لکه سواده آسان ده ځکه بناء دمادی
پرتعین ده په دوی کی ابهام ده او بنا د جنس پر ابهام ده په دوی کی هم ابهام ده او په
بسائط حقیقیه و وکی لکه واجب الوجود عقل، نفس، وحدة نقطه چی نه ترکیب ذهنی
لری نه خارجی نه بالفعل نه بالقوه دوی نه جنس لری نه فصل نه ماده لری نه صورت مگر
حدود دتو سببیه لری عرضات نازل پر منزله ذاتیات دی دیته حدود مجازیه ویل
کیږی او په مرکبات خارجیه و وکی لکه جسم طبعی هلته امر بالعکس ده جوړیدن دمادی
آسانه ده او د جنس جوړیدن کی گران ده ځنګه بناء دمادی پرتعین ده په مرکبات خارجیه
و وکی تعین ده او بنا، د جنس پر ابهام په دوی کی تعین ده نو ځکه د جنس جوړیدن کی
گران ده مهمه خبره داده دلته تلازم د ذهنیه و و له خارجیه و و سره له کمو خارجیه و و سره ده
له هیولی صورت حکمتی سره لکه په جسم طبعی کی یابدن او صورت نوعی سره یابدن او
نفس سره په انسان کی او که له هیولی او صورت تشبیهی سره،
میرزا هدیه هیولی او صورت حکمتی سره تلازم و رکوی او دا ځکه باطل ده چی اجزای
ذهنیله هیولی او صورت حکمتی (۷) اووه فرقه لری دا امکان نه د تلازم لری نه دا خذاتم
دلیل هم لری ددی چی دغه اجزای ذهنیه له دغو اجزاوو خارجیه و و سره تلازم قطعانه
لری هغه اته دلیل دادی د قاضی محمد مبارک په نزد عقول عشره یعنی مجردات
بسائط خارجیه دی مرکبات ثقلیه دی نو که تلازم له هیولی او صورت حکمتی سره
ثابت نو خو عقول عشره، هیولی او صورت حکمتی ولری دا خو ناروا ده په
نزد حکما و اوسواله قاضی محمد مبارک نور منطبقیست عتول عشره نفوس ناطقه
بسائط حقیقیه بولی حدودیه تو سببیه مجازیه بولی نه حقیقیه اوس دهیولاو اقسام

دیتے واپس جزع نام کہ ممتاز و ولہ جز خاصہ پہ واقع کی پہ وجود کی دیتہ ہیولی حکمتی
 ہیولی تعریف دادہ جوہر، بسط، محل لہ جوہر | آخر قابلہ للاتصال والانفصال مستعدہ
 بصور المختلفة لا و احده فی ذاتها ولا متعددہ لکہ داهیولی چی جزد جسم طبعی دہ دا
 ہیولی حکما و ثابتہ کریہ دہ پہ برهان فصل او وصل او پہ نور و براہین او کہ جزع نام
 ممتاز و ولہ جز خاصہ پہ عقل کی نہ پہ واقع کی دیتہ ہیولی تشبیہ و یلہ کیبری اودوی
 نوعی لری یوہ ہیولی تشبیہ خارجیہ دی بلہ ہیولی تشبیہ عقلیہ دہ کہ
 متباز معتبر و پہ حسب دو وجود پہ دی اعتبار چی تہ تام سی پہ عقل کی داهیولی
 تشبیہ عقلیہ دہ محققین مادہ تشبیہ عقلیہ عین جنس او فصل بولی اعتباری فرق
 درکوی وای حیوان پہ دغہ اعتبار لابلشرط شی بی لہ لحاظ دلابلشرط شی جنس دہ
 معتبر دہ پہ محدود کی محمول دہ پر محدود او پر فصل جزدہ مسامحہ یہ نظرو حدتہ
 او مأخذ لابلشرط سرہ لہ لحاظہ دلابلشرط شی چی دا عنوان دلابلشرط شی قید ممیزی کی
 مادہ تشبیہ عقلیہ دہ معتبرہ دہ پہ حد کی غیر محمول دہ پر حد او پر صورۃ او طبعاً مقد
 مہ دہ پر حد نو دا خبرہ صحح دہ چی جنس جزد مقدم دبالطبع محمول دمتحدہ پہ وجود
 کی دا جزئیۃ او تقدم دبالطبع یہ پہ نظرو حدتہ دہ حمل او اتحاد یہ پہ نظرو محدودتہ دہ و س
 بہاری صاحب السلم چی تلازم ثابت دہ مطلقاً لکن لہ ہیولی او صورت تشبیہی سرہ نہ
 لہ حکمتی سرہ او سنود جنس او مادی شہ فرق دہ مثلاً جسم لرہ ویل کیبری تہ جنس بی
 انسان لرہ او محمول یہ پر انسان او داهم ورتہ ویل کیبری چی تہ مادہ سی انسان لرہ
 غیر محمول بی پر انسان بہاری صاحب دافرق و رکوی دا جسم مأخذ لابلشرط لاشی محصل
 وجود لری پہ قوۃ عاقلہ کی اودا انضمام دفصل چی ورتہ کیبری دالپارہ ددریم شی چی
 انسان دہ او ممتاز دہ لہ فصل پہ وجود کی داسی نہ چی تہ مبہم سی پہ وجود کی پہ فصل
 تعین درکوم نو دغہ جسم پہ دغہ اعتبار مادہ دہ انسان لرہ مغایر دہ لہ دہ پہ وجود کی
 اوہ لہ فصل انضمام دفصل چی ورتہ کیبری پہ دغہ اعتبار کی دی انضمام تہ انضمام
 ایہ ویل کیبری نہ یہ پر انسان حمل کیبری نہ پر فصل حکمہ اتحاد پہ وجود کی نستہ جنس
 علاحدہ وجود لری فصل علاحدہ وجود لری دالتہ جسم تہ ہیولی تشبیہ و یلہ کیبری
 مأخذ جنس دہ او دغہ جسم مأخذ بشرط شی یعنی چی تہ مبہم بی دافصل تہ تعین
 درکوی دفصل انضمام تہ انضمام فیہ ویل کیبری پہ دغہ اعتبار دا جسم نوعہ دہ .

دانضمام اليه او انضمام فيه فرق

دانضمام اليه او انضمام فيه فرق داده چي اول انضمام دشي ده بل شي لره لپاره دتعيين ددادریم شس ماسواله دوی دوودلته سبق دووجودد مقسه اليه غواړي څکه بيا دادریم شي نسوای موجوده کيدلای اودا دوهم يعنی انضمام فيه دانضمام دشي ده بل شي لره لپاره دتحصيل دمنضم اليه داسبق دووجودد منضم اليه نه غواړي بيا تحصيل دحاصل راځي بلکه سبق دعدم دمنضم اليه غواړي نو په دغه اعتبار جسم چي واخلی نوع دمحمول ده پرونوع په حمل اولی سره اودغه جسم چي واخلی په اعتبار دلابلشرط شي يعنی چي دلحاظ نه وکړي چي ته قائم سی متحصل سی په اعتبار ذوات سره او نه يه دلحاظ وکړي چي ته مبهم یی متحصل یی په اعتبار دشي زائد سره بلکه ملاحظه ده نفس ذات په وکړي مطلقاله ابهام اوتعيين که په نفس الامرکی پرهرکيفيه وی په دغه اعتبار سره جسم ته جنس ويل کيږي محمول ده پراسان پرفصل نوچي داجزاو خارجيه ووذهنيه وويه مابين کی تلازم ده اوداقول قوي هم ده نوکه الله تبارک و تعالی ذهنيه اجزاوی ولری خارجيه په حتمالی خارجي اجزاوی چي يه پيدا کړي خدای مرکب خارجي سومرکب خارجي افتقار حتمالی اجزاو ته افتقار خاصه ده امکان ده نو واجب ممکن وگرځيدی انقلاب په موادکی محال ده نوانه جل جلاله نه اجزاوی ذهنيه لری نه خارجه بسط حقيقي ده

واحدده په وحدة شخصی حقيقي سره قوله فی التحرير وانکان المراد المعنى اللغوی
 یکون الحد بمعنى الطرف بمعنى انه تعالى ليس بذی طرف والالکان کما او متکماً
 اذا الطرف مختص بهما والثانی باطل والا لیکون الواجب واجبا والا تكون الاجزاء
 التحليلية واجبة بناءً علی ان حقیقتها عين حقيقة الكل والثانی باطل اذ لا بد للوجوب من
 الفعلية الصرفة وفي الاجزاء والتحليلية فعلیه با اعتبار المنشأ الذی هو الكل وقوة
 باعتبار ذاتها فلا تكون واجبة فلا یكون الكل واجبا فلا یكون للواجب اجزاء تحليلية
 فلا یكون کما ولا متکماً فلا یكون له تعالی طرف الخ.

مخکی موزو ویل

چي نفی دلایحدله الله تبارک و تعالی کوی په معنی اصطلاحی په صیغه مجهوله په معنی اصطلاحی حال له ذات نوپه نفی ده اجزاو وحديه ووله الله تبارک و تعالی کوی که خارجه دی که ذهنيه دی پردغه نفی مودلائل درته وویل اونفی دلایحد په صیغه مجهوله حال له ذاته د

معنی لغوی چی طرف اونهایه ده دانفی هلته کیپی چی له الله عزوجل اجزای
تخلیلیه نیستی کو اوس مور اجزای تخلیلیه نیستی کو وله الله عزوجل شخه تره رخنه
محاکمی اصلی خبره خوداده چی اجزای تخلیلیه هغه شوک لری چی هیولی لری الله عزوجل
هیولی نه لری

داجزاووتقسیم

دس تقسیم داجزاووکوواجزای تخلیلیه په تقسیم موجو دپیری اول به کل وی بیا
جزای که له قسمة او تقسیمه دشی کثرة په خارج کی پیدا کیدی داتقسیم خارجی ده
اولیا تقسیم ذهنی ده که دامقسم اواقسام جزئیات ووداتقسیم وهمی ذهنی ده او که
کیات ووداتقسیم عقلی فرضی ده اوتقسیم خارجی که په ماتیدلوسره ووکسری ده که
په پیری کیدلوسره وو قطعی ده دواپوته فکی ویل کیپی خواجزای بی په خارج کی
متاهی وی بالفعل اوبالمکان به غیرمتاهی اوصغر اوصلاية په دتقسیم مانع
جوپیدلای سی لکه په اجسام دیمقراطیسه ووکی دتقسیم وهمی او فرضی اوعقلی
صغرا و صلاية مانع دتقسیم نسوای کیدلای تقسیم وهمی ختم کیدلای سی چی
دانقسم له حصر ورک نه سی اونه قدره پرقسمة غیر متاهی لری اوعقلی اوفرضی په
لری قسمة عقلی شامل ده مقدار صغیر او کبیرلره امورودغیرمتناهییه وولره په ملاحظه
اجمائییه سره افلاک لره عناصرولره هیولائیات لره اوبه مجردات کی دایوتقسیمه له دغو
تقسیماتو نسته نه جوپیری پکنسی اجزای تخلیلیه نه صرف موجودی دی نه صرف
معدومی دی په مابین دوجوداوعدم کی دی که صرف موجودی سی یابه تولی
موجودی وی تحقق داموروغیرمتناهییه ووراغی په خارج کی حکه جزلاتجزی باطل ده
اودپه براهین دابطال دتسلسل سره باطل دی.

دتسلسل دابطال براهین اووه (۷)دی

برهان تضعیف، برهان تنصیف، برهان تطبیق، برهان ترسی، برهان سلیمی، برهان علل،
برهان حیثیات، برهان مدارج، دازیات تفصیل لری اوبیل یوجسه متاهی المقداره نه
جزاوو غیر متناهییه وومرکب سودانارواده او که بعض بالفعل موجودی سی بعض
بقوة ترجیح بلا مرجع راخی داهم نه ده صحیح اونه صرف معدومی دی ونی خودوجود
دوی بعینه وجود کل ده کل خود موجودده نو خودوی موجودی دی اوبیل دغه جزوی

موضوعات دقضایا و و خارجیہ و و صادقہ و و واقع کبریٰ چی
 دشی بل شی تہ فرغ دثبت دمثبت لہ دہ اوبل موجبات دقضایا و و وجود موجودی سوی
 غوازی لکہ ہذا حارّ ہذا بارو نوچہ نہ معدومی سوی محضاً نہ موجودی سوی
 محضاً، نوخو ممکن دی واجبی نہ سوی کید لای خککہ و وجوب فعلیہ صرف وجود محضہ
 غوازی او اجزای تحلیلہ پہ انفصال او انقسام پیدا کبریٰ یایہ قسمہ فکی یا کسری
 یا قطعی یا وہمی، یا فرضی، قابل دانقسام او انفصال او قسمہ ہیولی دہ خککہ دمثال پہ
 طور مثلاً یوہ کاسہ دہ چہاراک اوبہ پکبسی دی دامانصفہ کری نصف پہ یوہ کاسہ کی
 یعنی یوہ کیلو او نصف پہ بلہ کاسہ کی ہہ یوہ کیلو اوس دغہ اوبہ پہ یوہ کاسہ کی چی
 وی متصلی وی ہم یہ اتصال نفس الامری درلود ہم حسی کہ متصلی نہ وی او منفصلی
 وی نوخوذات الاجزاء بہ وی دغہ اجزای بی یا جوہر فرودہ بسطہ وی خو جزلات تجزی
 ثابت سویا بہ خطوط جوہریہ وی یا بہ سطوح جوہریہ وی دا تپول پہ شپرو براہین
 دجزلات تجزی باطل دی او کی دا اجزاء اجسام سی نویا ہر واحد لہ دغوا اجسام بہ متصل
 حقیقی وی او کی اجزای اجسام نہ سی لازم سو جزلات تجزی او کہ اجزای اجسام سی
 بیانقل الکلام الیہ حتماً بہ اتہا وداسی جسم تہ راخی چی ہفہ بہ بالفعل فصل نہ لری
 متصل بہ وی والا یلازمیری ترکیب دجسم لہ اجزا و غیر متناہیہ و ودانار وادہ نوچی
 دغہ جسم چی دایوہ کاسہ اوبہ دی دا اوبہ مجازاً ماد جسم اطلاق پروکی اوبہ
 خو یو عنصر لہ عناصر و اربعہ و و دہ جسہ لہ دوی مرکب دہ نوچی دایوہ کاسہ اوبہ چی
 انفصال یہ قبول کو (۲) ٹایہ سوی اوبہ نفس الامرکی متصل وویا انفصال و رعارض
 سو تقسیم یہ قبول کو دا قابل دانفصال ٹوک و و کہ دا جسم تعلیمی سی چی عرض دہ لہ
 مقولی دہ کم متصل دہ او حلول یہ پہ جسم طبعی کی کبریٰ دہ چی لہ ہیولی او صورتہ
 حکمتی ٹخہ مرکب دہ یا صورتہ جسمی جوہری سی چی مستلزم دہ جسم تعلیمی لہ
 او یا بہ بل شی وی اول او دہم شق باطل خککہ دہ صورتہ جسمی جوہری او دجسم تعلیمی
 اتصال لذاتہ دہ کہ انفصال قبول کی اجتماع دتقیضین راخی نو قابل دہ اتصال
 او دانفصال دریم شی دہ چی ہیولی حکمتی دہ لہ متصلہ سرہ متصلہ دہ لہ منفصلہ سرہ
 منفصلہ دہ لہ مفردہ سرہ مفردہ دہ نہ متعدہ سرہ متعدہ دہ لہ متصلہ سرہ متعدہ دہ لہ منفصلہ سرہ
 بالمرہ سی او ایجاد آخرین بہ لہ کتہ العدمہ سی دا د حکماؤ پہ نزد نار وادہ نواوس چی
 دا ثابتہ سی چی قابلہ دقسمت ہیولی دہ نو ہیولی لاتتجدد عن الصورة ہیولی بی صورتہ

جسمی بسته صورت جسمی مستلزم ده جسم تعلیمی لره چی عرض ده دجسم تعلیمی
 مقولی دکم متصل قاره ده او عرض دمنتهی او طرف او نهاییه یه سطحه عرضی ده چی
 عرض لری عمق نه لری او جسم تعلیمی دره سره لری دا سطحه موهومی ده دسطحی
 او طرف او نهاییه خط عرضی ده چی یوازی طول لری نه عرض لری نه عمق دا خط
 ده مقوله دکم متصل قاره ده حُکمه خط جوهری سطحه جوهری نقطه جوهری
 باطل دی په براهین دا بطل دجزلا تجزی سره او دخط نهاییه او طرف نقطه عرضیه
 نه طول لری نه عرض نه عمق او عرض ده له مقولی دکیف ده دکیف په (۸) اقسام
 کیفیت مختصه بالکم المتصل ده نوبه نقطه لری چی طرف دخط ده او خط به لری چی
 طرف دسطحی ده او او سطحه به لری چه طرف دجسم تعلیمی ده جسم تعلیمی داده چی
 عرض عمق لری نودا طول سره کم ده یعنی له مقولی دکم ده عرض دکم عرض ده
 نوبی له محله وجود نه لری وجود الاعراض فی انفسها لمحلها نون معروض ده کم او محل
 دکم متکم ده چی جسم طبعی ده جوهرده مرکب ده له هیولی او صورت حکمتی خُحه
 او مرکب خوکل ده مفتقرده اجزاولره نوافتقار خاصه دممكن ده نوخو واجب ممکن
 سودانارواده او واجب مرکب سودانارواده حُکمه واجب بسیط ده دهنواو خارجا اوبل انه
 سببته هیولی ثابته سوه دانارواده هیولی جوهر مبهم مستعد للصور المختلفة قابلة
 للاتصال والانفصال نوالله جوهرنه ده جوهر خومعنی وی لری په معنی دذات په
 معنی دحقیقه القا ئیم بذاته المستغنی لذاته په دغو خولورومعنی ووخذ اوند پاک ته
 جوهر ویل کیچی دامعانی وی غیر مشهوری دی بله معنی یه ماهیه اذ اوجدت فی
 الخارج کانت لافى الموضوع بله معنی یه مایقابل الصفات بله معنی یه مایتعاقب علیه
 الصفات په دغودر و ترجموالله ته جوهر نه ویل کیچی داپر هغو ذوات صادقیری چی
 وجودیه زائد پرذات وی اوصفات یه له ذاته سره عنیه حکمی نه لری اودالله ته
 وجود عین ذات ده اوصفات دخدای عین دی له ذاته دخدایه سره په عینیه حکمتی نوانه
 جوهر نه ویل کیچی په هغو مشهور و معانی وود جوهر اوبل الله ته مبهم نه ده
 واحدده په وحدة شخصی حقیقی یعنی په تعین شخصی حقیقی سره اوبل په خدای کی
 استعداد صلاحیه بسته دا آثارده امکان استعدادی ده بل په الله کی سوارده او
 تعاقب دصور مختلفه و بسته دا اشارد امکان دی اوبل مستلزم عدم لره دی عدمه په
 تعاقب دصور مختلفه و بسته دا اشارد امکان دی اوبل مستلزم عدم لره دی عدمه په

او اتصال. انفصال. انقسام. په الله سبحانه وکي محال ده ځکه انفصال، او انقسام، انعدام ده
 هوية اولی حدوث ده هوية اخري ده په الله سبحانه وکي نه انعدام سته نه حدوث سته نوالله
 سبحانه هيوبي، صورة جسمي، جسم طبعي، جسم تعليمي، سطحه، خط، نقطه، طرف،
 اجزاي تحليليه مقدار يه نه لري، نفی دلايل يه صيفه مجهول په معنی لغوی حال له
 ذاته دالله سبحانه دانفی صحيح سوه ځکه په الله سبحانه وکي حالت منتظره، کمال منتظره،
 استعداد، صلاحية، قبول، طرف، هيوبي، جزلاتجزی، ترکیب ذهني، او خارجي دغه
 يوهه نسته، اجزاي انضماميه، اتحاديه، تحليليه، مقدار يه، صناعيه، عدديه نلري
 ظلمة، ماديه، کشفه، عجز نلري، نفس، احتياج، موازي، محاذي، مساوي، مشابه،
 مشکل، مجانس، متکافي، مسائل، ضد، مشارک، مقابل نلري بلکه ذهناً، او خارجاً
 بسط حقيقي ده او نه الله سبحانه ديودات له اجزاي و تحليليه و وکيدای سواي او نه ديودات
 له اجزاي و انضماميه خارجيه و وکيدای سواي ځکه تحليل ديودات له مفتقر لذاته اوله
 واجب لذاته ته او مفتقر لذاته ته دا محال ده او هه ترکیب ديودات له اعتبارات دی چی
 مستغنی لذاته محال ده او طرف او نها يه يوه معنی لري په تحریر کی دا عبارات دی چی
 مستغنی لذتهای له الله سبحانه دانوه د جسميه غير متناهي ځنی کيږي ذوق سليمه او سليقه
 نفی دنهای له الله سبحانه دانوه د جسميه غير متناهيه نه کيږي او که لا يحد صيفه مجهوله
 دافهه کوی داضيفه ده ځکه له شان يه نفی راځی په معنی دنهای په صيفه مجهوله
 هلته ولی توهه د جسميه غير متناهيه نه کيږي او که لا يحد صيفه مجهوله سی
 او مراد يه معنی لغوی د منع سی معنی بی داسی سی لا يحد الله سبحانه مصنوع نه ده له
 تصرف په مخلوقات کی دانفی صحيح ده ځکه الله سبحانه قادر ده په قدره کامله سره
 نو قدره کامله خونمانی ده له منوعيه سره اوس يه حال له شان که مراد يه معنی
 اصطلاحی که صيفه يه مجهوله که داسی و وایه لا يحد دالله سبحانه د شان تحدید نه کيږي
 یعنی جنس او فصل نه لري یعنی بسط ده نو د شان خو په بساطه کی تمدح نسته په کثرة
 کی يه تمدح سته بخلاف ذات ده الله سبحانه ذات تمدح او کمال په بساطه کی ده نو اوس
 يه له شان نفی څنگه صحيح کوی او بل شان دالله سبحانه خو عبارت ده له صفات دالله سبحانه
 صفات دالله سبحانه خو يا اضافيه دی لکه قبلية بعدية معية داله مقولی داضافة دی
 يا حقيقه دی لکه حیوة علمه قدرة داله مقولی دکیف دی په نزد متکلمين نو مقوله جنس
 عنی ده کله ما له جنس فله فصل نو دا خود سو نو څنگه نفی د حد له شان صحيح کوی؟

باب - نفیہ یہ کثہ ہم پہ معنی اصطلاحی نہ صحیح کبریٰ لکن پہ اعتبار دلازم معنی لغوی یہ نفی صحیح کبریٰ معنی لغوی دحد نہایہ او طرف دہ لازم ورسرہ احاطہ یعنی عقل احاطہ نسوای کولای پرشان دالله ﷻ حُکھ شان عبارتہ دہ له صفات دالله - صفات دالله ﷻ غیر متناہی دی پہ واسطہ دآثاروپہ مقابل دہراثرکی اللہ ﷻ لہ صفات متعددہ دی لکہ ایجاددوغہ اثر دعلمہ و ارادہ و قدرت تہ نوصفات دالله ﷻ غیر متناہیہ دی پہ معنی دلاتقف عند حد۔

باب - متعدد دخوتعلقات دصفات دی نہ نفس صفات مثلاً علم یوصفہ دالله ﷻ دہ له ہر ہرہ جزہ دمکنات سرہ تعلق لری نومکنات خو غیر متناہیہ دی ہر فردہ اولہ

باب - چی تعلقات دصفات غیر متناہی سول پہ واسطہ دمتملقات نوخو صادر سول ہر فردہ اولہ

تو تعلقات غیر متناہیہ دی ولی متعلقیات غیر متناہیہ دی؟

باب - چی تعلقات دصفات غیر متناہی سول پہ واسطہ دمتملقات نوخو صادر سول نہ ذوی آثار غیر متناہیہ نو نفس صفات غیر متناہیہ سول من حیث الآثار نو عظمہ حاصل ہوا و لایتصور یعنی چی داصفات بالواسطہ غیر متناہیہ سول نویہ تصور ہم پروجہ بتفصیل نہ کبریٰ و لاینتج حُکھ اقامہ ددلیل پرامورو غیر متناہیہ ووپر طریقہ دتفصیل نہ طوق دبشرہ خارجه خبرہ دہ نوشان صفات دی صفات غیر متناہیہ دی پہ واسطہ بتعلقات تعلقات غیر متناہیہ دی پہ واسطہ دمتملقات چی ممکنات دی مراد له عدم تہی لاتقف عند حد دی نونفی دلا یحد پہ صیغہ مجهولہ حال له شان کہ تہ مراد معنی اصطلاحی کہ اوکی مراد معنی لغوی دطرف کی معانی وی لغوی خویہ دری دی طرف، منع، نہایہ، کی دلته دطرف معنی واخلی نویہ بیانفی پہ اعتبار دلازم دمعنی لغوی سرہ صحیح کبریٰ چی احاطہ دہ لکہ چی تحقیق می درتہ وکواوکی مراد معنی لغوی کی پہ معنی دنہایی یعنی شان دہ اللہ ﷻ نہایہ نہ لری داصحیح دہ حُکھ شان ہائے غیر متناہی دہ تحقیق یہ وگورہ اوکہ دممع معنی واخلی داسی ووائی چی شان دہ اللہ ﷻ ممنوع نہ دہ له تصرفہ پہ دی نفی کی فائدہ نستہ حُکھ شان دالله ﷻ نوصفات دی حیات نہ لری نویہ نفی کی یہ فائدہ نستہ و سنولایحد صیغہ معلومہ کہ دل یہ نہ ذاتہ دخدای کہ مراد یہ معنی اصطلاحی کہ لایحد خدای علمہ پراشیب وونہ سوای حاصلہ ولای پہ واسطہ دحد دجنس دفضل دذاتیات حُکھ علمہ حاصل پہ واسطہ دحد علمہ حصولی دہ او دالله ﷻ علم حضوری دہ دانفی صحیح ددالله ﷻ دعلمہ تحقیق بہ نشاء، اللہ تعالیٰ مکمل راسی پہ لفظ دلایتصور کی اوکی مراد معنی لغوی

د طرف او د نهایی سی معنی بی داسی چی خدای اشیا و وره طرف او نهایی نه ده ورکړی
 یا په نسوای ورکولای دانفی نه ده صحیح نویا خوبه اشیا غیر متناهی سی او داپه (۸)
 براهیس قطعیه و و باطل ده هر شی ته الله جل و علا طرف او نهایی ورکړیه ده او کی د منع معنی
 سی چی الله جل و علا شی ته منع نه سوای ورکولای دانفی نه د صحیح دا خو بدهی ده او که
 حال له شان سی صیغه یه معلومه معنی بی داسی لایحد شان د خدای تجدید د اشیا و ونه
 سوای کولای شان د خدای نهایی یا طرف شی ته نه سوای ورکولای یا شان د خدای منعه
 شی ته نه سوای ورکولای په دی خلور و سره نفیو کی فائده نسته څکه شان د خدای
 خو حیاة نه لری نونفی به فائده نه لری لکه ته چی وایی دا د بړه تجدید د اشیا و ونه سوای
 کولای . اقوله و لای تصور جمله معطوفة علی الجملة السابقة فحکما حکمها ثم التصور
 علی اربعة الخاء تصور ما الکنه وبالوجه وبکنه وبوجه اذا الصورة الحاصلة انکانت
 مرثة لملاحظة الانسان والا فانکانت مرثة فقط فهو تصور بالوجه كتصور الانسان
 بالحيوان الضاحک عند جعله مرثة للانسان وانکانت متحدة فقط بالذات فهو تصور
 بکنه. كتصور الانسان بالحيوان الناطق عند جعله مقصودا لذاته وان اتفی کلو احد
 منها بعافهو تصور بوجه كتصور الانسان بالحيوان الضاحک عند جعله مقصود
 لذته فالنفي سواء كانت متعلقة بالانسان وبالضمير لا يصح لو كان متوجها لمطلق
 التصور اذ شئنه تعلى متصور بالوجه باعتبار مفهومه وكذا ذاته تعلى متصور بمفهوم
 العالم والقادر ولو كان متوجها الى التصور بالکنه يكون مستدركا على التقدير تعلقا
 بالضمير اذ التصور بالکنه انما يكون بالحد فبنفيه يعلم نفيه علم خوي معنی حصولی علم
 خویا تصوره یا تصدیق ده اجمالی بیان درته کوم طالبه و وره تفصیل به انشاء الله
 تعالی د علم په بیان کی راسی نو تصور اجمالاً اقسام لری تخیل، تصور د طرفین، وهم،
 شک، انکار، او تصدیق یو شرعی ده چی تعبیر له د تصدیق شرعی چه اختیاری ده په
 اتساب اقرار مو اطاة د زړه محبت د زړه سره کیږی له مقولی د فعل ده مکلف به دایمان ده
 بل تصدیق منطقی ده چی غیر اختیاری ده له مقولی د کیف یا انفعال ده داییا یو لغوی ده
 بل اصطلاحی ده اصطلاحی یه قسم له لغوی ده لغوی وصف د قائل هم راځی وصف
 د قضی هم راځی وصف د محمول هم راځی د اداری قسمه دی د ادیریم قسم یه منطقی ده
 د منطقی څنور قسمه ده جهل مرکب چی نه پوهیږی خو نه پوهیږی چی نه پوهیږی آن کس

Handwritten text in Urdu script, likely a manuscript or a page from a book. The text is densely packed and appears to be a list or a detailed account of items, possibly related to a collection or a library. The script is written in a cursive style, characteristic of Urdu calligraphy. The page is numbered '11' in the top right corner.

حواس باطنه

حس مشترک، حین، واهمه، حافظه، متصرفه، په دغه سره حکماء قول کوی متکلمین
 قول نه په کوی که ماتریدیه دی که اشاعره دی ځکه حکماء نفس باطنه مجردله مادی
 بونی او متکلمین په مجردنه بونی دا ډیر تحقیقات لری دابه انشاء الله تعالی راسی
 نوحیوان ناطق چی په عقل کی حاصل سی په عقل کی دی مرتبی دی یوه مرتبه
 د حصول ده بله مرتبه د قیام ده د امرتبه د قیام په خود عقل کی ده او مرتبه د حصول په
 مذهب منصور کی په عقل کی نه ده په ملاحظه د عقل کی ده ملاحظه د عقل ظرف اوسع
 ده محل دخط او تعریه ده نو د حیوان ناطق مثلاً ماشی ضاحک دابه د امرتبه د حصول
 کی من حیث هو هو پراته دی نه عوارض خارجی حقیقه ورسره دی نه عکس او ظل ده
 تشخیص خارجی و ورسره دی نه عوارض ذهنیه ورسره دی بلکه من حیث هی پراته
 دی دا ضویه دغه مرتبه کی دالته دا صورت د حیوان ناطق په ذاتیات کی یا صورت ماشی
 ضاحک په عرضیات کی معلوم بالذات متصور بالذات یعنی په مرتبه د حصول کی
 د حیوان ناطق مثلاً معلوم بالذات، متصور بالذات مقصود بالذات متصور بالذات
 مقصود بالذات ملتفت الیه بالعرض ده او په خارج کی حیوان ناطق چه زید ده بالعکس
 ده او مروی بالذات بلل کیری د معلوم بالعرض ځکه ده چی په استفاء د زید په خارج کی
 علم نه نیستی کیری ځکه علم خو پرمعدومات هه ثابت ده او هغه په مرتبه د حصول کی
 صورت معلوم بالذات ځکه په استفادده له دغی مرتبی استفاء دغه صورت راحی له مرتبی
 د علم چی مرتبه د قیام ده مگر مقصود بالعرض ده ملتفت الیه بالعرض ده ځکه
 مقصود بالذات ملتفت الیه بالذات په تصور بالکنه او بالوجه کی هغه معلوم خارجی ده
 چی زیدده په خارج کی او مقصد تصور هه ورته ویل کیری او دغه صورت د حیوان
 ناطق یا ماشی ضاحک چی په مرتبه د قیام کی کبیردی مرتبه د قیام په عقل کی مرتبه ده
 دالته دغه صور چی ذاتیات دی یا عرضیات علوم او ادراکات بلل کیری او په دغه مرتبه
 د قیام کی دغه صور مکف په عوارض ذهنیه و وگرخی شخص د علم بلل کیری فرد د علم
 بلل کیری عوارض ذهنیه چشی دی په مرتبه د قیام کی لکه مثلاً کلیه د حیوان، جنسیه
 د حیوان، مفهومیه د حیوان، ذاتیه د حیوان، داین مقوله، دمی مقوله، دکیف مقوله
 د انفعال د صورت د حیوان ناطق مقیده په دغو عوارض د اکید چی عوارض دی
 دا خارج دی له عنوان او معنون او تقید چی دانسیه په مابین د مقید چی د صورت ده او په

میں دہا قیدچی داعوارض دی داتقید پہ عنوان کی داخل دہ له معنون خارج دہ
 بقسمہ دوارو خارج دہ داپہ مرتبہ دقیام او ادراک کی داحیوان ناطق دامدام مرتبہ بہ
 ہن حتماً و مرتبہ حصول تہ یعنی و ہغہ حیوان ناطق تہ چی پہ مرتبہ حصول کی من
 بیٹ ہو ہو پروت دہ او معلوم بالذات ہغہ یہ مرثی دہ بالذات کہ بہ بیالہ مرتبہ قیام
 معلوم بالعرض تہ و مقصود بالذات تہ چی ہغہ معلوم خارجی دہ چی زیددہ پہ خارج
 معلوم تہ ہم له قیام مرتبہ و وثانیادانو تصور بالکنہ دہ یعنی علم دی پرشی راوستی پہ کنہ
 یعنی شی دی پخپلہ کنہ و پیزاندی او کہ دی له مرتبہ دقیام و معلوم خارجی تہ مرتبہ
 کیویازی و مرتبہ حصول تہ مرثیہ و یعنی داحیوان ناطق پہ مرتبہ حصول کی ہم
 بالذات و وہم مقصود بالذات و وہم معلوم بالذات و وہم ملتفت الیہ بالذات و وہم
 پرشی بالذات دیتہ تصور بالکنہ الشی ویل کیبری یعنی علم دی راوستی پرکنہ دشی
 تصور بالذات دیتہ تصور بالکنہ داسی نہ چی شی دی پہ کنہ و پیزاندی ٹککہ شی تہ خونہ دہ
 یعنی کہ دشی دی و پیزاندہ داسی نہ چی شی دی پہ کنہ و پیزاندی ٹککہ شی تہ خونہ دہ
 مرتبہ سوی ہم دارنگہ ماشی ضاحک له قیام حصول تہ مرتبہ کہ بیایہ له قیام انسان
 دی تہ مرتبہ کہ دا تصور بالوجہ یعنی علم دی پرشی راوستی پہ وجہ سرہ یعنی شی
 دی پہ وجہ پیزندی بیایہ له قیام حصول تہ مرتبہ کہ فقط انسان خارجی تہ یہ مہ مرتبہ کوہ
 تصور بوجہ دہ یعنی علم دی راوستی پر وجہ دشی داسی نہ چی شی دی پہ وجہ
 پیزندہ ٹککہ شی تہ خودی نہ دہ مرتبہ کبری داخبرہ طالبہ یاد لہرہ سی پہ تصور بالوجہ کی
 ہغہ دی الوجہ چی ہغہ معلوم خارجی دہ او معلوم بالعرض متصور بالوجہ دہ او وجہ پہ
 بہ متصور بالکنہ دہ نو ٹککہ ویل کیبری چہ وجہ پہ تصور دشی بالوجہ کی
 تصور بالکنہ دہ یعنی ہغہ دقیام ماشی ضاحک کنہ دہ حصول ماشی ضاحک لہرہ
 و بی داخبرہ ضروری دہ طالبہ چی له مرتبہ حصول چی مرتبہ د معلوم بالذات دہ له
 یعنی مرتبہ مرثیہ نستہ و معلوم خارجی تہ بیایوشی مرتبہ او مرثی راعی بلکہ مرتبہ له
 نیمہ و معلوم خارجی تہ وی پہ بعض الحا و تصور کی لکہ بالکنہ او بالوجہ او پہ بکنہ
 شی او بوجہ الشی کی بیانستہ مرتبہ و معلوم خارجی تہ بلکہ ودغی مرتبہ حصول
 نہ مرتبہ ستہ و بس اولہ مرتبہ دقیام مرثیہ و مرتبہ حصول تہ مداماستہ پہ
 نونہ و تصور او دعلوم تصوریہ و تصدیقیہ و وکی پہ علم حصونی کی پہ
 شہ د علم حضوری دلتہ دتحریر پہ (۱۳) صفحہ پہ اولہ حاشیہ کی یوا اعتراض دہ
 غیرت دا اعتراض دادی و لعل هذا التقسیم محل الخدشۃ الخ.

سوال :- سوال داده چي په تصور بوجه الشئ کی مقصود نه دا وجه به يا ذو الوجه وي او که مقصود دغه وجه وي په مرتبه د حصول او ذو معلوم بالذات کی معلوم به يا دغه وجه وي او يا به ذو الوجه هم وي داشق خو ځکه باطل ده داسی معلوم نسته چي نه په خپله حاصل وي او نه له حاصل مقصود وي نو خو معلوم دغه وجه سوه په مرتبه د حصول کی مقصود هم دغه وجه سوه په مرتبه د حصول کی نو دا خو علم بالکنه الشئ سونه بوجه الشئ ځکه دا د قيام ماشی ضاحک کنه ده د حصول و ماشی ضاحک ته نو دا حصر د تصور به دا (۴) کی باطل سو؟

جواب :- دا ضاحک مثلاً چي زه په عقل کی حاصل که نه دی حیثیه چي ته يوه وجه له وجوده دانسان بي يو عرضيه نه عرضيات دانسان بي يي د اقيام ضاحک وجه بلله کيږي د حصول و ضاحک ته او کی ته دا ضاحک نسبة و خپلو افرادو حصيه و وته و اخلي مثلاً چي ضحک زید ضحک عمر دی وغيره بياداده قيام ضاحک کنه ده د حصول لپاره.

سوال :- دلته سوال داده چي دانفي په لایتصور کی که متوجه سی و شان او ذات ته او مراد نفی د مطلق تصور سی دانفي نه ده صحیح ځکه مطلق تصور خود ذات د الله جل جلاله کثیری بالوجه مابو وجه په مفهوم دعالمه اوقادراً او د شان خو بالکنه تصور کيږي ځکه وجه په تصور د شی بالوجه کی متصور بالکنه ده چي د خدای تصور بالوجه و کوی وجه متصور بالکنه کيږي او که دی مراد له لایتصور متصور بالکنه وي هغه نفی تصور بالکنه خونه حده یعنی له نفی د تحدیده ثابتته ځکه حد تصور بالکنه ده نو خوا استدراک راغی جواب چي مراد می نه نفی د مطلق تصور ده اونه نفی د تصور بالکنه ده بلکه مراد می اعم ده که تصور بالکنه وي که بکنه الشئ وي نوزه و م د شان هم تصور بالکنه او بکنه الشئ نه کيږي او ذات هم نه کيږي که ته و ا شان خصوصيات فعلیه دی يا اضافی دی نو خوياله مقولی د اضافه دی يا ذ فعل مقوله جنس ده و کلماله جنس فله فله نو خو جنس او فصل به پیدا کړو که مرتبه و خارج معلوم بالعرض ته و کوی تصور بالکنه ده والا تصور بکنه دی چي خاص په معلوم بالذات ته مرتبه کی و مرتبی د حصول نو د شان خو هه تصور بالکنه هم بکنه الشئ کيږي نو نفی ځنگه نه شانه کوی؟

چی دشان تصور بالکنه او بکنه الشی نه کیری خُکّه داد هغه چا کیری چی ذات
 کیری په عقل کی او عقل احاطه باندی کولای سوای اوشان دالله خو غیر
 متناهی ده پر غیر متناهی امور و عقل احاطه نسوای کولای خُکّه شان صفات دی صفات
 غیر متناهی دی په واسطه د آثار و آثار غیر متناهی دی په واسطه د تعلقات غیر
 متناهی په واسطه د متعلقات او یامی مراد تصور بالکنه ده استدراک نسته تصریح په
 مشبه سره ده ضمناً او یا تصور بالکنه اعم ترحد خُکّه تصور جزئیات په نوع لکه
 تصور زید په انسان سره د تصور بالکنه ده او حدنه ده خُکّه حد تفصیلی کنه کی راخی
 بکنه اجمالی ده او دالله دذات ونی تصور بالکنه او بکنه الشی نه کیری۔

بیل به داده چی تصور بالکنه خوله حده نیستی سوچی حدیه نه کیری تصور بالکنه په
 هغه نه کیری او تصور بکنه الشی خُکّه نه کیری چی تصور بالکنه دهغه چا کیری چی ذات په
 په عقل کی حاصلیری د الله دذات په عقل کی نه حاصلیری خُکّه یو ذات چی په عقل
 کی حاصلیری او هغه په نفس الامر کی وجود لری هغه به حتماً به الاشتراک او مابه
 لامتیاز لری لکه په انسان کی وجود عقلی هم لری خارجی هم ذات سره مابه الاشتراک
 ده چی حیوانیه او ناطقیه ده او تشخص خارجی او ذهنی یه مابه الامتیاز ده نوبه خدای
 کی وجود او تشخص او ذات سره عین دی نو خو مابه الاشتراک او مابه الامتیاز او عام
 دص سره عین سودا ناروا ده دغه دلیل د عینییه دو وجود او تشخص د خدای له ذات هغه
 مخکی درته و یلیه ده مطالعه یه ضروری ده اود خبره مهمه ده چی دغه دلائل د نفی چی
 دالله تصور بکنه یعنی بکنه الشی نه کیری د تصور بکنه الشی حصولی دالله
 نه کیری تصور بکنه الشی یوه عامه ترجمه لری چی حضوری او حصولی ته شامله
 ده هغه معنی یه داده علم پر ذات شی که په حصولی سره وی که په حضوری سره وی یوه
 دغه خاصه ترجمه ده چی قسم له علم حصولی ده اوس الله د خپل ذات تصور بکنه
 شی حضوری کوی په علاقه د عینییه د خپلو صفات تصور بکنه الشی حضوری کوی
 یه علاقه د عینییه یا د نعیتیه بنا بر اختلاف د ممکنات تصور بکنه الشی کوی په علاقه
 د معنوییه اود مخلوق دالله نه نه تصور بکنه الشی حصولی کولای سوای دلائل به
 ذرته و ویل سول او هم به نور دلائل هم راسی انشاء الله تعالی و به تصور بکنه الشی
 حضوری کولای سوای خُکّه مخلوق نه الله سره یوه علاقه نه هغو ذرته و علاقه
 حضوری نه لری نه نعیتیه نه معنوییه نه عینییه یوه بله علاقه خبره چی شیخ

په علم حضوری کی پیدا کړه ده چی مصاحبه ورته ویل کیږی چی
 او معلوم او مصاحبه په سره راسی حجاب نه وی مانع نه وی دا علاقه که د الله جبار
 او ممکن په مابین کی پیدا سی مخلوق سوچه جزا تجزی گزنی محوه کیږی نو مخلوق
 دخالق نه تصور بکنه الشی حضوری نه حصولی کولای سی ددی علاقی دمصاحبه
 تحقیق په راسی انشاء الله تعالی او بل د الله عزیز ذات په عقل کی نه سوا ی حاصلیدلای
 بیاجتماع د نقیضین راخی هم به موجود فی العقل سی هم به لا موجود فی العقل سی هم
 به موجود فی الخارج سی هم به لا موجود فی الخارج سی دا خلور مبرهن علیها مقدمی
 لری اول مقدمه داده چی وجود او صفات عین دی له ذاته دخدا په سره په نزد حکما و په
 عنیة حکمی نه قوه ده انتزاع غوازی نه قیام دمبداء غوازی نه تقاضا غوازی نه
 اسناد و جاعل ته غوازی دا تحقیق می درته تیر کړی ده درسیادیه که بله مقدمه مبرهن
 علیها داده چی ذات او ذاتیات په ظروف نه مختلف کیږی او تخالف دصادق له مصداقه
 نسته که مصداق په ظرف د ذهن کی و وصادق به په ذهن کی پر حمل کوی که په خارج کی
 و وصادق به په خارج کی پر حمل کوی بل وجود خارجی او وجود ذهنی سره غیر دی لازم له
 وجود خارجی سره عوارض خارجه دی لکه مشی، حرکت، ثقل، خفة، اکل، شرب و غیره
 اولازم له وجود ذهنی سره عوارض ذهنی دی لکه کلیة ذاتیة عرضیة جنسیة فصلیة
 خاصیة مفهومیة و غیره نواختلاف دلوازم دلالت کوی پراختلاف دملزومات و اکا صدور
 دکثیر بما هو کثیر راخی له واحد بما هو الواحد او له واحد واحد صادر یری په
 نزد حکما و د ادلائل به هم راسی انشاء الله تعالی نو چی دا (۴) مقدمات ملاحظه کی
 نواجتماع د نقیضین راخی مثلا چی ته د الله عزیز تصور بکنه الشی کوی نو خو الله جل
 جلاله ذات به په عقل کی حاصله وی نو خو وجود دخدا ی هم په عقل کی سو په حکم
 دمقدمی اولی سره نو خو مصداق ده وجود خارجی په عقل کی موجود سولی چی ذات
 یه په عقل کی موجود سو نو ذات خویه مصداق دخارجی وجود هم ده د ذهنی هم ده
 نو خو وجود خارجی به په عقل کی پر حمل کوی په حکم دمقدمی ثالثی سره نو خو خدای
 هم موجود فی الذهن هم فی الخارج داخو متباینین دی په حکم د نقیضین کی دی چی فی
 الذهن اولافی الذهن دی او د باطل ده په حکم دمقدمی رابعی سره او سنو د امحال چی
 دا اجتماع د نقیضین ده دانه چی پنبه سوه که ته و ادله دا خلور و مقد مو پنبس ده دانه
 منن نو دا خوهره مقدمه یابدهی اولی ده چی منکر به مکا بر بلل کیږی یا یه برا هی نو قطعیه

وڌيڪ ته ده انڪار نسواي ڪنهن ڪيڏائي نودامحال چي پيڻن ده له وجود ذهنی دالله ﷻ
 چي ده نوله ممڪنه خو محال نه پيڻسڀري نوخو دا وجود ذهنی دالله ﷻ محال ده نويه
 صورتيڪنه الشی محال ده هم دارنگه که الله ﷻ ته په ذهن کی وجود ورتي اوالله ﷻ
 نو موجود ده په خارج کی يعني په نفس الامر کی منکر به کافر ده نو په خارج کی اجتماع
 تقيضين راغله هم الله ﷻ موجود في الخارج سو هم لافي الخارج سو هغه تحقيق به ده
 ڀتتہ طالبه و روره په تحرير يعني ڪندياڪي په صفحہ (۱۳) او په حاشيه (۲) په دغو
 ڪنهي وکي چي دافارسي رسم الخط لري په دغه حاشيه کی تقديم او تاخير په عبارات وکي
 راغلي ده دعلة او معلول په مابين کی فصل راغلي ده نوزه بي داصحيح عبارات درته

نقل ڪم فلا يلزم شي من المخدورن ان عني عدم صحة الحكم بالنفي ولزوم الاستدراك
 لان المنفي بقوله لا يتصور اعم من ان يكون بالکنه وبکنه والمنفي بقوله لا يحدث انما هو
 التصور بالکنه فقط ونعني العام بعد الخاص لا يسمي بالاستدراك هذا ما قال المحرر
 في الدفع واقول في الجواب على تقدير تسليم توجه النفي الى التصور بالکنه انه
 لا يلزم الاستدراك لان التصور بالکنه اعم من التحديد لان تصور الجزئيات بواسطة
 النوع تصور بالکنه وليس بتحديد لفقده التفصيل فيه الذي هو معتبر في التحديد
 لا يبعد ان يقال ان ذكره للاشعار على ان لفقده التحديد طريقة مستقلة والاثبات
 المطلوب طروق مختلفة اصلی حاشيه داسی ده-

ڀتتہ دوه جوابونه ٿورسته: دعدم تصور بالکنه يابه ڪنهن شي د الله ﷻ چي پر عقل
 هشت وهم راخي چي دالله ﷻ ڪنهن حاصله وي لکه خفاش چي ده لمرادراک نه سواي
 ڪولاي لکن دادليل دلالت پرا متناع ذاتي نه ڪوي بلڪه پرامکان ذاتي دلالت ڪوي چي
 ذات خواصکان لري خو ظاهرا به متعذراو متعسروي نودا جواب دشيوخ ده دا ڀر ضعيفه

ڀتتہ جواب له استدراکه داده چي مراد له لا يتصور تصور بالکنه ده او استدراک نسته
 ڏکه مقصود بساطة دالله ﷻ ده چي خدای بسط ده ذهنا وخارجا داحصولم په طروق
 مختلفه ووسره په لا يحدث به لا يتصور وغيره اويونفي دتحديدده دا يوازي طريقه مستقلة
 نري چي لفظ دلا يحدث ده او که لا يتصور صيغه معلومه ڪي اوحال به له شان ڪي په نفي ڪي
 به فائده نسته چي ته واشان دالله ﷻ لا يتصورده اشيا و تصور نسواي ڪولاي شان

ذاتہ تن - جو روشنی شی بہ ذہنی موری تصور جس کو وہی حال کہ ذاتہ دانہ تن
 کہ جو معنی سی سی جو تصور ہے تصور ہے و سو کو لای خکہ دانفی
 صحیح ہے ذہنی تصور جو علم حصولی ہے ذہنی علم جو پر ذات پر صفات پر ممکنات
 حصولی ذہنی ہے و ذہنی علم جو حاصل ہے ذہنی علم جو واجب تعالیٰ من اشرف
 المقاصد ہے

پہ مسئلہ د علم د الله کی تحقیق

ذاتہ پہ ذہنی علم ہے ذہنی علم کی بہ خہ تحقیق و کو وہی کہ پر درازی را غلہ گیلہ مکوہ
 طیبہ یو خود ہونہ پہ علم نامک کی ذی او یو خود ہونہ پہ نحو او کیفیت د علم
 ذہنی کی ذی و خود ہونہ پہ نکر ذی نہ علم ہے ذہنی علم جو مشترک کی اول بہ ہفہ دانکار مذہب ہونہ
 ذی پہ علم ہے ذہنی علم و د ممکن ذہنی ہے ذہنی علم جو مشترک کی اول بہ ہفہ دانکار مذہب ہونہ
 جملہ یں کو وہی بعض گذر نہ ذہنی علم جو مشترک کی اول بہ ہفہ دانکار مذہب ہونہ
 انہ سبہ علم پر ذات لری نہ پر ممکنات دلیل ہے ذہنی علم جو مشترک کی اول بہ ہفہ دانکار مذہب ہونہ
 تعلق ذہنی معیہ بہ تعلق و سرہ ذہنی علم جو مشترک کی اول بہ ہفہ دانکار مذہب ہونہ
 علم سبہ پر فلان سبہ نوبی د تعلق ترجیح سی بعضی سبہ د صرف تعلق علم بولی
 جو تعلق پہ علم کی سبہ بہ تعلق جو سبہ د ظرفین متغیرین غواپی نو اللہ
 جو واحد د پہ وحدہ شخصی حقیقی سر دیوہ خود تعدد او د اثنییہ نہ لری نو کہ خدای
 علم پر خیل ذات پید کی نو بہ حتم تعدد و اثنییہ لری او داخو پہ اللہ کی دوی ناروا
 بولی نو اللہ علم پر خیل نہ لری نو پر غیر بی خنگہ و لری اقرب د اشیا و خونفس دہ خکہ
 مثلاً و زم عالمہ پر جلالین شریف خو یا رہ علم پر داخیل علم لرم چی انا عالم بیاعلم
 پر جلالین لرم خکہ علم پر علم حصولی ذہنی دلیل د کفار و دادہ چی دا علم بہ یا صفتہ
 کمال وی بہ صفتہ نقصان وی کہ صفتہ کمال وی استکمال د الله کی پہ راغی او اللہ
 خو کہ مل بداتہ لذاتہ فی ذاتہ دہ او کہ صفتہ نقصان وی نقصان پہ ذات د الله کی
 راغی نو اللہ صفتہ نقصان علم نہ لری د ممکنات بہ خنگہ پیدا کول بی علمہ دوی وائی
 ممکنات پہ ایجاب یعنی علم نہ لری صفتہ نقصان وی صفتہ نقصان وی علمہ بی
 اختیار و صادرہ علم نہ لری علمہ بی ارادی بی اختیارہ لہ اللہ صادرہ
 نوموثر و نہ یو چی تا سو خود نہ قدرتہ ہمہ منکرین سواست او پہ قدرت تا سوا اقرار کوی
 وئی پہ جعل یجبی کی خو پر جب مقاب قدرتہ وئی خکہ جعل ایجابی خواضر طاری

نہ کہ حرکت دمرت عش نو خوالله ﷻ پر عدم قدرۃ نہ لری دمکنات لکه شمس چی
 قدرۃ نہ لری.

دلیل جواب داده چی علم صفة کمال ده د الله ﷻ توصیف په راخی
 مستکمال د الله ﷻ نه په راخی خکه په ممکن کی علم صفة کمال دمکن کمال په
 اوپه الله ﷻ کی چی علم صفت کمال ده له دی جهة خه توصیف ذات کامله حقه
 ده نو کمالیه د علم په خدای او ممکن کی معکوس ده اوس نومشا، ده
 دی نو کفر و له علمه د الله ﷻ (۲) دی یو دیه باطنی منشا، ده چی خب
 اعتقاد و کفری اعتقاد ده اولک یلعنهم الله ینکرون میاشهد به الاشجار والاحجار
 میه ظهری منشا، ده چی هغه جهل ده له کیفیت د علم د الله ﷻ خکه علم د الله ﷻ
 حاضری حضور ی ده پر خان چی علم لری علم، عالم، معلوم، یتول سره عین دی او علم
 حسی، انسی، قبل الایجاد د الله ﷻ پر ممکنات علم عالم معلوم بالذات سره عین دی
 چی ذات د الله ﷻ ده اوله معلوم بالعرض سره چی ممکنات دی غیره خکه ممکنات په
 باکی معلومات بالعرض دی اوپه علم تفصیلی انفعالی د الله ﷻ پر ممکنات بعد
 از وجود اده علم حضوری ده په معنی د حاضر عند المدرک ده اول علم یه چی
 حسی ده په معنی دمبدء ده انکشاف عین ذات د الله ﷻ ده اوپه معنی د حاضر
 عند المدرک د علم ممکنات دی نو علم چی تعلق ده طرفین غواری داپه علم حصولی
 کی او د الله ﷻ خو مطلقاً علم حضوری ده په حضوری کی طرفین نه غواری داجواب
 بد منکرین کفار و ته د حکماؤ له طرفه ده د متکلمین له طرفه که جمهور دی، که محققین
 بی، که ماتریدیه دی، که اشاعره دی، متکلمین خوهم علم اضافه یا صفة ذات الاضافة
 بونی خکه متکلمین له وجود ذهنی منکرین دی دوی وای که حصول داشیاؤ بانفسها
 سی خرق حرق راخی او که باشباحها سی له شبح بیاله جهة د مغاثره علم پر ذی الشبح نه
 راخی نو متکلمین تعدد اعتباری په الله ﷻ کی ثابت وی الله ﷻ واحد فی الکثیر
 سبی مثلاً الله ﷻ سره له صفته، قدرته، عالم ده سره له صفته دراز قیته معلوم ده،
 برده صفته دستاریه علم ده، په الله ﷻ کی دوی وحدة بحته نه ثابت وی.

پر علم دالله ﷻ شو اقصرا و اخصر دلائل

اوس مور پر علم دالله ﷻ شو اقصرا و اخصر دلائل وايو:
اول دليل:- دالله ﷻ پر علم دانظام دعالمه ډير اعلى، او اقوى دليل ده چى دانظام پر داسى مصالح، او منافع، او حڪمو، مشتمل ده چى له بشرې فكره لوړدى لكه دسفلويات نظام، دعلويات نظام، دجوويات نظام، شمسي نظام، كهكشاني نظام، قمرى نظام، دسيارة سرعة اوبطوټه، حرڪات شى پر خپلو مدارات، دفلڪيات نظام، دعنصريات، دبساطط، دمركبات، دجمادات، دحيوانات، دنباتات، دنظامونه، دسيارات مختلف حرڪات، رهاوى دولابى، حماثلې، وصفې، ائى متحره سيارات په ارضى نظام كى، دمعدن، دركاز، دخزائن، نظام وغيره، وغيره، چى داممكنات پر لاتعد، اولاتحصى، منافع، مصالح، اشتعال لرى، دادلائل دعلم تام اوارادى، اواختيار، دى چى اول دالله

ﷻ علم كامل باندى وو، بيا شى اراده ورته وكړه، بيا شى تخليق وكاوى.

دوهمه دليل:- شى داده چى علم صفة ده له پاره د موجود بيا هو موجود يعنى صفة كمال ده دمطلق موجود له پاره حتى ډير نجس سپى ده حتى امام شافعى صاحب به نجس المعين بولى لكه خنځير، نوسپى چى تعليم يافته سى خلق يه څونه نازوى يوه نادره به ددى

تعليم يافته سپى په باره كى درته وكم په افغانستان كى په (۲۰۱۲ م) طالبانو د امرىكايانو هغه تعليم يافته سپى تكيه كړ بيا امرىكايانو طالبانو ته اپيل وكړ چى داسپى راكى هر څو ډالرجى غواړى موربه شى دركو طالبانو ورته وويل چى موربه (۱۸) نفره اريكيان راكى دا افغانى الاصل امرىكيايان هغو (۱۸) اريكيان وركړو

طالبانو هغه سپى وركړ طالبان دمحمدي غراء شريعت دمقررات سره هغه اريكيان په جزاوو ورسول دا يوه سپى د (۱۸) اريكيانو قيمت درلود دتعليم له وجهى اوس بعضى داسى صفات هم سته چى په بعضى حيوانات كى يه كمال دا ډير والى اوزياده وى او يوه

انسان كى يه بيا نقصان كمال وى لكه خوراك، په حيوانات كى شى زياده كمال ده، په انسانانو كى شى نقصان كمال ده علم داسى نه ده علم دموجود بيا هو موجود لپاره كمال ده نو دالله ﷻ لپاره څنگه نه سى كمال چى هغه اصل دموجودات او خالق دموجودات ده.

درېيمه دليل:- داده چى حقيقت دعلم حقيقت دعالمه حقيقت د معلوم داتول حقائق په الله ﷻ كى جوړدى نو الله ﷻ هم عالم ده، هم معلوم ده، هم علم ده، حقيقت دعلم وجود دشى بالفعل ده، دشى موجود بالفعل ته يا په عينيه يا په نعتيه، يا په معلوليه، دا حقيقت په الله

علی تحریر کنديا

چونکہ جو پروردہ اللہ ﷻ موجود بالفعل دہ خپل خان ورته حاضر دہ پہ عینیہ، صفات ورته حاضر دی پہ نعتیہ، بیابہ عینیہ، بنا بر اختلاف، او مخلوق ورته حاضر دہ پہ معلولیہ او حقیقہ دعالییت دادہ، چی عالم هغه ذات وی چی قائم بذاتہ وی لا بالمحل و لا بالموضوع مجرد به وی له مادی فی ذاتہ تجرد به شی پہ عمل دعامل نه وی و لا تجرد بی هم له مادی وی هم له غواشی یود مادی چی منغمسه دہ دغه مادہ پہ جهات ظنہانیہ ووکی نومادہ او مادیات عالمیہ نه لری، اجسام یه نه لری، اعراض یه نه لری، صورتہ جسمی، صورتہ نوعی، جسم تعلیمی، جسم طبعی، داتول عالمیہ نه لری، خودی بیولی، دامادہ، که شه هم مجرد دہ له مادی بیاتسلسل راخی هم عالمیہ نه لری، خودی غواشی او ظلمات لری نورانیت نه لری، صورتہ حاصله په نفس کی په مرتبه د حصول کی و صورتہ قائمه په مرتبه د قیام کی عالمیہ نه لری، عالمیہ خاصه دمجرد لذاتہ دہ د حقیقت په الله ﷻ کی جو پروردہ الله ﷻ مجرد دہ له مادی لذاتہ، بذاتہ فی ذاتہ، نور محض دظلمتہ نه لری قوه نه لری ابهام نه لری استعداد نه لری حالت منتظره، کمال منتظره نه لری امکان نه لری، قائم بذاتہ دہ، محل، موضوع، مکان، حیز، نه لری حقیقہ معلومیہ دادہ چی شی به موجود وی بالفعل و ذات مجرد لره الله ﷻ په اقصی مراتب د تجرد حقیقی کی دہ ټول شیان ورته موجود دی ورته حاضر دی نو حقیقہ د معلومیہ هم په الله ﷻ کی موجود دہ نو معلوم هم دہ علم دہ عالم هم دہ.

بل مذهب دانکار د صریحی کفار و دادہ

بل مذهب دانکار د صریحی کفار و دادہ چی پر غیر علم لری پر خان یه نه لری ځکه په ذات کی یه طرفین نسته او په غیر کی سته ددی بطلان اظهرد ه ځکه علم پر غیر مستلزم دہ غلہ نه پر علم علم پر علم مستلزم دہ علم لره پر نفس ځکه علم پر علم حضوری دہ.

بل مذهب دانکار

چی پر خان علم لری پر غیر شی نه لری دلیل شی دادہ چی دا علم دہ غیر به یا عین ذات د دہ او اویا به غیر وی له ذاتہ د دہ په اول شق تکثر په ذات کی راغی ځکه علم پراحد نه معلومات غیر دہ له علم پراحد آخر بانندی د معلومات او الله ﷻ واحد بحت دہ او پر دوه شق دا علم ممکن سو معلول سو ذات او الله ﷻ لره نو خود ذات دانته ﷻ هم فاعل سو ه.

قابل سو، اونسبه دفاعل و مفعول ته په و جواب ده. اونسبه دمقبول و قابل ته په امکان
ده.

سوال:- چی دلته خودوه نسبه متضاده الله سیدلره ثابت سوو دانه ده صحیح...؟
جواب:- چی دوه نسبه متضاده یوه ذات ته په یوه نسبه نه ده صحیح په نسبتین
خورواده.

دویم جواب:- داده چی په الله سیدلره کی مطلق جهل محال ده اوغه تعلق د جعل
تر مجبول مطلق کی محال ده.

دریسه جواب:- داده چی دلته جعل ایجابی ثابت سوو انکار نه قدرت دالله سیدلره راغو
دا کفر بواج ده.

خلورم جواب:- داده چی الله سیدلره علة تامه ده علم پرعلتیه واجبه وی علم پر معلول
باندی ځکه علم تام پر علة تامه واجبه وی علم پر معلول ځکه علم پر علة تامه نه تامیری
بی له علمه پر دغه چی ته مستلزم سی ټولو هغو شیونولره چی لازم وی دغه شیان له دغه
علة تامه سره نو دا علم متضمن ده علم لره پر لوازم ددغه علة تامه باندی بعض له لوازم
ددغه علة تامه معلولات ددغه علة تامه دی چی واجب دی دغه معلولات په و جواب دد
غه علة تامه سره.

بل خلورم مذهب دانکار داده

بل خلرم مذهب دانکار داده چی بعض د حکماؤ وائی چی الله سیدلره علم پر کلیات لری
پر جزئیات په نه لری ځکه جزئیات مغیر او متبدل دی او علم په نزد د حکماؤ عین ذات ده
الله سیدلره ده نو خود ذات دالله سیدلره متغیر سوو د نار و اده او علم د جزئیات بواسطه د حواس
وی حواس الله سیدلره نه لری ځکه حواس مادیات دی الله سیدلره مجرد محض او نور محض ده
جواب علم دالله سیدلره پر جزئیات بواسطه دکلیات ده یعنی په وجه کلی سره ده نه په وجه
جزی احساسی سره او بل په علم دالله سیدلره کی تغیر نسته د جزئیات په علم کی هم
تغیر نسته ځکه علم دالله سیدلره پر ماسیجد عین علم ده بماو جد حین و جد بل د متکلمین جواب ده
هغه وائی علم اضافه د تعلق د امر اعتباری ده تعلق مخصوص د تغیر په علم کی تغیر په امر
اعتباری کیده مثلاً راز قیة صفة اعتباری اضفی ده و جو دپه خارج کی نه لری صفة حقیقیة نه ده
ځکه ترزیق تکوین مخصوص ده او تخلیق تکوین د نو خو مرجع ده ترزیق تخلیق و تکوین
ته ده و فاعل چی دیوشی فعل کوی نو خود لته یو فاعل ده بل مفعول ده او داتکوین چی

امر اعتباری ده حاصلیری په عقل کی له نسبة دفاعل و مفعول ته دایو امر حقیقی نه
 مغایر له مفعول نه ده په خارج کی او معتزله او اکثر اشاعره و ووائی چی قطعاً تغیر نه
 چی په صفات دالله ﷻ کی ځکه دوی وائی علم پر ما سیجد عین علم ده پر ما وجد حی
 یعنی علم بانه وجدا لشی و العلم بانه سیجد واحدده په الله ﷻ کی نه په
 ممکنو کی مثلاً زید و وائی چی عمر صباورځ قندهار ته داخلیری چی صباورځ راسی
 سیه عالم سی پردغه علم باندی چی عمر داخل سو قندهار ته نو اوس که چیری عمر
 بسترو و غفله نه وو چی دا علم زائل کی مورځه احتیاج لر و علم متجدد ته و علم آخر ته
 چی په دغه متجدد علم سر په دغه اوس آن کی نه وی علم راو لو ځکه مورځه غفله راغلی
 ده په علم اوله څخه او په الله ﷻ کی غفلت ممتنع ده نو علم دالله ﷻ بما وحد عین علم
 دالله ﷻ ده بانه سیو جد نو نه لازمیږی له تغیره معلومه له عدم دده تغیره علم دالله ﷻ
 بل مذهب د انکار داده چی بعض حکماء وایی چی الله ﷻ عالم ده پر تو لو ممکنات لکن
 بق الایجاد علم نه لری یعنی اجمالی علم نه لری چی هغه صفة کمال ده تفصیلی علم
 نفعالی علم بعد الایجاد علم لری دوی مثال دعودا ورکوی وی سر نده و هونکی چی
 سر نده و هی مخکی یه علم نه وی پر هر ضرب آنا په آنا علم حاصله وی ځکه یه په ډیر سرعت
 و هی جواب ددی مذهب ته ضرورت ځکه نسته چی دی دالله ﷻ قیاس پر دعودا کوی
 او بل داده چی د سرعت د ضربان یه دلیل قوی ده پر علم سابق که یه سابق اجمالی علم
 پر ضربات نه وای نوییاد ضربات سرعت نسوای راتلای بلکه پر هر ضربه به دریدی
 نو د سرعت د ضربات یه د علم سبب ده دبی علمی سبب یه نه ده دا خو هغه د انکار مذهبونه
 و وچی مادر ته تشریح کرو او ییا موسخت باطل کرو او الله ﷻ ته موهم پر خپل ذات علم
 ثابت کوهر پر ممکناتو کو اوس په نحوه ددی علم دالله ﷻ کی تحقیق ده چی دغه علم
 دالله ﷻ پر ممکناتو دا اجمالی فعلی سبق الایجاد علم حصولی ده که حضوری ده شیخ
 ابوعلی سینا و بهمنیاد او ارسطو او فارابی او افلاطون دا حکماء دالله ﷻ اجمالی
 ازلی فعلی سبق الایجاد علم حصولی بولی حضوری یه نه بولی ځکه حضوری حضور
 د معلوم غواړی او ممکنات په ازل کی معدومات و د معدومات تمیز خونه کیږی او علم
 مسوق د تمیز نه دوی وائی معدومات په ازل کی صورتو و هغه صوره ازل کی دانه
 ځکه علم ده ازلی پر ممکنات نو حصولی سو په واسطه د صورتو سره اوس دوی په مین
 کی بل اختلاف ده له افلاطون سادات و وائی چی دغه صورتو دالله ﷻ علوم دی په

۱. **اغراض کنديا**
 ۲. **د اوصوپه الله ﷻ پوری قائم دی ولی صفة قائم په خپل موصوف پوری وی افلاطون وانى چی**
 ۳. **قائم دی لکه ده اعراض صورچی قائم نه دی یا په خپله قائم دی لکه د جواهر صوریا په بل پوری**
 ۴. **قائم د افلاطون دلیل داده چی که په الله ﷻ پوری قائم سی الله ﷻ به هم فاعل سی هم**
 ۵. **به قابل سی نسبة دمفعول و فاعل ته په و جواب ده او نسبة دمقبول و قابل ته په امکان ده**
 ۶. **ددی جواب هغه له مخه چی دادوه متضاد نسبة په جهة واحد نه ده و اولته خو جهتین دی**
 ۷. **یو جهة دو جواب ده بل د امکان یوو قبول ته متوجه ده بل و فعل د فاعل ته متوجه ده یعنی**
 ۸. **یو جهة د تاثیرده بل جهة د تأییده او یا د انبساط دمقبول و قابل ته وروسته له اجتماع د جمیع**
 ۹. **شرایطو د قبول په امکان نه ده په و جواب سره ده لکه نسبة دمفعول و فاعل ته وروسته له**
 ۱۰. **جمیع شرایط د ایجاد په و جواب سره بله استحاله د افلاطون داده چی که د اوصوپه الله**
 ۱۱. **ﷻ پوری قائم سی بیاتکثر اعتباری راخی په الله ﷻ کی ولی ذات د الله ﷻ له دی**
 ۱۲. **جهة چی محل د صورت حیوان ناطق د غیره له دی جهة چی دی محل د صورة د حیوان**
 ۱۳. **صاهل ده و قس نو تکثر اعتباری افلاطون په ذات د الله ﷻ کی ناروا بولی الله ﷻ**
 ۱۴. **واحدیه و حده شخصی حقیقی سره بولی او په صفات کی یه خویه تکثر حقیقی ده اوس**
 ۱۵. **نودلته تکثر دی معنی وی لری یوه کثرة ده بله یه مغاثره ده پراوله معنی ترجمه داده**
 ۱۶. **چی استحاله د کثرة د اجزا و راغله په ذات بسطه کی او په صفات د ذات بسطه کی چی**
 ۱۷. **الله ﷻ ده یعنی الله ﷻ لره صفات کثره نسته که صفات کثره پیدا سی یا به واجبات وی**
 ۱۸. **یا به ممکنات وی پراول صورت تعدد و واجبات راخی د امحال ده او بل دغه صور متحد**
 ۱۹. **دی له دی صورت سره په ماهیه کی و جواب یه نسوای متصور کیدای او یا د اقیام په ذات**
 ۲۰. **د الله ﷻ پوری منافی ده له و جوابه سره او پر دوه معنی به دغه صور یا صادروی له الله**
 ۲۱. **ﷻ بی له واسطی نو خود و د کثیر له واحد راغواوله واحد واحد صادریری او یا به په**
 ۲۲. **واسطه سره وی نو خو احتیاج د الله ﷻ و غیره راغوپه صفة کمال کی او یا به صادروی**
 ۲۳. **له غیره یا احتیاج په الله ﷻ کی راغی نوبه د دوهمی معنی پر صورت ترجمه داسی ده**
 ۲۴. **چی استحاله د تغیر ذات او د صفات یعنی صفات د الله ﷻ مغایر سووله ذاته شخه ذات**
 ۲۵. **د الله ﷻ یه مصادق نه سود حمل ددوی نوبه حتما دغه صفات یاله غیره صادروی**
 ۲۶. **احتیاج په الله ﷻ کی راغو او یا به له الله ﷻ شخه صادروی من حیث الاقتضاء نو خوالله**
 ۲۷. **ﷻ هم قابل سوهم فاعل سودانه ده صحیح اوس نوله افلاطونه دوی خطایانی صادری**

ہر پوہ خطایہ دادہ چی دالله ﷺ علم یہ حصولی کو او هغه حضوری ده او بل یہ
 صورت قائم بذاتہا کرل او صور صلاحیت دقیام بذاتہانہ لری خصوصاً صوردا عرض
 دہدی دافلاطون مذهب تہ تاویل ورکوی چی مراد دده لہ دغوصور و نفسی اشیاء دی
 ہر یان کی نود اتاویل حُکک ضعیف دہ بیا خو علم ازلی دالله ﷺ پر ممکنات حضوری
 ہر ی سوولی خود امکانات بنفسہا حاصل دی پہ دہر کی ازلالکہ بعضی مشائیین
 ہر دہر قدیم بولی قول پہ غیبیوۂ زمانی او حضور زمانی سرہ دا خود دہریون مذهب دہ
 وجود افلاطون او دہریون مذهب سرہ متحد سو او دا خبرہ باطلہ دہ او بل دا خبرہ پہ علم
 دہو دافلاطون سبق الایجاد چی ازلی علم دالله ﷺ دہ نو چی لہ صور و نفس اشیاء دی چی
 حاصلی کیدہ سبق الایجاد چی ازلی علم دالله ﷺ دہ نو چی لہ صور و نفس اشیاء دی چی
 عین اشیاء موجودی پہ وجود اجمالی سرہ وجود اجمالی حقیقی دمکنات عین
 ہر اشیاء دہ نومذہب دافلاطون راجع سوومذہب دقاضی محمد مبارک تہ
 وجود دالله ﷺ دہ نومذہب دافلاطون راجع سوومذہب دقاضی محمد مبارک تہ
 وجود اجمالی ازلی دوہ صورۂ لری اول دادہ چی دا علم سبب دمعلوم بالعرض وی
 ہر مذہب وی پر معلوم پہ تقدیم ذاتی سرہ لکہ بناسی قصر جو روی یاری پہ عقل کی
 تصور دہ قصر و کوی بیایہ موافق لہ هغه تصور عقلی سرہ پہ خارج کی جوہر کی دوہم
 تصور دہ دا عالم من حیث ہو عالم علتہ بالذات وی معلوم من حیث ہو معلوم لہ زبانی گہ
 دہ چی دا عالم من حیث ہو عالم علتہ بالذات وی معلوم من حیث ہو معلوم لہ زبانی گہ
 معلوم امر ذہنی وی کہ خارجی وی لکہ عالم پہ صورت اولی کی علم را ولی پر صورت
 نفسی پہ نفس اختراع ددغہ صورت ذہنی ددغہ صورت ذہنی خو معلوم پہ بل صورت
 نفسی نہ دہ بلکہ نفس حصول دد صورتہ پہ ذہن کی معلومیۂ دہ دا صورت دذہن لہ ددغہ
 رنگہ عالم پہ صورت ثانی کی علم را ولی پر داعین خارجی بانذب با ایجادہ او علم ددہ
 پہ صورت خارجه سرہ نفس ایجاد ددغہ صورت خارجی لہ علم پہ صورت اولی کی
 حصولی دہ او علم دلته حضوری ددواہو علمان فعلیان اجمالیان دی او معلوم معلوم
 بنذات داوو علم پر عین پہ صورت اولی کی ہم فعلی دہ لکن معلوم معلوم بالعرض دہ
 نیہ شق اول کی لہ فاعل فعل صادر پیری لہ ذاتہ ددہ سرہ لہ علم مکتسب زائد پر ذات ددہ
 ویہ دوہم شق کی لہ فاعل فعل صادر پیری لہ نفس ذاتہ عالمہ ددہ بماہو ذات عالمہ
 نو اللہ ﷻ موجود کو عقل اول پہ حال دایجاد دہ کی یہ علم پراغی داسی نہ دہ چی دانہ
 نیہ یوازی علم پراغلی بیایہ نو ایجاد ورکی او ورکوی یہ موجودیہ کی حُککہ بی تکرر
 دتفعلات راحی چی موجب دہ تسلسل لہ یا پہ ارتسامات کی او یا پہ وجودات کی او نہ
 داسی دہ چی اللہ ﷻ دی موجود کی بیایہ علم پراغلی چی بیانوعہ دانہ نیہ دتفعلات

سی مستند سی نه معنونه بلکله موجودی کی عالمیه یعنی وجود معلول معلوم ده ده
 دعی وجوده معلومه نواچند دانه. عقل اول لره عین علم دهر عقل اول
 موجودمکات هغه دغه حکمه ده بونه. علمه پر اشیا و حضوری دفعلی ده داسوال نه
 سی جی نه. فعل موجود سو مقتضی سو خکله اقتضای شی لره که سره له
 شعوره ده پرداسی مقتضی بندی دانراوده او که بی شعوره وویانو سبیل طبعی ده
 نومقصد سوچی مقارنه شعور او دعلم هغه فعل لره چی ناسی وی له نفس ذاته دعالم
 ذکفی ده په دی کی چی دافعل ارادی دا ختیری ده نه سبق ذاتی غواری نه زمانی
 نوس مورویو دغو توتوته چی علمه زلی جسمی دحدای پر ممکات حضوری ده
 حصولی نه ده خکله که په واسطه دصورسی دا صوره یا واجبات وی یا مستنعات
 یا ممکات شقوق بول بعض دی او دوی چی ویل چی حضوری حضور معلوم غواری
 او معومات خو ممکات دی دا حویله رن کی معدومات وونو خکله علم ازلی دالله
 پر ممکات حصولی ده په واسطه دصورده دممکات صوره ازل کی وونو خکله ازل
 اجمانی علم دالله حصولی ده جواب په داده چی علم اجمالی ازلی دالله په
 معنی دمبد، ده انکشاف ده عین ده نه عکس سره چی ذات دالله سی ده حضور معلوم نه
 غواری حضور دعلم غواری او یو علمه په معنی د حاضر عند المدرک دهغه عین ده له
 معلومه سره یا حضور معلوم غواری هغه په علم تفصیلی انفعالی ده وروسته له و جو
 ده دممکات ده اوسنواول شق باطل ده چی دصور واجبات سی خکله یو خو واجبات
 قیام په چاپوری نه لری خکله منفصله الهویه مستقل الهویه مستعنیه الوجوده دی او بل
 موافقه دصورله ذی صور سره نسته ذی الصور ممکات دی صوره واجبات دی او بل
 تعدد واجبات راغی دانار واده او یوتعدد قدماء ده هغه بعضی مطلقا روا بولی
 بعضی په مطلقا ناروا بولی بعض تعدد دقدما و مغاثره ووناروا بولی و غیر متغاثره
 وروا بولی او دابل شق چی دصور مستنعات سی داخو بداهه باطل ده دلیل نه غواری
 دریم شق خکله باطل ده چی ممکات خواهالکة الذاته باطله الحقیقیه دی محتاج دی
 وجعل دجاعل ته خکله علته داحتیاج وجعل دجاعل ته امکان ده او جاعل نه ده مگر الله
 ده داتحقیق می درته تیر کړی ده دریسادیه که نوبه الله دغه صور پیدا کوی نوبه
 علم حتما یوا پر لری سیابه اراده ورته کوی سیابی پیدا کوی خکله په الله کی مطلق
 جهل ناروا ده نوبه سابق علم الله پر لری یا په سبق ذاتی سره لکه په ازلیات سرمدیات

سبقتی سابق زمانی سره لکه په زمانیات کی هغه سابق علم بی یا حصولی وی
 حصولی پرتول صورت تسلسل راتی دانارواده په هفواتو (۸) براهین سره پر دوهم
 ترجیح بلا مرجح راغو ځکه صور او ذی صور په علاقه قویه دمعلولیه کی سره
 پرتولی پرتولی صور علم حصولی ده او پر صور و حصولی ده
 چا په سوال کاوه چی ترجیح خوسته ځکه صور خو علاقه دنعتیه . دمعلولیه
 او ذی صور خو یوازی علاقه دمعلولیه لری ؟

مور جواب ورکوو چی علاقه دنعتیه ډیره ضعیفه ده ځکه نسبه دمقول ده
 مور جواب ورکوو چی علاقه دمعلولیه ډیره قوی ده نسبه دمفعول ده و فاعل ته په

دوهم مذهب داشراقیون ده

دغه وایی علم اجمالی ازلی دالله ﷻ حضوری ده په نفس حضور داشیا ډیپه حضور
 توتی سره ده دهر قدیم په دهر کی ده په نزد ددوی زمان اوزمانیات حادث دی قول په
 نیبوتی زمانی او حضور زمانی کوی دوی وائی دهر داسی ده لکه یو خط چی له مشرق
 مغرب رسیدلی وی له ملغلرو ډک وی هره ملغله په خپل ځای کی موجوده وی دهغی
 ی ملغری په ځای کی معدومه وی وبالعکس او په خیط کی ټولی موجودی دی اوس
 لظافون دنوح علیه الصلوة والسلام اوس هم موجوده په دهر کی لکن زمانه یه اوس
 نیبوتی ده نو دوی عالم قدیم بولی دهر قدیم بولی اعدام سابقه زمانیه اولاحقه زمانیه
 نه حقیقه نه بولی بلکه غیبوتی زمانی یه بولی او هغه څوک چی عالم حادث بولی
 نه سابقه زمانیه اعدام غیر حقیقی بولی ولی دا اعدام خوزمانی دی نواشیا نه دی
 معدوم په دهر کی.

وروسته له وجوده څخه په زمان کی دامذهب دی

په ددوی زمانه معدوم محض ده. دویم داده چی زمانه عین خدای ده. دریم داده چی
 زمانه حرکت دفلک اعظم ده. څلورم داده چی پخپله فلک اعظم ده. پنځم داده چی
 زمانه حرکت دفلک اعظم ده. دغه مذهب دشانیون دکماؤتائید کړی ده.

اوهغه حکماء چي زمانه قديمه بولي

واي نه ابتداء لري نه انتهاء لري دليل به داده که زمان لره ابتداء پيداسي نوخويواربه
 دازمان نيستی وي بيا به موجوده وي نوعم بي قبل ترو وجودی داقبلیه ، اوبعدیه ،
 خويوخای نسوای سره موجود کيدای حکه قبلیه صفة عدم ده اوبعدیه صفة وجود ده
 که سره جمعه سی نوخو، وجود، اوعدم، سره جمعه سوو داخو محال ده نوهرقبولیه ، چي
 له بعدیه ، سره نه جمعه کيږي هغه قبلیه زمانه ده نوخو قبل الزمان زمان راغي یا وجود
 هوهان راغي پرتقيدير عدم دزمان نوخو تقدم دشی پرنفس راغي اوزمان انتهاء هم نه
 لري حکه که انتهاء ولري نوخو عدم دزمان به وروسته له وجوده دزمان وي دابه داسي
 وروسته والی وي چي له قبلیه سره به نه جمعه کيږي نوهر بعدیه چي له قبلیه سره نه جمعه
 کيږي هغه بعدیه زمانه ده نوخو بعد الزمان زمان راغي تأخير دشی له نفس راغي
 بيا عدم دزمان راغي پرتقيدير وجود دزمان دامذهب باطل ده عالم قديم نه ده بلکه
 حادث ده قدسم ده عالم خروج ده نه داثری داسلام حخه .

اتم مذهب دنصرالدين طوسی ده

هغه وای چي علم اجمالی دالله ﷻ پرممکناتو حصولی ده په واسطه دصورو
 دممکنات ده په عقل اول کی عقل اول سره له صورتو دممکنات حاضر دی الله ﷻ لره
 حضورالمعلوم عندالعالمه دامذهب حکه باطل ده یوخواستکمال دالله ﷻ راغي په
 عقل اول سره اویل نفی دعلمه دالله ﷻ راغله له جزئیات مادیه وو اویل عقل اول صادر
 سوله الله ﷻ بی علمه .

نهم مذهب دماتریدیه ووده .

هغه وای علم دالله ﷻ صفت بسطیه ده په ذات دالله ﷻ پوری قائم ده ذات التعلقه ده
 له معلومه سره تعلق ورسره لازم ده .

لسم مذهب دجمهورودمتکلمین ده

هغه وای علم دالله ﷻ داصرف تعلق ده یعنی اضافه ددادواړوباندی اعتراض ده چي
 ممکنات خوپه ازل کی معدوم دی نو تعلق له معدوم صرف سره محال ده دتمیزد معدوم
 صرف نه کيږي او حوک چي وای تعلقات حادث دی نوبیا خونفی دعلم راغله قبل
 الایجاد یعنی نفی دعلمه اجمالی راغله نو متکلمین که ماتریدیه دی که جمهوردی بله

مذہب دجلال دوانی مذہب تہ بہ مراجعہ کوی ہفتہ وائی ممکنات لہ پہ ازل کی
خود جسمانی ستہ قائم دہ پہ ذات دالہ ﷺ پوری اوصفت لہ صفاتہ دالہ ﷺ دہ
مذہب نہ علمہ دالہ ﷺ بالا اعتبار.

(۱۱) مذہب دغہ دجلال مذہب دہ.

(۱۲) مذہب دمیر باقر اماماد دہ

عہ وای علم دالہ ﷺ پر صورودہ چی دغہ صورثابت دی پہ ثبوت علمی سرہ نہ تحقیق
مذہبی نی خارج لری دا حکمہ باطل دہ ثبوت علمی بی لہ تحقیق پہ ذہن او پہ خارج کی
پہ نظر دہ بی معنی اوبل علم تمیز غواری دمعدوم صرف تمیز نہ کیبری او دوی وای
صورثبوت علمی لری نہ وجود پہ خارج کی لری نہ پہ ذہن کی لکہ سراب دا قیاس یہ
سراب نہ دہ صحیح حکمہ سراب وجود لری پہ حس مشترک کی یعنی پہ یوہ لہ حواس
منہ ووی حواس باطنہ وواونفس ناطقہ تہ ذہن ویل کیبری نوسراب پہ ذہن کی
وجود لری.

(۱۳) مذہب دفر فریوس دہ

عہ وای علم دالہ ﷺ عبارتہ دہ لہ الحادہ دمکنات لہ ذاتہ دالہ ﷺ سرہ ددی مذہب
حلان خواظہرہ دالہ ﷺ او دمکن اتحاد محال دہ متمنع لذاتہ دہ.

(۱۴) مذہب داتباع دفر فریوس دہ

عہ وائی علم دالہ ﷺ اتحاد دعاقل دہ سرہ لہ عقل فعال.

(۱۵) مذہب داتباع اتباع فر فریوس دہ

عہ وائی چی علم دالہ ﷺ عبارتہ لہ مقارنہ دعاقل سرہ لہ معقول پہ عقل فعال کی
دواپہ محض اعتباری تقلبی مصنوعی مذہب نہ دی.

(۱۶) مذہب دقاضی محمد مبارک دہ

عہ وائی علم عین اللہ ﷺ دہ یعنی علم حقیقی بالذات او علم حقیقی بالعرض وجود
نفس ناطقہ مجردہ دلیل یہ دادہ چی علم دادہ چی ظاہر لذاتہ او مظهر لغیرہ وی ہفتہ
نہ حکمہ ممکن بہا ہو ممکن ولو کہ مجردات وی لکہ عقول عشرہ، اونفوس ناطقہ،
ذیوں دامکان ذاتی ظلمتہ لری او داتقسیم دعلم دحضور، حصولی، حادث، قدیہ
برہمی و نظری و تصور و تصدیق تہ داتقسیمات پہ اعتبارہ معلوم دی علم حقیقی
ذات اللہ ﷺ دہ بسط دہ اقوی دبدھیات دہ نوداسوال نہ کیہی چی علم عین اللہ

علايه سونود اتقسيمات خنځه كى جو پيرى دنفس ناطقه نور مستفاده له نوره دالله علايه
الله علايه نور بحت او نور محض ده او نفس ناطقه نور مستفاد لکه نور قرچی مستفاد ده
سوره دشمس نوظاهر لذا ته مظهر نغيره هغه ذات ده چى نه امکان لرى، نه ظلمه لرى
نه استعداد لرى، نه قبول لرى، نه ابهام لرى، نه امکان ذاتى لرى، نه امکان نفس الا
مرى لرى، نه امکان استعدادى لرى، نه هيولى لرى، نه صورت جسمى، نه صورت نوعى.
نه جسم تعليمى، نه جسم طبعى، نه هيولى او صورت جسمى، نه صورت نوعى نه جسم
تعليمى نه جسم طبعى نه هيولى او صورت حكمتى نه تشبیهى خارجى نه اجزائى
انضماميه لرى نه تحليليه لرى نه عددیه لرى نه صناعيه لرى نه جوهریه لرى نه عرضيه
لرى نه تركيب لرى دياو اى الله علايه ده او علم حقيقى بالعرض وجود دنفس ناطقه او دا
تقسيمات دعلم واقسام ته په اعتبار د معلومات دى.

(۱۷) مذهب دمتأخري نو ده

دوى ائى چى علم دالله علايه يو اجمالى ده، بل تفصيلى ده، دادوهم زائده پر ذات دالله
علايه او نه له صفات كماليه ووده او دا اول عين ده له ذاته دالله علايه سره او الله علايه پاك لره
سره له هره ممكنه ارتباطات او تعلقات خاصه دى په سبب ددغو تعلقات و كشف
او امتياز تام دهر ممكن له ممكنات و ورته كبرى او دغه ارتباطات او تعلقات عين دى له
الله علايه سره په عينيه حكمتى سره نو ددغو ارتباطات امتيازات يو دبله خنځه ورتته كبرى
داسى نه ده چى ددغو ارتباطات امتيازات بيا په نوروا ارتباطات كبرى وهلم جراجى
تسلسل راسى بلكه دغه ارتباطات ازليه عين دى له الله علايه سره په عينيه حكمتى
مصدق دحمل به ذات دالله علايه ده نه قوه دانشراع غواړى نه قيام دمبدء غواړى نه
تقاضا غواړى نه اسناد و جاعل ته غواړى نه حيشية تعليلى لرى نه تقيدى لرى داعينيه
حكمتى ده او عينيه منطقي عبارت ده له حمل اولى خنځه يا بدهى يا نظرى.

(۱۸) مذهب دمعتزله ووده

هغه وای علم دالله علايه داممكنات دى په ازل كى ثابت دى په خارج كى په حين دعدم كى
قبل الوجود يعنى داممكنات په ازل كى ثبوت درلودى وجوديه نه درلودى دوى
دوجود او ثبوت مرادفة نه منى ثبوت به ثبوت خارجى وولکه سراب دباقر د امامد مذهب
داووچى ثبوت به علمى ووددى مذهب دضعف دلائل هغه دى چى دباقر د امامد مذهب

ی مودوبیل دلته علاحدہ وجہ دضعف دغہ ہم ده چی دوی دوجوداوشوت مراد
می متغله وائی چی اعیان دممکنات اوذوات ددوی په ازل الازال کی به
بهاشوت درلودوجودیه نه درلوداوحواث په موطن آخرکی ووغیرله اعیان په
ی نو ثابت سو علم ازلی حضوری دالله ﷺ پراعیان دحواث په ازل کی .

(۱۹) مذهب دصوفیه ووده

هغه وائی نسته په کون کی مگرذات واحد مطلق لاکلیه ، ولاجزئیة ، داذاث واحد منفه
بظوار ، مظلل بالاظلال ، مشیون بالشیونات ؛ منشرع بالاتزاعیات ، دی منغفور ،
مکنات دی عالم ټول اعراض اجتماعیه ، اعتباریه ، اتزاعیه دی عالم ټول اعراض
جتماعیه دی . اعتباراتزاعیه دی ، موجود حقیقیه یوازی ذات حقه واجبه ده لکه
زیب چی حقیقه واحده لکن په واسطه دعروض دهیت اجتماعیه حباب ، امواج کی
معلومیرو نو وجود ممکن عین وجود دالله ﷺ ده نوع علم دالله ﷺ پر ممکنات منظوری
په علم دالله ﷺ کی پر خپل ذات باندی اوس دپنځه اول مذهبونه چی دانکار دی په
نس علم دالله ﷺ کی دی چی دغه کفار له علمه دالله ﷺ منکرین دی یاله مطلق علمه
منکرین دی چی نه پر خان علم لری نه پر غیر یایه پر خان لری پر غیره نلری اویا عکس
دی اویا پر کلیات علم لری پر جزئیات یه نلری یا تفصیلی علم لری اجمالی نلری
ودانور (۱۴) مذهب ییایه نحوه اویه طریقه دعلم دالله ﷺ کی دی الله ﷺ ته علم ثابت
دهو په طریقه کی یه اختلاف ده چی ایا حضوری ده که حصولی ده -

یو خوبیل مذهب هم سته

چی دالله ﷺ علم ثابت ده پر خان پر ممکنات لکن نه حضوری ده نه حصولی ده نو ټول
(۱۵) مذهب سوو په نحوه دعلم دالله ﷺ کی او (۵) په انکار کیدی دایه (۲۰) شل
مذهب په علم دالله ﷺ کی دغه (۱۵) مذهب په نحوه دعلم دالله ﷺ کی مندرج دی په
دغو احتمالات کی چی علم دالله ﷺ به یا صفة انضمامی وی یا به اتزاعی وی یه
شین وی نه الله ﷺ سره په عینیه حکمتی اویا به امر منفصل وی له ذاته څخه بل اجمالی
تحقیق داده چی دعلم به یه حقیقه واحد مشترک وی په مابین دعلم دالله ﷺ اود ممکن
کی وی به علم دالله ﷺ مغیروی لذاته له علمه دمکنه څخه ددوی په مابین کی به

مجرد اشتراک پہ لفظ کی وی پہ اشتراک لفظی سرہ پر اول صورتہ بہ داعلم عبارتہ وی له نفس اضافہ لکہ ماترید یہ چی وئی اویا بہ صفتہ ذات اضافہ وی لکہ اشاعرہ چی وائی اویا بہ اتحاد دعاقل وی له معقول سرہ لکہ اتبایع ذفر فریوس چی وائی اویا بہ مقارنہ دعاقل وی سرہ له معقول پہ عقل فعال کی لکہ بعض اتبایع ذفر فریوس چی وائی اویا بہ عبارتہ له نفس ذاته داننہ عقل وی لکہ محمد مبرک چی وائی .

داتہ مذہبہ پہ اشتراک معنوی کی سوو

اوپر دادوہ صورتہ چی علمہ داننہ عقل مغایری لذات سی له علمہ دمکن خخہ بیانود اللہ عقل دعلم نہ دغو (۸) سواہ ہفہ شپرمذہبہ دی اودمکن علم چی مغایری بالذات سود اللہ عقل نہ علمہ خخہ اوسوراسہ دمکن و علمہ تہ یبہ علمہ دمکن مطلقاً حقیقہ و احدوی دامذہب دمحققین دہ چی حالتہ ادراکیہ انجلانیہ دہ پہ ذات دمدرک سرہ تعلق لری اویہ صفات انضمامیہ وودمدرک دہ بی له واسطی دصورواو اشباح نومی علم حضوری دہ اودغہ حالتہ ادراکیہ تعلق لری نہ اشیا غنبنہ ووسرہ سواہ له ذاتہ دمدرکہ اولہ صفات انضمامیہ وودمدرک پہ واسطہ دہ اشباح چی دغہ اشباح مغایری بالذات دی له ذوات الاشباح نویہ علمہ پردغہ اشیاؤ غنبنہ ووحصولی دہ خوپردواو صورتو علم دمکن حقیقہ و احدسواو کہ علمہ دمکن حقیقہ و احدنہ سی مطلقاً حضوری جلاسی حصولی جلاسی علاحدہ حقیقتونہ و لری یعنی علمہ حضوری دادہ چی علم او معلوم پکی متحدوی ذاتاً و اعتباراً پہ مصداق کی او علمہ حصولی دادہ چی علم او معلوم پکی متحدوی ذاتاً نہ اعتباراً نویہ داعلمہ حصولی یا عبارتہ وی له حقائق مختلفہ ووحسب تخالف المعلومات وئی خو عبارت له صورتو حاصلہ ووداشیاؤ سواوس بہ نویادا صورت قائم پہ عالم پوری وی دامذہب دجمهور و د حکماؤدہ اویا بہ قائم بنفسہاوی دامذہب دصدرالدین دہ چی تلمیذدمیرباقر داماددہ اویا بہ داعلم حصولی حقیقہ و احدوی نویہ یا عبارتہ وی له حصول داشباح دغہ اشباح بہ یا موافق وی له ذوی الاشباح سرہ پہ حقیقہ کی ابتدا مغایریہ وی ووسرہ اتہا دامذہب دصدرالدین دہ چی معاصر دمحقق دوانی دہ یعنی اول واریہ شی حصول بنفسہ وی بیبظللہ اویا بہ دغہ اشباح مغایرووی له ذوی الاشباح سرہ ابتدا و اتہا دامذہب دشیخ مقتول دہ اویا بہ عبارتہ وی له حصول صورتہ دامذہب دمیرباقر داماددہ چی علمہ له مقولی داضافہ بولی

تذکرہ حصول معنی مصدری دہ لہ مقولی دا ضافہ دہ او یا بہ عبارت وی لہ انفعالہ دنفس
 صورت لہ دہ دہ مذہب دبعض متأخرین دہ چی علم لہ مقولی دانفعالہ بولی او یا عبارت دہ لہ
 حالت ادراکیہ دہ غہ حالت ادراکیہ بہ یا صفتہ انتزاعی وی خلط بہ لہ صورتہ سرہ نلری پہ
 مرتبہ د قیام کی بہ وی اوصورتہ بہ پہ مرتبہ د حصول کی وی دہ غہ حالت ادراکیہ بہ
 مدبریا لذات وی لہ د اوصورتہ سرہ د مذہب د قوشچی دہ د مذہب حککہ باطل دہ چی
 جمع د مذہبین را غلہ پہ یوہ نفس کی بل تحصیل د حاصل راغی حککہ سی صورتہ حاصل
 سو کشف د معلوم پہ راغی او یا بہ د احوالہ ادراکیہ صفتہ انضمامی وی منضم بہ وی نفس
 نہ متعلق بہ وی پہ صورتہ پوری لکہ تعلق د فعل پہ مفعول پوری دہ صورتہ بہ متحدوی
 بہ معلومہ سرہ قائم بہ وی پہ نفس پوری او د احوالہ ادراکیہ بہ لہ صورتہ سرہ خلط لری
 د مذہب د سید دا ہد ہروی دہ او یا بہ د اوصورتہ غیر متحدوی لہ معلومہ سرہ قائم بہ وی
 پہ نفس پوری د مذہب دبعض متأخرین دہ د اہول (۱۸) مذہبہ دی پہ علم د ممکن کی
 و (۲۰) مذہبہ پہ علم د اللہ جل جلالہ کی و (۵) یہ پہ انکار کی و (۱) یہ پہ نحوہ کی
 و د اہول (۳۸) مذہبہ دی پہ مطلق علم کی او (۱۴) مذہبہ پہ علم مدون کی دی دابہ
 نشاء اللہ تعالیٰ مفصلاراسی نوہول مذاہب (۵۲) دو پنخوس دی پہ مطلق علم کی

و پہ علم مدون کی **قوله ولا ینتج انکان متعلقا بالشان ویکون علی صیغۃ المعلوم**

فلا فائدہ فی النفی اذ من الظا ہران الوالدیہ و تحصیل العلم بواسطۃ البرہان انما ہومن

خواص الحی و شانہ تعالیٰ لیس کذا لک وانکان علی صیغۃ المجهول یکون المعنی ان

شانہ تعالیٰ لیس مما ینتج بالبرہان علی وجہہ التفصیل لعدم تناہیہ لا یمکن احاطہ

القیاس علیہ و فی ارادۃ المعنی اللغوی ایضاً لافائدہ لما مروانکن

متعلقا بالضمیر فعلی تقدیر صیغۃ المجهول و ارادۃ المعنی اللغوی یکون المعنی انہ

تعالیٰ لیس بمولود اذ المولودیۃ مستلزمۃ الحدو ث و ہواللہ تعالیٰ منزہ عنہ لا ینتج

ترکیب لکہ د لا یحد، اولاً یتصور، داسی دہ-

دلاینتج بحث

لايتج يوه صيفه مجهوله نری، يوه صيفه معلومه نری، يوه معنی لغوی، يوه معنی اصطلاحی نری، هم حال له شان کيږي. هم له ضمير متصله په شان پوری چی راجع ده الله ﷻ لره، معنی لغوی به خروج دشی ده له بطن، معنی اصطلاحی به خروج دتبیجی ده له دليله لمی، یا انی، اوس که تعلق ترشان ورکړی، او مرادیه معنی لغوی، یا اصطلاحی کی، اوصیفه به معلومه کی. ترجمه بی داسی سی شان دانته ﷻ نتیجه له دليله نسوای ایستلای، شان دانته ﷻ له ده څوک نسوای زوکیدلای، په دی دواړو نفیو کی فائده نسته ځکه دهغه دواړه له صفات دماله حیات څخه دی اوشان دانته ﷻ خو حیات نلری او برتقدیر دصیغی مجهولی بی معنی داسی داصطلاحی معنی پراحتمال شان دانته ﷻ له دليله نه وزی، لکه نتیجه چی له دليله وزی مگر برطریقہ تفصیل ځکه شان دانته ﷻ په واسطه ده آثارو غیر متناهی ده پر غیر متناهی امر عقل قیاس انی، اولمی، احاطه نسوای کولای او برتقدیر دصیغی مجهولی او معنی لغوی بی ترجمه داسی وی شان دانته ﷻ له چانه زبږی، یعنی (له یولد) په دی نفی کی بیا فائده نسته او که تعلق ترذاته دانته ﷻ ورکی اوصیفه به مجهوله کی او مرادیه معنی لغوی کی ترجمه بی داسی وی ذات دانته ﷻ له چانه زبږی یعنی (که یولد) دانفی صحیح ده ځکه مولودیه ملزوم الحدوده ده، او ملزوم الامکانه ده، نوانقلاب په موادو کی راغی دامحال ده **حیث** **یدور علیه رخی التکوین والایجاد** ددغو عبارات تحقیق می مکملادرتہ کړی ده درمطالعه به که اوکی صیفه مجهوله کی او مرادیه معنی اصطلاحی کی ترجمه بی داسی وی چی تصدیق دائم کلی پرذات دانته ﷻ مستفادله دليله لمی نه ده ځکه الله ﷻ لم نه لری، علة نه لری، براهین اینیه لری، کتابونه دعلم کلام ځنی دک دی هغه فقط کشف، او وضاحه، راولی تصدیق دائم کلی له علة وی پر معلول الله ﷻ علة نلری، علة ممکن لری الله ﷻ واجب لذاته، بذاته، فی ذاته، ده مستغنی ده له علة الله ﷻ علة دتولو ممکناتوده۔

حد اوسط مکرر په مابین ده اصغراواکبر کی

گوره طالبه حد اوسط مکرر په مابین ده اصغراواکبر کی چی محمول په صغری کی، او موضوع په کبری کی وی په شکل اول کی داحداوسط په ذهن کی علة لپاره دتبیجی

یہ کہ یہ خارج کی ہم علت و برہان لمی دہ لکہ ہذا محمود لانہ متعفن الاخلاط وکل
 متعفن الاخلاط محمود فہذا محمود داتعفن علتہ دحیمی دہ ہم پہ ذہن کی ہم پہ خارج
 کی او کہ پہ خارج کی معلول و وہ ذہن کی علت و ودابرہان انی دہ لکہ ہذا متعفن
 لانا لانہ محمود وکل محمود متعفن الاخلاط فہذا متعفن الاخلاط نوحی خوبیہ
 ہن کی علت دہ لکن پہ خارج کی خو معلول دہ تعفن یہ علت دہ دیتہ برہان انی ویل کیہی
 وکہ معلولی دعلتہ واحدوی داہم برہان انی دہ لکہ اشتداد غباپہ دی قول کی
 ہذا الحمی یشد غباپہی محرقتہ دالشتداد معلول دہ داحراق نہ دہ بلکہ دوارہ معلولان
 دصغراء متعفن دی او کہ یومخ علتیہ نہ و وہم انی دہ یعنی یولہ دوی متضالف وواخر لہ
 لکہ ہذا الشخص اب وکل اب فلہ ابن۔

دلته دوه مذہبہ دی

یہ مذہب داهل استدلال دہ ہغہ پراللہ ﷺ دلائل اینیہ وائی مطلوب نظری بولی مثلاً
 یا مصنوع موجودہ مصنوع لہ لہ لہ صانع نوصانع موجودہ چی اللہ ﷻ دہ بل
 مذہب داهل کشف، اہل ریاضتہ، اوصوفیہ، وودہ ہغہ وای مطلوب بدہی دہ یعنی ذات
 دانہ ﷻ پرہرشی دلیل دہ دمکنات اطواری پہ ذات حقہ کنی ذات خدارا بخدا میتوان
 شناخت خورشید راجہ حاجت باشمع و مشعلہ حضرت صدیق اکبر ﷺ وائی عرفت
 محمد ابرہی قال الامام الرومی:

گر با استدلال کار دین بودی + فخر رازی رازدار دین بودی
 پای استدلال پا چوبین بود + پای چوبین سست بی تمکین بود

کہ دتعمین خادرسی چری اظلال تہول سی برہم
 ہلتہ بہ زیات سی یقین
 پر مرتبہ دقدم
 منصور بہ نہ بولی کافر دانا الحق پہ وینا
 پاتہ سوم خالی ہیولی

دقندہار عبد الخالق شاعر پہ شعر کی وائی،،

کفر پہ کفر گدوم ہم پہ اسلام کی کافر
 یمہ سید عبد الخالق پہ خپل کلام کی کافر

یقین داشته کسی پر ذات هغه چچه علة نری به رری
 کنی پر ذات دذغه شی ذرت به پند کبری و پروذات چی ستدانه تصدیق اوسی سسری
 وی وهغه علة نری نویی به ذغه شی حته به هی وین بنفسه وی مأیوس البیان به نه
 وی نکه انه عقله چی برهان پرهرشی ده و مویتصیق دانه کلی پرذات دده لروا و علة هم
 نه نری نوانه عقله به هی ده وین بنفسه مجهول مستع اوض حه را ولی داد جزئیات احساسی
 هغه تصدیق دانه کلی نه فائده کوی فقط کشف اووض حه را ولی داد جزئیات احساسی
 علم هه تصدیق دانه کلی نه فائده کوی فقط کشف اووض حه پیدا کوی اوبل دجزئیات
 علم به استدلال نه ده په مشاهده ده مراد تصدیق دانه کلی علم وجوبی ده داعلم وجوبی
 له علة حاصلیری پر معلول هغه علة به علة موجهه وی شک معلول وجوب الوجود اوو
 وجوب العدم له علة موجهه شخه ده که علم وجوبی پرووجود علة نه سی حاصل
 پرووجود معلول په جهة دو وجوب علم نه راخی اوکه چیری علم پرووجود معلول بالفعل
 راسی له جانب دعلة نه سی حاصل داعلم جوازی ده وجوبی نه ده داله جانبه دم معلوله
 پر علة ولی علم وجوبی نه فائده کوی اوله جانبه دعلة پر معلول علم وجوبی فائده کوی
 سبب به داده چی معلول خوتقا ضا دعلة ما کوی نه دعلة معین او علة خوتقاضی
 دم معلول معین کوی نو شک استدلال له علة پر معلول علم وجوبی فائده کوی نوتصدیق
 دانه کلی پرووجود شی له علة وی که شه هم په ظاهر کی هغه معلول وی لکه: **اکل جسم**
مؤلف وکل مؤلف له مؤلف فکل جسم له مؤلف نودلته دامؤلف او مؤلف متعاکسان دی
 په علیة، او معلولیه، کی یعنی مؤلف بنفسه خو معلول ده، مؤلف بنفسه به علة ده، لکن
کون الجسم مؤلفاً دایا علة ده، کون الجسم ذی المؤلف دایه معلول ده، ولی
 خود اتالیف به علة د افتقارده و فاعل ته چی مؤلف ده بالکسره او که لاینتج صیغه
 معلومه کی او مرادیه معنی اصطلاحی کی حال به له ذاته دالله عقله کی یعنی تعلق
 ترذاته دالله عقله ورکی معنای داسی وی چی الله عقله علم پراشیاونه حاصله وی په
 واسطه دبرهان، یعنی نتیجه له دلیلہ نسوای ایستلای شک علم دالله عقله حضوری ده
 خروج دنتیجی له دلیلہ په واسطه دبرهان دایه علم حصولی کی وی او کی صیغه معلومه
 کی او مرادیه معنی لغوی کی ترجمه بی داسی سی چی له الله عقله شوک نه زیری یعنی
 الله عقله والد، نسوای کیدلای شک دوالد، او مولد، په مابین کی به تماثل، او تکافو،
 وی.

تمائل او دھنہ بیان

مخلی دادہ چی اشتراک بہ پہ صفات ذاتیہ ووکی سرہ لری کہ پہ نوعیہ کی شرکتہ سرہ
 زینب، او عمر، دوارہ، مثلاً دزینب، زامون دی، زینب، او دوی پہ نوعیہ یعنی
 شرکتہ کی شرکتہ سرہ لری، یالہ بنخی مارپیداسی پہ حیوانیت کی شرکتہ سرہ لری یالہ
 اونیہ پیداسوہ پہ معجزہ دنبوۃ دصالح علیہ الصلوۃ والسلام کی شرکتہ پہ
 جسمیہ کی سرہ لری دا انسانیہ، حیوانیہ، جسمیہ، دا تہول صفات ذاتیہ دی، او تکافو
 پہ چی علاقہ ذاتیہ بہ والد، او مولود، سرہ لری علاقہ ذاتیہ خودادہ چی یابہ مقدم علتہ
 بی وی، یابہ تالی علتہ دمقدم وی، یابہ معلولیہ دعلتہ ثالث وی، یابہ تضالیف وی
 مطلق علاقہ ذاتیہ دہ، علتہ او معلول پہ مابین کی لہ دغودرو علاقوبہ پہ تکافو
 معلولیہ دعلتہ ثالث کی موجوددہ یعنی دوارہ بہ معلولیہ دعلتہ ثالث وی، ہنہ بہ
 بی علتہ ثالث وی چی ددوی پہ مابین کی افتقار یعنی ارتباط افتقاری پیداکوی والا
 یخوبول شیان معلولات دا اللہ ﷻ دی نوباید حیوان اونبات پہ مابین کی ہم تکافو،
 بی علاقہ ذاتیہ پیداسی نوخوقضیہ اتفاقیہ معدومہ سوہ او دا خوباطلہ خبرہ دہ
 بوس چی والد، او مولد، دتمائل، او تکافو، غواری نوکہ لہ اللہ ﷻ ممکن متولدسی
 ہدو واجب او ممکن پہ مابین کی اشتراک پہ صفات ذاتیہ ووکی نستہ، او کہ واجب حنی
 نوبیسی تکافونہ سرہ لری اوبل ابن محتاج وی، واب، تہ نوابن واجب نسوای کیدلای
 وجہا دا ابن ممکن وی نوخو تمالثل نستہ اوبل دادہ چی کہ لہ اللہ ﷻ ممکن پیداسی
 کہ تمالثل چی نہ لری تکافو ہم نہ لری حککہ تکافو دادہ چی معلولی دعلتہ ثالث بہ وی
 دو واجب خو معلول نسوای کیدای اوبل کہ لہ اللہ ﷻ شوک پیداکیری نواللہ ﷻ بہ
 صاحبہ لری نو شوک چی تزویج کوی نکاح کوی دخلور و اشیا و لپارہ دا یوپہ اللہ ﷻ کی
 بہ جو پیری یابہ قضاء دشہوۃ کوی دتوقان حالتہ بی وی شہوۃ بہ پر غالب وی پہ اللہ ﷻ
 کی شہوۃ نستہ حککہ شہوۃ لہ نفس شہوانی پیداکیری ہنہ مادی دہ لہ فاسدہ خوراکہ،
 بہ حرامی غزاء، پہ دماغ کی پہ حواس باطنہ ووکی یو فاسد بخاری پیداکیری داپہ انہ
 ﷻ کی ممتنع لذاتہ او یابہ وائی چی حما بہ اولاد پیداسی زوی بہ می وی کہ زہ مہسوم
 مہ میراث بہ ویری اللہ ﷻ فناء نہ لری ابدی دہ، سرمدی دہ، ازلی دہ، او یاددی نپارہ
 بی چی حما اولاد پیداسی نوبہ بی پیرما دبنمن غلبہ نہ کوی نواللہ ﷻ خو غالب دہ، خائق
 لہ قدر دہ، مالک دہ، شوک پردہ غلبہ نسوای کولای او یاددی لپارہ تزویج کوی چی

يوازي يم اولاده به مي پيداسي انس او انقه به ورسره کوم الله غيغه واحده . صمدده .
 مستغنى ده ، مؤلف او مؤنث ته ضرورت نه نري نوانته غيغه والديه نه لري وفي التحرير
 وبتوهم من هذا انه يجوز تعدد الوجبا بدون علاقة اتوالد بينهما فقيم برهانا يفيد نفى
 العدد مطلقا بان الواجب لا يصدق على هويتين والالكان نوعا تحت شخصان
 يمتاز كل واحد منهما عن الآخر باعتبار العوارض او كان جنساً تحت نوعان ممتازان
 باعتبار الفصول والتالى بكلا شقيه باطل فالنقدم مثله اما بطلانه باعتبار الشق الاول
 فلان العوارض انكانت لذاتها يلزم توافقهما فيها لتوافقهما فى الذات اذا المفروض
 انه نوع فيلزم الاثنييه بدون الامتياز وكذا انكانت توجد هما اذا الوجود فى الواجب عين
 الذات وانكانت لاسباب خارجيه يلزم كون الواجب بالذات واجب بالغير اذ لو لم تكن
 الاسباب لم تكن العوارض المشخصه فله يكن الواجب ان يكونها عين ذاتهما فاستفاده
 العوارض من الاسباب الخارجيه عين استفادة الذات منها والتالى باطل فالنقدم مثله
 الخ بسودليل بروهة دالته غيغه وايو بغير له علاقى دتوالد او تتناسل كه چيرى الله
 لره شريك پيداسى اوپه واجب كى تعدد راسى نواقل دتعدد خو (٢) دى كه دوه
 خدايان مستقلا پيداسى هيغ علاقته دتوالد او تتناسل نه سره لرى نوخوبه ياد واپه فردان
 وى مفهوم دواجب الوجود به ورته نوع وى يابه دوي دوي نوعى وى هره نوعه به
 منحصره په فرد واحد كى وى دامفهوم دوجوب الوجود به ورته جنس وى او يابه دوه
 واجبه مجهولة الكنه مايوس البيان وى دامفهوم دوجوب الوجود به ورته نوع سى دوي
 داشقوق قول باطل دى نو تعدد داله وى باطل ده كه مفهوم دواجب ورته نوع سى دوي
 خنى افراد سى نو امتياز ددوي دوو خوبه په عوارض يعنى تشخصات وى دغه
 تشخصات بى ياله ذاته وى ذات خوبه نوع ده نوع خوتام ماهية دافراد ووى
 نو خواثينيته راغى بدون الامتياز دباطل ده او يابى دا تشخصات او عوارض له وجوده
 وى وجود خوبه واجب كى عين ده له ذاته سره ذات خوبه يوده نو خوبيا اثنييه بدون الا
 امتياز راغى او يابى دا عوارض او تشخصات ددوارو واجبين له اسبابى خارجه ووى له
 دوو سببين خارجين نو استفادة د عوارض له اسباب خارجه ووبعينه استفادة ده ذات
 واجبيه ده له اسبابه خارجه وواوبعينه استفادة د وجود دواجين ده له اسبابى خارجه
 وو حكه په واجب كى تشخص وجود هوية ماهية حقيقيه ذات قول سره عين دى نوخو

حیث واجب بالغير سو او واجب ممکن سو انقلاب یہ مواد و کی راغی حیث
 علی استحالة رحی التکوین و الایجاد و انسدمیزاب التخلیق و التکوین اوبل کہ
 سبب خارجی نیستی سی او موجودی نو خودیوہ واجب تشخیص نیستی سو تشخیص پہ
 عین ذات یہ نوخوذات یہ معدوم سو نوخویو واجب نیستی سو یوفاتہ
 سو واجب منحصر پہ فرد واحد کی سو او کہ دواہرہ سببین خارجی
 سو نوخود دو واجبین تشخیص نیستی سو تشخیص پہ واجب کی عین ذات وہ
 سو واجب من کل الوجوه معدوم سو داخو کفر بواجہ دلته پہ تحریر کی پہ صفحہ (۱۴)

ی قولہ حاشیہ وہ عبارات یہ داسی دی قولہ فلم یکن آہ ای فلم یبق الواجبان علی صفتہ
 اعتماد و الاثبۃ کما هو المفروض و ذالک اما بان یتنتفی کلو احد منهما و هذا علی تقدیر
 انتفاء کل العوارض و التالی علی تقدیر انتفاء جمیع العوارض و الاسباب و اما ان یتقی
 و احدهما و یتنتفی الآخر و ذالک علی تقدیر انتفاء بعض العوارض و الاسباب دلته
 یومقدم دہ چی ازلولم تکن الاسباب و التالی قولہ لم تکن العوارض فلم یکن الواجبان

سوال - دلته سوال دادہ چی پہ دا حاشیہ کی دادوہ شق نہ صحیح کی پری یوشق دادہ
 و هذا علی تقدیر انتفاء کل العوارض بل شق دادہ و ذالک علی تقدیر انتفاء بعض
 العوارض حکمہ مقدم خودادہ اذلولم تکن الاسباب دغہ لام پر اسباب لپارہ داستغراق
 فرادی دہ یعنی کہ نیستی و و ہر فرد لہ افراد و داسباب نودا آخر شق پہ حاشیہ کی او
 یتنتفی بعض العوارض دانہ صحیح کی پری؟

جواب :- علی تقدیر انتفاء جمیع العوارض و الاسباب یعنی الف لام استغراقی
 پر الاسباب لپارہ دا استغراق مجموعی دہ یعنی پہ معنی دکل مجموعی افرادی دہ یعنی
 کہ چیری نیستی و مجموع افرادی داسباب نواتفاء د مجموع پہ انتفاء دہ و احد
 رخی چی سلب کلی دہ او پہ انتفاء د بعض افراد و ہم رخی چی سلب جزئی دہ یعنی
 دانکہ رفع دایجاب کلی پہ سلب کلی ہم رخی پہ سلب جزئی ہم رخی مثلاً زہ و ایم اکل
 انسان حیوان دا ایجاب کلی دہ بیازہ و ایم لیس کل انسان حیوان دارفع دایجاب کلی دہ
 کہ یوفردا انسان حیوان نسی نور ہول افرادیہ حیوان سی ہم داصداق کلام دہ لیس کل
 انسان حیوان او کہ یہ یوفرد لہ افراد نہ سی حیوان ہول غیر حیوان سی ہم داصداق کلام
 دہ نو حکمہ دہ شقہ پکینی جو رسو وہ دا حاشیہ کی اوداسی ہم محالہ دہ چی

امتیاز ددادو (۲) واجبین په مقومات وسی یعنی په هغو امور وچی داخل په ذات ددوی کی وی ځکه بیاترکیب په واجب کی راځی او واجب بسط ده ذهنًا او خارجًا نو چی په استثناء ددالاسباب استفا موجب راغله نو استثناء دوجود راغله ځکه وجوب بی له وجوده امکان نه لری نو خو وجوب په استفادله غیره سو نو خو واجب بالغیر سو **قوله فی التحریر و ما بطلان الثانی باعتبار الشق الثانی** فلانه لوکان جنسا لکان له فصل یفید وجوده و ذاته فافادۀ وجوده و ذاته انکان بطریق التقویه و الذخول یلزم کون الفصل المقسم مقوما و انکان بطریق الجعل و الاصدار یلزم کون المقسم جاعلا و کل منهما باطل و الملازمة بنیة علی ان الفصل المقسم یفید تحصیل الجنس و وجوده و هونی الواجب عینه فافادۀ افادته الخ.

دلته خوشیان ضروری دی

دلته خوشیان ضروری دی زده په کره اول داده چی دافصل مثلا لکه ناطق دابسط ده دلیل په داده که چیری مرکب سی جنس ولری جنس بی یا جنس دنوعی وی اویا به داخل په جنس دنوعی کی وی اویا به جنس دنوع داخل په جنس دده کی وی پردغو ټولو تقادیر و دانوع ماهیة اعتباری سوه دهرچا چی جز مکرر وی هغه ماهیة اعتباری ده لکه کلی متکرر اویا بی جنس غیر له جنس دنوعی وی نو خو ماهیة واحد لره چی نوع ده جنسان راغلو په مرتبه واحده کی اویل که فصل مرکب سی پر ټولو تقادیر و دافصل بتمامه ممیز نه سو بلکه ممیز بعض دفصل سو چی دافصل فصل ده نه بعض آخر چی جنس ددافصل ده بل داخبره زده کره طالیه چی فصل داناظر مثلا د بشرط لاشی په مقام کی حمل نه لری نه پر جنس نه پر نوع او جز خارجی ورته ویل کیږی او د بشرط شی په مقام کی عین نوع ده حمل په مواطاتی حمل په مواطاتی اولی ده او د بشرط شی په مقام کی فصل دمیزده جز ذهنی ده محمول ده په حمل مواطاتی شائع متعارف سره مقسم دمحصل ده جنس لره مقوم ده نوع لره اویل داناظر و جنس لره چی حیوان ده عرضی ده ورته خاصه ده له اعراض غریبه وود او نوعی ته چی انسان ده ورته مقوم ده ورته ذاتی ده هم جنس چی حیوان ده ناطق لره عرضی ده ورته عرض عام ده له اعراض غریبه ووده اودغه حیوان نوعی لره چی انسان ده ورته ذاتی ده ورته جنس ده دلیل په داده که فصل ذاتی سی جنس لره و بالعکس بیاتسلسل راځی ځکه مثلا لکه ناطق ذاتی سی حیوان لره

دو جنس ورتہ جنس وی یا نوع یا فصل ذاتیات خود غه دری (۳) دی جنس خونسوی
 جنس جنس خواعم وی ترماله جنس اونا ناطق خواخص دمطلقا نواخص مطلقا داعم
 جنس جنس محال ده نسوای کیدای اونوع هم نسوای کیدای حکه نوع تمام ماهیة وی
 جنس جنس مطلقا داعم مطلقا تمام ماهیة نسوای کیدای نوبه ورتہ فصل وی نوکلماله
 جنس جنس وکلماله جنس فله فصل هغه فصل به بیاورتہ ذاتی وی جنس لره ورتہ
 جنس به وی بیاکلماله فصل فله جنس وبالعکس هم دارنگه که حیوان ذاتی سی ناطق لره
 ورتہ جنس وی نه فصل ورتہ کیدای سوای نه نوع نوکلماله جنس فله فصل
 یکنه اتسلسل راغی دامحال ده .

چی د فصل چی ناطق ده وظیفه یه په مقام دلابشرط شی کی داده چی حیوان
 په مقام دلابشرط شی کی تعیین تحصیل اوتشخیص یعنی دافصل داجنس شی معین
 لری دد حیوان وجود را افاده کوی حکه حیوان عام مبهم ده اومبهم وجود په خارج کی
 نوبی نوبه دانا ناطق ورظم کی په مقام دانظام الیه کی به وداحیوان ته تعیین ورکی ورتہ
 فصل اومقسم به سی نوبه الله ﷻ فیض دو وجود کوی پر حیوان اوبل به دمفید چی
 ده اودمستفید چی حیوان ده علاقه ثابتہ سی حکه مفید متعین ده نوبه
 شنیدم متعین سی نوبه فیض دو وجود پروکی نو وجود او ذات خو حیوان ته
 ناطق و رکوی خونا ناطق دغه وظیفه اجرا کره چی حیوان یه صالح کولپاره ددی چی دالله
 فیض دو وجود پروسی نونا ناطق مفید سوو جو دد حیوان لره حکه بی انضمامه دنا ناطق
 حیوان مبهم ده وسنوکه دا مفهوم واجبیه جنس سی ددغه دوه واجبه حنی نوعان
 محصران سی هریوه په فرد واحد کی نیوشی چی جنس لری فصل به حتمالری حکه و
 جو دد مبهم بی محصله ناروا ده وسنیو خو ترکیب په الله ﷻ کی راغی خومره ډیری
 ستعالی دی په ترکیب دالله ﷻ کی اوبل دغه فصل به ددغه جنس واجبه وجود را افاده
 کوی تعیین اوتحصیل به ورکوی داکه په طریقہ دتقویم وی یعنی دافصل واجبه په جنس
 وجه کی داخل وی له ذاتیاتوبه وی نوخو عرضی ذاتی وگرچیدمقسم محصل مقوم
 برکئید داناروا ده حکه فصل جنس لره عرضی ده ورتہ خاصه ده اوکه دافصل واجبه دا
 ضو واجبه لره مقوم نه سی ذاتی نه سی امر خارج سی حنی نوخو فصل مقسم محصل
 عمل وگرزیدی داناروا ده دا حکه چی دافصل واجبه دداجنس واجبه وجود را افاده
 کوی وجود او ذات او حقیقه په الله ﷻ کی سره عین دی نوخو دافصل وجود او ذات

او حقیقهٔ دجنس واجبہ افادہ کو نحو وجود یہ ورکی ذات یہ ورکی ودا واجب تہ
 نو امر خارج مفید ذات دشی لره وجود دشی لره حقیقهٔ دشی لره خو جاعل وی نو خوف فصل
 مقسم جاعل سودا خوبا لکل ناروا ده دانسبهٔ دو وجود الله ﷻ تہ داسی ده لکه نسبتۂ دحیو
 انیة و حیوان تہ نہ لکه نسبتۂ دو وجود و حیوانیة تہ نو داننہ ﷻ و جوب التقرر لذاتہ
 استفاد سولہ غیرہ نو واجب الوجود ممکن سو انقلاب پہ مواد وکی راغی دامحال ده
 اودری یم شق حُکک باطل ده چی دیتہ شبہہ دابن کموتہ ویلہ کیبری چی دامفہوم ده
 و جوب ورته عرض عام سی نو داو جوب بہ یا اذکس لہ دغہ دوو فردین منتزع کیبری ہی
 لہ واسطی دامرثالثہ نو خودغہ دوہ فردین واجبین مجهولہ الکنہ مایوس الیبیان پہ
 مناشی ذاترزع سوو مناشی ذاترزع لکه علل داسی دی التزاعیات لکه معلولات داسی
 دی نو خو اترزع دو احد بھا هو احد راغله لہ کثیر بھا هو اکثر نو خو توارد علل مستقلہ
 ووراغی پر معلول واحد انا روا ده داتحقیق بہ راسی انشاء الله تعالی او کہ داو جوب لہ
 داداو فردین منتزع سی پہ واسطہ دامرثالث سرہ لکه مشی چی منتزع ده لہ انسان
 اولہ فرس پواسطہ دحیوان نویا خود ہریوہ و جوب استفاد لہ غیرہ سو واجب ممکن
 سو انقلاب پہ مواد وکی راغی ساخت ناروا ده دلته دتحریر پہ صفحہ (۱۷) کی دا -

سوال کیبری چی کہ الله ﷻ فصل ولری یا مقسم مقوم گرخی یا مقسم جاعل گرخی حُکک
 پہ الله ﷻ کی و جوب او ذات سرہ عین دی او پہ ممکن کی دا استحالة نستہ حُکک پہ
 ممکن وجود زائد پر ذات ده نوسوال دا کیبری چی پہ نزد اشاعرہ وولہ متکلمین ہم
 وجود او ذات پہ ممکن سرہ عین دی لکه پہ الله ﷻ کی نو دا استحالة خو پہ ممکن کی ہم
 راغله دا اشاعرہ پر مذهب؟

جواب - تحریر جواب پہ تغیر ملازمی و رکری ده چی ترکیب راغی پہ الله ﷻ کی
 داناروا ده لکن اصل جواب یہ داده چی اشاعرہ خو متکلمین دی متکلمین لہ وجود ہنی
 منکرین دی اجزاء ذہنیہ نہ منی نہ فصل منی نہ جنس منی اصل جواب داده نوچہ دا
 فصل پہ الله ﷻ کی مفید سوو جود مصدری لره نو مفید سو منشاء ده و جودی مصدری
 لره چی حقیقۂ واجبہ ده حُکک بہ لہ افادی دمنشاء، شخہ تصور دافادی ده امراترعی نہ
 کیبری حُکک چی منشاء کاف ده پہ افادہ دامر اشاعی کی قوله ولا یتغیر ان کان متعلقا
بالضمیر یكون المعنى ان ذاته تعالى لا یتغیر والافیكون حادثا اذا لتغیر سئلہ
الحدوث وان کان متعلقا بالشان یكون المعنى ان صفاته تعالى لا یتغیر والایلزم کونا

ددی خلورو عناصرو یو دبلہ امتیاز بہ صور نوعیہ جوہریہ وور اغلی ده لکه مثلاً
 محکی صلابہ رخاوة، ثقلہ، کسافہ، داووبورودہ سیلانیت شفافیت عدم لون عدم
 ذوق یعنی نہ خوندری نہ رنگ له عقل فعال صور نوعیہ مختلفہ صادریری په شرط
 اوسبب دا اختلاف داستعدادات دھیولی عنصری سی استعدادات مختلفہ دھیولی له
 عقل فعال نہ دی که وای سیابہ نہ مغیر کیو ځکه عقل فعال ثابت ده اثریہ ہم ثابت ده
 تغییر تبدیل نسته پکسی ابدی ۵۵ پر حانہ واحده ځکه ابدیہ دعلہ مستلزم ده ابدیہ ده
 معلول لره عقل فعال خوابدی ده حکماء په نزد اوسره له دی چی صور خو متغیرده
 متعاقب دی نو دھیولی استعدادات له عقل فعال نہ دی له حرکات دافلاکودی هغه
 طبعی حرکات ده افلاک شرق ته یویہ داخلاف التوالی حرکات دی غرب ته هغه په
 واسطه دفلک اعظم دی له دغو مختلفو حرکات طبعیہ ده افلاک مختلفی وضعی
 سمدیہ پیدا کیږی په افلاک کی په دغه اوضاع مختلفہ ووسره استعدادات مختلفہ
 دھیولی دعناصرو پیدا کیږی نومختلف صور نوعیہ جوہریہ له عقل فعال پرفیض کیږی
 داد مشائین مسلک ده او اشراقیین وائی چی له عقل عاشرچی مدبرلماتحت فلک
 القمرده صورۃ جسمی صادر سویده له صورۃ جسمی څلور عناصر اربعه پیدا سوی دی
 دعناصر اربعه ووامتیازات نور اشراقیین وائی له افلاطون څخه بغیر چی امتیاز بہ
 یو دبلہ په اجسام تعلیمیہ وور اغلی ده افلاطون وای امتیاز بہ په ارباب الانواع راغلی
 هره نوعه له دغو عناصر خپل مدبر لری فیض دکمالات باندی کوی امتیاز دیوی نوعی
 له هغه بلی کوی چی خراداد، مراداد، اردو بهشت ملک الحروالا مطار بلبل کیږی
 دانویو مثل له هغو څلورو (۴) مثل افلاطونیہ وو څخه ده دا هغه اختلاف د حکماؤ ده په
 اوله هیولی دسبائط کی اوبله ترجمه دتغیر داده چی یو حقیقه سره له بقاء حقیقه اخری و
 گرخی مثلاً انسان حقیقه حیوان ناطق ده دابقی وی او حیوان باقرو گرخی داترجمه
 دتغیر نه په ممکن کی جویری نه په واجب کی بله ترجمه دتغیر داده چی یو حقیقه زائل
 سی معدوم سی بل حقیقه وگرخی داپه ممکن کی و جویری او په واجب کی نه جویری
 نه په ذات کی نه په صفاتو کی ځکه الله جل جلاله از او ابد او سرمد ابر نمط واحده نه تغییر لری
 نه تبدیل لری نه امکان لری نه احتیاج لری اوصفتو کی یه هم په کمالی صفاتو کی یه
 تغییر امکان نه لری یوصفت جلالیہ سلبیہ دی لکه الله جل جلاله نه جسم ده نه جوهرده نه
 عرض ده نه مرکب ده داصفات خو عین ذات دالله جل جلاله دی تغیریہ عین تغیر دالله جل جلاله

صفات جماليه ، ثبوتيه لکه رحيم ، عليم ، قادر ، خالق ، وغيره دايادري اقسام
دو حقيقيه محضه ، دوم حقيقيه ذات الاضافة ، دري يم اضافه محضيه ، .

د حقيقيه محضه ووتفصيل

بنيته محضيه دادى چى تعقل او تحقيق يه پرتعقل او تحقيق دغيرنه من حيث هو
بوقوفه وى نه من حيث ترتب الآثار موقوفه وى لکه حيواة صفة ازلى دالله ﷻ معنى يه
به نعلم والقدرة ده په الله ﷻ كى په ممكن دحيواة معنى مابه الحس والحركة ددغه
بفنا حقيقيه محضه عين ذات دالله ﷻ ده تغييره عين تغيير ذات دالله ﷻ ده اوبل
بذات حقيقيه ذات الاضافة دى چى تحقق او تعقل يه پرتحقيق او پرتعقل دغيرمن حيث
بى نه وى موقوفه من حيث ترتب الآثار موقوفه وى يعنى تحقق ظهورى يه
بغير موقوفه وى لکه عالمية او قادريه كون الذات چى صلاحية ده انكشاف لرى كون
بذات چى صلاحية دفعل او ترك لرى نومن حيث هى يه تحقيق او تعقل پرغيرنه ده
بوقوفه حكه الله ﷻ په ازل الازال كى عالم ووقادروولكن چى اثر پرتب كبرى بيا
بغير موقوفه ده مثلاً علم اثر الكشاف ده نو الكشاف تر معلومه موقوفه ده اثر قدرت
بلى ترك داچى مرتب كبرى پرده مقدور وجود غواړى نو په دغو صفات حقيقيه ذات
بضافة كى تغيير عين تغيير ذات دالله ﷻ نه ده لکن ورته مستلزم ده تغيير ذات دالله
بى نه حكه ددوى مبادى عين ده له ذاته دالله ﷻ سره مثلاً تغييره عالمية او قادريه كى
بغيره علم او قدرت كى ده تغييره ذات دالله ﷻ كيده حكه علم او قدرت عين دى نه
بذات دالله ﷻ سره په عنية حكمتى سره نو تغييره عالمية او قادريه مستلزم ده تغيير ذات
بذات لره او صفات اضافيه محضيه دادى چى تحقيق او تعقل يه هم من حيث هى هم
بذات ترتب الآثار پرتحقق او تعقل يه هم من حيث هى هم من حيث ترتب الآثار پرتحقق
ببغفل دغير موقوفه وى لکه قبيلية معية بعدية چى ممكنات نه ووموجود الله ﷻ په
بيلية موصوفه ووچى ممكنات موجود سوواله ﷻ په معية موصوف سوپه
بوصفات كى تغيير راخى تغييره نه عين تغيير دالله ﷻ ده نه مستلزم تغيير دالله ﷻ لره
بى بلکه دا تغييره امور ومتباينه ووكى ده له ذاته لکه ته چى مغ پر قبله ولاپس زه
بوارستمخ ته ودرېم بياستاشاته بياستايمين ته بياستاشمال ته اوته پريوه حل
بلاپس نو دلته تبدل او تغيير زما ده په تاكى نسته ته موصوف سوى يو وار خصه په بعينيه
بپه شعية بيا په خلفيه بيا په قداميه موصوف سوى دلته دتحريره دغه حشيه كى په

مثال داضافیه وومحضه ووپه رازقیه بالفعل سره ویلیه ده بیایه اعتراض کړیده که اعتبار مبادی ووته سی نودرازقیه او عالمیه هیچ فرق نسته دواړه حقیقیه ذات الاضافته دی رازقیه ذات چی صلاحیته درزق ورکولو لری که مرزوق موجود سوبلکه الله ﷻ په ازل کی رازیق وولکه چی په ازل کی عالم او قادر وواو که اعتبار اثاروته ورکی نوخوتول اضافیه محضه دی اثارخویر علم او قدره چی مرتب کیږی چی انکشاف او فعل ترک دی معلوم او مقدور به موجودیږی هم دارنگه پرا رزقیه چی اثر مرتب کیږی مرزوق به موجودیږی؟

جواب دا عرف او اصطلاح ده چی په عالمیه او قادیه کی اعتبار مبادی وولره دی او په رازقیه اصطلاح او عرف پردی ده چی اعتبار فعل لره ده ځکه اطلاق درازق او جو ادنه کیږی مگر پرهغه چاچه مباشروی فعل ده رزق او وجود لره ځکه سخاوة او وجود علاقه قویه لری له فعل سره یو خوا اثار پردوی نه مرتب کیږی مگر ورسته له مباشرة دفعل او بل علم پر سخاوة او جو ادنه راخی مگر ورسته له مباشرة دفعل مثلاً ما علم نه راخی پریږد چی ته سخی سی جو ادسی مگر ورسته له اعطاء او علم او قدره چی دی د علم اثار خویر فعل توقوف نه لری ځکه علم خوله صفات فعلیه وونه ده او اثار د قدره هغه کڅه هم موقوف دی پر فعل لکن علم پر قدره موقوفه نه دی پر مباشرة دفعل مثلاً زه وم زید قادر ده پرفلان فعل باندی کڅه هم زید له دغه فعل سره مباشرنه وی نور رزق جو د سخا علاقه قویه له فعل سره لری نویه استعمال په نفس فعلاً او اضافه کیږی حقه خبره داده چی رازقیه چی داله صفات حقیقیه ذات الاضافة ده لکه عالمیه او قادیه ده اضافیه وو محضه وومثال هغه مخکی چی ذکر یعنی قبلیه بعدیه معیه اصلی خبره بله ده هغه داده چی مرجع داضافه په الله ﷻ کی اضافه واحده ده چی هغه مبدئیة دالله ﷻ ده ټولو اشیا ولره دغه مبدئیة لازم ده له ذاته دالله ﷻ سره تغیریه مستلزم ده وتغیر ذات دالله ﷻ ته نودغه مبدئیة خالقیه ده په یوه اعتبار رازقیه ده په اعتبار آخرو هکذا نودغه اضافیه فی حد ذاتها اضافه واحده په اختلاف دازمنه او امکانه وونه مختلف کیږی ځکه الله ﷻ مبدء ده ټولو اشیا وپه هر زمان او هر مکان کی متساوی النسبه دی په نظر وذات دالله ﷻ ته په زمنه ووپه امکانه ووپه ابعادونه مختلف کیږی او په نظر و مخلوق او مرزوق ته بیاغیر متساویه النسبه دی بیادغه مبدئیة مختلف کیږی په اختلاف دازمنه ووا امکانیه ووابعادوسره لکه صفات حقیقیه راجع دی وصفه واحده چی وجوب

علی تحریر کتب

تقریر و الوجود لذاتہ دہ نوصفات قدیم دی تعلقات پہ حادث دی داعین مذهب د
 غیر مستلزم دہ تغیر دذات او داضافہ تغیر نہ د مستلزم تغیر دذات لره دابنا پر مشہور دہ
 بہ تحقیق کی تغیر دتولو مستلزم دہ تغیر دذات لره اضافہ دادی چی ذات یہ سرہ لہ غیر
 مصداق دحمل وی داغیر لره دہ اعتبار دہ دی یوا اعتبار سرہ صلاحیت د مصداقیہ او مبدئیہ نہ
 وجوب دہ چی مستند وی واللہ خلاہ تہ پہ اول اعتبار سرہ صلاحیت د مصداقیہ او مبدئیہ نہ
 بری او پہ اعتبار ثانی سرہ یہ تغیر یہ مستلزم دہ تغیر دواجب لره نو یہ فرق پہ مابین کی
 ستہ خکہ چی راجع سوو مبدئیہ تہ ہفہ خولازم دہ لہ ذاتہ دواجب سرہ تغیر یہ مستلزم دہ
 تغیر دواجب لره محققین تبول صفات حقیقیہ راجع کوئی وحشیہ و احد لره چی ہفہ حیثیت
 بعینہ دہ وجوب التقریر و الوجود دہ یعنی حیثیت دذات دہ دغہ رقم صفات سلیہ راجع
 دی سلب و احد تہ چی سلب دامکان دہ نو سلب دجوہریہ دجسمیہ و غیر ہما کی مندرج
 دی پہ سلب دامکان کی لکہ سلب دجمادیہ چی لہ انسانہ و کی نو سلب دحجرۃ او مدریہ
 وغیر ہما کی داخل دی . قوله تعالی اللہ عن الجنس والجنات یرد علیہ ان نفی الجنس
 یرد علیہ من نفی الحدیث کون ذکرہ ثانیامستدرک الجیب بانہ انما یرد لوکان المراد من
 جنس المعنی الاصطلاحی لکن مراد ہنا الجنس بمعنا المجانس فیکون المعنی
 تعنی عن المشارک فی ماہیۃ علی ان التصریح بما علم ضمنا شائع فی مقام الصرح
 یرد علیہ انہ انکان المراد بنفی الجہات نفی التوجہ سواء کان علی الطريق
 المصدر او المصدر المجهول لایصح النفی الی آخرہ .

سوال :- سوال دادہ چی کہ لہ جنس معنی لغوی ارادہ کی چی مجانس دہ یعنی چی اللہ
 لا مشارک نہ لری پہ ماہیۃ نوعی او جنس کی نو دانفی خود لاینتج پہ معنی لغوی کی
 چی تعلق تر ذاتہ ونیسی ثابتہ سوہ او دانفی موزو کو لہ نو خوا استدراک راغوی دتہ یہ
 یعنی کوئی او کہ لہ جنس معنی اصطلاحی واخلی دہفہ نفی پہ لایحد بلکہ پہ
 لایتصور کی پہ دوار وکی وسوہ دل تہ یہ بیانفی استدراک دہ اتحایہ جنس کی مجانسہ
 دہ پہ نوع کی مماثلتہ دہ پہ کیف کی مشابہت دہ پہ کہ کی مساواتہ دہ پہ ضفہ کی
 تناسبہ دہ او پہ خاصہ کی مشاکلتہ دہ او پہ اطراف کی مطبقہ دہ او پہ وضع داجز ذکی
 موزنہ دہ لکہ خطین مستقیمین چی التقنہ سرہ لری جواب مراد معنی لغوی دہ
 ستراک خکہ ستہ ولاینتج تہ چی دلاینتج معنی لغوی نو غیر متبادرہ دہ خکہ ستر

اسہل ان یہ پہ معنی اصغر سی - - - - -
 اصطلاحی مرادده مگر استدراک خکہ نستہ چی داتصریح پ - - - - -
 پہ خطبوی کی علی الخصوص پہ مقام دتمسح کی قولہ الجهات یرد علیہ انکان المراد من
 نفی الجهات نفی التوجه سواء کان علی طریق المصدر المعلوم او المجهول لا یصح
 النفی اذ هو انہ تعالیٰ یتوجه الی ما عداہ دائما و الا یلزم الغفلة تعالیٰ عن ذالک علوی
 کبیراً و یتوجه الیہ تعالیٰ و الافکیف یعبدا اول خو جہتہ پہ معنی دتوجه نده راغلی کی
 بیایہ فرض کی جہتہ پہ معنی دتوجه مصدر معلوم او یا مجهول نفی یہ نده صحیح ہم اللہ
 ﷻ موبتہ توجہ کوی یا غفلتہ پہ اللہ ﷻ کی راخی دانارواہ ہم موبتوجہ کو واللہ ﷻ
 تہ و الا بیایہ تخنکہ عبادت کو و دلته دنمبر (۵) حاشیہ ده صفحہ (۱۹) **اعلم ان الفاعل**
 اذا احدث فعلا یحصل له صفة الایجاد و للمفعول صفة القبول الخ دلته طالبہ ضرورہ
 پیدا سوو معانی و ود مصدر تہ یو تخہ اجمالی بیان تہ اشد ضرورہ ستہ معنی دمصدر
 دفعل متعدی چی لہ فاعلہ صادر سی پر مفعول واقع سی دی پہ جہتہ د صدور دی
 اعتبارہ لری یعنی پہ مرتبہ دحدث سازج کی مطلق ده بیالده سرہ قیود معتبریری پہ
 اعتبار د هوقیود دو و دتہ معانی پیدا کییری یو (۱) مصدر معلوم ده سی عبارتہ ده لہ حدث
 سرہ لہ قیدہ دصلاحیہ نسبتہ و فاعل تہ لکہ مثلاً پہ حمد کی ستون کردن ستون دحدث سازج ده او قید کردن
 عبارتہ ده لہ صلاحیہ نسبتہ و فاعل تہ اولہ مقولی دفعل ده خو مقولہ یہ راجع ده و قیدتہ
 چی کردن دتہ سازج حدث تہ چی قدر مشترک دتولو معانی وویہ مابین کی مقولہ دفعل
 تہ شیرتجددی ده معنی یہ پہ فارسی کردن ده پہ پینتو کی کول اوبل مصدر مجهول ده
 چی عبارتہ ده لہ سازج حدث چی ستون ده سرہ لہ قید دصلاحیہ نسبتہ و مفعول تہ لکہ
 ستودہ شدن پہ حمد کی یازده شدن پہ ضرب کی دالہ مقولی دانفعال ده چی تاثرتجددی
 ده خو مقولہ یہ راجع ده و قیدتہ چی شدن ده نہ سازج حدث تہ چی قدر مشترک
 دتولو معانی وویہ مابین کی مصدر مبنی للفاعل عبارتہ ده لہ سازج حدثہ سرہ لہ قیدہ
 چی نسبتہ ده و فاعل تہ بالفعل لکہ ذکر کردن زید پہ ضرب کی یا ستون زید پہ حمد کی
 دامنی للفاعل لہ مقولی داضافتہ ده خو مقولہ یہ راجع ده و نسبتہ دحدث سازج و فاعل
 تہ اونسبتہ لہ مقولی داضافتہ ده تعیریہ صیغہ داسم فاعل خنی کییری سرہ لہ یاء
 نسبتی او تامصدری لکہ ضاریتہ وزن داسم فاعل پر فاعلیتہ دلالت کوی ، یا ،
 پر نسبتہ تہ ، پر مصدریہ دلالتہ کوی مصدر مبنی للمفعول عبارتہ ده لہ سازج حدث سرہ لہ

پہنستو متبدل متوائی اودغہ مصدر مجهول او حاصل دواڑہ قائمہ پہ مفعول پوری دی او واقع پرمفعول مصدر معلوم دہ مثلاً زد کردن لہ زیدہ صادرہ پرعمر مفعول واقع دہ اوزدہ شدن چی مجهول دہ اوزدہ شدہ گی چی حاصل بالمصدر المجهول دہ دواڑہ پوری قائمہ دی .

دقدر مشترک بیان

یوقد مشترک دہ پہ اشتراک معنوی کی او بل مشترک دہ پہ اشتراک لفظی کی لکہ عین نوقدر مشترک پہ اشتراک لفظی کی دعین دمعانی ووپہ مابین کی عبارتہ دہ لہ ہنی معنی مجازی دلفظ مشترک چی ہغہ معنی مبارزی دلفظ مشترک بیاد دغو معانی وومتعدده ووحقیقہ اوکلی مشترک کپیری اودوی تولوتہ شاملیپری اوپہ اصو لوکی عموم دمشترک ورتہ ویل کپیری اودغہ معنی یوہ معنی دہ پہ ہر مشترک لفظی کی مثلامایطلق علیہ لفظ عین دغہ معنی لہ لفظ دعین مجاز ارادہ کپیری اوپہ نو معانی ووتہ شاملہ دہ نولہ لفظ مشترک ٹخہ پہ واسطہ ددغہ کلی چی مجازی معنی دتولی معانی ارادہ کپیری او ارادہ کیدای سی نودا طریقہ دعموم دہ مشترک دہ پہ اصولو کی بحث ٹنی کپیری نویہ معانی وود مصدر کی قدر مشترک یا عبارتہ دہ لہ سازج حدثہ چی پہ مذهب درضی کی پولہ معنی دمصدر دہ نوری معانی نہ لری دغہ سازج حدث معنی مشترک دہ پہ ضم دقیود و دانوری معانی ٹنی جور پیری مثلاً ستودن یعنی ستود کردن ستود سازج حدث دمعنی مشترک دہ کردن قیدد مصدر معلوم دہ بستودن ستود کردن زید ستود قدر مشترک دسازج حدث دہ کردن زید قیدد مصدر مبنی للفاعل دستورہ شدن ستود قدر مشترک دہ سازج حدث دشدن قیدد مصدر مجهول دہ اودغہ رنگہ ستودہ شدن عمر ستود قدر مشترک دہ سازج حدث دہ شدن عمر قیدد مصدر مبنی للمفعول دہ نودلتہ اشتراک معنوی سوخو ما سوالہ رضی پہ دی قول نہ کوی رضی یوازی سازج حدث معنی دمصدر بولی دانوری معانی وی دفعل بولی او متاخریز مصدر تہ دغہ مختہ ٹلور معنای و رکوی خوبہ اوضاع مختلفہ و وکی نودوی قول پہ اشتراک لفظی کوی اووائی چی سازج حدث معنی مجازی دہ او حاصلین ہم مجازہ معنای دی نوا اشتراک لفظی دہ لکہ معنوی ٹکھہ ددوی پہ مابین کی سازج حدث یومفہوم مشترک موضوع لہ ندہ داپہ اصطلاح کی اشتراک لفظی لکہ اشتراک معنوی وائی لکہ مستثنی تہ مشترک معنوی بین المنفصل والمتصل لکہ مشترک لفظی وائو

معلوم کلی مشترک سته مستعمل سوی نده نو قدر مشترک په نزد متأخرین دا
ده کلی ده چی معنا مجازی د (ما یطلق علیه لفظ الحمد)
دلته یوه خبره سته هغه داده

دوی وائی په مابین دمصدر معلوم اود حاصل بالمصدر المعلوم کی اتحاد ذاتی ده
زیا: مصدر معلوم اومجهول په مابین کی اتحاد ذاتی ده اوحال داده چی ددوی په
چی کی تباین ذاتی ده حکه حاصل یاله مقولی دکیف وی لکه توریدن توروالی یاله
بی دوضع وی لکه دریدن ولاپیه اومجهول له مقولی دانفعاله ده اومعلوم له مقولی
ملا ده اومقولات اجناس عالیه دی تباین په جنس عالی کی تباین په ذات کی ده
نهاد ذاتی ددوی په مابین کی نسته جواب داده چی ذات دمصدر و عبارت ده له
بیوتنه نه وزات ته چی ساذج حدث ده نوداعتراض هم دفعه سوچی دخول دشی
مدراغی لاندی ترمقولات متباینه وواوکه دی مرادله جهات هغه جهات مصطلحه ده
نیووموجهه ووی چی هغه (۱۳) قضایای (۶) مرکبی (۷) بسطی اویابالعکس
نوده اولادوام ضروریه اولاضروریه وغیره نوداخوله صفاتو دقضایا وودی الله جل
وهدحض ده اوکه ارتکاب دتکلفات کوی لکه په (آمنت بانته) کی دلته ایمان
بصیق ده تصدیق خوتعلق په قضایا وویوری لری لفظ دالله خوفیه ده نوجواب
کوی چی دلته قضیه ده محمول مقدره ای امنت بان الله موجود دلته هم داسی ووائی
په هغه قضایای چی له ذاته دالله جل اوله صفاتو جوپوی هغه داجهات مصطلحه
نقضایا ووجهه وونه لری نوداخوکذب ده حکه هغه پولی قضایای دغه جهات
صطلحه منطقیه لری مثلالکه الله جل موجود بالفرویه ازلا الله عالم بالفرویه
نوغیر ذالک جواب چی نه می مزادله جهات جهة توجهه مصدر معلوم اومجهول
برده نه می داجهات منطقیه دقضایا ووجهه وومرادی بلکه مرادمی له جهات
باید ثلاثه دی چی طول او عرض او عمق ده اومتداد عرضی اوجسم تعلیمی ورته
ایو کبری اولازم ده له امتداد جوهری سره چی صورته جسمی جوهری ده لازم ده نه
پوی سره نه هیونی اوصورته جسمه طبیعی مرکب ده جسمه طبیعی متکمه دی له هغه سره
که منصل لازم ده چی خط اوسطحه ده اواجزای تحلیلیه لری الله جل دایوشی نری
دنی دلالت په لایحد کی مفصلاً ذکر سویدی مطاعه په ضروری ده اویامرادنه جهات

سته دی چي فوق تحت قدم خلف یمین شمال خکه محدده جهات فلک الافلاک ده
 یه نه عجله ته مکان پید کیپی دانرود هغه دلائل درپد کی چي الله عجله هیولی نه
 نری هیولی په انقسام او انفصال شایسته تقسم په نه عجله کی نسته نه فکی نه کسری نه
 قضی نه وهمی نه فرضی نه خارجی نه ذهنی خکه په نه عجله کی منشاء د تقسیم نسته
 چي امتدادده او مساحت ده خکه نه عجله مجرد محض ده تجرد او نورانیته یه لذاته ده په
 مطلق مجردات کی انقسام نه ممکن دلائل یون په لایحه کی ویل سویدی جهات سته
 نه فلک اعظم پیدای چه د افلک ظنن محیط ده پر (۸) افلاکوپر (۴) عناصرو چي
 ودغه عالم عناصر ته عالم کون و انفسد و تغییر و ته ویل کیپی او پر مرکبات چي
 حیوانات نباتات جمادات دی او دوی ته مونس ویل کیپی افلاکوته آباء و عناصر اریعه
 و وته امهات ویل کیپی په دغو عناصرو کی یو عنصر هوا ده دیته عالم جوی ویل کیپی
 دایا مختلف طبقات لری ترکی ناری پوری چي کرویه المحدبه او اهلیجیه المقعره ده
 یاله مشاعه د فلک یاله حرکت د فلک پیساده په دی فضائی او جوی طبقات کی مختلف
 اشیاء پیداکیپی لکه تالنده برینسا و اوره باران پنی شبنه کانگری فرخ شهبوب عمود
 نیارک ، صاعقه ، کوكب الذنب ، رجه السیارة و غیره ددی تفصیلات وقت غواپی کره
 دمخکی ده مخکه مختلف طبقات لری (۳) حصی یه مغموری دی یوه معموره ده
 تر (۴۴) درجوه ده (۳۴) درجوه کی زوندنه سوی کیدلای شمالی منجمد بحر ده په داربع
 معموره کی (۳۶۰) مملکته دی او اوه براعظمه دی اسیا ، افریقا ، اروپا ، امریکا ،
 شمالی امریکا ، جنوبی استرالیا ، اتارکتیکا ، او (۷) اقلیمه دی (۴۵۰۰) زبانونه دی
 (۱۵۰۰۰) ادیانه پی دمخکی دمخ مساحت (۱۳) ملیارده میله مربع ده دمخ مساحت
 شی دینج محصول و گلوله سفره برابره ده (۳) برخی یه مغموری دی او په (۱۹۰) برخه کی یه
 یا جوج ماجوج پیوند کوی او دغه باقی (۱۰) برخی په (۷) برخو کی یه دحبشی خلگ
 پیوند کوی او په هغه باقی درو برخو یه نور مخلوقات ژوند کوی .

قوله جعل الکلیات و الجزئیات ای (خلق) دغه د جعل په مسئله کی طالبه دیر تحقیق ده
 متوجه سه په تحریر کی په صفحه (۲۰) کی په (۲) نمبر حاشیه کی داسی لیکل شوی
 دی چه په دغه عباراتو کی و خور و اشیا و لره اشاره ده (۱) چه جعل حق ده (۲) چه
 جاعل الله عجله ده ممکن جاعل نه سی کیدلای (۳) چه جعل دکلیات مقدم ده پر جعل
 د جزئیات (۴) چه حق جعل بسط ده جعل مؤلف نه ده : دلته په (۲) نمبر حاشیه کی وانی

علی تعزیر کند

نسبتہ جعل او وجود و کلیات لره مقدم ده پر نسبتہ جعل او وجود و جزئیات لره یعنی
 انسان ده لکن ددغه وجود نسبتہ چه و انسان ته و کوی نو مقدم پردغه چه نسبتہ به و زید
 کوی نو کلی لره و وجود ده په مرتبه دجزه کی او جزئی لره و وجود ده په مرتبه دکلی کی نو
 سول نسته چه جعل دکلی بعینه جعل دجزئی ده نو تقدم خو نسبتہ
 طریقو متغایرینو غواری هغه نسته..؟

جواب :-

جواب داده چه نسبتہ تغایر غواری که شه هم اعتباری وی هغه دلته سته چه
 نسبتہ وجود و کلی ته مقدم ده پر نسبتہ وجود و جزئی ته ځکه کلیات امکان ذاتی لری
 فقط امکان استعدادی نه لری هیولی . جسم طبعی ، صورتہ نوعی ، نه لری او جزئی
 ممکن استعدادی لری ماده خاصه ، استعداد خاص لری مثلاً زید مرهون الوجود ده په
 هغه خاصه سره چه هغه نظفه خاصه به علقه گرضی بیاضه گرضی خاصه ، بیاضه لحم
 بیاضه عظم . یعنی عظام هلو کی گرضی بیاضه جنین وی ، بیاضه ولید وی ، بیاضه رضع وی
 بیاضه فضیه وی ، بیاضه طفل وی بیاضه صبی وی ، بیاضه رجل وی ، بیاضه شاب وی ، بیاضه
 کپول وی ، بیاضه شیخ وی بیاضه شیب وی ، بیاضه خرم وی ، بیاضه هرم وی ، دامراحل به ټول
 شی کیچی داپه کلی کی نسته ، داپه زید کی دی دغه تعاقب او تجدید په زید کی په
 حسب دامداد زمانی ده چه وجودئی موقوف پر ده پر استعداد دمادی او کلیات خو
 ناری دی له زمان څخه او د حرکت د فلک اعظم څکه کلیات غیر متغیر دی په تغیر
 زمان سره نو په طبع دانسان کلی کی ملاک د فیضان و وجود له مدبرانعاله امکان ذاتی
 ده چه سلب د ظرفی د تقرر او د لاتقرر ده په حسب د نفس مرتبی ذات په سلب سبط سره
 نو طبیعتہ مرسله بماغهی هی موجود ده په وجود د زید دانو وجود الهی ده او وجود قبل
 انکثره ده په محض عنایت الهی سره نو قبول و وجود مقدم ده په کلیات کی په نسبتہ
 و جزئیاتو ته و س جزئی قدیم لکه فلک ذاتی ده بل امکان استعدادی قدیمه ده او کلی
 موقوفه ده په امر واحد چه امکان ذاتی ده ځکه کلی فی حد ذاته مجرد ده نه عوارض
 مزید و وجود شی موقوف نه ده پر استعداد مادی لکن احتیاج به مادی ته نه جسته
 د عوارض دمادی ده دغه قول چی وایی ماهیة من حیث هی موجود ده په خارج کی
 ناسی نه چی علی حده ممتاز و جود لری په خارج کی او مستقل ده په وجود کی نه
 لره ؛ بکه معنی به داده چی دغه کلی موجوده ده په خارج کی په ضمن ذریعہ کی لکن

عقل چی نسبتہ دوجود وکلی ته وکری من حیث هونوقدیمه اوازلی ورته ویل کیچی چی
نسبته یه فردته وکی بیاحادث اومخلوظورته ویل کیچی نونسبته دوجود وکلی ته اقدم ده
پرنسبته دوجودوزیدته لکه انسان موجودده قبل تروجودزید اوجہ خلط یه واخلی
داکلی له عوارض مشخصه ووسره بیایه تقدیه نسته بلکه بیاداکلی متحدده له شخص
سره مرادله کلی کلی طبیعی ده اوشی مطلق ده مگرچی له وصفه دکلیه اوداطلاق چی
وداکلی ته عارض ده په اعتباردعقل کی له هغه بی نظرقتعه کوی اومطلق شی چی ده
هغه نده مرادخکه هغه امرواحدنده هغه مستجمع ده وحاده لره کشره لره اومنقسه ده
وتولوااعتبارات ته اوطبیعت دکلی مطلق تعلق ترمادی نلری نوامکان استعدادی نلری
امکان ذاتی لری نوجیوان مرسل احق ده په وجودسره په استحقاق دامکان ذاتی سره له
جهته دناسبته تامه په مابین دمفیض اودمستفیض کی په اعتباردخلوی له استعداده
چی هغه مقتضی دمادی وی په حاشیه نمبر (۲) کی وائی فیه اشاره لرددعلی من
ینکرالجعل مطلقا کالقائیلین بالبعث والاتفاق الخ دیمقراطس وائی چی اشیاء پخپله
پیداسویدی بی علمه اوبی ارادی خکه مدعی یه داده چی اجزای صغارتطبیی کرویه
الشکل په خلا غیرمتناهیہ کی سره جمعه سوی بعض وبعض ته قربت وکاوو
توالداوتناسل کی جاری سوعالم پیداسونودامدعی خوباطله ده اول خوخلاباطله ده
په پراهین ده ابطال دجزلاتجزی سره اوبل له کرویه الشکل اجزاووجسم نه جوړیچی خکه
کره حقیقیه چی پرکره حقیقیه کنسیردی تماس په یوه نقضه کوی لکه کره حقیقیه چی
پرسطحه حقیقیه کثیردی تماس په یوه نقضه کوی نوکله جسم خنی جوړیچی اوبل قربت
دبعض وبعض ته دارتعاشی ده له ارتعاشی حرکات توالداوتناسل امکان نه لری یود
لیل یه داده چی که په عالم کی مؤثرپیداسی یابه تاثیریه حال دوجودکی کوی تحصیل
دحاصل راغی یابه حال دعدم کی وی وجوددشی په حین دعدم راغی دااجتماع
دقیضین ده جواب په اختیاردشق اول ده لکن په حین دوجودکی نه بشرط دوجود
نوداتحصیل دحاصل ده بماهو حاصل بذالک التحصیل لاجباصل آخرناروا تحصیل د
حاصل دماهو حاصل بتحصیل آخرخکه یابه هغه مقدم وجودورکوی بعینه تقدم دشی
په یوه راغی یابه بل وجودورکوی شی موجودپه وجودین سوداناروا ده خکه
په یوه مصدری ده تعددیه په تعدد مضاف اییه ده چی مضاف اییه واحده
په یوه مصدری ده تعددیه لیل یه داده چی دامؤثریه تاثیریه ماهیه کی کوی مثلاً چی انسان ده

جعل الانسان انسانا نوشتہ دشی نفس لڑہ راغی اویہ
 دشی لہ نفس راغی اویاہ تاثیرہ وجود کی کوی ہدیہ دغہ مستحانہ
 کوی انصاف کی کوی انصاف خونسبہ دہ امر اعتباری دہ نسبتہ یہ مؤثرہ

چہ تاثیر د مؤثرہ ماہیہ کی دہ لکن جعل پہ معنی دخلق یعنی خلق الانسان
 دصوری کفار وادادہ چہ کہ پہ عالم کی مؤثریداسی وصف دم مؤثرہ بہ لڑی
 د مؤثرہ بیابہ ذہن کی وی نوبہ دامؤثر مشتقی پہ ذہن کی پر حمل کوی نکہ
 پہ انسان پوری پہ ذہن کی ولاہوی نوکلی مشتقی پہ ذہن کی پر حمل کیہی
 کی کلی دہ نہ پہ خارج کی نوچی موبد اللہ عَلَّاه پہ خارج کی مؤثرہ
 دہ اوسرہ لہ دی اللہ عَلَّاه خوہ خارج کی مؤثر د عالم یہ پیدا کردہ اوکہ
 پہ خارج پہ مؤثر پوری قائم وی اویہ خارج کی موجودوی نوخوبہ یادغہ
 متنع وی یا واجب یا ممکن متنع خو عدم محض دہ مؤثرہ خو وصف ثبوتی دہ
 وی واجب وی یوخت تعدد پہ واجب کی راغی داناروادہ اویل واجب مستقل الوجود دہ
 عدم اوقیام پہ چاپوری نلری اویاہ ممکن وی ہر ممکن ہالکۃ الذاتہ بظنہ الحقیقتہ
 یعنی تقریرہ ہم ہالک دہ لہ جاعلہ دوجود مصدری یہ ہم ہالک دہ لہ جاعلہ دہ منتزع
 تقریرہ چہ وجود حقیقی دہ نوبہ حتما د اوصاف د مؤثرہ بل مؤثر اوجاعل لری ہغہ بہ
 بصف د مؤثرہ لری و ہلم جر آتسلسل راغی داناروادہ؟

چہ مؤثرہ پہ ذہن کیدہ امر اتزاعی د مناشی د اتزاع پہ خارج کی دی چہ
 دہ او ممکن دہ نواتزاعیات تابع دی مناشی وولرہ پہ ظرفین کی کی منشا پہ
 دہ کی وہ د اقصیہ خارجیہ دہ لکہ السماء فوقنا وکی منشا پہ ذہن کی وہ د اقصیہ
 نبتہ دہ لکہ الانسان کلی اود دغہ مؤثرہ ممکن نوبہ احتیاج مؤثرہ تہ لری نوبہ
 تسلسل معدوم وی حکمہ پہ امور و اعتباریہ و وانشراعیہ و وکی تسلسل نہ موجودہی
 لکہ نفعہ پہ یہ اعتبار د معتبر راغی اویہ نظر و مناشی ووتہ خود تسلسل حاصل نہ
 ہشی یہ دوی دی اللہ عَلَّاه او ممکن دہ او پہ دغہ حاشیہ نمبر (۲) کی وانی وانی
 دغہ ضمیر لہ اللہ الفیج یعنی چہ جعل حصیہ اللہ عَلَّاه کیدہ د خل پوری
 د ممکن جعل نسوای کیدہ ای د تحقیق می خانہ مخکی تفصیلا دتہ کوی د

مضامہ یہ کہ قونہ دینہ - مکیت و حرکت جمع مدنی - بلانہ و لاقرینتہ علی
 انھید فیکون نصفی - استعد ذلک - حق جمع انکس و الجزئیات ہوانند
 تعانی لاخیر داعمی معربہ فی فعل بعد مقصدہ غنی شعبہ معتزہ وانی چی
 خنق و فعل دعدہ عسادی یونس - من چی بوحر کہ ماسی - نہ چی اختیار ی وہ
 بوحر کہ دمرتش دہ چی غیر حیرن - نہ یونس - فعل جوتول حیرن وی ارادی دی
 نو معلومہ دہ چی عبدیہ حقیقہ دی
تفسیر کہ خنق و فعل دعدہ عسادی یونس - من چی بوحر کہ ماسی - نہ چی بوحر کہ ماسی
 نواہی وونوبید نہ منح او نہ پہ نہ کی پر مرتب سی و نہ ثواب او عقاب پہ عقبی کی
 پر مرتب سی بل دلیل یہ : قونہ دینہ - مکیت و حرکت جمع مدنی - بلانہ و لاقرینتہ علی
 چی خنقین نورہ ستہ بل دین یہ : داد چی کہ - بلانہ و لاقرینتہ علی - فعل دعبادسی نوباید
 اللہ **علا** تہ اکل شارب وویل سی ددی خرنیل جو - دادہ چی مشتقات پر ہفہ حمل
 کیچی چی کسب یہ کوی اومب دی پوری قونہ وی پر ہفہ چنہ حمل چی خنق او مو جو دیہ
 وی اوس خنق دسواد اللہ **علا** دہ مگر سونہ پر حمل کیچی نہ اونہ او د و ہفہ خنخہ جواب
 دادہ چی دالزام وارد پیری پر جریہ وچی ہفہ قول پہ جبر او پہ نفی د کسب کوی او پہ
 نفی اختیار عبد جماد بونی حرکت یہ ارتعاش بونی - مو بوخو عبد لہ قدرۃ مؤثرہ پہ
 کسب کی ورکو و داتحقیق بہ راسی اللہ - نہ ہفہ آیہ جواب دادہ چی خالقین پہ
 معنی دمتصورین دی یعنی خلق پہ معنی تقدیر دہ **خمو** مسلک دادہ چی خالق د افعال
 دعباد اللہ **علا** دہ کہ کفر دہ کہ اسلام دہ کہ ضاعت دہ کہ عصیان دہ کہ چیری عبد خالق
 و ای دخیلو افعالونو خودی پہ علمہ وانی پرتفصل ددغو افعال او داسی ندہ مثلاتگ لہ
 کبلہ قندہارتہ دامتثل دہ پر حرکت بعض اسرع و بعض ابطاوی او پرسکنا
 متخللہ و او عبد علم نہ پر لری **خک** ایجاد دشی پر قدرۃ او اختیار سرہ بہ حتمًا علم ہی
 پرتفصیلووی او داسی ندہ او داسی ہم نہ چی دا **خول** دہ نہ علم بلکہ چی سوال **خنی**
 و کوی ہم علم نہ پر لری بلکہ دخیل بدن داعض ووپہ حرکت کی پہ مشی پہ اخذ پہ بطش
 کی پہ تحریک دعضلات کی پہ تمسید داعصاب کی ہم علم عبد نہ پر لری اعصاب
 داسی اعضا دی لکہ خیوط یاری نہ دماغ یہ البت کیچی اولہ مزغوب بعض یہ حامل
 دی قوۃ دحص لہ بعض قوۃ دحرکت نہ اویل **خمو** دلیل دآیہ دہ **واللہ خلقکم**
و ما تعملون ای عملکم ماصدر یہ دہ بل دلیل قونہ تعالی خالق کل شیئی بل دلیل قولہ

نعی افمن یخلق کمن لایخلق | جمود اهل سنت والجماعت دامسک ده چی افعال
 بعبیه اراده اومشیه دالله ﷻ دی اوپه حکم او قضا دالله ﷻ دی اوپه تقدیر دالله ﷻ
 بعبیه قضا. واجب ده که سوال وکی چی رضایه کفر خو کفرده جواب کفر مقتضی د
 نصیه رضایه قضا. واجبه ده نه په مقضی معتزله انکار کوی له دی شخه چی الله ﷻ
 ده دشورونه لری دقبائح نه لری دالله ﷻ له کافر ایمان اراده ده له فاسق طاعت نه
 کفر و معصیه خکه اراده دقبیح قبیح ده لکه خلق دقبیح چی قبیح ده مور و ایو کسب
 دقبیح قبیح ده خلق دقبیح نده قبیح.

سوال :- ولی خلق دقبیح نده قبیح او کسب دقبیح قبیح ده...؟

جواب :- چی الله ﷻ حکیم ده شی نه پیدا کوی الاپه دغه شی کی به عاقبه حامده وی
 کخه هم مور علم نه پر لرو د خبره یقین ده چی بعض افعال چی مور قبیح بولو په هغو افعالو
 کی دالله ﷻ حکم منافع وی لکه په تخلیق دماران لره مانوکی داخو ظاهر آشورودی
 وپه واقعه کی په دغوکی دالله ﷻ دونه مصالح دی هغه داده چی دامکروبی او
 نکسیجی اوزهری هوای دماران اولرمان جذب کوی ددوی په ستونیوکی زهروی
 ک دالرمان اوماران نه وای دانسانان سن به داهوائی میکروبیونو تباہ کوی وای.
 سوال :- په خلق دکافر کی خه نفعه ده...؟

جواب :- قاتل بی غازی سی مقتول بی شهید سی.

سوال :- په تخلیق دشیطان کی خه فائده ده؟

جواب :- که شیطان نوای حضرت آدم علیه السلام له جنته دنیا ته نه راتلی او دنیا ته چی
 دشیطان دوسوسی په وجه راغی په اولاده کی یه یولک خلرویشتره (۲۴۰۰۰) انبیاء
 رسولان (۱۰۴) کتابه رانازل سول اشرف المخلوقات محمد ﷺ پیدا سوچی دالله ﷻ
 نه ذاته راکبسته دتولو کائنات دپاسه مقام دسردار دوعالم ده.

سوال :- چی خالق دشرهم الله ﷻ ده نویه ولی پیدا کوی چی عبدالرہ جزاء ددووخ
 وړ کوی؟

جواب :- عاده الهی پردغه ده چی عبدالرہ دیه فعل وکوی دالله ﷻ اراده ورسره
 موافق کیږی و لکو که عبیدشرار ده وکوی خواله ﷻ خلق دقدرة کوی دغه عبدالرہ چی
 هغه دقدرة مصروف کی و دافعل ته وروسته الله ﷻ هغه فعل پیدا کوی نو دعادة

سہی دہ چی داننہ عیلا ارادہ دینہ نہ ازادی سرہ موافقہ کیری نو خالق دافعال دعبادود
 شرور او دخیورو دحسنہ وو دذمیمہ وواننہ عیلا نہ داننہ عیلا پہ ارادہ دی خوبہ خیر را
 صی ہمہ دورتہ ارادہ یہ ہمہ نہ او شروریہ پہ ارادہ دی پہ راضی نہہ
سوال :- و دامعترزہ ووتہ دی مشرکین وویل سی لکہ مشائخ دماوراء النہرچی وائی
 چی عجوس تر معترزہ وو بہتردی ٹککہ مجوس یوشریک اننہ عیلا تہ ثابتہ وی او معترزلہ
 شرک لالتحصی اننہ عیلا تہ ثابتہ وی؟

جواب :- دادہ چی مشرکین ٹککہ ندی ٹککہ اشراک خواثبات دشریک دہ پہ اکوہینہ کی
 پہ معنی دو جوب الوجود سرہ لکہ مجوس چی وائی چی عالم لرہ دوه فاعلہ دی یوالنہ
 عیلا دہ چی فاعل دخیردہ او خالق دحیوان نافع دہ او دوہم فاعل دہ شدہ چی شیطان
 علیہ اللعنہ دہ او یا پہ معنی داستحقاق دعبادت لکہ ہفہ بت پرستان او معترزلہ داشیان
 نہ ثابتہ وی او مخلوق مستحق دعبادۃ نہ بولی او خالقیتہ دعباداسی نہ بولی لکہ خالقیتہ
 داننہ عیلا ٹککہ عبدا فتقارلری اسباب لرہ الات لرہ چی ہفہ اسباب اولات اللہ عیلا
 پیداکوی او داعجل دکلیات چی مقدم دہ پر جعل دجزئیات پہ حاشیہ نمبر (۳) کی وائی
 و اشارالی الثالث بتقدیم الکلیات علی الجزئیات ولا قائل بخلافہ مرادلہ کلیات
 او جزئیات ہفہ حکمیتہ ارادہ دی نہ منطقیہ چی حصر دممکنات پہ کلیات او جزئیات کی
 نہ سی صحیح ولی خواعیان خارجیہ او ہفہ صور قائمہ پہ اذہان پوری داخارجیبری ٹککہ
 کلی او جزی پہ نزد دمنظقین لہ اقسام د مفہومہ دی پہ مرتبہ د حصول کی چی مرتبہ من
 حیث بلل کیری نو داتحقیق می مفصل آدرتہ وکی چی ملاک د فیضان دکلیات امکان
 ذاتی دہ او دجزئیات امکان استعدادی دہ اول پردوہم مقدم دہ ومن ہناتسمعہم
 یقولون ان الکلی موجود فی ضمن الفرد بالوجود الالہی بمحض عنایۃ اللہ تعالی کما

البنات قال فی التحریر اعلم ان الجعل فی عرفہم یطلق علی معینین بمعنی التیصر
 ویسمی بالجعل المؤلف فحینئذ یتعدی الی المفعولین احدہما الماہیۃ والثانی
 الموجودہ بمعنی الخلق ویسمی بالجعل المؤلف اما الجعل بسط حینئذ تعدی الی
 مفعول واحد و ہو الماہیۃ وانما یسمی الاول بالمؤلف للحاظ الاثنینیۃ فی اثرہ اعنی
 الاتصاف والثانی بالجعل البسیط لعدم لحاظ الاثنینیۃ فی اثرہ اعنی نفس الماہیۃ
 مراتبی یو خوشتہ داہہ پیزنو نوبہ حقیقیہ دجعل راتہ معلومیبری اولہ مرتبہ د ذات
 و ایات دہ چی مرتبہ د تخمین او مرتبہ دو جو دظلی بللہ کیری چی داخمو د کلیات چی

علی تعریہ دد

جنسہ اوخلور فصله دی اوخمور ذاتیات دی اومجردات دی دادحکمہ پہ
دقیقہ دی ازلی دہ پہ ازل کی ووپہ قدیم کی .

مراتب اومقامات دادی

اولہ مرتبہ دقلم ، دنور ، د عقل ، دہ پہ شریعت محمدی کی اود عقل کل دہ پہ
دوصوفیہ ووعقل کل نوبیا جبریل آمین دہ کنایی لہ نور محمدی دہ یاکنایی لہ عرش
نفسیہ دہ اود عقلو عشرہ وودہ پہ نزد حکماؤنوقلم حاضر دہ اللہ ﷻ لہ مع مافیہ قلم
سک روحانی دہ دا اولہ مرتبہ ازل الازل چی ذات دالله ﷻ دہ ہفہ مرتبہ اجمال دہ
برہنی دتفصیل تہ چی دقلم مرتبہ دہ دا اولہ مرتبہ دتفصیل دہ ومرتبی دازل الازل تہ چی
ذات دالله ﷻ دہ .

دوہمہ مرتبہ دتفصیل پہ شریعت کی لوح محفوظ دہ اوپہ نزد دصوفیہ وونفس کلی
دہ وپہ نزد د حکماؤنفس فلکیہ دی مجردہ لکہ نفس ناطقہ مجردہ ہفہ اجسامولرہ
چی مرکب لہ عناصر واریعہ ووی حکماء وائی چی قوہ محرکہ دہ افلاکو مجردہ بللہ
کیزی دلیل یہ دادہ چی حرکت دفلک غیر متناہی دہ اوغیر متناہی لہ قوی جسمانی نہ
صادیچی چی مادی وی نومبادی دحرکت دفلک نفس فلکیہ مجردہ دہ خکہ عقل صرف
بشر نہ سوا کیدلای لہ تحریکہ داجسام سرہ خکہ عقل کامل دبالفعل دہ پہ دہ کی
شائبہ دنقص اواستعدادنستہ او مباشر لہ تحریک داجسام سرہ ہفہ لہ نقص اوجنہ
بقوۃ اواستعدادوی نودالوح محفوظ حاضر دہ اللہ ﷻ لہ مع مافیہ من صورالکلیات
دہ صور کلیہ د موجودات وسائط دی پہ صدورد دغوموجودات کی لہ فیاض حق
د مرتبہ نومفصلہ سوہ و ہفہ مافوق مرتبی لہ ہفہ یہ محملہ سوہ لہ دری می مرتبی
د تفصیل تعبیر کیزی پہ شریعت کی پہ کتاب دمحوی اوداثبات اوپہ نفس منضعیہ
ووفلکیہ وومادیہ صدورد موجودات خارجیہ ووی مرتسم کیزی لکہ خمور پہ قوہ
ذیل کی چی صدورد جزئیات مادیہ وومرتسم کیزی دافرق لری چی قوہ دخیل پہ
یومخصوص محل ددماغ کی حال دہ چی مؤخر دتجویف اول ددماغ دہ ونفس
منضعیہ مادیہ پہ ٲول فلک کی حال دہ نہ پہ یومحل مخصوص کی نود قوہ
جسمانیہ مع مافیہا حاضر دی اللہ ﷻ لہ دا (۳) مقام دتفصیل دہ نسبتہ دہ تہ ہفہ
اجمال دہ خلصہ مرتبہ دتفصیل . نور موجودات خارجیہ اودھنیہ دی چی حساب .

ﷺ نرد د نو (۴) مقام د تفصيل سوو په نسبة و (۳) ته هغه په اجمال سو او سنواوله مرتبه د تفصيل چي قلم ده چي جميع ماكان او مايكون موجود دي په قلم كي نو قلم سره له توپو مكنونات حاضر دي ان الله ﷻ لره په دغه مرتبه كي تفصيل سته په نسبة و مرتبي ته چي دازل الازال مرتبه ده او عين ذات دانته ﷻ ده او اجمال و دامراتب اخري و و ته دادوهمه مرتبه لوح محفوظ ولي بلله كيږي ځكه محفوظه ده له تغيره له تبديله نور صورت كليات او ذاتيات او اسباب او علل ساتلي دي په لوح محفوظ كي له دغو كليات استباط دامور و جزئيه و و كيږي دا قلم ملك روحاني ده او كتابه به تصويرد حقائق ده .

اودادريمي مرتبي ته محوه او اثبات ويل كيږي

ځكه قواوي جسمانيه محوه كيږي له دوي صورت شخصيه منطبعه او نور ورته ثابتيږي بمحو الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب نومطلب داسو چي اوله مرتبه د كليات ذاتيات ده چي مجردات دي د احكاماء قديمه بولي داپه قلم كي داپه ازل الازال كي داپه لوح محفوظ كي داپه نفس كلي كي داپه نفوس فلكيه مجرده ووكي مرتب پراته ده بنا بر اجمال و التفصيل مثلا په اوله مرتبه كي عام او اعم كليات دي لكه جوهر شي مفهوم ممكن په دوهم كي لږ مفصل دي مثلا جسم كلي مجرد په دريم كي جسم نامي كلي طبعي منطقي عقلي و قس علي هذابله مرتبه د تقررده د وجود حقيقي ده د مابه الموجوديه ده چي الله ﷻ له زرونو كلونو وروسته حيوان ناطق ته دغه تقرير اصلي عيني وجود د زيد وركي بله مرتبه د وجود مصدری ده چي هستي ده اوله داتقررده اوله دا وجود حقيقي منتزع كيږي او تقرريه مابه الموجوديه او منشاء او وجود حقيقي او عيني حقيقي ورسره لري يواساند جاعل ته غواړي چي حشيه تعليلي ورته ويل كيږي دالله ﷻ هم يو په وجود حقيقي ده بل په وجود مصدری دا وجود مصدری ورسره عين ده په عنيه حكمتي اسناد و جاعل ته هم نه غواړي نه حشيه تعليلي لري نه تقيد لري دادالله ﷻ وجود حقيقي او تقررمانه للموجوديه ده خپل وجود مصدری ته هم او څمور تقرر او وجود حقيقي او مابه الموجوده ته هم مابه الموجوديه ده نو دالله ﷻ وجود حقيقي مابه الموجوديه ده دغه په ممكن كي چي حشيه تعليلي غواړي دغه به دامعني ده چي وجود په ممكن كي زائده پر ذات او په الله ﷻ كي عين ذات ده ځكه الله ﷻ نه حشيه تعليلي لري نه تقيد لري او مشاين وائي چي دا وجود مصدری په ممكن كي انتزاعي نده له مرتبي د تقررده بلكه امر منضم ده و تقرره لکه سواد جسم لره او څلرمه مرتبه د شخص ده چي

على تحرير كنديا

داده له وجوده سره داخلور مرتبی دی اوسنو اشر اقیون وائی چی اشر دجمل
 دماهیة ده داتقرده داوجود حقیقی ده دامابه الموجودیة ده چی الله جللا
 ده نوتقرر خودمفردده بسط ده بولی یومجموع غواری چی ماهیة ده بس
 یونیون مذهب ده دلته طالبه وروره دتحریریه صفحه (۲۱) له (۳) سطره تر (۴)
 یونیون عبارات راغلی دی شه جعل مؤلف والاخه مشائین دی وجود حقیقی
 بولی و ماهیة ده عین یه نه بولی اثر بالذات دجمل داتصاف دماهیة بولی په
 وجود حقیقی سره خودی ماهیة او وجود حقیقی او وجود مصدری او انصاف دماهیة
 وجود مصدری سره داثران بالعرض بولی دتحلیل دتحریر دمصنف دمذهب
 یونیون له نور و کتابو مخالف ده ذیبه انشاء الله تعالی درته تشریح کم او جعل بسط
 یونیون اشر اقیون دی هغه وجود حقیقی نفس ماهیة بولی دا ماهیة اشر دجمل بالذات
 وجود مصدری او انصاف په وجود مصدری داثران بالتبع بولی دادا (۳)
 یونیون حاصل سواوس یوارداشر اقیون دمذهب تشریح کوویایی دلائل وایواشر اقیون وائی چی
 یونیون نفس ماهیة دشی ده یعنی تفرود وجود حقیقی ده له لیس وایس ته بیانوغفل
 یونیون داوجود حقیقی دووجود مصدری کوی چی داهستی ده داماهیة په داهستی
 یونیون کیبری لکه ماهیة دزید مثلاً فاعل یه په خارج کی پیداکی ییاعقل دغه ماهیة په
 وجود مصدری موصوفه کی داوجود امر اعتباری استزاعی ده لکه له شمس چی حاصل
 یونیون مقبل خیل کی له ضوء مخصوص شخه دلته خو ضوء منفرده مستقلة نده شایسته
 یونیون چی گر خوی دغه ضوء دالمر متصف په وجود سره لکن عقل معتبره ده
 یونیون موصوفه کوی دغه عقل دغه ضوء په وجود سره نویل کیبری چی داهستی
 یونیون ده په سبب شمس سره نواشر دجمل بالذات نفس ماهیة او وجود
 یونیون وجود وجود مصدری او تصاف دتقریه وجود مصدری سره داثران دجمل
 یونیون ودمشائین دمذهب (۳) دبی تحمیل دی (۱) تحمیل ده چی ده
 یونیون بالذات دتصاف دماهیة و تقریوی په وجود مصدری چی هستی ده
 یونیون ماهیة و حیثیه وجود مصدری چی هستی ده شمس چی هستی ده
 یونیون چی وجود حقیقی صرف نه ده په موجد چی چی په لید

وجود مصدری و عرضی و موثر در جمل است که تصادف در موجوده و وجود حقیقی
 سه خوری و وجود حقیقی و موجود و تصادف در وجود حقیقی او در موجود و وجود
 مصدری سه در اثر بعرضی در جمل در خورشید (۳) تحلیل به داده چنان اثر
 است که تصادف در مرتبه تخمین در به تقرر سه یعنی جعل داماهیة متضمنه له
 تخمین تقریر استیسی در به مرتبه نقصان و مرتبه نقصان ته ایستلی در خودی
 مرتبه تخمین خودی تقریر تصادف در تقریر و وجود مصدری سه در اثران بالعرض دی
 در وجود مصدری هم اثر بعرض در خودی تقریر تحسین پر دغه در به صورت در نوبه دی (۳)
 در و تحسین کی مراد مشایون نه مرتبه دو وجودیه حجه دامصداق در موجودیه مرادده
 چنان مرتبه تقریر در نومجول مرتبه تخمین در و مجعول الیه مرتبه تقریر در به مایین
 کی به تصادف در اثر جعل بالذات در مگرد (۳) تحلیل نه مراد در مشایون سه موافق
 نه در حکه دوی اثر بالذات در جعل داهیة جملی در اتصاف بولی مهیة، تقریر، وجود
 مصدری در اثر بعرض بولی نوبه مجعول او مجعول الیه امران مقرران وی و روسته له
 جعل کثه هم به اعتبار در منش، وی لکه وجود مصدری او مرتبه تخمین لره تقریر نسته
 الا به علم در جعل کی قبل تر جعل او روسته نه جعل تقریر مطابق سوله تخمین او تقریر
 سه او بل خود انزاع در مشایون او اشرایون به مایین کی لفظی سه حکه اثر بالذات
 در جعل پر دوا و تقدیرین در اتفرد ماهیة دافعلیة داماهیة سواو بل خود انزاع به معنی
 در جعل کی سه نه به اثر در جعل کی او مظلوم خونزاع به اثر کیده نوذا (۳) تحلیل
 در وضعیف در.

مشایین

و سونو مشایین اثر بالذات در جعل در اتصاف بولی نو اتصاف خو هم یوشی له اشیا و در
 یوماهیة له ماهیات در نو خوا اشرایون هم اثر داماهیة بولی نو در فریقین به مایین کی
 هیچ فرق رانغو؟

جواب: - چنان مراد در مشایون له اتصاف در غیر مستقل مرادده چنان رابط بین الطرفين
 وی داماهیة او وجود به مایین کی او غیر مستقل بالمفهومیة در او معنی حرفی در به دغه
 اعتبار اثر بالذات در جعل مؤلف در.

سوال: - کیبری چنان اتصاف چنان غیر مستقل معتبر کی نو خوا امر انزاعی اعتباری سو
 او متعلق در جعل خوبه امر محقق بنفسه وی؟

چي مرادى له اتصاف دامفاددهيته تركيبى ده چي دامشاء او محكى عنه
 نصي ده چي السهية موجوده چي هغه وجود رابطى ده انضمام خارجى ده هغه
 مركبى محقق ده يعنى اتصاف دماهية په وجود سره په نفس الامر كى دانواتصاف
 محكى عنه كى ملحوظ ده جاعل لره په تبع د طرفين سره وقال فى التحرير واستدل
 بشيون على حقيقة الجعل المؤلف وكون الاثر بالذات هو الاتصاف بان علة الاحتياج
 لاجبة للاتصاف اذ هي عندهم الامكان وهي كيفية النسبة وهي ليست بالاتصاف
 يكون المحتاج بالذات هو الاتصاف اذ هو لا يكون الا ما فيه علة الاحتياج وهي ليست الا
 بالاتصاف فيكون اثر بالذات لكونه ما هو محتاج بالذات ورد الاشراقيون بمنع كون
 يمكن علته الاحتياج بل الحدوث وهو من كفيات الماهية ولو سلم فبمنع كونه من
 كفيات النسبة بل من كفيات الماهية اذ هو سلب التقرر وسلب ضرورة اللاتقرر وهو من
 كفيات الماهية الخ نوحاصل دمشقون د دليل دادى چي اثر د جعل بالذات هغه ده چي
 له محتاج بالذات وى محتاج بالذات هغه ده چي په ده كى علة دا احتياج وى علة
 احتياج امكان ده امكان يو جهة له جهات د قضاياوو د جهات د قضاياوو عارضى
 بسويعنى نسبة ته نسبة خودغه اتصاف غير مستقل ده نودا اتصاف اثر د جعل بالذات
 مقصود بالذات ده په جعل سره لكه رنگريز چي جامى ته رنگ وركوى نى جامه
 بنصودوى نى رنگ بلكه دا انضمام ده رنگ يه مقصودى وجامى ته دا اتصاف د جامى
 به رنگ سره دايه مقصودى د دى دغه جواب دى رضعيف ده په تحرير كى چي علت
 احتياج حدوث ده الخ حكه دامور مخكى ثابته كره ده چي علت دا احتياج دممكن
 د جعل ته امكان ده نه حدوث ده نه امكان بشرط حدوث ده نه حدوث بشرط امكان ده نه
 مكن او حدوث دواپه دى حكه علة دا احتياج به ترجعل له مخه وى حدوث له جعل
 روسته ده او بل امكان نقيض دو جوب او د امتناع ده دغه دواپه علة دا استغناء دى له
 دغله نو نقيض ددوى چي امكان ده دايه علة دا احتياج وى وجاعل ته ددى تفصيل
 نيسويده حتما يه مطالعه كه نواصلى جواب دا اشراقيون له طرفه و مشائون ته داده چي
 واقعتا علت دا احتياج وجاعل ته امكان ده په دى كى هيخ شبهه نسته لكن امكان
 بومصدري ده چي يو جهة له جهاتو د قضاياوو ده او نسبة ته و رعايضى چي اتصاف
 بومصداق دامكان مصدري ده چي دماهية له ليس وايس ته راوزى ددى علة دا احتياج

هم امکان ده لکن مصداق دامکان مصدرى ده حُکمه ممکن په هروقت کى محتاج ده و جاعل حق ته نومصداق او معنون او معبر عنه خو قوی ده پرتعبیر او عنوان باندی دا قوی جواب ده و فوئى التحریرو استدلال اشراقیون على حقيقة الجعل البسط وان الاثر بالذات نفس الماهية بانها ان كانت اثر بالذات فهو مظلومنا وان كانت اثر بالتبع يلزم تأخر المعروض عن العارض او الطرف عن النسبة وان لم تكن اثر اصلا يلزم كون الممكن واجبا ولما كان مختارا المصنف مذهبهم اقتصر على المفعول الواحد بناء على حقيقة جعل البسط تشریح به داده چى داماهية يعنى دا تقرر دا وجود حقیقى اثر د جعل بالذات ده که بالعرض او بالتبع ده که اثر د جعل نده که اثر د جعل نسی ممکن و واجب سوا انقلاب په مواد و کى راغى داناروا ده او که اثر د جعل بالذات سى خو خموژ مدعى ثابت سوه جعل بسط سوا و که اثر د جعل بالعرض سى بالذات نسی نوبالذات بيا ا تصاف وى چى نسبة دا تزاعى ده او ماهية به بالعرض وى نو خو تاخر د طرف له نسبته راغى تاخر د منشى له اتزاعى راغى داناروا ده او که اثر بالذات وجود سى چى عارض ده او بالعرض تقرر او ماهية سى چى معروض دى تاخر د معروض له عارضه راغودا هم نده صحيح دا تقدم د معروض پر عارض د ايو قسم ده له تقدم ذاتى څخه:

دغه تقدم ذاتى درى اقسام لرى

يو تقدم د علة پر معلول ده، بل تقدم د معروض پر عارض ده، بل تقديم د زمان پر زمان چى په عروض کى يه نه واسطه فى العروض وى نه قسم ثانى دو واسطه بالشبوت وى او تقدم ذاتى يوله هغو اقسام د تقدمات دى دلته تقدم ذکر سو بایدا اقسام به تشریح کو تقدم (۵) اقسام لرى حصريه په دا (۵) کى استقرائى ده يو متقدم بالزمان ده چى قبيلية يه له بعدية سره نه جمعه کيږي په جمع دائمى سره دا (۲) قسمه لرى يو بالذات لکه تقدم د بعض اجزاء د زمان پر بعض آخر بل بالعرض ده لکه تقدم د اب پر ابن بل متقدم بالطبع ده چى ممتنع وى بالذات تحقق د متأخر او تقوم دده بيله مقدمه مگر تحقق د مقدم نوى ممتنع بى له متأخره دانو پر علة فاعلى غايى مادى صادقيرى پر علة صورى هم صادقيرى څکه تحقق د معلول بى له علة صورى ممتنع د بالذات او تحقق د علة صورى بى له معلوله غير ممتنع د بالذات او هغه امتناع چى متحققه ده هغه امتناع بالغيره منافی له سلب دا امتناع بالذات سره نه ده امتناع بالغيره نو سوال دفعه سو چى تعريف غير جامع د علة

علی تحریر کنديا

چون درج سونو متقدم بالطبع داده چي نه وي ممکن داچي موجود متأخرسي
 موجود نه وي سره له متقدم او يابه دا متقدم قبليه لري نوبه علة معده ته راشامل سي
 موجود معده چي مقدم دمعية له معده سره نه لري چي دا متأخرده بلکه وجود
 موجود نه وي په ايجاد معلول کي لکه حرکت لپاره دتحصيل دمطلوب .
 متقدم بالزمان در داخل سولکه تقدم دامر پرغذ...؟

په زمان کي محال دوجود بعض اجزاؤ دزمان متقدم بي له وجوده دبعض
 موجود مقدم بي له وجوده دبعض اجزاء دزمان متأخر اولته ممکن ده چي متقدم
 موجودي متأخر دي نه وي موجود او علة معده را داخل سولي خو موژو ويل يابه
 سره لري متقدم متأخر يابه متقدم قبليه لري نومعدهم قبليه لري پر معده باندي
 که معدا وجه دي استعداد دشي لره استعداد شي ته کون دشي بالقوه القريبه للفعل
 بعينه نوبه جمعيت دوجود بالفعل متنغ ده.

د اقيده دي وايو چي دامقدم به مؤثر نه وي په وجود متأخر کي نوبه علة فاعلي
 درج سي...؟

کدي مراد په غير مؤثر هغه مؤثروي چي مستجمع شرائطود تاثير لري بتمامه
 ارتفاع دمواع لره وي بي خوقيدته ضرورت نسته خکه دهغه خوامکان دوجود بي له متخره
 بعينه سته دنه خو سته ياخو متأخر له متقدم سره معية لري يابه مقدمه قبليه لري
 متأخر دنه خو قبليه محال ده خکه علة چي جامع سي ټولو شرائطود تاثير لره او ارتفاع
 مواع لره ددوي په مابين کي قبليه اوبعدية زماني نسته ذاتي به البته وي ولي چي
 شرط مکمل سي معلول ورسره موجودده في الحال قبليه دمقدمه بعدية ده
 تاثير مان نسته ولي په مابين دعلة تامه اومعلول کي تلازه داومقدمه بالطبع خو
 ممکن ده چي موجود سي بي له متخره بالطبع او که دي مراد په مقدمه بالطبع ده چي
 تاثير لره وي في جسمه بي نو د اقيده دغير مضر سو خکه فاعل غير مستقل
 بي تاثير چي جامع شرائطود تاثير لره نه وي لکه د هغه مقدمه بالطبع ده متخره
 في جسمه ده په معلول کي نو چي قيد دتاثير مؤثر وي په تعريف کي دمقدمه بالطبع
 موجود سي سو ک ددوي في فاعل غير مستقل مؤثر ده في جسمه ده مقدمه بالطبع
 تعريف دمقدمه بالطبع بي جسمه دتاثير لره وي هغه جسمه چي له قيد دتاثير لره

الجملة په تعريف د متقدم بالطبع کی راوری لپاره د خروج د متقدم بالعلیلیه او مراددی له نفی د مؤثر نفی د داسی مؤثروی چی هغه علت تامه دفعل وی اوجامع وی ټولو شرائطو د تأثیر لره اورفع د ټولو موانع لره نودهغه خوا مکان د دغه نسته چی مقدم دی وی متأخر دی نه وی بلکه ددوی په مابین کی تلازم ده اویه متقدم بالطبع کی خوداسته چی مقدم دی وی لکه واحد متأخر دی نه وی لکه اثین نوخو مقدم بالعلتیة خارج دی بیاپه قید د غیر مؤثریاسی تخریج د مخرج راغی نو د اتیه ته ضروره نسته استدراک راغی او هم تخریج د مخرج راغی او که غیر مؤثر فی الجملة واخلی بیاتعریف د متقدم بالطبع جامع سو (۳) متقدم بالشرف لکه تقدم سید نا ابوبکر رضی الله عنه برسید نا حضرت عمر ابن خطاب رضی الله عنه (۴) متقدم بالرية ده هغه شوک ده چی نزدی وی په نسبت و متاخترته ترمیده معین درتبی مبداء که حسی وی که عقلی وی لکه ترتیب د صفوفیه مسجد کی منسوب الی المحراب د امثال درتبی حسی ده او لکه ترتیب د اجناس او انواع اضافیه ووپر طریقہ د تصاعد په اجناس کی یا پر طریقہ د تنازل په انواع کی اوسنو متقدم بالرتبه دوه قسمه لری یو قسم په وضعی ده که ترتیب په وضع سره وویل په طبیعی ده که ترتیب په طبع سره وواول لکه ترتیب د صفوفو دهم لکه ترتب د اجناس دلته په صفوف او محراب کی ترتیب مختلف کیږی په اعتبار سره که له محرابه شروع سی نوصف اول متقدم ده او که له دروازی شروع سی بیاصف آخر مقدم د ترتب د اجناس لکه تقدم د جسم مطلق پر جسم نامی د نامی پر حیوان د حیوان پر انسان په نسبت د مبداء معین ته چی جوهرده چی جوهر ورته مبداء معین کی او که انسان ورته مبداء معین کی نو حیوان مقدم ده پر جسم نامی جسم نامی مقدم ده پر جسم مطلق جسم مطلق مقدم ده پر جوهر حکه ترتیب مختلف کیږی په حسب دا اختلاف د معین د مبداء سره او جنسیت د جنس اضافی په نسبت و ماتحت ته وی نو اجناس تساعدرلی جدا ترتیب په داده پرسله د تصاعد او نوعیة د نوع اضافی په نسبت و مافوق ته ده نوبه انواع اضافیه و وکی تنازل وی ترتیب پر طریقہ د تنازل د مقدم بالعلیة ده هغه فاعل مستقل بالتأثیر ده چی مستجمع وی ټولو شرائطو د تأثیر لره او ارتفاع د موانع لره یعنی رفع د موانع لره د انوعلة تامه ده د انور علل ناقصه دی په تقدم طبیعی کی داخل دی.

علی تحریر کن دیا

فَاعِلٌ مُسْتَقِلٌّ بِالتَّأْثِيرِ خَوْعَامٌ دِه هَفْه فَاعِلٌ تَه هَم شَامِلٌ دِه چِی لَه دِه سِرِه شِی
 کِه شِرْطٌ اَو اَرْتَفَاعٌ دِمَوَانِجٌ اَو هَفْه تَه هَم شَامِلٌ دِه چِی دَغِه شِیَان نَه لَرِی لَکِه وَاجِبٌ
 دِه چِی نِسْبَةٌ و عَقْلٌ اَو ل تَه اَو دَاتْفِیْسِرٌ اَخُو مَخْتَصٌ پِه اَو ل پُورِی دِه نُو دَاتْعَرِیْفٌ جَامِعٌ
 جَزْءٌ جِبُّ الِوَجُودِ خَارِجٌ سُو سِرِه اِه دِی چِی وَاجِبٌ الِوَجُودِ عِلَّةٌ تَامَه دِی مُتَقَدِّمٌ بِالْعِلَّتِیَّةِ دِه
 مَرَادِلَه اسْتِجْمَاعٌ دَشْرَا تَطْوَاوِلَه رَفْعٌ دِمَوَانِجٌ دَادَه چِی دِه لَرِه بَه حَالَه مُنْتَظَرَه نَه

بِه تَأْثِیْرٍ دِه پِه مَعْلُولٌ کِی دَا مَشْهُورٌ تَعْرِیْفٌ دِمُتَقَدِّمٌ بِالْعِلَلِیَّةِ دِه شُوکٌ یَه دَاسِی
 کِه نُو یِ مُسْتَقِلٌّ پَر دَغِه تَعْرِیْفٌ تَقَدِّمٌ دِفَاعِلٌ غَیْرِ مُسْتَقِلٌّ بِالطَّبِیْعِ دِه نَه بِالْعِلَلِیَّةِ نُو مُتَقَدِّ
 مٌ پُورِی عِنِی مُتَقَدِّمٌ بِالطَّبِیْعِ پِه نَزْدِدِ مَشْهُورٌ تَعْرِیْفٌ اَعْمٌ دِه تَر مُتَقَدِّمٌ بِالطَّبِیْعِ پِه نَزْدِدِ اَدْبِل
 تَعْرِیْفٌ چِی دِصَاحِبِ المَحَاکِمَاتِ دِه اَو مُتَقَدِّمٌ بِالْعِلَلِیَّةِ پِه نَزْدِدِ مَشْهُورٌ تَعْرِیْفٌ اَخْصٌ دِه
 اَزِی مُتَقَدِّمٌ بِالْعِلَلِیَّةِ دِصَاحِبِ المَحَاکِمَاتِ اَو مُتَقَدِّمٌ بِالْعِلَّتِیَّةِ پِه نَزْدِدِ مَشْهُورٌ تَعْرِیْفٌ اَخْصٌ
 اَزِی مُتَقَدِّمٌ بِالْعِلَّتِیَّةِ دِصَاحِبِ المَحَاکِمَاتِ ، اَو تَقَدِّمٌ بِالْعِلَّتِیَّةِ ، اَو تَقَدِّمٌ بِالطَّبِیْعِ تَه دَو اَو تَه
 اَو مُتَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ یَعْنِی دَا تَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ عِلَّاهُ تَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ تَقَدِّمٌ دِمُحْتَاجٌ اِلَیْه
 اَو مُتَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ خَاصٌ دَا تَقَدِّمٌ بِالْعِلَّتِیَّةِ تَه وَاثِی اَو دَا تَقَدِّمٌ دِمُحْتَاجٌ اِلَیْه پَر مُحْتَاجٌ
 یَه تَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ نَه وَاثِی دَا تَقَدِّمٌ دِمُعْرُوضٌ پَر عَارِضٌ دِیْتَه هَم تَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ وَاثِی
 اَو تَقَدِّمٌ دَا جَزْءٌ اَو دِرْزَمَانِی پَر زَمَانِی بَانْدِی لَکِه تَقَدِّمٌ دَامَسِ پَر غَدِ دِیْتَه هَم تَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ
 اَو تَقَدِّمٌ دِعُرُوضٌ دِتَقَدِّمٌ کِی یَه نَه وَاَسْطَه فِی العُرُوضِ سَتَه لَکِه دَا ب تَقَدِّمٌ پَر اَبِنِ یَه وَاَسْطَه
 زَمَانِ دَا ب پَر زَمَانِ دَا بِنِ اَو تَقَدِّمٌ بِالْعِلَّتِیَّةِ تَه اَو تَقَدِّمٌ بِالطَّبِیْعِ تَه هَم تَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ وَاثِی
 اَو تَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ یَعْنِی دَا تَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ عِلَّاهُ تَقَدِّمٌ بِالذَّاتِ وَاثِی اَو سُو چِی
 اَشْءٌ دَا یَنْخُجُه اِقْسَامٌ یَبْدَا کِرُو دَا تَقَدِّمٌ مُشْتَرِکٌ لَفْظِی دِه کِه مَعْنَوِی شُوکٌ یَه لَفْظِی بُولِی
 کِه حَقِیْقِیْنِ شُوکٌ یَه مَعْنَوِی بُولِی شُوکٌ یَه کَلِی مُشْکِکٌ بُولِی وِلِی دَا قِسَامٌ پِه مَعْنِی
 اَشْءٌ کِی اَشْتِرَاکٌ سِرِه لَرِی لَکِن تَسَاوِی نَه سِرِه لَرِی شُوکٌ تَقَدِّمٌ بِالْعِلَّتِیَّةِ اَو لِی دِه تَر تَقَدِّمٌ
 عَمَلِ شُوکٌ اَحْتِیَاجٌ و عِلَّةٌ مُوجِبَه تَه اَو لِی ، اَقْوِی دِه تَر اَحْتِیَاجٌ و عِلَّةٌ غَیْرِ مُوجِبَه تَه و تَقَدِّمٌ
 اِنْفِیْسِیَّةِ و الطَّبِیْعِ اَو لِی اَو اَقْوِی دِه تَر دَانُورٌ و تَقَدِّمٌ مُوْخُکَه پِه دَانُورٌ کِی مُتَقَدِّمٌ

متخرکيه ی سی زو نه سرده متقدمه معيه دپه متقدمه با نعتیه و نضع کی
 نه ندو چی متقدمه سرده بند نه معيه متخر و گر خوی نونغه کلی مشکک ده
 و پیردغه تقدمه ضعی و تقدمه با نعتیه باندی نه تقدمه وجودی طلاق هم کبری نوپه هغه
 یس غوجی کی هغه نه خر حشیه نه و نه تقدمه نه نه تقدمه یه (۵) قسمه کیده په رقم
 کی و تخریه (۶) قسمه کیده په حشیه کی نه نه سول کیری.

تقدمه و تخر خوسره متضائین دی نه هر یو چی هر خو قسم لری هغه بل به هم
 دغونه اقسام لری؟ نو صی جواب نه ده-

په رقمه تقدمه کی قسمه دو وجودی ذکر دی چی تقدمه ضعی اوداتی ده نو تقدمه
 (۵) قسمه ده اودتخریه حشیه کی مقدمه ذکرده چی وجودی ده مرجع سره متحده ده

دانور توجیهات دانوشی پرایس غوجی تویی مصنوعی دی اصلی جواب یه دغه ده
 قوله فی التحریر فی صفحه (۲۱) حشیه (۳) هذ اذاکن الجعل متعلق بالذات بالوا

جود دامذهب دصدر الدین شیرازی داشراقیون اومشائین مذهبونه په یو خودلاتلو
 باطله وی یوله هغود دلیل ده که ماهیه بقوام ذاتها مفتقر و جاعل ته سی یو خو جاعل
 ورته مقوم سو فی نفسا داندده صحیح ځکه جاعل له علل خارجه ووده اوسره له دی چی
 مو پرتصور د ماهیه کووسره له ذهوله او غفله له تصور ده دفاعله دا جواب ډیر ضعیفه ده
 ځکه فاقریه د ماهیه جاعل ته فاقریه د صدوریه ده اوفاقریه د ماهیه ذاتی ته فاقریه په
 تقوم اوتحصیل کیده خو څلور دلیله نور لری ټول ډیر ضعیف دی اود مشائین مذهب په
 دغه وریاطله وی چی اتصاف امر اعتباری اتزاعی داوا اثر دفاعل موجود په امر
 موجودی بل (۴) غیر مشهور مذهب په جعل کی دمولوی محمد شاه ده هغه وائی
 اثر د جعل بالذات اتصاف د وجود ده په ماهیه سره عکس دمذهب دمشائینون ده وای چی
 یو وجود مصدری اعتباری ده بل وجود حقیقی په معنی د ماهیه الموجود دیته ده داپه ممکن
 زاننده ځکه ممکن موجود لغیره ده نومصداق د حمل د وجود مصدری پرممکن
 امر زاننده باندی اوپه الله جل جلاله کی عین ده ځکه هغه موجود لذاته ده نو واجب
 وجود حقیقی قائم بذاته ده عقل انشراع له دغه وجود حقیقی د ماهیه کوی فی حد نفسا
 حمل کوی پردغه ماهیه وجود مصدری چی مأخذ له نفس دغه وجوده څخه ده نو صفة د
 ماهیه حقیقه موجودیه مصدری داو مقدم باندی بالذات وجود حقیقی ده نو نفس ماهیه
 اثر د جعل نده امر اعتباری داو وجود مصدری هم امر اعتباری داشرد جعل نده اواتصاف

من حیث ہی نہ جعل مستغنی کوی اثر دجعل اتصاف بونی جواب مصداق دحمل
دوجود پہ ممکن کی دامہیہ ده چی مستندہ وی وجعل دجعل ته کی استناد من حیث
الذات وی اوکه من حیث نوجود وی اوو جب دده چی مستغنی به وی نه جعل من حیث
الذات ومن حیث انوجود نومہیہ چی من حیث ہی مستغنی وی او من حیث
انوجود محتاج وی جعل ته نوی کنه صدق دوجود پردہ مہیہ کیپی من حیث الذات وفی
مرتبہ الذات چی دامہیہ واجب سی اوکه یہ داومنه چی مصداق دحمل دوجود پہ
ممکن کی دامہیہ ده چی من حیث ہی به مستند وی وجعل ته نویه جعل مؤلف کی
خود غہ مہیہ ممکنه من حیث ہی مستندہ وجعل ته یہ ضمن د مستند بالذات کی ده
مطلق جعل لری جعل مستقل به نہ لری بالتبع خویری بلکہ نظر صحیح حکم کوی چی
مصداق دحمل دوجود پہ ممکن کی پر مہیہ داده چی دامہیہ ممکنه به من حیث
الوجود محتاج وی مستندہ وی وجاعل ته نہ من حیث الذات اونہ اعم پہ دی خبرہ پوہنہ
ضروری ده چی مرتبہ د موجودیہ غیر منسلخہ ده نہ مرتبی د تقررہ داد اوو فریقین پہ نزد
مسلمہ خبرہ ده نوکہ مہیہ پہ اصل تقرر کی مستغنی وولہ جاعلہ نوپہ صدق دوجود کی
ہم خنی مستغنی ده حکمہ مصداق دوجود د تقررہ مہیہ ده اوکہ داتقرر بنفسہا وولکہ
پہ واجب کی نوصدق دوجود پردامہیہ ہم لذاتہاہہ حکمہ وجود لہ انتزاعیات ده افتقار
اواستغنیہ دمناشی ووافقار اواستغنادہ اوبل دلیل داشراقیون دغہ آیہ ده **جعل**
الظلمات والنور دلته یہ مفعول ثانی نسته جعل پہ معنی دخلق ده ای ای خلق الظلمات
والنور دغہ قوی دلیل ده داشراقیون تر نور و دلالتوبل دلیل داشراقیہ وودادہ چی
وجود مصدری خونفس ضرورہ ذات ده اوو قوع ذذات ده پہ ظرف ماکی امرزائد پر نفس
ذات نہہ چی منضم وی ذات لره نوجعل ده اتصاف جعل دصیرورہ ذذات ده اوو قوع یہ ده
پہ ظرف ماکی نوداراجع ده وجعل دامہیہ ده قولہ الایمان بہ نعم التصدیق دلته یہ د
ترکیب تحقیق داده چی دغہ الایمان چی دغہ الایمان مبتداء ده نعم لہ افعال مدح
التصدیق یہ فاعل بالمدح ده ہوور سرہ مقدرہ راجع ده ایمان ته ہغہ یہ مخصوص
بالمدح بہ جار مجرور تعلق تر نعم پوری نسی دانعم فعل سرہ لہ فاعل بالمدح اوسرہ لہ
مخصوص بالمدح سرہ لہ خپلہ متعلق بہ ت ویل دمنقول سرہ خبر دہ مبتداء، ده چی الایمان
ده بل ترکیب یہ داده چی دایمان متقدہ یہ مخصوص بالمدح لکہ زید نعم الرجل
دافعل مدح لہ نشأت دی یہ فاعل بالمدح غیر بی چی معنویہ پہ جنس کی وی مبہم پہ

لکه الرجل بل مخصوص بالمدح غواری هغه به هم په جنس کی معلوم وی
 معلوم په شخص کی وی لکه زید او وروسته به وی دا مخصوص بالمدح نوبه تعیین
 نه انبیا هم سی دانوا وقع او امکان ده په ذهن کی ځکه شی چی یار مبهم ذکر کی
 توفیق او ترغیب یه و تعیین او ذکر ته په نفس کی پیداسی ییاچی یه تعیین ورته و کوی
 نفس کی بیه قرار او تمکن پیداکی او کله داسی هم وی چی مخصوص بالمدح له
 مذکورسی فاعل بالمدح وروسته ذکرسی ابهام وروسته له تعیین سی لکه زید نعم
 یی مثال یه په قرآن کریم کی لکه ثلاثة فی الحج سبعة اذ رجعتم تلک عشره کامله
 نه ده وروسته مبهمه ذهن تک بیرته هغه متعین ته کوی نو گو ییاد متعین
 ذکر سو او مخصوص بالمدح چی وروسته ذکر وی لکه نعم الرجل زید (۳) دری
 لکه نری ییاد مخصوص مبتداه نعم الرجل یه خبر مقدم ده او یا خبر دمبتداه یه
 بدون ده چه هوزید او ییاد مخصوص بالمدح مبتداه ده جزیه محذوف اعنی نعم
 ده زید امده او دغه الف لام عهدی پر الرجل ده له روابط ده روابط خوځلوردی
 ییاد چی تفسیریه مبتداه واقع وی لکه قل هو الله احد بل وضع دمظهر پرخای دمضمرده
 که الحاقه ما الحاقه بل ضمیرده چی تره لو روابط ظاهر او قوی ده او بل الف لام
 ییاد لکه په نعم الرجل زید کی دلته سوال ده په دا حاشیه نمبر (۱) صفحه (۲۲)
 بخیر کی چی تصدیق جز خارجی دایمان ده ایمان یه کل دجز خارجی حمل پر کل نه
 نتیج کیچی دخل حمل پر شکنجبین نه صحیح کیچی ایمان افعال وزن ده له امن ده په
 معنی اذعان ده حکم دمخبرده او قبول یه ده متعدی په لام هم کیچی ځکه متضمن
 معنی الفدا واذعن ته لکه په دی آیه کریمه کی وما انت بمؤمن لنا او په بآ سره هم
 معنی راخی ځکه متضمن معنی داقرا و اعترف لره ده لکه په حدیث شریف کی الایمان
بما یؤمن بالله الخ محقیقین وائی چی ایمان متعبد بنفسه ده او په بآ اولاد سره چی
 معنی کیچی په تضمین سره معنی دا اعتراف او اذعان لره تضمین شانع ده په کلام
 تنبی کی نوایمان او تصدیق شرعی چی دامکلف به ده دادا مجرد اذعان غیر اختیاری
 مزاجی تصدیق منطقی ده اوله مقولی دکیف ده ځکه دغه تصدیق منطقی غیر
 اختیاری خو کثیرو درلود لکه په دآیه کی والذین آتیناهم الکتاب یعرفونه کم یعرفون
 هم و ان فرید منهم لیکتمون الحق وهم یعلمون وان الذین اوتوا الکتاب یعلمون انه

الحق من ربهم | داسی نور خجگه کفارو د عليه الصلوة والسلام معجزی لیدلی اذعان
منطقی یه درلودد اغیرا اختیاری مثلاً پرا رخی دود دی ولیدی یقین دی پر وجود داوړ
راخی که اور منی او که اور نه منی نودغو کفارو داغیرا اختیاری تصدیق درلودلکن
تصدیق شرعی چی ده اختیاری ده له مقولی دفعل ده انتساب ده تسلیم دزړه ده روزه
زکوة حج جهاد وغیره وغیره دایه اماراة دی او اماراة دتکذیب به نه لری دامسلمان ده
مثلاً که یو څوک تصدیق لری پر جمیع ماجا به النبی ﷺ دااعمال یه وی لکه لمونځ
روزه زکوة حج جهاد وغیره وغیره او اماراة دتکذیب به نه لری مثلاً که یو څوک تصدیق
لری پر جمیع ماجا به النبی ﷺ او اقرار هم په کوی مگر زنا رد کفریه تر غاره وی
او ایباتان ته سجدی کوی په اختیاسره دا کفرده ځکه رسول الله ﷺ دااعلامات
دتکذیب بللیه دی او دانکارنو ایمان تصدیق دی بماجا به من عند الله تعالی او اقرارده
په زبه سره په دغه ماجا به سره خوتصدیق زوال نه لری او اقرار په اکراه سره زوال لری
اوپه خوب کی هم تصدیق باقی ده مگر ذهول یه نه حصو نه راغلی ده او یا په خوب کی
ضدد تصدیق نده زړه ته عارض سوی داهم تصدیق محقق بلل کیږی په حکم دباقی کیده
علامه دتکذیب نده ور عارضه سویه نو ایمان تصدیق او اقرارده دامذهب دشمس
الائتمة او فخر الاسلام ده او مروی له امام اعظم ابوحنیفه رحمته الله علیه ده او دجمهورود محققین
چی ایمان تصدیق دزړه ده او اقرار شرط ده نیاره داچراوا حکام په دنیا کی ځکه تصدیق
امر مبطن ده علامه غواړی پرتصدیق او که څوک تصدیق لری په زبه اقرار نکوی
نوداسی مؤمن ده عندالله ځکه حقیقه دایمان لری او په احکام ددنیا کی مؤمن نده
داهلته کی قدره پرتکلم درلوداو تکلم یه نه په کاوونه پروهه داباء او مصریر عدم
اقرار سره له مطالبی دا کافر ده داله اماراة دانکاره ده او کم څوک سی په زبه اقرار نکوی
اود زړه تصدیق یه نه وی هغه په احکام ددنیا کی مؤمن ده او په نزد الله جل جلاله کافر ده
ددا شیخ ماتریدی امام المتکلمین الحنفیه مذهب ده پیرایاتو نه دلیل لری دغه مذهب
چی ایمان تصدیق دزړه ده اقرار یه شرط لاجراوا الاحکام فی الدنیا لکه دجنازی لمونځ
اود فنی یه په مقبره دمسلمانو کی اسلام اونکاح وغیره یو داآیه دی اولشک کتب فی
قلوبهم الايمان وقلبه مطمئن بالايمان واما يدخل الايمان فی قلوبکم وقال نبی ﷺ
اللهم ثبت قلبی علی دینک په نزد کرامیه وو ایمان داقرار په کلمتی دشهاده ده په
نزد نظام المان نفس اقرارده په شرط تصدیق اود معرفه اود جمهورود محدثین.

موصوفی

مذهب خکک ضعیفہ ہے جو اعمال طاعت رسید لری نقصان لری او اسے رسید
 مفسدین آتینو وعمونصاحت نو عطف نقاصد معائنہ کوی چی معضوف بہ پہ
 یعرف علیہ کی نہ وی داخل او بل ایمان شرط بلل سو بدہ لہارہ وصحت داعمال
 بشرط پہ شرط کی نہ داخلیری اشتراط دشی نفس لره نہ ده جائز کقولہ تعالیٰ و من
 عمل صالحا من الصالحات من ذکر و اتشی و هو مؤمن داعمال لره مؤمن و بلل سو بدہ
 کہہ تعالیٰ وان طائفتان من المؤمنین اقتتلوا نوتحقق دشی بی لہ رکہ نہ ده
 دیاو شوک اعمال رکن دایمان کامل بولی دمطلق ایمان رکن بہ نہ بولی یعنی دحقیقہ
 دایمان رکن یہ نہ بولی چی تارک یہ غیر مؤمن وی لکہ معشر لہ چی و انی نہ ده غہ
 دیر مذهب تارک داعمال لہ حقیقتہ دایمان نہ خارجیری او حقیقہ دایمان تصدیق قلبی
 دایمان او نقصان نہ قبلی اصلی خبرہ داده چی اصلی ایمان کلی متواظی ده صدق بہ
 یونوا افرادو علی السویہ ده او ایمان پہ اشارو کی کلی مشکک ده ہفہ آثار چی پر ایمان
 بشرط المخلوقات مرتب دی داسی ندی لکہ خصوص پر ایمان چی مرتب دی قدر یہ و انی
 چی ایمان معرفہ داحکک باطل ده چی اہل کتاب معرفہ درلود دنیوہ دسرور کائنات
 ہونو نہ کمایعرفون ابناشہم مگردوی کفاروو قطعالعدم التصدیق الشرعی الا غنیا
 دامام الحرمین پہ نزد ایمان او تصدیق عبارتہ ده لہ ربط قلبی دانوامر کسی ده پہ
 خیار دصدق ثابتیری نو حکک ثواب و رکیزی او معرفہ دیرخلہ بی کسب حاصلیم
 دناویومجمل بیان مادرتہ و کی پہ ایمان کی اصلی سوال خود اوو چی تصدیق حد
 چن نہ حمل یہ پر ایمان نہ صحیح ددی درہ جوابہ دی اول جواب داده چی
 بقدر مذهب خود داده چی ایمان یوازی تصدیق ده اقرار یہ شرط ده نو حمل دجاہ کل بہ
 داسی نہ نہ لکہ حمل پر انسان دناطق او یہ داده چی مراد می لہ تصدیق منطقی مرادہ
 بشرعی ہفہ جز دایمان خود تصدیق شرعی ده نہ منطقی حکک تصدیق شہ می نہ معنی
 تصدیق نہ ہیکہ نہ مقنونی دفعال ده او تصدیق منطقی لہ مقنونی دکیف ده تصدیق شہ می
 تصدیق منطقی لہ مقنونی دکیف ده تصدیق شہ می احب دہ او تصدیق
 منطقی غیر ختیب بی دہ نہ ختیب چتہ رجوع دہ بہ لہ رجوع دہ بہ مطلق جعل نہ اعادہ

- جعل بسط ته راجع ده په اول شق پر هغه چا اعتراض ده چي له اذله عجله منكرين دى په
 درهم شق كى پر هغو اعتراض چي له مطلق جعل منكره په بخت اتفاق قول كوى له
 جاعل اوله مؤثره منكرين دى هغه د منكرين دلائل مى درته ويلى دى در مطالعه يه كه
 وفى التحرير فى صفحه (٢٢) واثبت اهل الحق ان كل ممكن موجود بسبب موجد والا
 يلزم الترجيح بلا مرجح بناءً على ان ذات الممكن لا يستدعي الوجود ولا العدم فلو تعين
 احدهما بدون الآخر بلا سبب موجد يلزم ترجيح بلا مرجح يرد عليه ان للمخالف ان يقول ان
 كل جزء سابق من السلسلة الممكنات مرجح للجزء اللاحق الخ وادقيقات په اولو وورقو
 كى مادرته تير كړو چي (٣) مادي دى يود ضرورة الوجود والوجوب ماده ده چي عجله ده
 مستغنى ده له جاعله بل ضرورة العدم ماده ده چي دمتنع لذاته ماده ده لكه شريك
 البارى يا اجتماع النقيضين يا ارتفاع النقيضين داهم مستغنى ده له جاعل خخه بل
 دسلب ضرورة الوجود او سلب ضرورة العدم ماده ده چي نقيض دالله عجله او د شريك
 البارى ده او مفترده و جاعل ته چي داماده ده ممكن ده او نقيض ده دالله عجله او شريك
 البارى ده نواحدله نقيضين چي علة لپاره ديوشى وي نقيض آخريه علة لپاره د نقيض
 دهغه شى وي الله عجله او شريك البارى خو نقيضين د ممكن دى هغه علة داستغنادى له
 جاعل نوبه ممكن علة ده افتقاروى و جاعل ته نوكل ممكن مفترده و جاعل ته ده ولى
 د ممكن خونه وجود ضرورى ده لكه دالله عجله او نه عدم ضرورى ده لكه د شريك البارى
 بلكه وجوديه هم جائزه عدم يه هم دواړه متساوين دى نو چي ديوه ترجيح راخى مرجع
 غواړي مثلاً ممكن موجوده ولى معدوم نده عدم خويو مقدم ده بل عدم اسهل دته سبب
 غواړي نه شرط نه علة نه معدنودا خو ترجيح د مرجوح راغله دا خو جواز نلري جواب
 جز سابق دسلسلى د ممكنات مرجح ده وجود د جز لاحق ددى ردهغه اول جز يه جانب
 دماضى كى مثلاً لكه ادم عليه الصلوة والسلام دهغه مرجح شو ك ده جواب سلسله په
 جانب دماضى كى غير متناهي بولم رديه داده دامجموع سلسله من حيث المجموع قطع
 نظر له اجزاوو دد غى مجموع مرجح ده وجود شو ك ده تر عدم جواب د مجموع وجود
 خوب عينيه وجود دا جزاوده چي په اجزاوو كى ترجيح بلا مرجح نه راغله په مجموع كى هم
 نسته چواپه نو خو تحقيق د مابا لى العرض راغى بدون ماب لذات يعنى تحقيق د عرض راغى
 بي موضوع يي جوهره تحقق د معلول راغى بي علة دنده جائز شو كه د ممكنات هر جز ما

البیق وی فعل لره تر عدم کی وجود او عدم علی السویه وی په نزد فاعل په الیقینه او
 نیة کی اویا به عدم البیق وی تر وجود په نزد فاعل بیانو کله مالا جله فعل ورته ویل
 پیری نوچی وجودیه البیق سو په شی پوری نو خود کمال ددغه شی سو خکه غرض کمال
 پاره د فاعل وی نوچی افعال دخدای پاک لره غرض ثابت سو نو خود دغه غرض کمال سو
 نه **علا** لره نو تحصیل به بانفعل استکمال په غیر سو نو مستکمل بالغیر حتماً ناقص وی
 می حد ذاته.

سوال - فعال دخدای پاک دی لپاره د ایصال د نفع سی وغیرته نویا استکمال په غیر نه
 لازم پیری خکه ایصال د نفع اولی او البیق ده په غیر پوری کمال دغیرده نه د الله **علا**
جواب - چی د ایصال د نفع او عدم ایصال که متساوین وی په لیاقة اولویة کی په
 نسبة والله **علا** ته اویا به عدم البیق وی تر وجود بیانو کله مالا جله الفعل بلل کیری او که
 دغه سی نوی نو خواستکمال په غیر راغی صدر الشریعت په توضیح کی ویلی دی چی
 د اجواب ضعیف ده خکه دانه منوچی که مستوین ووپه نسبة وده ته نو مالا جله الفعل نه
 بلل کیری اونه داعی و فاعل ته بلل کیری اونه غرض دده بلل کیری او ترجیح بلا مرجح
 نسته خکه دارواده چی دا اولویة دی په نسبة و عباد و ته مرجح وی اصلی خبره داده چی
 الله پاک فاعل مختارده نودارواده چی نفس اراده د فاعل مختار مرجحه سی لپاره
 داخله مقدورین کخه هم دالته داعی نوی واحد له دوی ته لکه (۲) دوی قدحی یعنی
 دوی پیالی دکی له اوبوتزی لره یادوی فتیری وژی لره مرجح به اراده ده د اجامع
 او عطشان ده.

در مسئله - **حک و وائی** چی افعال د الله **علا** معلل په اغراض او په غایات نه دی
 چی هغه مبائن وی له ذاته د الله **علا** سره بلکه ذات د الله **علا** علة غایی ده ټولو اشیا و لره
 ده نودوی منکرین له علة غایی مبائنه دی نه له علة غایه او غرض مطلقا دلیل داده چی
 غایه سلب ده له فعل دخدای پاک خکه هغه فاعل چی فعل لپاره د غایه کوی هغه ناقص
 وی خکه دده مقصد وجود ددغه غایی وی نو خودی مستکمل په وجود ددغی غایی
 سو اویل به فاعلیة تام سو په ماهیة ددغی غایی سره نو خودی من حیث ذاته ناقص سو په
 فاعلیة خیل کی حق مذهب هغه اول ده خکه الله پاک تم ده بذاته واحده بذاته او کثرة نه
 لری افعال لره به غایه او غرض نسته بل لذاته فاعل ده او غایه د وجود لره **اقوله**
والاختصاص به جذ التوفیق ای بالله تعالی او بصفة تعالی او بالجعل البسط او مطلق

جوهرده عرض ماقام به دعرض نسوای کیدلای وکه ترزمانی دفعل نوی بقی وجود
 دفعل بی قدر نه راغی یعنی وجود معلول بی علت راغی دانرو ده قدره یو عرض ده
 نه یه تخلیق کوی په حیوان کی چی به هغه فعل دفعل اختیار یه ووکوی دانواعله
 عادی دفعل ده جمهور وائی شرط دافعل ده عه نه یعنی شرط عادی ده پرده موقوفه
 وی ت شیرد فاعل عادتا لکه ملاقاته دترگوله اوزه سره په احرق کی نو اقدره یوصفه ده
 چی اند پاک یه تخلیق کوی په وقت دقصده اکتساب دفعل کی وروسته له
 سلامتی داسباب اولات کی قصد دفعل دخیروکاوو خدای پاک تخلیق دقدره دفعل
 دخیروکاوو نو اعد مستحق دمخ سی په عاجل کی او ثواب سی په آجل کی او کی
 قصد دفعل دشووکاوالله پاک خلق دقدره دفعل شروکاوو نو اعد بد ضاع کونکی
 سو قدره دفعل دخیرته نومستحق دذم سوعاجلاو عقاب سواجلاو استحقاق دذم
 او عقاب خه کیری داله جهته داضاعته دقدرته دفعل خیره بوخکه ذم دلفارو ویل سوی
 بانهم لایستیعون السمع داله جهته داضاعته دقدرته دفعل الخیر والا دعدم
 داستطاعة ازلی ده ددوی له قدرته خارج ده دمعتزله وومذهب داده چی قدره به تر فاعل
 مخکی وی نه وروسته کیری نه ورسره معی کیری په زمانه کی خکه بینا زهیری تکلیف
 بعلا یطاق حکمه مکلفیت یعنی امریه ایمان او یه لمانخه وغیره داحاصل دقبل تر فاعل
 کافر مکلف دما مورده په ایمان تارک الصلوة مامور او مکلف ده پداصلو او وروسته له
 دخوله دوقته نو که استطاعة نه وی تکلیف دعا جز راغی داناروا ده نوبه قدره تر فاعل له
 مخه وی ترزمانی دفعله به باقی وی قیام دعرض په عرض پوری په وجود کی روا ده چی
 دیوه عرض وجودی له بله عرضه نه راغی لکه دسرعة اوبطوئته وجودی حرکت نه راغی
 اوسرعة اوبطوئته هم عرض ده او حرکت ه عرض ده وهغه نارواچی ده هغه قیام دعرض
 په عرض پوری ده په تحیز او ممکن کی دانرو ده لکه مخکی چی می تشریح درته وکوه
 خکه تحیز بذاته عرض نه لری بل چاته به خنکه تحیزی په مستع نه ته سره لکه اجتماع
 دتقیضین یا ارتفاع دتقیضین په دغوسه مکفیت غفلا جازده خکه فعل نه پاک
 معتل په اغراض ندی اوشرعاً واقع نه په مستع غیره یه ممکن نه ته لکه حق دجه
 یا یعدن دکا فرباطعة دعاصی په دغومکفیت ه غفلا جازده مستع واقع نه ده وپه
 مستع غیره په ممکن لذاته لکه حق دجه یا یعدن دغومکفیت دغوسه
 دغومکفیت هم غفلا روا ده اوشرعاً واقع نه ده وپه مستع غیره یه ممکن نه ته لکه حق دجه

سلامتيا داسباب اولات ده (۳) قدره متوهمه مجزیه چي توهه دسلامتيا داسباب اولات ده دا (۳) اقسام اقسام دمطلق قدره دى.

قدره متعارف پردوه قسمه ده

(۱) اول ممکنه ده (۲) دويم مسيره ده : ممکنه تعريف داده وهوادنى مایتمکن بدو العبد من اداء ما لزمه من غير حرج غالباً دميسره تعريف وهو مایتمکن به العبد من اداء ما لزمه دادنى قيدنسته قدره ممکنه شرط ده لپاره دوجوب الاداء لکن متوهم الوجوده به وى اومتحقق الوجوده به نه وى نوعاً جزئه مکلفیه هغه څوک ده چي قدره متوهمه نه لری هغه نده عاجز چي قدره مؤثره نه لری لکه قدره چي وائى چي عبدالره قدره مؤثره سته په ايجاد دافعال کي والايلزم تکليف العجز اوداسي هم نه چي قدره متوهمه هم نه لری لکه جبریه چي وائى عبدجمادبولی حرکت په ارتعاشی بولی لکه حرکات دجمادات نه قدره پرلری، نه قصدلری، نه اختیارلری، دامذهب څکه باطل ده چي دحرکت بطشی اوحرکت ارتعاشی ډیر فرق سته اون اختیارى ده دوه غیر اختیاری ده اوبل خوتکلیف دعا جزارغی اونه عبد مرتکب دثواب اوعقاب گززی پرافعال یعنی پرافعال په ثواب اوعقاب نه مرتب کيږی اوبل ډیر ایتونه په پرابطال ددی مذهب دال دى جزاء بما کانو یعملون وامن شاء فلیؤمن ومن شاء فلیکفر

وعبدالره چي قدره متوهمه ورکوی دامذهب داشاعره ووده

دوی وائى چي شرط مأمورلره په اداد مأموریه کي داده چي توهه دقدره به لری یعنی چي دا قدره متوهم الوجوده ده نه متحقق نوجوده یعنی دانه ده لازمه چي دا وقت چي (۴) رکعات لمونځ کي څائیږی دابه موجودوی دابه متحقق وی فی الحال بلکه توهه شی کافی ده که داموهم متحقق سوپه خارج کي یعنی دا وقت ممتد سوله جانبه دالله **کرامه للعبد** ادابه پکی وکړی والاقتضابه شی زاوړی که مثلاً صبی بالغ سوکافر مسلمان سو، حائضه طاهره سو، په آخروقت دمنځگړی چي فقط قدره ددی تحریمی څائیږی یعنی (۳۰) ثانیه دلته دغه لمونځ پردوی لازم ده دوی توهه ددی وکی چي دا وقت په الله **کرامه** راته درازکی لمربه راته وگړزی -

لمر دری خله دلویدلو وروسته را اگر خیدلی ده

(حضرت سلیمان علیہ السلام ته چی لمر را و گرزیدی دماز یگر لمونخ نی ادا کی، (۱) به شیخ
 یون ته لمر را و گرزیدی په قتل د جبار یون کی د جمعی په ورخ لمر پر لویدو و ویرته لم
 یرته ودریدی چه قدوس نی فتحه کر (۲) او نبی علیہ السلام ته لمر را و گرخیدی په صها،
 جبرکی له غرو به وروسته ماتریدی یعنی احناف وانی چی عبدالره قدره مؤثره په
 کسب کی ده نه په خلق کی.

سوال چا به سوال کاوه چی بیبا خوالله علیہ السلام خالق ده تلو شیانو نه سو په دی آیه کی
 و خالق کل شیخ علیہ السلام خکه دا کسب خوهم یوشی ده تا مخلوق د عبد کر او عبد په کسب کی
 نره مؤثره لری یعنی خالق د کسب بنده ده نو دا آیت عام مخصوص البعض سو
 نفعی نه سوظنی سو حجة په ماعده کی نه سوا کیدلای چی مثلاً کسب له
 مخلوقیته د الله علیہ السلام خارج کی معتزله افعال د عبادوله مخلوقیته د الله علیہ السلام خارج کری
 هغه نور بیبا شر له مخلوقیته د الله علیہ السلام خارج کری معتزله افعال د عبادوله مخلوقیته
 د الله علیہ السلام خارج کری؟

جواب موثر جواب ورکوو چی کسب خو صرف د ارادی ده له قبیلی د احوال ده
 موجوده ده خلق خو فیضان د وجوده هغه حصه په الله علیہ السلام کی ده نو عبد مؤثره حال کی
 نه په موجود کی او یاداده چی دا کسب شی ده مگر مستثنی ده له مخلوقیته د الله علیہ السلام
 په استثناء عقلی سره چی عبد له ظلمه د جبره او د لایطاف خلاص سی عام چی مخصوص
 بعض سی په استثناء عقلی سره هغه له قطعیه نه وزی لکه په دغه آیت کی چی له شی
 هغه د الله علیہ السلام ذات اوصاف مستثنی دی خکه الله علیہ السلام خو خالق د خپل ذات اوصاف نه
 نه نوداته مقدور واحد چی د افعال د عبدیه ده تر قدرتین یعنی قدره العبد و قدره الحق
 ای سو لکن په جهتین مختلفین فعل مقدور د الله علیہ السلام په جهة د ایجدا و خلق
 و مقدور د عبدیه په جهة د کسب.

د کسب او د خلق فرق

کسب و د خلق فرق داده: چی کسب په الله سره وی. او خلق بی الله وی کسب مقدوره
 یق: په محل د قدره کی مثلاً حرکت ده زید مکسوب زید ده و قه ده په محل د کسب
 برچی زید ده. او مخلوق د الله علیہ السلام دغه حرکت غیر واقع ده په محل د قدره د یجدا کی

چه الله جل جلاله ده بل په غیر کی ده چی زید ده او کسب چی ده نه صحیح کیږی
انفراد استقلال دقادریه ده سره ځکه چی الله خلق دفعل نه وکوی وروسته له صرفه
دارادی کسب بیانسته ځکه کسب غیر مؤثره او په خلق کی قادر مطلق مستقل ده لانه
یخلق مایشاء بل خلق دقیق نه دقیق کسب دقیق ده قبیح ده کاسب دقتل اوزناته قاتل
اوزانی ویل کیږی مشتقات پر حمل کیږی مبادی پوری قائمیږی او خالق دقتل اوزناته
قاتل اوزانی نه ویل کیږی مشتقات نه پر حمل کیږی مبادی نه پوری قائمیږی **والصلوة**
ای الرحمة الكاملة والسلام ای السلامة من آفات الدارین علی من بعث بالدلیل علی
حقیقه رسالته معناه ان الصلوة والسلام نازنه من علو جناب الحق علی الروح المبعوث
بالدلیل الذی فیہ شفاء لكل علیل والمراد باند عابزون الرحمة ابلاغ الرسول الی مرتبة
لا تكون فوقها مرتبة عند جنابه تعالی وبالسلمة عن الافات لبقائه ﷺ علی ماکان علیه
فتحصل الفائدة فی الدعاء مع کونه مرحوماً حق الرحمة والمراد بالدلیل القرآن المجید
اذ فیہ شفاء لكل علیل من الامراض الظاهرة کالحمی والصداع او الباطنة کالحمى
والعجب والحقد وذلک ظاهر لمن یتفکر ویجرب والقرآن معجزة باقیة الی یوم
التنادیل الی الابد صلوة دصلوة لغوی حقیقی معنی دو عاده او شرعی حقیقی معنی په
اداء ده ارکان محصوصه ووده لکه تحریمه قیام قرائت رکوع سجده قاعده آخره معنی
شرعی په مجازده په نزد اهل لغته وولغوی په بیامجازیه نزد اهل شرع هغه صلوة چی
مستند وعبده وی دا حقیقه دتارة په معنی ددعده او کله په معنی داداء ده ارکان وی
لکه زید صلی الظهور هغه صلوة مستند وانته **ﷺ** ته لکه صلی الله علی محمد
دامجاز مرسل ده په معنی درحمة ده علاقه په سببیه او مسببیه ده ځکه دعاسبب د
رحمت ده لهرحمة افاضه دخیر مراد ده نه رقة دقلب ځکه بعض صفات چی مبادی ده دوی
انفعالات دنفس وی په پروردگار کی آثار مرتبه ځنی اراده کیږی صاحب کشف وائی
چی حقیقه دصلوة تحریک دصلوین ده ځکه مصلی دغه فعل په رکوع او سجده کی کوی
اوداعی ته چی مصلی ویل کیږی شیه لری داداعی په تختشع کی په راکع سره او په
ساجدمره دا ځکه ضعیفه وجه ده چی استعمال دصلوة په دعا کی شائع ووپه جاهلیت کی
قبل ترورود وشرع اود معزقه دارکن مخصوصه ووپر داهینه خاصه بانندی نوبی څنگه
استعاره ځنی صحیح سی اوبل خواشنتی دفعل راغی نه غیر حدث چی صلوة ده دقلیل

۱۰. و نحوک و اشیء اکثریده لکه سیفته ای ضربه بالسیف و رآه ای ضربه رین
 ۱۱. مستعمله سویه لپاره دتحریک دماخذ الانادرا نود عاصلوه بلکه کبیری له جهت
 ۱۲. ددعا ددعا له لمانخه دمصلی سره په تخشع ددعا کی له راع او ساجد سره
 ۱۳. استعمال دصلوة په دعا کی استعاره مصرحه ده ذکر مشبه به چی صلوة ده مراد خنی
 ۱۴. ده چی دو عاده او په ارکان مخصوصه کی حقیقه ده او یا مجاز مرسل ده یعنی په
 ۱۵. مجاز لغویان مرادسی او یا داده که شارع نقل دلفظ دصلوة پر ارکان مخصوصه و اطلاق
 ۱۶. بصوبین و ارکان مخصوصه و و ته له جهت ددغه مناسبه مذکوره نودا حقیقه شرعی ده
 ۱۷. که دغه نقل نکي معتبر بلکه استعمال یه په ارکان مخصوصه کی وکی له جهت
 ۱۸. علاقې چی دوی محل ددغه تحریک دی او یا له جهت دعلاقې چی ارکان مخصوصه
 ۱۹. تحریکات خاصه دی تحریک دصلوبین لره او تحریک دصلوبین عام ده نواطلاق دعام
 ۲۰. بدول احتمال جوړیږی چی شارع لفظ دصلوة رانقل کی له تحریک صلوبین و ارکان
 ۲۱. مخصوصه و و ته نه پردوهم احتمال چی استعمال دصلوة په ارکان مخصوصه و وکی له
 ۲۲. هغه دعلاقې سی چی صلوة محل ددغه تحریک ده ځکه بیا په مجاز کی مجاز راخی
 ۲۳. اړسی صورت هم کی جوړیدای سوی چی معنی یه داسی وکوی چی په ارکان
 ۲۴. مخصوصه و وکی حقیقه ده چی استعمال یه اهل شرع وکوی او مجاز مرسل ده چی
 ۲۵. استعمال یه اهل لغة وکوی.

۱. په رحمت کی څه علاقه ده چی مستعملیږی ځکه درحمت او تحریک صلوبین
 ۲. ناله نسته او درحمت او دارکان په مابین کی څه علاقه ده چی مجازسی په دارحمت کی
 ۳. مانی نه ددعا څخه تجوز معتبر کی یعنی له دعایه رحمت ته منتقل کی نوخو په مجاز کی
 ۴. بدراغی ځکه دعاخوهم معنی مجازی ده؟

۵. چی د استعمال یه په دعا کی شاع ذائع مشهور وواکثرو و نودا حقیقه ظری
 ۶. بوجز مشهور و سونونه حقیقه ظری مجاز غی ورحمت ته چی مسبب ده نه دعا څخه

محمد ﷺ متصل وي ولي خوالده ﷺ په كلمه دشهادت كى له خپله مباركه نامه سره نوم
 د عليه الصلوة والسلام ملگرى كړيده په اذان كى او په امر د اصاعه كى په دى قول كى
اطيعوا الله ورسوله د صلوة معنى شرعى په حق د نبى عليه الصلوة والسلام كى عظمت
 دده په دنيا كى په اعلا د كلمته سره او په ابقا د شريعت دده سره او په آخره كى په رفعه
 د درجود دده سره او د شفاعت دده سره امت ته.

رسول الله ﷺ مور اهر كړى يو په صلوة سره پر عليه الصلوة والسلام باندې او دلته
 والصلوة على من بعث دلته صلوة دانته ﷺ مراده حكه على كلمه د علوى ده د بيل
 چا صلوة علوه نه لرى پر جناب محمد ﷺ بيله صلوة دانته ﷺ جواب هر وقت چى الله ﷻ
 مور ما مور كړو په صلوة سره پرده باندې نو مور قدر ته لرو پر صلوة پرده باندې حكه هغه
 اخلاق مكارمه د جناب محمد ﷺ نهايه نه لرى نو مور پربيا، ذا، د دغو مكارمه اخلاق دده
 له صلوة عاجز يو نو مور الله ﷻ ته د ا صلوة حواله كودار تبه لوبه ده تر تربى دامثال او بيل
 دامهمه خبره ده چى رساله د عليه الصلوة والسلام عام ده لكل ما يصلح او يصح الرسالة
 اليه دى مبعوث ده وناس ته كافه بل نبى داسى نسته او نوح عليه السلام چى نبوة يه عام
 وو حكه وروسته له طوفان پر مخ دمخكى شو ك نه ووالامن امن به او بيل ابليس عليه
 اللعنة د باقى وونوپه دغه سبب يه نبوة عام وووالادى هه مخصوص البعثة وو او يادده
 تر حياته يه نبوة عام وو او د جناب محمد ﷺ نبوة تر قيامته ده او بعثت يه ملائيكوته هم ده
 او چن ته هم ده او يو شيطان د ابليس كړ دى اعنى هامة بن هيم بن لاقيس بن ابليس دغه
 پرده ايمان راو پریده چى له ده سره ملاقى سويب عليه السلام سورة واقعه او سورة
 مرسلات او سورة نساء او چهار قل دايه ورته ونبوول او هغه قرين له ده سره له جن اسلام
 راو پریده پرده باندې په حديث شريف كى راغلى دى چى له هر چا سره شيطان ملگریده
 صحابه وورته وويل چى ايا لتاسره هه ملگرى ده يا رسول الله ده ورته وويل هولماسره
 هم سته لكن الله ﷻ ماته پرده معونت را كړيده داخما شيطان اسلام پر ما راو پریده
 مسلمان سويده دا قوى روايت ده او بيزه دده له شره سالمه يه د اضعيف روايت ده د نبى
 اورسول په ما بين كى يا مساواة ده دامعتزله وائى او دابن النهام هم دا وائى او شو ك
 وائى يعنى ابن حجر مكي وائى چى دانه احديث صريحه وومخالفه خبره حكه
 درسولانو تعداد (۳۱۸) ده دانور قبول نبى دى او شو ك وائى رسول اعم ده تر نبى شو ك
 وائى نبى اعم ده تر رسول شو ك وائى سره متبشش دى ودا عليه السلام يه په ابهام سره

و در پی علی من بعث الخ یو به اقتداء به ابهام دالله سره و کوله په دی آیه کی نسا
 بل فضلنا بعضهم علی بعض منهم من کلم الله و رفع بعضهم درجات اویل په دی
 په کی تعظیم او تفخیم د قدر دده او اعلاء د قدر دده چی داداسی ذات ده
 داسی علم ده لایسته او داسی تمیزده لایل تبس اویل صالح ده داسی عظمت او شرف
 بی دده تائید په داسی دلیل سوی وی چی هغه شفا درعلیل وی دایی له جناب محمد
 پیخته بل خوک نسته دعلیه الصلوة والسلام معجزات لاتحد و لاتحصی دی بعض
 په خیل کتاب په نامه دفتاوی جامع المسائل کی ماذکر کیه دی مگر یوه معجزه چی
 رفته بقی ده هغه قرآن کریم ده اول خو قرآن دامعجزه لری چی دده دحفظ ضمانت الله
 پکی وایاله لحافظون اودنورو کتابو دحفظ ضمانت ده وقت دنی و و بل قرآن
 معجزه لری چه دقرآن دنزول پر محمد ﷺ (۱۴۵۰) کاله مخته شوی ده هیخ ترمیم او
 بیر نه ده پکینی راغلی یو چاهم تغیر نه ده پکی کری یو قادری اوفاف وائی چه
 (۴۰۰۰۰) خلویبنت زره نسخی دقرآن د دیرو کلو په وقت کی له دیرو وطنوراوری
 هغه می کپی په پوره (۴) کاله مادیوی نسخی فرق ترهغه بله نده لیدلی په یوه نسخه
 می په بسم الله الرحمن الرحیم کی داده رحمن الف مرکب له میم سره ووداسی ووبسم
 رحمان الرحیم اودتورات می (۳۰۰۰) نسخی دانجیل (۲۰۰۰۰) نسخی ده
 بیخه سوه نسخی هره نسخه په له هغه بله په هرشی کی مخالفه وه ترمیمونه
 بیبونه تغیرونه تبدیلونه کی سوی وونوداسبب سوچی زه له عیسوی دینه ولام
 سلام دین می قبول کی بله معجزه می داده چه قرآن جامع دحقاتق دتولو کتوبو سماویه
 ووده (۱۰۳) کتابو اوصحائف حقائق په قرآن کی جمعه سوی دی بله معجزه به داده
 ولفا فصحاء شعراء د عرب العربیاء دقرآن کریم له بلاغته اوفصاحته عاجزه سویده
 بسته عاجزی سره په صفحه (۲۶) په حاشیه نمبر (۵) کی وائی په تحریر کی چی په
 یکی شفا ده علل ظاهره وولره امراض ظاهره وولره لکه تبه دسردرد وغیره په نفع
 لری ای توره او ییا په خنبلو دحائستو سره یاپه تعویضو سره او علل و امراض باطنه وو
 لکه بغض حسد حقد کین تکبر دغولره شفا ده چی خوک تفکر اوتدبر دقرآن په
 انا وفضحة کی وکوی امراض باطنه په ټول محوه کیری.

داده چی کلام خالی وی له تنافره دکلمات له تعقید لفظی او معنوی . ضعف

ضرب غلامه زيد او معنى نکه ضرب غلامه زيد و حکم لکه په ضمير در ب او په ضمير
 شان کی تفرّد کلمات داده چی کلمات ثقیبی وی پر زبه کتبه هم هریو له دوی فصیح وی
 نکه قبر حرب بمان قفرویس قریب قبر حرب قبر تعقیبه داده چی دا کلام ظاهر الدلالة
 پر مراد نه وی نه جهته داخل په نطه کی لکه تقدم و تراواضار او فصل په مابین د حال
 او ذی الحال کی او د مبتداء او خبر کی و نه مثنی و مثنی منه کی قوله و علی الم
 واصحابه المراد بالآل کل تثنی تثنی فذکر اصحاب تخصیص بعد التعمیم او اهل بیته
 و ذکر الاصحاب تعمیم بعد التخصیص و زاده بقدر فینهم و بین الاصحاب عموم
 من وجه الاصحاب جمع صاحب کراضه جمع صاحب مختلف صاحب الخ و اللفظ د علی جاره
 لایجمع علی افعال و نوسله فنقول نه جمع صاحب مختلف صاحب الخ و اللفظ د علی جاره
 چی به مکرر او بریده اول په دی کی صریح تباین په هغه صلوة کی ده چی په لمانحه کیده
 هلته هم علی جاره مکرره ده او بل زده پر شیعه و ودوی و ای چی مکرره ده فصل په
 مابین دینی **ع** او په مابین د اهل کی په نطفه دعی سره دوی یو حدیث دلیل کوی **و من**
 فصل بینی و بین الی لعلی لم یئل شفه عتی اهل سنت و الجماعه دری جوابه ورکوی اول
 دا حدیث په قوی سند سره زده ثابت او که دا حدیث صحت تسلیم کو دا مکتوب په صورت
 د علی دا حرف جر زده دا اسم د حضرت علی کریم نه و وجهه یعنی من فصل بینی و بین الی
 بعلی کریم الله وجه یعنی چه علی کریم نه وجهه خصم په اهل کی نه داخیلوی هغه ته به خصم شفاعت نه
 و رسی پی او یاله دا علی حرف جر مراده معنی به داده من فصله بینی و بین اهلی بعرف
 علی یعنی علی دا حرف جر زده و خصم این مه داخله کی پر ما درود و وائی او خصم پرا ل علی
 حرف جاره نه کی داخله درود نه پرو وائی هغه ته به خصم شفاعت نسی ملا و -

په آل کی پنخه مذهب دی

اول - داده چی آل دعلیه السلام داده چی په غائب بن فهر نیکه نه علیه السلام سره
 گویوی چی دالم نیکه ده دا قول آن ده.
دویم - مذهب آل ذریه دعلیه السلام او ازواج ضهارات امهات المؤمنون.
درییم - امام ابو حنیفه رحمت مذهب آل یه بنو هاشم دی فقط.
چهارم - امام شافعی صاحب مذهب ده چی آل یه بنو هاشم او بنو عبدالمطلب دی.

ان پہ معنی داتباع یعنی کل تقی آل دہ حضرت صدیق اکبر ؓ لمری خلیفہ دہ
 پہ شپرم پشت پہ مرہ بن کعب بن لوشی پہ علیہ السلام گہیری اصلی نوم یہ
 بن عثمان ابی قحاقہ بن عامر تر اسلام مخکی نوم یہ عبدالکعبہ و مودہ دہ
 کالہ خو میاشتی بالا وودہ عمر او حضرت عمر ؓ عمر او علیہ الصلوٰۃ
 و السلام عمر (۶۳) کالہ و و حضرت عمر ؓ پہ نهم پشت پہ علیہ الصلوٰۃ و السلام
 بن کعب بن لوشی بن غالب حضرت عثمان ؓ پہ پنهم پشت پہ قصی بن کلاب
 بن علیہ السلام گہیری حضرت علی کرم اللہ وجہہ پہ دوهم پشت پہ عبدالمطلب
 بن علیہ السلام گہیری ثلور کالہ اونہ میاشتی یہ دورہ دخلافت وہ ثلور
 مدینہ منورہ کی وو دانور وخت دخلافتی پہ عراق کی ووپہ کوفہ کی
 او عبد الشمس سرہ غیر گولی وود عبد المناف زامن ووا وودہ یہ نور زامن
 مطلب هاشم د عبدالمطلب پلار وود عبدالمطلب د عبد اللہ
 صاحب پلار وود عبد اللہ صاحب د سردار وود عالم ؓ پلار وود عبدالمطلب لس زامن
 یزدل شیلونی زامن یہ فارس، ابولہب، جمل، مقوم، خرار، ذبیر، ابو طالب، عبد اللہ،
 عباس، لونی یہ صفیہ، عاتکہ، بیضا، مرہ، امیہ، اروی، ذبیر ابو طالب عبد اللہ اولہ
 دانوری بیضا مرہ امیہ اروی داسرہ سکنی ووموریہ یوہ وہ عبد اللہ صاحب
 کشر وود عبدالمطلب تر تولود عبد اللہ صاحب طرف تہ دی وود حصہ
 جمل، صفیہ، داسرہ سکنی وود عباس ضرا قشم داسرہ سکنی وود حضرت صفیہ
 ہجرت یہ کپیدہ بعض واتی چی عاتکہ او اروی ہم پہ اسلام مشرفی سو پہ
 شمس جد علی دنی امیہ وود وود تولود جدہ جیبین مطعم او مطلب حد اعلی
 جب وونود این ددی لپارہ را وول سوچی پہ آل کی یہ مذهب دہ چی
 بن قہرہ چی پہ علیہ الصلوٰۃ و السلام گہیری دا تول اہل دہ دہ چی
 شمس فعی دیوں پہ کی داخل سو او ای آل خاص بنو ہاشم دی پہ ہاشم
 ہاشم ددی نومی خکہ د مخکی تہ چی معصمات دہ . . .

د محمد ؐ شجرہ ترا دم ؐ پوری

عبد اللہ بن عبد المطلب بن ہاشم بن عبد مناف بن قصی بن کلاب
 بن عبد مناف بن قصی بن عبد شمس بن عبد مناف بن قصی بن کلاب
 بن عبد مناف بن قصی بن عبد شمس بن عبد مناف بن قصی بن کلاب

اتفاقی ده بن آدبن هسبغ بن سلمان بن عوص بن نوزین بن
 ناشد بن حزابن بلدرس بن ینلاف بن طایخ بن حصم بن ناش بن ماضی بن عیض بن
 عیقر بن عبید بن الدعابن حصان بن ستر بن یثیری بن یحزن بن یلحن بن ارعوابن عیض
 بن دشین بن عیصرین افتدین ایهام بن مقصرین نحص بن زارح بن سمی بن مزی بن عوضة
 بن عرام بن قیدرین اسماعیل بن ابراهیم بن ناریخ بن نحر بن ساریخ بن راجوبن فالخ بن عابربن
 شایخ بن ارفخشذ بن سام بن نوح بن لامک بن متوشخ بن اخنوخ بن برد بن بهلائل بن قینان بن
 انوش بن شیب بن آدم په (۸۲) پیری علیه السلام په آدم علیه السلام گویزی له عدنان
 تر حضرت آدم علیه السلام پوری په دی کی اختلاف سته دآل اصل اهل ده خکه تصغیره
 پراهیل راغلی ده تصغیر اسماء، اصل ته زده وی بی وجود فرعتین کی راخی هم به فرع
 دمفرسی هم به فرع دمکبری نیوید په همزه منقلبه سوهمزه په الف تخفیفایا اول
 واره په الف او بنده اول صورت صحیح ده نوده تغیره کی راغلیو هاء په همزه، او بل
 همزه په الف نو خکه آل په اشراف کی مستعملیژی که د دنیاوی لکه آل فرعون او که
 د دنیاو عقبی د دواړو اشراف وی نکه آل موسی او خوک وائی دآل اصل اول ده
 و او متحرک ما قبل مفتوح ان و اور ایالف بدل کردنه خکه تصغیره پراو ویل راغلی ده
 نه پراهیل اهل داهل تصغیره او بل دآل تصغیره کسائی وائی چی آل جلاده اهل
 نه پراهیل اهل دی وائی چی ماله یو فصیحه اعرابی و اوریدل چی ده وویل آل اهل، او بل
 جلا خکه دی وائی چی ماله یو فصیحه اعرابی و اوریدل چی ده وویل آل اهل، او بل
 اهل، او بل په معنی سره جلادی اهانته زن خواستن ایالت سیاست راندن قوله الذین
 هم مقدمات الذین ای هم يقدمون الذین علی الخلق فالمراد المعنی اللغوی والتام
 للنقل من المعنی الاصطلاحی الی المعنی اللغوی وانهم یحتاج الیهم الذین فالمراد

للمعنی الاصطلاحی فالتام، للحکایة عن النوضع الاصطلاحی.

دلته سوال داده چی مقدمات صفة اصحاب سو نومقدمه به صفة د صاحب وی
 خکه چی جمع د جمع صفة وی مفرد به دمفر د صفة وی نومقدمه د صاحب صفة نه صحیح
 کیچی خکه مقدمه مؤنث ده صاحب مذکر ده داخو جوابه لری اول داده چی له مقدمه
 معنی لغوی مراد ده چی پیشرونده ده نوداتا، لپاره دنقل ده له معنی اصطلاحی ولغوی
 ته د تانیث لپاره نده دضعیفه ده خکه تا، دنقل فرع د اسمیه ده لکه په کافیه کی اولفظ
 دمقدمه خوا سم نده وصف عام ده لکه تا، د علامه چی لپاره دنقل نسوای کیدای بلکه
 لپاره دمبانی ده خکه علامه له قبیلی د اسماء نده او یاداده چی مراد له مقدمه معنی

تالپاره دمبالغی ده اویاداده چی تالپاره دتانیث ده داموصوف چی
 طائفه سره ده حُکمه یوه نفرصحابی دومری کوشش په دین کی
 طائفه داسی ده دایونفریه دین په لغه کی انقیادته وائی په اصطلاح
 سائق الی ذوی العقول باختیارهم المحمودالی الخیر بالذات خیر بالذات
 قوله وحجج الهدایه والیقین حجج جمع دحجة ده داغلی ته وائی چی
 وکی ملزم به کی.

حجة په اصطلاح دمنطق کی دری شیان دی

اصطلاح دمنطق کی دری شیان دی قیاس، استقراء، تمثیل، اوپه لغه کی په
 او هغه امرخارق العادته چه پرلاس دنبی ﷺ معجزه، او پرلاس د ولی
 دکافر استدراج دغو لره هم ویل کیږی دانویا استعاره ده یاتشبییه بلغیه ده
 دحاشیه نمبر (۲) تشریح داده یومجاز عقلی ده چی مجاز فی
 الاسناد هم بلل کیږی اویوحقیقه عقلی ده مجاز عقلی داده چی نسبة
 البقیع الی غیر ماهی له ته لکه انبت الربیع البقل دلته ماهی له دانبات خواله ﷺ ده
 ربیع خو به عادی وقت ده دانبات دانودیر اقسام لری عیشته راضیه
 نهر جار سال المیزاب نهاره صائم لیله قائم زید عدل سال الوادی الی
 وحقیقه عقلی نسبة وشی ته چی هغه ماهی له وی یعنی نسبة دشی ده
 لکه انبت الله البقل اویوحقیقه لغوی اومجاز لغوی ده حقیقه لغوی
 په معنی موضوع له کی لکه رثیت رجلا یرمی فی الحمام
 استعمال دلفظ ده په معنی غیر موضوع له کی له جهت دیو علاقتی
 اشتراک په لازم کی وو نومجاز مستعاره او که
 مجاز مرسل ده علاقتی دمجاز مرسل (۲۴) دی اومرسل ولی بلل
 اطلاق ته ویل کیږی دامجاز مطلق ده له دی دعوی چی معنی
 مفرد او دمعنی موضوع له څخه ده دادعوی نسته اوپه مستعار مجاز
 چی معنی غیر موضوع له له افرادو دمعنی موضوع له ده مثلاً رثیت
 فی الحمام دلته له اسده معنی موضوع له نه ده اراده چی حیوان مفترس ده په
 معنی غیر موضوع له ځنی مراده چی رجل شجاع ده دارجل شجاع له

افراد و داسده ده اسديو افراد متعارف لري چي دازمريان دي اوبل غير متعارف
افراد لري چي دارجل شجاع ره.

تشبيه په لغة كي

تشبيه په لغة كي مشارڪه ديوه امرده له بله سره په وصف كي او په اصطلاح د علم بيان كي
دغه دلالت ده لکن نه به پروجده استعاري تحقيقي وي نه به دکنائي وي نه به دتجربديي
وي الخ ادآت دتشبيه دادی كاف، نحو، مثل، لکه زيد کالاسديانحوالاسديامثل
الاسد دامطلق تشبيه ده اوبل له ادآت دتشبيه حمل ده لکه زيد اسد دتشبيه بلغيه ده بل
له ادآت تميزته ده لکه رثيت من زيد اسد دتشبيه ابلاغه ده بل له ادآت اضافه ده لکه
زيد الاسد دتشبيه ابلاغه ده يعني که طرفين مشبه او مشبه به دواړه ذکر و
داستعاره نده دسکاکي پرمذهب بلکه تشبيه ده او عبدالرحمن قزويني وائي چي که
طرفين دواړه ذکر و مگر انباء يه له تشبيه نه راوسته هم استعاره ده کڅه هم مشبه
او مشبه به ذکر و لکه قد زرا زواره علي القمر او داقول دالله **مخلصم بکم** اي هم کصم
چي اداة دتشبيه او مشبه دواړه حذف دي مقدر دي لکه ملفوظ داسي دي نوداهم په
تشبيه كي داخل دي استعاره نده په نژده محققين دعلماء البيان څکه استعاره دوي
دابولي چي دامشبه به پت وي بالکليه نه به په لفظ كي وي نه په تقدير كي کلام به خالي
وي ځني دا کلام به صلاحيه لري هم دمشبه به هم دمشبه که قرينه حالیه او مقالیه نه وه
نوپه زيد اسد كي حذف دآداة تشبيه ده چي كاف يا مثل ده يا نحوه او طرفين دواړه
ذکر هم مشبه هم مشبه به او په **صم بکم** كي هم اداة دتشبيه هم مشبه چي ضمير ده ده
دامقدره اي هم کصم مقدر لکه ملفوظ داسي ده نوداشبيه ده استعاره نده او غير له
محققين يه استعاره بولي دوي وائي استعاره اجرا ده مشبه به ده پرمشبه حملاً او
طلاقا په حذف دآدات سره صاحب التلخيص وائي چي استعاره مطلقاً لفظ ده چي دغه
لفظ متضمن وي تشبه دمعني مجازي مرادي لره ده نه ده څخه په هغه معني حقيقي چي
وضع راغليه وي ددغه لفظ دغي معني لره نوزيد اسد له استعاري ووتی په تشبيه كي
داخل سو څکه لفظ داسد مستعمل ده په معني حقيقي كي چي حيوان مفترس ده کڅه هم
متضمن ده تشبيه دشي لره چي زید ده نه د حيوان مفترس سره لکن دغه شي مراد په دغه
لفظ سره نه ده نودغه لفظ مجزئ بل کيږي استعاره نه بلله کيږي نو چي معني
داسد عين معني موضوع له ده چي حيوان مفترس ده نه مجزئ نونه صحيح کيږي تشبيه

په استعاره مکنیه کی (۳) مذهب

په مکنیه استعاره کی (۳) مذهب دی یو دم تخرین ده هغه وای استعاره مکنیه تشبیه مضمرة ده په نفس کی چی نه وی ذکر چی پرت تشبیه مضمرة دلالة وکوی بی له ثبوته دلوازم دمشبه مشبه لره (۲) مذهب دبعض محققین ده هغه وائی استعاره مکنیه داده چی ذکر هم مشبه مراد هم مشبه مشبه به کنایه معلومیری په ثبوت دلوازم سره دمشبه به مشبه ته دلته نودا سوال ده چی دا خو حقیقه سو مجاز نه سواوا استعاره مکنیه خو یو قسم له مجاز مستعاره ده ولی خو ذکر هم مرگ مراد هم مرگ اوسبع په ثبوت د اظفار معلومیری دا خو حقیقه ده یو جواب یه داده چی داتسمیه خانی نه مناسبته ده او یادلته تنزیل ده اثبات دلوازم دمشبه به مشبه لره پرمنزله دادا ده تشبیه ده مجازی به هم دی تنزیل کیده بل مذهب د صاحب المفتاح ده هغه وای استعاره مکنیه داده چی ذکر مشبه وی مراد مشبه به وی ادعاء و مبالغه مراد له امانیه سبع حقیقی نده بل مراد خنی سبع ادعائی ده حکه چی دامرگ ډیره هولناکی او وهم اوترس اوسبست لری نودامرگ لره صورت و همی خیالی سبوعی ورکړ سو نو ذکر مطلق مرگ ده چی دامشبه ده مراد خنی دامرگ ده سره له صورت و همی خیالی سبوعی دامشبه به ده نودلته دامنیه یعنی دامرگ په جنس د سبع کی داخل سوله جهته د مبالغی په تشبیه کی نورادله منیته سبع ده په ادعاد سبعة دامنیه لره بل مذهب داده چی استعاره بالکنایه داده چی ذکر به مشبه به وی ادعاء مراد به مشبه وی ذکر دلته مرگ ده سره له صورت و همی سبوعی مراد خنی مطلق مرگ ده او په مصرحه کی مشبه به حقیقی ذکر وی نه ادعائی دا استعاره مصرحه که دامشبه امر محقق حسیا وولکه رثیت اسدیرمی فی الحمام فاستعاره مصرحه حثیه تحقیقیه او یا حسیه ده حکه مشبه دلته روجل شجاع ده هغه امر حقیقی حسی ده او که دامشبه امر محقق عقلا وواستعاره مصرحه عقلیه ده او تحقیقیه هم بلله کیژی لکه اهدنا الصراط المستقیم دلته مشبه دین حق ده دا امر عقلی ده دغودوارواستعاروته که حسیه ده که عقلیه ده تحقیقیه ورته ویل کیبری او که دامشبه امر موهومی خیالی وویبا استعاره مصرحه تخلیه ده لکه المنیه اثبت اظفار هادله چی دی مرگ ته صورت موهومی خیالی سبوعی ورکړ نو خو اظفار هم اظفار موهومیه خیالیه ورکړ سو دغه اظفار موهومیه خیالیه دی اظفار محققه وولره ثابت کرل نو خو مشبه اظفار موهومیه دی او مشبه به اظفار مجتقه دی دا استعاره مصرحه تخلیه ده په دیوازی اظفار کی نه په منیه کی په هغی کی مکنیه

ملی نحرہ لند

تکبہ و مصرحہ نہ سرہ جمعہ کبیری بلہ استعارہ مصرحہ مطلقہ ده چی نہ ملاز
 مشبہ پکبئی وی نہ ده مشبہ لکه رثیت اسدآبلہ استعارہ مجردہ ده چی لوازم دمشبہ
 تروی نہ دمشبہ به لکه رثیت اسدآشاکئی السلاح.

استعارہ مصرحہ مصرحہ ده چی لوازم دمشبہ به پکبئی وی لکه رثیت اسدله
 عفره لم تقله ترشح تزیین ته وائی دلته په لوازم دمشبہ به استعارہ مزینہ سوه
 سوه یا ترشیح قوه ترشیح اندک اندک شیر دادن مادر فرزندراتا بمکیدن قوه
 استعاره منه یعنی مشبہ به دا استعاره قوی کبیری بلہ استعاره اصلیه مصرحہ ده که
 دمشبہ سره نه ذوات متفرقه وولکه رثیت اسدایر می دلته استعاره داسدراغله رجل
 بن ذوات اسد اسم ذات له ذوات متفرقه ووده اوکه دامستعار منه فعل وویا حرف ووی:

استعاره مصرحہ تبعیه ده په فعل کی استعاره په واسطه دمصدرده خککه فعل خوله
 ت متفرقه وونده غیر مستقل ده موصوف په وجه دشبھی کیدای نه سواى لکه نظمت
 نه لغ دلته داتالیف اوتصنیف په مشابہ کی له نظمه دملغلو سره په حسن ترتیب کی
 دمشبہ به نظمه ده مشبہ تصنیف ده نوبه نظم اوتالیف کی اصلیه ده په نظمت
 بحث کی تبعیه ده او په حرف کی استعاره راخی په واسطه دمتعلق دمعنی حرفی
 مستقلی سره متعلق دمعنی حرفی غیر مستقلی مستقل وی خککه معانی مستقله
 سیه جردی له معانی ووحرفیه ووی غیر مستقله وومثلامعنی دمن ده دالبتداء له شی
 بی : معنی حرفی ده غیر مستقله ده په ضمن کی یہ مطلق ابتداء ده چی معنی اسمی
 مستقله ده جزیه داتولی معنی غیر مستقلی خککه ده لکه والتقطه آل فرعون لیکون لهم

بروجن دلته خواصلی خای دتعقیب ده چی راواخت داموسی بنخی دفرعون له
 نه: بحر قلزمه نونیفکون الخ نووروسته دوی لره دینمن سواوغم سومگر دلته استعاره
 یسین ده نیاره دتعقیب داب لذات ده اوبالواسطه استعاره دلام ده لپاره دفا. په تعقیب
 یسین کی اصلیه ده په لام اوف، کی تبعیه ده تعلیل معنی اسمی ده مستقله ده جرده نه
 هر حرفی غیر مستقلی خککه دلام معنی تعلیل دشی ده شی لره دامعنی غیر
 مشبہ حرفی ده په ضمن کی یہ مطلق تعلیل ده چی معنی اسمی ده مستقله جرده نه
 ملی حرفی غیر مستقلی خککه همدارنگه دفا معنی تعقیب دشی ده شی لره مضق
 نسیه جرده نه ده معنی حرفی غیر مستقلی داولی په حرف کی استعاره په واسطه

دمتعلق دجھی دہ ہفہ متعلق دمعنی یہ امر مستقل دہ اوپہ فعل کی پہ واسطہ
دمصدر ہفہ ہم مستقل دہ علت یہ دادہ چی استعارہ دادہ چی شبہ پکنسی وی تشبہ دادہ
چی مشبہ بہ موصوف پہ وجہ شبہ سرہ وی موصوف پہ وجہ شبہ سرہ ہفہ شوک کیری
چی ہفہ نہ ذوات متقرہ و مستقل وی فعل خو پہ واسطہ نسبتہ غیر مستقل دہ لہ ذوات
متقرہ و ونسوی کیدای مگر پہ ضمن کی یہ مصر دہ ہفہ اسہ جنس دہ موصوف
کیدای سی اوہہ دارنگہ حرف معنی یہ غیر مستقلہ دہ لکن پہ ضمن کی یہ معنی اسمی
مستقلہ ستہ ہفہ موصوف پہ وجہ شبہ کیدای سی۔

بل استعارہ تجریدیہ چی استزاع دیوہ امر ذی صفتہ سی نہ بلہ امرہ ذی صفتہ چی پہ مثل
دہہ وی پہ داصفت کی لکہ رثیت من زید اسہ اول یقینی من زید اسدا داسک کی استعارہ
دہہ وی پہ داصفت کی لکہ رثیت من زید اسہ اول یقینی من زید اسدا داسک کی استعارہ

نبولی خکے طرفین مشبہ او مشبہ بہ دواپہ ذکر دی۔
بلہ استعارہ تشبیہیہ لکہ مثلہ کمثل اندی استوقد نار الخ نودلتہ دجج

الهدایۃ حمل پر اصحاب ای ہم کجج الهدایۃ داطلاق دمشبہ بہ دہ چی جج دہ
پراصحاب چی مشبہ دہ دانوی استعارہ دہ یا تشبیہ دہ سک کی یہ تشبیہ بولی استعارہ یہ
پراصحاب چی مشبہ دہ دانوی استعارہ دہ یا تشبیہ دہ سک کی یہ تشبیہ بولی استعارہ یہ

نہ بولی خکے طرفین دواپہ پکنسی ذکر دی اونور یہ یا استعارہ بولی۔
قولہ الهدایۃ: ہدایۃ پہ نغہ کی رہنمائی تہ ویل کیری پہ اصطلاح کی ہدایۃ دہ

قسمہ لری یو علی مایوصل و مطلوب تہ دہ چی زہ تہ لار درونیم بس داہدایۃ دہ کہ تہ
پرولاری کنہ کہ مطلوب تہ وصل سوی کنہ بل ہدایۃ موصولہ دہ چہ لار درونیم بانڈی

ولاریسی و مطلوب لرہ وصل سی یعنی اولہ معنی دہدایۃ مستلزمہ نہ دہ سلوک لرہ
سلوک مستلزمہ دہ وصول لرہ او دوہمہ معنی مستلزمہ دہ سلوک لرہ او شوک دارول

مذہب داہل ستہ بولی دوہمہ معتزلہ وو بولی خود انزاع پہ امر اصطلاحی کی دہ خمور
عقائدو او عقیدولرہ نقصان نہ رسوی اوس نو د موصولہ والاہم خیل دلائل لری یودلیل

یہ دادہ چی ہدایۃ پہ دی قول دانہ کی پھدی من یشا، معلق پہ مشیۃ دہ نو کہ ہدایۃ
ارشاد اور ہنمائی وای نویابہ ولی معلق پہ مشیۃ وو ولی ارشاد اور ہنمائی خو کافر،

او مؤمن۔ عاصی۔ تو بونہ شامل دہ او کہ ہدایۃ پہ معنی دخلق داہتداء وای
لکہ اشاعرہ چی وائی ولی بہ مدح پہ ذیبا او ثواب پہ عیبی کی پر مرتب وای خکے دوی
وائی چی استحقق دثواب او عقاب او مدح او ذہ ہفہ چ لرہ نستہ چی ہفہ استقلال پہ

د پير دغه صورت ده چې د علی مایوصل هداية ده معتزله وومذهب ده
 د هدايت کی خلالة واقع کيږي لکه په دی **اشتروالضلالة بالهدی ولعلی**
ضلال مبين نو په ضلاله کی عدم وصول معتبره ده په هداية کی به حتماً وصول
 سره متقابلین دی جواب چی په مقابل دضلاله کی هدی واقع ده په معنی
 ده یا په طریقه دمجاز یا د اشتراک په هدی لازمی کی وصول معتبره خیره
 کیده او یا داده چی ضلال عبارت له عدم وصوله نده بلکه عبارت ده له
 موصلی مقابل یه هداية ده هغه عبارت ده له دلالته پر طریقه موصوله بل
 د انسان مدح کيږي په مهدي سره لکه چی مدح یه کيږي په مهدي سره
 مستحق دممدح هلته گززی چی ارأه دده موصول سی مطلوب لره نو وصول
 د هداية کی جواب چی مدح په اهداء سره یعنی مراد په مهدي سره په
 المستفیح بالهدایه ده په طریقه دمجاز مشهور نومورخوا اهداء دلالة علی
 نه بولوبلکه هداية دلالة علی مایوصل بولوپه اهداء کی خو وصول معتبره
 چی اهداء مطاوع د هداية لکه هدیته فاهتدی مطاوعه عبارت ده له اتیان په فعل
 دلالة پر قبول داثر د فعل متعدی کوی نو په اهتدی کی وصول معتبره په
 حتماً وصول معتبروی بیامطاوع دال پر قبول داثر د فعل متعدی نسوی
 وصول اثر ده نه ارأه جواب اهداء مطاوع ده هداية نده بلکه په
 داخله فعلین ده پر آخر لکه امرته فلم یؤترو علمته فلم یتعلم هده فلم
 ود علی مایوصل والاد آية چی دلیل یه گر خوی **وَأَمَّا شُرُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا النَّعْيَ عَلَى**
 هداية موصله وای نو خودوی به وصل سوی وومطلوب ته بیایه څنگه
 نسی پر هدی خوبنه وله دوی نومعلومه ده چی معنی یه ارأه ده یعنی ارشاد موورته
 کوی دوی نه کو قبول موصله والاجواب ورکوی چی دوی دی وصل سوی وی بیادی
 د شیطان مرتد سوی وی جواب چی دلیل څوموړیوازی هدیناهم ده چی که هداية
 موصوله وای نومعنا بی اوصلناهم وای اوسره له دی چی له شومو چی قوم د صالح علیه
 سلام وروسته له ایمان څوک نده مرتد سوی اوبل له قوم د صالح علیه السلام چایمان

مذکوروی:

وای خو (۴۰۰۰) نفرو ایمان راوړی وو؟

خبر کدی

موز جواب ورکو وچی دنتہ مر سو هم مر ندی نہ جہتہ ندی قوله داللة

فَأَعْرَضْنَاهُ سَيْفًا نَعْمُ بِ هَلْوِيَّةً كَلِمًا بِسُورٍ دس مر دنہ وصول وصول کامل دہ ایمان کامل
چی رسی زہہ تہ یہ رتہ ندی رتای خکک شععی ایمان چی زہہ تہ وصل سی پہ
وصول کامل سرہ ییہ زہہ تہ ز شیری موصہ و ز آخر جواب ورکوی ہغہ جواب دادہ
چی پہ دغہ آیت کی ہدایہ پہ معنی مجازی کی مستعمل دہ چی ارادتہ دہ یعنی
امشود فرستہ سبب نهدیہ چی رسول دہ وکتب دہ داخواسباب دہ ہدایہ دی
نوذکر سبب مر دختی سبب دہ دیہ مجاز مرسل موصہ و از آیتہ دلیل گر خوی بک؟

تَهْدِي مَنْ حَبِثَ وَتَمِينُ مَنْ تَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ كُنْفَةٌ بِسُورَةٍ نُوذِرْتَهُ فِي لَه عَلَيْهِ الصَّلَاةُ
والسلام نیستی شویہ خو موصہ ہدایہ خنی نیستی سویہ ارادتہ اوار شادخویہ
ہر وقت ورتہ کی وی آیتہ پہ شان د بو ضابط کی نزل دہ چی علیہ السلام پر جاکندن ورتہ
وویل چی خد پہ غویہ کی کلمہ دشہ دت وویہ ابو جہل ورتہ راغی ورتہ وی ویل چی
دیکہ گ نو دین پری نہ زدی تا بیخ خراب نہ کی نو علیہ السلام ہیر غمجن سود آیتہ ددہ

دستلی نیازہ رانازل سویعی انک لاتہدی من اجبت ایمانہ د دی علی ما یوصل والا
جوابونہ ورکوی یو جواب دادہ چی معنی دادہ چی انک لاتمکن من ارادتہ الطریق لکل
من اجبت بل انما یمكنک ارادتہ لمن اردنا دا جواب ضعیفہ دہ خکک لاتمکن دلاتہدی
معنی مجازی دہ او احتمال د مجاز خوشترک دہ یوہ طائفہ دہغی بلی طائفی پہ آیتہ کی
مجاز کوی ویا لعکس پہ مجاز دہ دیوہ مذهب حقیقہ ہم نہ ثابتیری او بل عدم قدرہ

پر ارادتہ خو واقعاً و قبول امت دعوتہ تہ ثابت دہ تخصیص پہ من اجبت نہ لری خکک ارادتہ
اوار شادخویہ نصب ددلائل پہ خلق د معجزات کیہی ناصب ددلائل خالق د معجزات
خو انہ **سوال** کہ تہ سوال کوی چی لہ قاتل اوزانی دی زنا و قتل سلب سی خکک قتل او

زنا پواسطہ دقوی کیہی یا غضبی یا شہوانی خالق ددغو قوا و انہ پاک دہ او بل دی
خدای تہ قاتل اوزانی وویل سی؟
جواب چی زانی او قاتل کسب دقتل او زنا کوی نو مبدی پہ ہغو پوری قائمیری
چی کسب یہ کوی نو مشتقات ہم پردوی حمل کیہی نوچی کسب یہ بندہ کوی نو کلمہ
خنی سلیری کسب د قبیح خلق د قبیح نہ دہ قبیح.

د اور کوی چی په دغه آیت کی منفي له علیه الصلوة والسلام داعلی مایوصل
واسطه ده اثر مرتب سره چی وصول ده لکه مارمیت ازرمیت دلته ولی رمیه له
صلوة والسلام نیستی ده خو په سترگو ټولو لیدی چی رمیه ده کوله مگر منفي له
مطلق رمیه ده په واسطه د اثر مرتب سره چی هره ډیره دکا فرتریدن وتله دغه
ک واتی چی حماده.

بل جواب داده چی اصل هدایه علی مایوصل ده لکن په دی آیه کی فرد کامل
مراده چی موصله ده د اجواب ضعیفه چی دارادیه د فرد کامله داهم مجازده
د مجاز خو مشترک د جانین په مابین کی ده.

بل جواب داده چی دلته اطلاق د عام ده پر خاص قطع نظر له خصوصیه د خاص
د انسان پر زید قطع نظر له خصوصیه ده زید د اطلاق حقیقی ده
لکه اطلاق د عام ده په دغه آیت کی په اطلاق پر خاص ده
هدایه علی مایوصل د موصله د اطلاق حقیقی ده دابنه جواب ده.

بل جواب چی هدایه خو مطلق اراده ده که وصول وی که نوی په معنی د مطلق
په تحقیق په تحقیق فرد راخی او په تحقق د ټولو افرادو راخی انتفاء په انتفاء
د جمیع افرادو راخی نودلته هدایه خو علی مایوصل ده په معنی د مطلق شی ده په
انتفاء د فرد واحد ده چی موصله ده داهم بڼه جواب ده د مطلق
شی وشی مطلق تحقیقات انشاء الله تعالی راتلونکی دی.

بل جواب چی معنی دایه داسی ده چی ته قدره نری پر هدایه علی مایوصل
تول امت لره چی ستامحبت ورسره ده بلکه بعض لره چی مواراده دروئیه ددوی
یکه دغه طریق بی له واسطی چی د احضرون دی فقط ځکه متبادله هدایه علی
بیرصل څخه اراده د طریق دبعینه بی له واسطی اودا شکاره ده چی نده واقع سوی له
بیه صلوة والسلام څخه بی له واسطی مگر په نسبة وحاضرن ته د اجواب ځکه
عین ده چی مخالف ده له شان نزول ددغه آیه څخه چی دایه شان ده ابوطالب کیده
د حیثیت د هدایه حاضرین ته فائده کوی هلته چی له لاتهدی تعبیر په لاتمکن کوی
سی په ترجمه نده چی معنی د لاتهدی لاتمکن ده بلکه معنی د لاتهدی علی مایوصل
ی غضوب ده د لاتمکن په بیان د معنی نده بلکه بیان د حاصل د معنی ده.

چی د حاصل تخصیص ده چی وجه لری په مناجبت کی ؟

جواب - موچو جواب و روکو و چی موردیہ خاص ده نو خکک په من اجبت پوری به تخصیص راغی
 په آخر د نزاع کی ابوطالب سردار دو عالم ته ورته و ویل یا ابن اخی قد علمت انک لصا دق
 ولیکنی اکره ان یقال بعد موتی فزع من الموت و سوف اموت علی ملة اشیاخیم
 عبدالمطلب و هاشم و عبدالمناذ فحزن علیه الصلوة والسلام فنزل هذه الایة تسلیلیة له
 نو خبره داده چی احتمال د مجاز سره مشترک ده که علی مایوصل والا فانک لاتهدی من
 الخ کی مجاز کوی چی دلته موصله مراده مجاز حقیقی معنی د هدایة علی مایوصل
 ده نو موصله والا یپه دغه آیه کی چی اما شود فهیدنه هم الخ کی مجاز کوی چی حقیقی
 معنی د هدایة موصله ده دلته علی مایوصل اراده ده مجازاً نو په مجاز نه سره خلاصیری
 نو احتمالات په هدایة کی خلوردی علی مایوصل به حقیقی ده موصله به مجازی ده (۲)
 عکس به ده (۳) اشتراک لفظی (۴) اشتراک معنوی یوه محاکمه تفتازانی کرپه ده په
 حواشیو د کشف کی چی هدایه مشترک لفظی ده دواړه معنوی به حقیقی دی تعدی
 شی مفعول ثانی ته په حرف جر کرپه وه یپه الی یپه من علی مایوصل ده خکک
 علامایوصل هدایت هم ضعیفه ده او تعدی مفعول ثانی ته په حرف جر هم ضعیف ده نو
 ضعیف به ضعیف ته و روکو لکه په دی آیه کی و اما شود فهیدنه الی الحق او کی تعدی
 مفعول ثانی ته په واسطه نه وه بنفسه و لکه انک لاتهدی من اجبت الحق نو موصله
 مراده خکک موصله هم قوی ده او بنفسه تعدی هم قوی ده قوی به قوی ته
 و روکو د محکمه ضعیفه ده خکک په بعض آیاتو کی مفعول ثانی هدایت نلری لکه کیف
 یهدی الله قوماً کفرونا خونہ موصله سونه علی مایوصل واسطه سوو په مابین ددوی
 دوو کی دغه رنگه د آیت و الله لایهدی تقوۃ لغائبین و الله لایهدی تقوۃ لکافرین او په دی آیه
 کی و الله لایهدی تقوۃ لکافرین و الله لایهدی تقوۃ لکافرین او په دی آیه کی و الله لایهدی تقوۃ لکافرین
 او موصله نده دغه رنگه په دی آیه کی و هدیناه النجدین او په دی آیه کی و الله لایهدی تقوۃ لکافرین
 هدایتیاً دا خو جنتیان و اشی په جنت کی مطلوب ته وصل سویده موصله هدایة ده او
 تعدی مفعول ثانی ته په حرف جر کرپه چی نهاده بله محکمه بعض د متاخرین کرپه ده
 چی که هدایت نسبة الله یتعدی ته سوی و موصله ده خکک موصله هم قوی ده الله یتعدی هم
 قوی ده او که هدایت نسبة رسول الله یتعدی ی قرآن کریمه ته سوی و و علی مایوصل ده

ضعیف بہ ضعیف تہ ورکو دا محکمہ ہم ضعیفہ دہ حکمہ پہ دی آیت کی بقا
 ضعیف ہاں کیرا نما گورزا نسبتہ یہ اللہ جل جلالہ تہ سویدہ معنی یہ علی مایوصل دہ بلہ
 معنی داندہ چہ ہدایت مشترک معنوی دہ لفظ دہدایۃ وضع سویدہ معنی لہ ہفہ
 لہدی ہدایۃ وضعہ سویدہ دلالت لہ دلالتہ یو فرد علی مایوصل دبل فردیہ موصلہ دہ
 محکمہ ضعیفہ دہ حکمہ دلالتہ تقسیم دشی و نفس او وغیرتہ دہ حکمہ دلالتہ رهنمائی دہ
 مایوصل ہدایت ہم رهنمائی دہ نومقسم عین قسم سوا موصلہ بیاغیردہ بلہ
 محکمہ قاضی پہ تفسیر بیضاوی کی کریدہ دہ ہفہ وائی چی معانی حقیقیہ داشیاوپہ
 لغت معلومیہ پہ لغت کی معناد ہدایت رهنمائی دہ دہاد معنی رهنما د رهنمائی
 مایوصل علی مایوصل دہ نو حقیقی معنی دہدایۃ علی مایوصل دہ اوسو کی دوہمہ ہم
 فنی سی نو لفظ دہدایۃ مشترک لفظی دہ او کی دوہمہ معنی کی استعمال صحیح
 بی سر نہ مناسبۃ منقول سو خواستعمال بی پہ دوہمہ کی شائع وی او گاہی کی
 بدل پہ دوہمہ معنی کی سرہ لہ قرینی راغی مجاز سونولفظ چی دائیرہ مابین
 ہفہ او د مجاز او دا اشتراک او دنقل کی سی پر حقیقہ مجاز حمل کیہی حکمہ
 ہ مجاز شائع دہ پہ کلمات او پہ کلامات کی او بل بلاغۃ او فصاحتہ پکینی دہ پہ قرآن
 کی مجازات دیرراغلی دی او یقین اعتقاد ثابت مطابق للواقع لایزول بشکیک
 شکک دا علم یقین پہ اعتقاد قید تصور خارج سو پہ مطابق للواقع جہل مرکب خارج
 بی نہ پوہیری خونہ پوہیری چی نہ پوہیری او پہ لایزول الخ تقلید خارج سونو دا علم
 یقین دہ چی پہ دلیل ثابت سی او کہ پہ دلیل او مشاہدہ پہ دوارو ثابت وو دیتہ حق الیقین
 بی او کہ پہ دلیل او پہ مشاہدہ او پہ تماس پہ (۲) سرو ثابت وو دیتہ عین یقین وائی پہ
 ضعیف پوری علوم تعلق نسی بعض تصورات بعض تصدیقات کہ قضیہ پہ ذہن کی
 دہ سی بیلہ حکایتہ لہ واقع خخہ اولہ خارج خخہ دیتہ تخیل وائی تصور دہ او کہ
 بکہ نہ واقع کی معتبر و بیا یو حالہ پہ نفس کی پیدا کیہی چی انکار بل کیہی
 تکلیف بل کیہی داہم تصور دہ لکن جانب مقابلہ یہ تصدیق دہ حکمہ تکذیب دنتہ
 دی عین یہ مستزہ دہ تصدیق لہ پر نسبتہ سلی او یا بہ پہ ذہن کی حالتہ متساویہ
 کیہی تجویز یہ عقل دمضبقتہ و دلامضبقتہ دہ واپو ورکو پہ تجویز مسدود
 نیرد شک سی کیہی و یہ مشا تجویز دمضبقتہ جمع دہ دلامضقتہ دہ مرجح

وی مرجوح تصورده وهم راجع تصدیق ده ظن بلل کبیری اویابه وقت د حصول د قضیسی
 کی په عقل کی کیفیت جزمیه حاصلیری غیر مطابق له واقع اونفس الامر سره دیته
 تصدیق اوجهل مرکب ویل کبیری اویابه دغه کیفیت جزمیه مطابق وی له واقع سره ثابت
 به وی په تشکیک دمشکک به نه زائلییری دایقین ده اوکه زائله ووپه تشکیک
 دمشکک بیا تقلید دتصدیق دده جهل مرکب قسم دعلم ده په علم کی قسم دتصدیق
 نومقابل دعلم جهل بسط تقابل یه له علمه سره یادعدم اوملکی ده یاد تضادده **قوله**

اما بعد ظرف بنی علی الضم بعد حذف المضاف الیه متوایای بعد الحمد والصلوة فهذه
حروف شرط وپیرنه

اما حرف شرط دحروف شرط دری دی ان لو، اما، ان پر مضارع داخیری که پر ماضی
 داخل سی په مضارع یه اړه وی، نو، بیا عکس دهغه دوی ټول تقاضا دصدارة کوی اوله
 ،ان، او، لو، سره فعل لازم وی یا لفظاً یا تقدیراً واما لپاره دتفصیل راخی و ما جمله
 المتکلم لکه جاء اخوتک امازید فاکرتمه واما بکر فاهنته واما خالد فقد اعرفت عنه
 اوکله لپاره داستتاف راخی بی له تقدیمه دا جمله لکه اما واقع په اوائل دکتوبو کی
 حذف دفعل ورسره لازم ده او فصل به راغلی وی په مابین داما او دفاع جزائی کی په
 جزد جزاء لکه امازید فمطلق نودلته اما پر خای دمهما ولاړده اوزید پر خای دفعل شرط
 ولاړده اوداجز دجزاء چی مطلق ده پر خای دټولی جزاء ولاړده لپاره دا قامه دلزوم قصدی
 پر خای دلزوم او عاشی اویابه فصل په معلول دشرط وی لکه اما یوم الجمعة فرید مطلق دلته
 اما پر خای دمهما ودفعل ده دواړه ولاړده دمهما قرینه یه دا ظرف ده دفعل شرط قرینه یه دلزوم
 دفاع ده له اما سره له فعل شرط سره هم په غایبو اوقات کی فاء جزائیه وی لکن له اما سره
 یومغ لازمه غیر منفکه وی نودل زوم یه قرینه پر فعل شرط ده نو په اما بعد کی دا اما
 متضمنه ده معنی دشرط لره لکه امازید فمطلق یعنی مهما یکن من شیئ فرید مطلق
 دا جمله شرطیه ساقطه سوه دا اما یه پر خای ودریده لکه نعم چی پر خای دقام زید ولاړده
 چی زه تاته وایم چی ازید قننه ته وانعم یعنی قام زید نعم له حروف ایجاب ده لکه بلی ای
 اجل، نو چی دا متضمنه سوه معنی دابتدا، نو ځکه متصل له دوی سره اسم وی هروقت
 او چی متضمنه ده معنی دشرط لره نون ورسره لازم به

کہ سوال و سی چی پہ دی قول دالہ **عَلَّامًا** فَاَمَّا اِنْ كَانَ مِنَ الْمُتَّقِينَ دلته کله اسم
 دلته مبتداء معذوفہ ده ای واما المتوفی رضی وائی چی
جواب - دلته متصل وو؟
 قامہ دجزدہ له جزاء پر مقام دشرط کہ اسم وی لکه امازید فمطلق او کہ غیر اسم وی
 پہ دغه آیت کی پہ دغه اما بعد سره اول تکلم حضرت داؤد علی نبینا وعلیه الصلوٰۃ
 سلام کی دہ نومرادلہ فصل الخطاب دغه اما بعد دہ پہ دی قول دالہ **عَلَّامًا** کی **وَاتِيَانًا**
 حکمہ و فصل الخطاب پہ دابعد کی عاملہ دغه اما دہ نیابۃ حکمہ دانائبہ دہ پر خای
 بل شرط اما شوک و ای اصل انما و بیانون پہ میم منقلب سومیم پہ میم کی مدغم
 دہمزی پہ فتحہ بدلہ سوہ چی التباس یہ له اما ترتیدی سرہ رانہ سی شوک
 صل یہ ان وو بیاماور سرہ زیادہ شوہ لکہ له حیث سرہ چی مازیدہ سی حیثاسی
 پہ میم منقلب سومیم پہ میم کی مدغم سو کسرہ دہمزی پہ فتحہ منقلبه سوہ
 د دفع لپارہ شوک و ای اصل یہ اما واول ساکن الف پہ همزہ منقلب
 سوہمزه سرته راغله حکمہ متکلم پہ اول دہلہ کی قوی وی همزہ ثقیلہ دہ له حروف
 غبیہ وودہ ادا کو لای یہ سوای نوہ ممامیم پہ میم کی مدغم سواماسو شوک و ای اصل
 مہما وواہاپہ همزہ منقلبه سوہ مٹماسوہ همزہ سرته راغله میم پہ میم کی مدغم
 سو شوک اما پر خیل حال پریژدی ہیخ تغیرا و تبدیل نستہ پکینی دانو قوی خبرہ دہ
 بعد اسدہ مبنی دہ.

د مبنیات پیرندنہ

بیت دہہ قسمہ دی یو مبنی اصل دہ چی حروف، اوماضی، او امریغیر اللام دی بل
 فرغ دی مبنی فرع دہہ قسمہ یو ما وقع غیر مرکب مع عاملہ لکہ اسماء معدودہ بل
 مبنی الاصل لکہ ضمائر، اسماء الاشارة، موصولات، مرکبات، کنایۃ، اسماء
 بعض اصوات، بعض ظروف، دابعدا سم د مبنی دہ مبنی فرع دہ ماناسب مبنی الاصل
 دہ اسم مبنی کی (۳) علتہ ویل کی پری:

دابعدا خوا سم دہ اصل پہ اسماؤ کی اعراب دہ ولی بعد مبنی دہ.....؟

د مبنی لہ مبنی اصل سرہ لری چی حرف دہ پہ احتیاج کی بعد مضاف الیہ
 لری حرف یہ وضم دکلمی اخری تہ لری.

دريه علت :- اصل په بناء کې خوشکون ده بنا، خولپاره دخفت وى ځکه بناء خوشلوك پر طريق واحده ده اعراب سلوک پر طريق مختلفه ووسلوك پر طريقه واحده خواخف ده...؟

جواب :- که بعد مېنى پرسکون سى بيا تلميح وحذف دمضاف اليه ته نسواى راتلاى دريه علت :- بايد پر فتحه مېنى سوي وای ځکه فتحه جز الف ده الف اخ دسکون ده اولته دي پر ضمه مېنى کر به ده...؟

دولته حذف دمضاف اليه نقصان قوی ده جبيره قويه غواړي هغه قوی جبيره په حرکات کې ضمه ده

دبعده دبناء او اعراب حالتونه

بعديو څو احواله دبناء لري يو څو احواله دا اعراب لري دبناء اول حال يه داده چې په وقف يه وواشي لکه اسماء معدوده دوم حال دبناء يه داده چې دامضاف اليه په نية کې باقى وى له لفظه تللى وى نوبه له بعد په پښتو ترجمه داسى کوي بعد وروسته تريوشى بله وجه دبناء يه داده چې مضاف اليه ورسره ذکر کې مقصود په کلام کې نه وى بله وجه دبناء يه داده چې مضاف اليه دبعده په لفظ مېبه راوړى لکه شينې مفهوم لفظ وغيره اود اعراب وجوه يه دادى اول چې مضاف اليه په لفظ کې ورسره ذکر کې مقصود هم وى په کلام کې بله وجه يه داده چې مضاف اليه نسيًا منسياً حذف کې نه په لفظ کې وى نه په نية کې تعبير له بعد او قبل په متقدم او متاخر وکې لکه رب قبل خير من بعداى المتقدم خير من المتاخر بله وجه يه داده چې مضاف اليه حذف سى عوض له مضاف اليه تنوين راسى پر دا قبل يا بعد لکه الآن يسهل لى الشراب وقد كنت قبل الغص بالماء الفرات اى قبل ذالک ځکه عوض لره حکم دمعوض عنه ده او تنوين تمکن پر معرب داخليږي نو (۲)

وجهى يه دبناسوى (۳) به دا اعراب سى .

سوال :- اما خو حرف شرط ده پر فعل داخلېږي ځکه شرط په هغه چا کې راځي چې په هغه کې ترده وى ترده په هغه چا کې وى چې په ده کې حدث وى حدث په فعل کيده نو دلته خوا ما پر اسه داخلېږه ده چې بعد ده؟

جواب :- فعل شرط محذوف ده صلي تقدير داسى ده مهمما يکن من شينې بعد السلمة وانحموا الصلوة فى الدين فهذه رسالته تركيب يه مهمما اسم ده مبتداء ده يعنى اسم شرط ده لکن فعل تام ده په معنى ديجده ضميمه مبتداء ته پکښى ده هغه يه فاعل ده

منه ده من شیئی جار مجروریه بدل ده بعد الحمد ظرف دیکن دامجمه
ده دامتنداء ده داشروطه فهذه یه جزاء ده.

ولی دافعل شرط حذف سویده...؟

یو خوداله افعال عامه ووده ذهن تک ورته کوی چی حذف سی بل
ما خو پاره د تفصیل دما جمل هم راخی لکه مخکی چی می تشریح درته وکړه نوچی
مفعول ورسره مکرروی په لفظ کی د اذیر ثقلت را ولی.

قرینه پرد حذف فعل شرطسته او پر حذف د اسم شرط چی مهماده...؟

قرینه د فعل شرطیه داف جزائیه ده چی دما مالہ اما سره وی له فعل شرط سره

په غائب اوقات کی وی نو دیومخ لزوم دفاء له اما سره دلالة پر فعل شرط لکه **قالله**

یو ولی ای ان اردتم الولی بخیر قالله هو الولی دغه فاء دلالة پر دافعل شرط وکی چی ان

بسته ده او د لزوم د فرده اسم چی بعدده له د اما سره د قرینه د مهماده ځکه مهمما خو هم

سه ده م مبتداء ده اما خو نه اسم ده نه مبتداء ده نو باید ملحق له اما سره اسم وای هغه

بسته وای لکه اما زید فنطق هغه هم دلته نسته نو د مطلق لصوق د اسم چی بعدده

معمول د لکن ده د دلالة پر مهمما کوی.

ولی دی داجمله په عنوان د شرط و جزاء راوړه په عنوان د استناف به دی راوړه

دسی به دی ویلی ووا علمه ان هذه رسالة الخ...؟

دلته تعلق ترا میرقینی ورکړ سویده په دا عنوان د شرط جزاء کی زه وایم که

پیشی نه اشیائو په دنیا کی موجود و نو دارساله په منطقی کی ده نویوشی خو حتماً

موجوده ځکه خوانته ځلایم په شی کی داخل ده نو دارساله حتماً په منطقی کی ده لکه په

منه فقه کی چی میره بنحی ته وواشی انکانت السماء فوقنا فانت طالق ځکه تعلق

ترا میرقینی پوری یقین شسته وی په اوله صفحه کی موی ویلی دی چی دما او فآ جزائیه په

دین کی به فصل وی ځکه توانی دادوات د شرط او جزاء نده صحیح نو که فصل په

معمول د فعل شرط وولکه په بعد سره فصل په مابین دما او د فاء کی یا په جز د جزاء کی

شمی لکه ما زید فنطلق نویی د مهمما پرخی دایوازی اما ولا په د فعل شرط پرخی

د جزاء چی سویده د ولایده او د تونی جزا پرخی د ابل جزده جزاء چی مطلق ده

نورده به یاره د قومه د لزوم قصدی پر مقدمه د لزوم ادعای مثلاً زه زید او مسقط په

میر کی ... قصده و سرد جو مبداء و خبر دی مبتداء او خبر خو لزوم نه لری لکه

نوريشي نلری او وجود نه لری په خارج کی نو خو ترجیح د مرجوح راغله دا خونده صحیح جواب کلی خو واقعاً وجود په خارج کی لری مگر خو محسوسیه نلری او مشارالیه ده هداخوبه محسوسیه هم لری نومشارالیه هدا اکللی حقیقه نسوای کیدای جواب چی کلی طبیعی خو پر مسلک د محققین هم موجوده په خارج کی هم محسوسه ده ځکه هغه څوک چی کلی طبیعی محسوسه نه بولی شخص منضم و شخص ته ده نو شخص محسوس ده چی مدارده محسوسیه پر شخص د شخص منضم و شخص امر عدمی ده یعنی امر اتزاعی نو شخص امر وجودی بولی موپورته وایو چی شخص امر عدمی مایه الامتياز سوییعی ده که وجودی سی که عین کلی طبیعی سی خو مایه الاشتراک عین مایه الامتياز سوییعی عام عین خاص داندو صحیح او که جز نه کلی طبیعی سی نو خو وجود د کلی بی له جزه راغی ځکه کلام خو په شخص خاص کیده لکه دزید او کلی خو په ضمن د شخص آخر کی هم ده او که امر مباحثی سی له داکلی نو خوباید حمل په نسی پر صحیح اونی اضافه ورته صحیح سی اوداسی خونده اونه امر منضم ده وداکلی ته ځکه انضمام د شخص کلی ته شخص دنمظم ایله غوازی نو تسلسل راغی او شخص امر اتزاعی ده نو کلی طبیعی موجوده هم ده محسوسه هم ده نواشاره و دانوع ده نقوش ته صحیح سوه لکن د بنا پر هغه مذهب کوو چی کلیات اتزاعیات عقلیه بولی موجوده په خارج کی هویه بسطه بولی یابه بنا پر هغه مذهب کوو چی وجود کلی ته ورکوی په خارج کی لکن محسوسیه نه ورکوی محسوس شخص بولی کلی نه بولی او شخص امر وجودی انضمامی منضم و شخص ته بولی شخص خو موجوده نوجز د موجوده موجودی نو شخص محسوس ده کلی نده محسوس نواشاره دنوع و نقوش ته هم نسوه لکه و شخص د نقوش ته چی نه صحیح کیری نو دا محلولو احتمالاً خوباطل سوو دری پاته سوو چی الفاظ دی فقط معانی دی فقط او الفاظ معانی دواړه دی معانی خوبه ذهن کی موجودی دی په خارج کی وجود نلری الفاظ او معانی هم دواړه وجود نلری په خارج کی ځکه مرکب له موجوده او معدومه معدوم بلل کیری یوازی الفاظ چی تلفظ په کوی موجودی بیرونه وریکیری مثلاً په عمر کی چی په عین تلفظ و کوی بیابه میه هغه دعین تلفظ معدوم سوو دمیم تلفظ موجود سوو یا هغه معدوم سوو د تلفظ موجود سوو یعنی ادا و جد فتلاشونوپه خارج کی مجتمع الاجزاء وجوده حین داشاری کی نلری نواشاره په هدا حقیقه نه ورته کیری داکه

علی تحریر کیا

خطبہ الحاقیہ سی او کہ خطبہ ابتدائیہ سی او، جو طول معدومات دی پہ خارج کی اشیا

خطبہ خود امدہب دیر باطل دہ دہریوں دہ بل چی دالفاظ پہ دہرکی موجود
خطبہ کی اشارہ ورتہ عقلی دہ سوال العاطفہ چی خطبہ الحاقیہ سی او دہرکی
خطبہ کی اشارہ ورتہ مسیح دہ پہ ۱۰۰۰۰ فی بہ مجتمع وجود نلری چی
خطبہ کی اشارہ ورتہ حاکم اعدام لاحقہ اعادہ محصہ نہ دی غیبوتہ زمانی لکہ غرق
خطبہ کی اشارہ ورتہ حضور زمانہ یہ غائبہ دہ دہسویں زمانہ یہ تیرہ سویہ دہ اوس یہ
خطبہ کی اشارہ ورتہ دہریوں مذہب دہ...؟

یو خود امدہب دیر باطل دہ دہریوں دہ بل چی دالفاظ پہ دہرکی موجود
خطبہ کی اشارہ ورتہ عند المشرندی اشارہ جس خارجی نہ ورتہ صحیح کیری نویہ
خطبہ کی اشارہ ورتہ (۷) احتمالات کی ہر احتمال و خلی نویہ پہ ہذا اشارہ کوی
خطبہ کی اشارہ ورتہ مخصوصہ یاو معانی و مخصوصہ ووتہ یادوار ورتہ چی دوی حاضر وی
خطبہ کی اشارہ ورتہ نوخوپہ آن داشاری کی نسوای موجودیدلای او بل خوپہ دی کی
خطبہ کی اشارہ ورتہ نوری بول حاضر دی پہ ذہن کی پہ حضور اجمالی سرہ راغلو بول الفاظ پہ لفظ
خطبہ کی اشارہ ورتہ بول معانی پہ لفظ دمعانی سرہ چادھغہ سوال چی تسمیہ دسلم العلوم
خطبہ کی اشارہ ورتہ یاد دوار ورتہ دتقوش مخصوصہ خونده چی پہ لاس دمحب
خطبہ کی اشارہ ورتہ سوسیدہ ییاخونودھغو نوم سلم دہ دانورچی نورونوشته کپی طباعت ثنی
خطبہ کی اشارہ ورتہ داخونہ دہ دسلم نوم لری؟

تسمیہ دمعبریہ اسم دمعبرعنہ دہ داسلم خود الفاظو معانی وونوم دہ لہ
تسمیہ نفوس کیری نویہ ددوی نوم پرنفوس کینود قولہ فی التحریر فی صفحہ
فی سطر (۸) اذالمشار الیہ فی الخطبہ مایکون مقصود المصنف بالتدوین
تسمیہ نفوش کڈانک پہ نکتہ کی داسی عبارہ دی ینتج من الشکل الثالث انہ
تسمیہ نفوش بمشار الیہ فی الخطبہ صحیح دادہ چی دثالث پرخای ثانی دہ یعنی

نه شکر شنی خکه حد وسط چو . قور . هه پکون مقصود تصدیق است و این محمول
 ده په صغری و کبری کی و مند متبر به محضی کی په سرب یجاب سره دا خوشکل
 شنی ده حصه شکر ده سی . چو . مشر به می کون مقصود و لاشی من النقوش
 بمقصود . و سوغکس : کبری و کوا چو شکر شنی و ور ته په عکس : کبری ردیبری
 نو عکس : کبری و کوا لاشی به هو مقصود کی حصه نقوش و لاشی من المشار الیه
 بنقوش بکه په صفحه ده . په حاشیه سرب کی هه سی : قونه فهده رساله فی
 صغرة حیزان یخ میزان خوشتر زو ته و کی به تر زو مند را شیب نو معنویبری شکل او خفة
 د شبر په معنویبری و متبر نقیسه خفیه په کبری همد رنگه عه منقذ په علم
 منقذ سره صحت : فکر و فسد : فکر په معنویبری : د سد فکر و صحیح فکر امتیازیه
 کبری فکر ترتیب : مور معومه و وده : چی معرفة : مجهول په وسی : فکر تحقیق رازوان
 ده نشه نه تعنی .

مجهول دوه قسمه ده

مجهول دوه قسمه نری یو مجهول تصویری ده چی مثلاً انسان ده بل معلوم تصویری ده
 چی قول شارح ده او قسمه به (۶) دی : تحقیق هه نشه . الله تعالی رازوان ده
 او یو مجهول تصدیقی ده چی نتیجه ده : که تصدیق پر عالمه حادث بل موصل تصدیق
 او معلوم تصدیقی ده چی حجه ده نری قسمه نری استقراء . تمثیل . قیاس . استقراء . یوه
 تاهه ده بله ناقصه قیاس یو اقتراعی ده بل استثنای ده اقتراعی له (۶) اقسام
 د قضایا و مرکب کبری هغه یی پر (۶) شکلو تقسیمیری هغه ضروب منعقد او منتهجه
 نری د تحقیق هه انشاء الله تعالی رخی اوسوقول شارح چی موصل تصویری او معلوم
 تصویری بلل کیری له دغه موصل تصویری خکه مجهول تصویری کسب کیری چی انسان
 ده دا موصل تصویری یوه ماده نری یوه هیئیه ماده یه له کلیات خمس و وجوه ده چی جنس
 فصل نوع خاصه عرض عام او هیئیه یه له مسائل د قول شارح دایساغوجی جوړه ده نوته
 چی دانسان حقیقه پیرنی ذاتیات یه پیرنی یو اربه دانسان په وجه مایپیرنی خکه توجوه
 مجهول مطلق ته ناروا ده یی به ته رجوع عقل فعل ته کوی په قوه دت اثر سره خکه خزانه
 د علوم و تصورات و تصدیقات د حکم د یه نرد عقل فعل ده عقل فعال به پرتا فیض
 د علومو کوی په قوه دت اثر سره و سونوپه عقل فعل کی خو غیر متناهی صور مخزون دی

صورت پیدا کوی چی له انسان سره موافق وی لکه حیوان و ناطق حیوان
 په تصورونه کپړی پکښی خطا کپړی په ماده د فکر تصوری کی نوته دی
 چی ځان ساتی رجوع به منطق ته وکوی و بحث د کلیات خمسہ ووتہ
 به وپېرږی کلی به وپېرږی بیا به کلی ذاتی او عرضی وپېرږی بیا به ذاتی اقسام جنس
 و د عرضی اقسام خاص او عرض لازم او مفارق د ایه وپېرږی نو به بیرته رجوع
 د عقل فعال ته د ایه وپېرږی چی حیوان کلی ذاتی ده په ذاتی کی جنس د دوی مقول
 مختلفین بالحقائق ده او مقول په جواب د سوال د ما هو کیده هم دارنگه به فصل
 د کلی ذاتی ده په ذاتی کی فصل ده ولی مقول په جواب دای شی هونی
 ده دای ټول وپېرږی ندل په علم منطق د فکر تصوری له مادی غلطی دی ځان
 په علم منطق سره په بحث د کلیات خمسہ ووسره بیا په هیئت د فکر تصوری د معلوم
 د موصل تصوری کی خطا کپړی دانه در معلومیږی چی جنس له مخه کپړی
 له مخه کپړی ترکیب توصیفی ځنی جوړیږی اسنادی ځنی جوړیږی امتزاجی ځنی
 و غیره و غیره بیا به رجوع و علم منطق ته کوی په علم منطق کی به رجوع و اقسام
 شرح ته کوی هلته د اثبات ده چی که مرکب له جنس قریب او فصل قریبه
 جنس قریب متقدم و موصوف و فصل قریب متاخر و وصفه و و د احدثام ده دای
 منطق وپېرږی ندل د ایه هیئت ترکیبی د موصل تصوری نودی بیا رجوع عقل فعال ته و کوله
 به د کوی ترتیب دی و رکوبیادی رجوع انسان ته و کوله انسان دی په وپېراندی نو په
 عقل سره د فکر تصوری فساد او صحت د صورت او مادی معلوم سوا په معلومیږی لکه
 یو سی د شی ثقل او خفة معلومیږی دا خود تصورات سلسله وه.

سلسله د تصدیقات

د تصدیقات داده مثلاًته اذعان او تصدیق را ولی پر عالم حادث چی نتیجه ده
 نه بیا د اطراف د نتیجی چی موضوع او محمول او نسبت دی د ایه په تصور وپېرږی ځکه
 یو شرط یا شرط تصدیق ده او حکم په مجهول پر مجهول ناروا ده دای وپېراندل
 عقل فعال ته رجوع و کوله هلته مناسبه صغری او کبری او اکبر او اصغر او اوسط
 کوی نوته کی خطا کپړی په ماده د د فکر تصدیقی کی دانه در معلومیږی چی
 ثبوت یقینی دی چی برهان سی مشهوری دی چی جدل سی مضمونی دی چی

شعرسی په یقینیت کی دانه در معلومیری چی د اولیات دی حدیثات دی مواترات دی محسوسات دی وغیره نوبه ته رجوع و صغات خصسه وو دایسا غوجی ته کوی چه له هغو څخه ماده د فکر تصدیقی جوړیږی یعنی ماده د موصل تصدیقی ځنی جوړیږی نوله دی خضدی ځان وساتی مثلاً چی ددی موصل تصدیقی ددی د موصل تصدیقی دی ځان یقینیت کی مثاله اولیات جوړه نه دی خط فکری ددی د موصل تصدیقی دی ځان په منطق ځان وساتی رجوع دی عقل فعل ته ر کونه وس بیله هنیة ترکیبی د موصل تصدیقی کی خط کیری دانه در معلومیری چی صغری له مخه کیری کیری له مخه کیری حد اوسط څنگه کیری او د اهلیه ترکیبی په حسیت کی څنگه کیری په شرطیات منفصلات او شرطیات متصلات کی څنگه کیری نوبه ته رجوع و مسائل و حجة ته کوی چی له حجة اعظم قسه قیس ده قیس بیوا اقترا نی ده بل استثنائی اقترا نی بیاله شپږو اقسام د قضا یا وو جوړیږی که نه حسیت جوړ وو واحد وسط محمول په صغری موضوع په کبری کی وو د اشکل اول ده حد اوسط مکرر مطلق که موضوع د صغری محمول د کبری راواخه د نتیجه ده مثلاً پراخه له حد اوسط اقترا نی اقترا نی د اصغرا و وسط متغیر و کل متغیر حادث فاعله حادث نودا خو قیس اقترا نی اقترا نی او حد اوسط چی متغیر ده اکبر راغلی ده لکن استثنایه نسته چی استثنای قیس سی او حد اوسط چی متغیر ده صغری کی محمول ده په کبری کی موضوع ده محمول د کبری چی حادث دارا واخله مکرر سا قسط که موضوع د صغری چی غانه ده محمول د کبری چی حادث دارا واخله د نتیجه سوه له دغی ترکیبی خضد موصل تصدیقی دی ځان وساتوپه منطق سره نوبه منطق تمیز د صغی له فسد راغی او په منطق فسد و صحیح فکر سره ممتاز سوپه معلوم لکه ترازو چی دشی ثقل او خفه په معلومیری نو ځکه غله منتش ته غله میزان ویل کیری داهم یا تشبیه بلیغه ده یا استعاره ده و سوچی له انسان مثلاً حرکت کوی و مبادی و وتته چی حیوان ناطق ده مغزون دی په عقل فعل کی دپته حرکت اولی ویل کیری او چی له مبادی و حرکت و انسان ته کوی د حرکت ثانی ده د اول حرکت مبدی انسان ده د حرکت ثانی سره دی د دوهم حرکت مبدی مبادی دی منتهی په انسان ده د ترتیب لاره ده له حرکت ثانی سره نودا مجموع د حرکتین ته فکر و شی متخرین فکر د ترتیب بونی چی لازم ده له حرکت ثانی سره خودا شرط په ده چی د حرکت به تدریجی وی له دفعی نودا فکر ده چی مجموع حرکتین تدریجی وی او که حرکت اولی تدریجی وی که ثانی تدریجی وی که دفعی

یہ نظریہ واقعی وی بی نظر او فکر نہ ورتہ ویل کپری بعض ییا حرکت و نی ته فکر و شی
 بعض حرکت ثانی ته فکر وائی فقط دفکریوہ معنی حرکت دنفس نطقہ ده په معقول
 می دترتیب ملاحظه کوی او کی نه کوی که لپاره دتحصل وی او که نوی دفکر ددی
 معنی مقابل تخیل ده هغه حرکت دنفس ده په محسوسات کی (۲) معنی دنظر او فکر
 حرکت ده له مطالب چی معرف ده په تصورات کی اوتیجه ده په تصدیقات کی مبادی
 دونه چی قول شارح ده په تصورات کی اوحجه ده په تصدیقات کی یعنی دامجموع
 حرکتین تدریجین دی دامذهب دمتقدمین ده دانوهغه فکریه چی احتیاج سته په ده کی
 یه جرمین دده کی و علم منطق ته دامعنی مقابل دحدس ده چی انتقال ده له مطالب
 مبادی ته اوله مبادی و مطالب ته دفعه یعنی په حدس کی دواره حرکت دفعی دی دا
 بین سینامذهب ده دریمه معنی حرکت اولی تدریجی ده دغه حرکت اولی نوکله
 مستسی تر حرکت ثانی پوری چی کله قطعہ سی اوتر حرکت ثانی نه ورسپری ددی
 فکر مقابل ضرورت ده یعنی بداهت نو که حرکت اولی دفعی وودوم حرکت تدریجی وودلته
 یو قسم له بداهتہ موجوده لکن دا قسم منطقیین په اقسام دبداهتہ کی نده حسابلیه خکه
 نذرة الوقوع ده متأخرین فکر دترتیب بولی چی لازم ده له حرکت ثانی سره تعریف
 دفکر داسی کوی ترتیب امور حاصله یتوصل بهالی تحصیل غیر حاصل نوپر متأخرین
 تراض کپری:

تراض :- که حرکت اولی موجود وودوم نووداخونه نظری ده ولی خوترتیب نسته هغه
 حرکت ثانی سره لازم وی هغه نسته اونه بدهی ده ولی بدهی خوداده چی حرکت اولی به
 دن هغه خوسته نوخو واسطه په مابین ددهی اونظری کی پیدا سوه ...؟

جواب :- چی واسطه هلته ثابتیچی که تفسیر دحدس و سی په مجموع انتقالین دفعه لکه
 معنی غوسی چی وائی او که داسی تفسیر ووسی چی حدس انتقال ده له مبادی وومطالبو
 نه دفعه لکه جمهور چی وائی یی واسطه نسته خکه حاصل په حرکت اولی سره فقط داپه
 دس کی داخل ده حدس له بدهیات ده نوبه حدس مقابل سی په معنی ثالث دفکر له
 کبره چی قدیم و مذهب ده خکه انتقال له مبادی ووی علل دی و مضبوطه چی
 مولات دی چی انتقال له حدس و معولات ده وودوه انتقال له مضبوط مبادی ته
 معولات ده حدس ته حدس نفسی و نی چی حدس انتقال حدس ده په معنی وکی
 حدس بقصد نویبیه و حدس به داخل دی نوعی بس کپری و که که دغسی

نوی نه لپاره دغله وی نه دظن لکه ډیری خبری دغس بیانونظری نه بلبل کیری په دی کی
 ټول متفق دی چی فکر فعل دص: دده نه نفس پوره داستحصال دمجهول نظری له
 معلومه څخه مگر اختلاف دلته داده چی متقدمین په نزداومت خړین په ترتیب بولی چی لازم
 اوپر حرکت اولی په هه اطلاق کیری دمتقدمین په نزداومت خړین په اتفاقا لکن متاخرین
 ده له حرکت ثانی سره او حرکت اولی تدریجی مقابل دپه اهته ده اتفاقا لکن متاخرین
 د فکر اطلاق نه باندی کوی اومتقدمین په پرکوی ځکه دوی تعریف په مفردروا بولی
 لکه په فصل وچه یاپه خاصه وچه چی اول ته حد وچه ته رسم ویل کیری نوهغه علم
 چی په حد یارسه حاصل وی هغه خوبدهی نه: دمتقدمین په نزداومت حرکت اولی پکښی ده
 فقط او ترتیب نسته چی لازمه ده نه حرکت ثانی سره نوله دی معلومه سوه چی حرکت اولی
 مقابل دپه اده اتفاقا نومدارد بدها اتفاقا: د حرکت اولی ده اومدارد نظاره وجودده
 حرکت اولی ده نودا واسطه چی شبتیری په مبین بدهی اونظری کی په هغه صورت کی
 چی حرکت اولی وی حرکت ثانی نوی دامت خړین په نزدا شبتیری نه دمتقدمین ځکه
 دمتقدمین پرمذهب دپه نظر او فکرویل کیری داخل په نظری کیده ځکه نظری
 مایتوقف حصونه علی النظرکه په معنی د حرکت اولی وی حرکت ثانی نه وی دا
 دمتاخرین په نزدا شبتیری نه دمتقدمین ځکه دمتقدمین پرمذهب دپه نظر او فکرویل
 کیری داخل په نظری کیده ځکه نظری مایتوقف حصونه علی النظرکه په معنی د حرکت
 اولی وی اوکه دمجموع حرکتین نواسطه دمتقدمین پرمذهب نسته بخلاف متاخرین
 ځکه دوی نظر ترتیب بولی چی لازم ده نه حرکت ثانی سره نه حرکت اولی نظربولی نه
 دمجموع حرکتین نوهغه امر چی حاصل وی بی له حرکت ثانی څخه دپه نظری کیده ددوی
 په نزدنه دا خلیبری ځکه ترتیب نسته نونظر نسته اوچی بدها مقابل د حرکت اولی ده
 نومناط دپه اده اتفاقا: د حرکت اولی ده هغه دلته موجودده: نوپه بدهی کی هم نسو داخل
 نواسطه ثابته سوه په نزد دمت خړین پرمذهب دمتاخرین او هغه دلته نه کیری چی
 نظر خورتیب ده دمتاخرین په نزد خودا بدها مقابل سوله معنی ثالثه سره چی حرکت
 اولی وی دوه نوی نو خودا لازمه سوه چی مطلوب حاصل وی په دغه حرکت سره داهم
 بدهی سوه نظری سو پرمذهب دمتاخرین واسطه نسته ځکه مناط دنظاره وجودده غه
 حرکت ده چی په معنی ثالثه ده: هغه نوم موجودده: نوخونظری سواو حرکت ثانی نیستی ده
 چی ترتیب ورسره لازم ده ترتیب خونظرده دمتاخرین په نزد نوخوبدهی سونویوا امره

سو هم نظری سو داسوال څکه نه کيږي چی بداهه څکه هم مقابل دحرکه اولی ده
 حرکت اولی متاخرین نظر نه بولی نو دا وجود دحرکه اولی نه واجبوی چی دامطلوب
 ده دمتاخرین پر مذهب او که استفاء دحرکه اولی وونوبه بدهی وی پر مذهب ددوی
 پر متاخرین نه کيږي داسوال هلته پر متاخرین کيږي که حرکت ثانی
 وجود و او که حرکت اولانیستی وونویوشی هم نظری سوولی خوترتیب سته چی لازم
 حرکت ثانی سره ده او هم بدهی ده ولی خودار بداهته استفاء دحرکه اولی ده هغه
 نوبه خیره داده چی مناط دنظارة مجموع حرکتین بل انتقالین دی او مدار د
 استفاء دمتاخرین ده دغده واسطی اعتراض چی پر متاخرین کيږي داله دی جهته
 فکر دترتیب بولی فقط دحرکه مطلقا دوی فکر نه بولی اوبل دوی حرکت اولی
 دی اعتقاد له یوی له دغود و خبر و زانديسی بیاد واسطی سوال
 نه کيږي لکه پر قدام چی نه کيږي نو دا خو ثابت ده چی له صناعات خمسہ
 جوړه دیو له صناعات خمسہ و برهان ده او داپه ټولو کی عمده ده برهان
 یقینیه ووجوده یقینیات خو (۴) دی اولیات ، حسیات ، حدسیات ،
 قضایا قیاسا سها معها وغیره برهان یولمی ده بل اینی ده قیاس به یا اقترافی
 اقتران حد اصغرا و اوسط او اکبر پکښی وی لکن استثنایه نوی پکښی دانویا
 اشکالو تقسیم ده که مکررین مقدمتی القیاس چی حد اوسط دامحمول په
 معنی موضوع په کبری کی ووداشکل اول ده ، او که محمول فیهما و ثانی ده ، که
 برعوض فیهما و ثالث ده که برعکس د شکل اول وودارابع ده اول شکل اصل ده (۴)
 برعوض منعقد لری دانورا شکل ده ته ردیږي په اتاج کی هر شکل (۱۶) ضروب
 منعقد لری شکل ثانی اول ته په عکس دکبری ردیږي ، ثالث په عکس دصغری رابع په
 د مقدمتین یاپه عکس ده ترتیب د شکل اول شرط ده اتاج ایجاب دصغری کلیة
 کبری دوهم اختلاف دمقدمتین ده په سلب ایجاب سره دا اقترا نی قیاس به یاله
 متین مرکب وی یاله متصلتین یاله منفصلتین یاله حملی او مصلی یاله حملی
 انفصلی یاله متصلی او منفصلی یاپه هریوه کی (۴) شکله جوړیږي دایه (۲۴)
 یو شکل (۱۶) ضروب منعقد لری دایه (۹۶) دا (۹۶) اقسام په استثنای قیاس کی
 لری دایه (۷۶۸) دغه (۷۶۸) ضرب که پر شخصی طبعیه مهمله محصوره
 بوجه کلیه سانبه کلیه موجه جزئیه سالبه جزئیه دایه (۳۵۷۶) قسمه داضرب که په

محصله موجه معدولة الموضوع موجه معدولة الطرفين سالبه معدولة الطرفين دايمه
 (۳۷۶/۳۲) دايا ضرب که په (۱۳) موجهات کی دايمه (۲۸۹۲/۱۶) بل قیاس استثنائی
 ده چی لکن استثنائیه پکښی وی (۲) مقدمی غوازی یوه شرطیه موضوعه بله مقدمه
 استثنائیه په دی کی (۱۶) صورته جوړیږی (۱۰) په منتج دی (۶) په عاقم دی شکل
 ثانی دوه شرطه دانتاج دی یو کلیه کبری دبل اختلاف دمقدمین ده په سلب او ایجاب
 سره په اول شرط (۴) ساقط سول له (۱۶) ضروبو منعقده ووپه (۲) شرط (۸) ساقط سول
 له ضروبو منعقده وودشکل (۲) نو (۱۲) ساقط سول (۶) پاته سووپه توسط دردو شکل
 اول ته اول صغری موجه کلیه کبری سالبه کلیه نتیجه شی سالبه کلیه ده لکه کل ناطق
 انسان لاشی من الحجریانسان ینتج لاشی من الناطق بحجر ادا ضرب اول منتج ده
 دشکل ثانی په سبب دردو شکل اول ته ضرب ثانی دشکل ثانی چی منتج وی داده
 صغری سالبه کلیه کبری موجه کلیه نتیجه سالبه کلیه ده نکه لاشی من المتمکنات بحق
 دلیل په عکس دصغری ده کبری په وگرخوه کبری داصل قیاس ورته صغری که
 ییا عکس دنتیجی ورکه او ضروب منتجه دشکل اول (۳) دی صغری موجه کلیه کبری
 سالبه کلیه صغری موجه کلیه کبری موجه کلیه صغری موجه جزئیه کبری موجه کلیه
 صغری موجه جزئیه کبری سالبه کلیه شرط دانتاج په ایجاب دصغری کلیه دکبری ده
 ضرب اول دشکل ثانی چی ده طریقه دانتاج په داده چی عکس دکبری وکوی په عکس
 مستوی سره بیاضه د عکس وکوی ونفس صغری ته نویار دپری و ضرب ثانی ته له
 شکل اوله نومنتج گزری مثال په اختصار په حروف هجا وودرته وایم کل ب،
 م، و، ل، ج، م، نتیج ب، ج، اوس عکس دکبری وکوه لا، م، ج، ا د عکس ضم که و صغری ته
 نوکل ب، م، و، ل، ج، نویه رده که و ضرب ثانی ته له شکل اوله نتیجه ل، ب، ج، هوالمطلوب
 او ضرب ثانی له ضروب منتجه وودشکل ثانی مثال په ذکر سوطریقه دانتاج په داده
 صغری کبری که کبری صغری که ییا دنتیجی عکس وکوه مثال په ل، ب، م، و، کل ج، م،
 مدعی م، ل، ب، ج، دلیل په داده چی داصداق سوچی ل، ب، م، نو داصداق سوچی ل، م، ب،
 په عکس مستوی سره د عکس وکپی داصل قیاس ته ضم که ورته کبری په که
 خوا احتمالات مجموع عقلی احتمالات بعض په اعتبار لری بعض بی نلری بعض په منتج
 وی بعض په نوی منتج یووا احتمالات دادی ضروب منعقده ممکنه له اقترانه
 دصغرت له کبریات سره په قیاس که په هر مشکل کی (۱۶) دی قیاس اقترانی له

و متصلی مخلور قسمه لری په هر قسم کی اشکال اربعه جوړیږی په هر شکل او
منعده ممکنه (۱۶) دی دایه خپل نفس کی ضرب که (۲۵۶) سوچه په
خڅه او منفصلی خڅه اقرانی قیاس جوړوی دا (۱۰) قسمه لری په هر قسمه لری
اشکال دی دایه (۴۰) اشکال په هر شکل کی ضروب منعده (۱۰) دی دایه (۲۶۰)
اقرانی له متصلی او منفصلی دا (۶) قسم لری هر قسم کی په (۲) اشکال دی
(۲۶) په هر شکل کی ضروب (۱۶) دی دایه (۳۸۴) ټول جمع ده (۱۱۰) پیرته
خڅه نوکل ج. م. و. لا. م. ب. ضرب ثانی سوله شکل اوله نتیجه به ج. ب. عکس به
ا. و ضرب ثالث له ضروب منتهجه وود شکل ثانی له موجبی جنی صغری له
کلی کبری نتیجه په سالبه جزئی ده مثال په بعض معدن ذهب، لاشی من لفضه
نتیجه په بعض معدن لیس بفضت برهان په پراتاج هغه ده چی په ضرب اول وویل
بعض ب. م. و. لا. ج. م. بعض ب. لیس ب. ج. خڅکه لا. ج. م. کبری صدقه سوده نولام ج.
هغه سوده په عکس مستوی ضد عکس صغری ته وکه نو بعض ب. م. و. لا. ج. نتیجه په
کلی عکس لیس مذهب برهان په طریقہ د عکس نه ده خڅکه صغری سالبه لانتعکس
عکس د کبری جزئی ده نه کبری جزئی اوله صغری جنی قیاس نه راخی خڅکه نه
په لیس قیاس نه جوړیږی نوبه برهان خلف پروایو بعض ب. م. سوکل ج. م. نتیجه بعض
خڅکه که بعض ب. ج. صدق نسی نونقیض بی صدق وی چی کب ب. ج. نودانقیض
صغری که کبری ده صدق نودنومرکب سی قیاس نه ضرب ونه دشکل ونه کل ب. ج.
نتیجه کب ب. م. ددغی نتیجی نقیض کذب ده چی بعض ب. م. داخوعین هغه
صغری ده سوبه صدق فرض کبری وونود خو خلاف له فیضه ده نو واجب ده صدق
بعض ب. ج. صدق نسی نونقیض بی صدق وی چی کب ب. ج. نودانقیض صغری که
کبری ده صدق نودنومرکب سی قیاس نه ضرب ونه دشکل ونه کل ب. ج. کل ج. م.
نتیجه کب ب. م. ددغی نتیجی نقیض کذب ده چی بعض ب. م. داخوعین هغه صغری ده
ویه صدق فرض کبری وونود خو خلاف له فیضه ده نو واجب ده صدق بعض ب. ج.
ملک ثابت ده چی حد وسط موضوع وی په صغری وکبری کی شرط ده نتیجه کب

دا دین منعده شین ده ضروب منتهجه به
کب سی حیوان کی انسان خلق بعض حیوان خلق
کب سی حیوان ولاشی من لانس بحر بعض حیوان لیس بحر

- (۳) بعض حيوان انسان و كل حيوان جسم فبعض انسان جسم.
 (۴) بعض حيوان انسان ولاشى من الحيوان بحجر فبعض حيوان ليس بحجر.
 (۵) كل انسان حيوان و بعض انسان كاتب فبعض حيوان كاتب.
 (۶) كل انسان حيوان بعض انسان ليس بحجر بعض حيوان ليس بحجر.

دشکل ثالث هم (۱۶) ضروب دی لکن شرط ده انتاج دشکل ثالث دوه دی یو ایجاب دصغری ده بل کلیه ده احدی له مقدمتین ده نوپه دغه اول شرط (۸) ضروب ساقط سوویار له صغری سالی کلی سره (۴) قسمه دکبری راواخله بیاله صغری سالی جزئی دغه (۴) راواخله دایه (۸) داساقط سوواوپه دادوهم شرط ده (۲) ساقط یعنی له صغری موجهه جزئی سره کبری موجهه جزئیه سالبه جزئیه نو (۶) پاته سووهغه دادی صغری موجهه کلمه لکه اول مثال کبری موجهه جزئیه لکه (۵) مثال صغری موجهه جزئیه کبری موجهه کلیه لکه (۳) مثال صغری موجهه کلیه کبری سالبه لکه (۲) مثال کبری سالمه جزئیه صغری موجهه جزئیه لکه (۶) مثال کبری سالبه کلیه صغری موجهه جزئیه لکه (۴) مثال دضربین اولین نتیجه موجهه جزئیه ده لکه مثال (۳) (۵) (۱) اوپه ضربین اخیسین کی نتیجه سالبه جزئیه ده لکه مثال (۴) (۶) (۲) په ضرب اول کی نتیجه ردیبری وشکل اول ته په عکس دصغری دغه رنگه په ضرب ثالث کی لکن په ضرب ثانی کی په عکس دصغری نده ځکه چی ردیبری وشکل اول ته شرط په شکل اول کی ایجاب دصغری ده کلیه دکبری ده هغه شرط دلته نسته اوپه ضرب رابع اوسادس کی په نتیجه په عکس دصغری ده په ردوشکل اول ته اوپه ضرب خامس کی په نتیجه په عکس دصغری نده دلیل په دغه ده ولی په شکل ثالث کی ایجاب دصغری شرط ده ځکه که صغری سالبه سی بیانه معلومیږی حال دا کبر محمول پراوسط په سلب او ایجاب چی ایادغه اصغر له خارجه له اوسط سره ملاقی ده که مفارق مثلاً که کبری موجهه سی نوخا اوسط مبائن ده له اصغر سره ملاقی ده له اکبره سره ولی ملاقی ده له حیوان سره مبائن ده له فرس سره فرس او حیوان خو ملاقیان دی او دغه ناطق ملاقی ده له حیوان سره مبائن ده له حجره سره حجراو حیوان متبائنان دی او که کبری سالبه سی ولی اوسط مبائن ده له اصغر او اکبره سره معاویوشی کله مبائن وی له شتن متبائنین سره لکه ذهب مبائن ده له فرس سره اوله حیوان سره اوفرس حیوان متلاقیان دی او دغه ذهب مبائن ده له حجره او حیوان سره او حجراو حیوان متبائنان دی چی ته داسی وواشی لاشی

حق پفرس وکل ناطق حیوان نتیجہ یہ سلب نہ سوای کیدلای کہ دفرس پرخای
 نتیجہ کیدای د اشرط دکلیتہ ده احدی له مقدمتین دا اولی شرط ده په شکل ثالث کی
 نتیجہ نه منتبج کیری له جزئین نو په شکل اول کی ثبوت داکبری و اوسط لره په
 نتیجہ نه اوسطه لکه لاشی من الناطق بهجر نو کیری سالبه کلیه سوه لکه کل ناطق حیوان او یایه سلب
 صغر لره کلانو صغری موجه کلیه ده لکه کل انسان ناطق او یایه موجه جزئیہ لکه
 انسان ناطق نو صغری موجه جزئیہ ده نو په (۴) نتیجی راغلی صغری موجه کلیه
 موجه کلیه نتیجہ موجه کلیه ده (۲) صغری موجه کلیه کیری سالبه کلیه نتیجہ
 موجه جزئیہ کیری موجه کلیه نتیجہ موجه جزئیہ ده (۴)
 (۱) ضروب د شکل اول عاقم دی نتیجہ یاموجه کلیه یاسالبه کلیه موجه جزئیہ دی
 نتیجہ سالبه جزئیہ نو ضروب ممکنه منعقدہ په هر شکل کی (۱۶) دی چی له ضربه
 بعینت اربعه په کبریات اربعه ووکی پیدا کیری او د اشرط دکلیتہ کیری په شکل اول
 ضروب ساقط کرل چی حاصل دی له ضربه د صغری موجه کلیه او موجه جزئیہ
 کیری موجه جزئیہ او سالبه جزئیہ او شرط د ایجاب د صغری (۸) ضروب ساقط کرل
 حی (۲) ضروب منتبج دی صغری موجه کلیه صغری موجه جزئیہ کیری سالبه
 کیری موجه کلیه له دغو قضایا ووقیاس نه جو ریژی له موجدتین جزئین (۲) له
 جزئین جزئین (۳) یوه موجه جزئیہ بله سالبه جزئیہ (۴) دواړه سالبتین کلیتین وی
 سالبتین جزئین (۵) یوه سالبه کلیه بله سالبه جزئیہ یا صغری سالبه وی کیری
 به وی (۶) شکل ثانی واول ته رد پیری په عکس دکبری نوبه ثبوت د حد اوسط
 سددوی اکثر لره نوبه کیری د شکل ثانی کلیه وی دایه شرط ده که موجه کلیه وی
 لکه ناطق انسان او که سالبه کلیه وی لکه لاشی من الحجر بحیوان یا به سلب ده
 بی له اصغر ده که چیری ثابت وواکبر لره په کیری کی لکه بعض حیوان نیس
 سربلک ناطق انسان او یا ثبوت داوسط وی اصغر لره که له اکبره مسلوب وونکه کل
 حیوان و لاشی من الحجر بحیوان نوبه په مین د صغری او کبری کی اختلاف وی
 به سلب سره نو د اشرط ثانی ده شکل ثانی لره نتیجہ تابع ده اخس لره په ایجاب

کبری کی نسبت تابع ده به کبیره جزا
 کبری تابع ده برهان تا سطح و صریح
 تقیض بی صد تقیری حکم رتبع و ان
 بود و تقیض محل ده نوتیجه صد
 کبری تا ص قیس خو کبیره ده که
 ضرب و ان که نسان حیوان رانی من
 تقیض ذی نتیجی بعض نسان حیوان
 محل خنی پیه سوئی بعض نسان
 نیس حیوان و قد کر کل نسان حیوان
 ده تقیض یه کذب ده نوان احربه نه
 محجوب نسان و کل ناق نسان نتیجی
 موجه ده نوبه اردوشکل ان که ده
 و سو تقیض نتیجی کی حیوان نسان
 تقیضین ر غنه نوضرب شمشه پیرانی نسان
 محجوب حیوان نتیجی بعض نسان حیوان
 کبری ده صل قیس و رضه که نسان
 بانسان و کل ناق نسان نتیجی بعض حیوان
 اوسنوبه شکل ثانی کی حد و سف رتبع
 موضوع وی په صفری کی نتیجی کی
 کی محمول وی په نتیجی کی نو حکم ده
 احتیاج نری دلیل ته پر قیاس بانسان
 او صفری کی موضوع ده په دو روی کی
 تر نور و اشک نو حکم موضوع یه ذهن ته
 یواختلاف دمقدمتین سبب ریحا من
 خنق وی یه تامل په عکس دکبری کی
 اثباته دمغنی په بطل تقیض نتیجی
 صفری بود شکل ر جمع سو سبب ته نسان

عمر هر کسی

کبری کی نسبت
 کبری تابع ده
 تقیض بی صد
 بود و تقیض
 کبری تا ص
 ضرب و ان که
 تقیض ذی نتیجی
 محل خنی پیه
 نیس حیوان و
 ده تقیض یه
 محجوب نسان
 موجه ده نو
 و سو تقیض
 تقیضین ر غنه
 محجوب حیوان
 کبری ده صل
 بانسان و کل
 اوسنوبه شکل
 موضوع وی په
 کی محمول وی
 احتیاج نری
 او صفری کی
 تر نور و اشک
 یواختلاف
 خنق وی یه
 اثباته دمغنی
 صفری بود

نوبہ انتظام دقیقاس راسی له شکل اوله نوبی نتیجه نقیض دصغری سی
 نتیجه صادقه ده دابرهان پراتتاج دشکل ثانی ویل کبری سپه
 نتیجه منتجه وومثالونه می درته ذکر کردی اوبل تامل بعکس کبری ده چی
 صغری سره نوشکل اول وگرخی منتج سی دانوجاری کبری په ضرب (۱)
 هغه دواړه گرخی وروسته له عکس دکبری چی ردسی
 شکل ثانی چی هغه (۲) او (۴) موجه کگلپه ده دوجه کلیه عکس جزئیه ده صلاحیه
 اول نلری اوبل صغری یه سالبه ده صلاحیه دصغریه دشکل اول نه
 عکس الترتیب ده بیاعکس دتیجی ده داجاری کبری په ضرب (۲)
 صغری سالبه کلیه تنعکس کنفسها صلاحته لری
 چی ورته ردسی نویاعکس دترتیب وکی نوبه شکل اول وگرزی
 مطلوب ته سی اودابرهان نه جاری کبری په ضرب (۱)
 دواړو دصغری گانوعکس وموجبی جزئی ته ده
 شکل اول نلری اوبل یه کبرگانی سالی دی صلاحیه
 اول نلری اونه په ضرب (۴) کی جاری کبری چکه دضرب (۴) صغری
 لری لزو ماکمی بیاولری دجزیته ده جزئیه صلاحیه دکبری
 نواتتاج دضرب (۴) په خلف ده نوخبره داده چی دشکل ثانی داتتاج
 ده بیاعکس دصغری ده بیاعکس دترتیب ده بیاعکس دتیجی ده اود
 ده بیاعکس دصغری ده یادکبری ده بیاعکس دترتیب ده بی
 ده وثنانی ته په عکس دصغری کبری دده اودشکل
 ده بیاعکس دترتیب سره له عکس دتیجی یاعکس دمقدمتین
 اشکالولپاره ددی چی اول شکل ته ردسی که دشکل اول
 سول نونزدی اول شکل ته دوهم ده چی حد اوسط یه
 ده موضوع ده شکل ثانی له شکل اوله سره په صغری کی موافق ده
 اولرگی له شکل اوله شکل رابع ده چی
 ماحمول دعکس دشکل اول ده قیاس
 کی موضوع په کبری کی همیشه کی
 وی او نتیجه اویانقیض دتیجی همیشه کی
 فهوم متخیر لکنه جسم فهوم متخیر او که داسی نو یه د قیاس

لیکن لایفرق د

نودغه قیاس اقت

جو پیری نوضر

دی (۲) پہ مار

شرطی له حملی

تساہ لری شرط داتاج چی

تایح دتالیفات مختلف وویا بہ دامفصله مانعة الخلل

جو پیری اوکہ له متصلی او منفصلی جو روودا (۶) قسمه لری اشکال اربعہ کی جو پیری

وینودا خبرہ چی منطق علم میزان بلل کیچی داتحقیق می درتہ تشریح کوچی موصل

تصوری اقسام لری چی قول شارح دی ہفہ دادی یوحدا اصطلاحی دہ لکہ الحرف کلمة

غیر دالۃ علی معنی بل حد حقیقی دہ چی پہ ذاتیات وی بل حد لغوی دہ چی واضع اہل

لغہ وی دغودا واپوتہ حد اسمی وائی بل حد تشبیہی دہ چی عرضیات نازل پر منزہ د

ذاتیات سی لکہ پہ بسائط حقیقیہ ووی لکہ تقضہ وحدۃ عقل نفس لون واجب

لوجود بل تعریف حقیقی دہ بل لفظی دہ تعریف حقیقی کی یہ دامعرف معلوم لوجودہ

وی لکہ انسان داتعریف حقیقی تحسب الحقیقہ دہ د (۴) اقسام لری حدتام حد ناقص

یہ تام رسہ ناقص اوکہ معلوم الوجودہ نوو تعریف حقیقی بحسب الاسہ دہ دہ

خود اقسام لری حدتام حد ناقص رسہ تام رسہ ناقص ہہ دارنگہ پہ لفظی کی تعریف

لفظی بحسب الحقیقیہ مجازا دہ (۴) اقسام لری دایہ (۳۵) اوتہ قسمہ تعریف حقیقی

بحسب اقسام حقیقہ وی او (۴) بحسب الاسہ مجزادی دایہ (۶) دایہ (۵۱) و تہ د

تعریف لفظی بحسب الحقیقہ مجزوا حقیقہ دایہ (۵۶) بی حد توسیعی دہ پہ

توسیعی دایہ (۶۰) بل حد توسیعی دہ پہ مرکبات کی دایہ (۶۱) پہ ون کی

تغیر و معبر عنہ دوارہ نہ عرضیات دہ پہ د د وہ کی تعبیر عرضی دہ معبر عنہ ذاتی دہ

پہ ون کی تغیر د عرضیات دہ پر منزہ ذاتیات بل تعریف بانث بہتہ دہ یعنی پہ مشہ

ہہ لکہ تعریف دہ مخ پہ قمر سرہ دہ (۶۶) د تعریف حقیقی و لفظی فرق دہ چی و

تحصیل دہ صورتہ غیر حصہ دہ و یہ د وہ کی تفسیر دہ یعنی پہ ون کی تحصیل دہ یہ

سہ لکہ کی وروستہ نہ زونہ نہ سہر کی و حصول بہ پہ خز نہ کی وی نوو موصل تصوری

بہی نوز شارح قسم (۶۶) دی و موصل تصدیقی خو حجة دہ (۶۷) قسم لری یو:

اقترازی ده که دا اقترازی له حملیات صرفه ووجوه ووحلی دی والا فشرطی ده که له متصلین وواکله مفصلتین ووکه له متصلی او منفصلی وواویاله حملی متصلی وویاله حملی منفصلی وواستثنائی قیاس له مقدمتین جو پده یوه شرطیه بله وضعیه یا یوه شرطیه بله رفعیه اودا شرطیه به اتفاقیه نوی لزومیه به وی یا به عنادیه وی او موجه به وی او کلیه دشرطیه بوی یا به کلیت داستثنائیه بوی اوسنوپه متصله کی وضع دمقدم نتیجه به وضعه دتالی ده لکه انکان هذا انسان فهو حیوان لکنه انسان فیکون حیوان ولی وجودد ملزوم مستلزم ده وجودد لازم لره او وضع دتالی نتیجه به وضع دمقدم نده حکه لازم دی اعم دی نووجودد اعم خودستلزم وجودد اخص لره نه ده لکه انکان هذا انسان فهو حیوان لکنه حیوان دایه نتیجه نده چی فیکون انسان حکه حیوان دی وی انسان دی نوی فرس دی وی مثلاً ارفع دتالی نتیجه به رفع دمقدم ده لکنه لیس بحیوان فلا یكون انسان حکه نفی داعم مستلزم ده نفی داخص لره ارفع دمقدم نتیجه به رفعه دتالی نده لکنه لیس بانسان فلا ینتج انه لیس بحیوان حکه نفی ده اخص خودمستلزمه نده نفی داعم لره په منفصله حقیقه کی رفع ده احدله جانبین یاد جزئین نتیجه به وضع داخرده ویا بالعکس نو (۴) نتائج لری چی استثناء دهرجز وکوی نتیجه به نقیض د جز آخر راحی لامتناع الجمع او استثناء دقیض دهرجز نتیجه به عین آخرده لامتناع الخلو نو (۴) نتیجی لری (۲) یه په استثناء دعین دی او (۲) یه په استثناء دقیض دی مثاله هذا العبد د امازوج او فرد لکنه زوج فلیس بفرد لکنه لیس بزوج فیکون فرد لکنه فرد فلیس بزوج لکنه لیس بفرد فیکون زوج او په مالفه الجمع کی وضع دهر واحد له مقدم اوله تالی نتیجه به رفع داخرده ارفع دهر واحد له دوی نتیجه وضع داخرده نو مالفه الجمع (۲) نتیجی لری په حسب داستثناء دعین لکه امان یکون هذا الشی حجر او شجر لکنه حجر فلیس شجر لکنه شجر فلیس حجر ارفع دا حد نتیجه به وضع داخرده لجواز الخلودی شجروی نه دی حجر وی او وضعه دا حد نتیجه به رفع ده آخرده لامتناع الجمع او په مالفه الخلو کی رفع دهر واحد نتیجه به وضع ده آخراو وضع دهر واحد نتیجه به رفع داخرده نجواز الجمع وامتناع الخلو امان یکون زید فی البحر و امان لایغرق لکنه لیس فی البحر فلا یغرق و لکنه یغرق فیکون فی البحر لامتناع الخلو چی زید دی په بحر کی نوی او غرق دی وی او وضع دهر واحد نتیجه به رفع ده آخرنه راحی مثلاً لکنه فی البحر فیغرق داسی نده په دریاب کی دی وی غرق دی نوی په کینستی کی دی وی ولی جمع به رواده

بک لایفوق دایہ نتیجہ نہہ چی لایکون فی البحر لجواز الجمع په کبستی کیدی وی
 دینغه قیاس اقترانی شرطی چی له شرطیات مرکب سی په داتولوکی اشکال اربعه
 دپیری نوضروب په (۱۶) دی (۱۰) منتج (۳) عاقم (۴) په منفصله حقیقیه کی منتج
 دی (۲) په مانعة الجمع کی (۲) په مانعة الخلوه کی (۲) په متصله لزومیه کی قیاس
 لغرض له حملی او متصلی (۴) په اقسام (۲) په اشکال له حملی او منفصلی (۱۰)
 نساملری شرط دانتاج چی منفصله به موجب مانعة الخلوه وی ویه حقیقیه وی اوکه
 منتج دتالیفات مختلف وویسه د منفصله مانعة الخلوه وی په دی کی هه (۴) اشکال
 دپیری اوکه نه متصلی او منفصلی جوړوودا (۶) قسمه لری شکل ریه کی جوړپیری
 رسودا خبره چی منطق علم میزان بلل کیری داتحقیق می دتہ شرح کوچی موصل
 تصوری اقسام لری چی قول شرح دی هغه دادی یوحداصلاحي ده که بحرف کلمه
 غیرالذات علی معنی بل حدحقیقی ده چی په ذاتیات وی بل حدنغوی ده چی وضع اهل
 یه وی دغوه واروته حداسمی وائی بل حدتشبیهی ده چی عرضیات ناز پرمنزله د
 ذات سی لکه په بسائط حقیقیه ووکی لکه نقطه وحدة عقل نفس نون واجب
 وجودبل تعریف حقیقی ده بل لغضی ده تعریف حقیقی کی بیاد معرف معلوم نوجوده
 بانکه انسان داتعریف حقیقی تحسب الحقیقه ده دا (۴) اقسام لری حدتام حد ناقص
 په نام رسه ناقص اوکه معلوم الوجوده نوو تعریف حقیقی بحسب الاسمه ده ده
 لوز اقسام لری حدتام حد ناقص رسه تام رسه ناقص هه دارنگه په لغضی کی تعریف
 لغضی بحسب الحقیقیه مجازا داهه (۴) اقسام لری دایه (۳۵) اواته قسم تعریف حقیقی
 بحسب الاسم حقیقه وی او (۴) بحسب الاسم مجازادی دایه (۸) دایه (۵۱) اواته د
 تعریف لغضی بحسب الحقیقه مجازا وحقیقه دایه (۵۹) بل حدتوسیمی ده په
 سفلوکی دایه (۴۰) بل حدتوسیمی ده په مرکبات کی دایه (۴۱) په اول کی
 غیراومبرعنه دوار له عرضیات ده په دادوهم کی تعبیر عرضی ده مبرعنه ذاتی ده
 بل کی تنزیل دعرضیات ده پرمنزله ذاتیات بل تعریف بالمشبهه ده یعنی په مشبه
 بایکه تعریف دمخ په قمرسره دایه (۶۲) دتعریف حقیقی اولغضی فرق داده چی اول
 تحصیل ده صورت غیر حاصله ده او په دوهم کی تفسیرده یعنی په ول کی تحصیل ده په
 مرکب کی وروسته له زواله له سدر کی او حصول یه په خزانه کی وی نو دموصل تصوری
 برقول شرح اقسام (۶۲) دی او موصل تصدیقی خو حجة ده (۳) اقسام لری یوه

استقراء ده چی عبارت له تصفح دامورو جزئییه و وچی په حکم ددوی حکم و کوری پر امر کلی چی شامل وی دغو جزئیات لره یوه تام استقراء ده چی استدالات په جمیع جزئیات وکی او حکم پر کل وکوی لکه کل جسم اما حیوان او نبات او جماداتی آخره بیانو دهریو ددوی متحیزده نوجسم متحیزده دانویقین فائده کوی داقلیل الاستعماله ده بله استقراء ناقصه ده چی استدلال په اکثر دجزئیات وکوری او حکم پر کل وکوی لکه کل حیوان یتحرک فکه الاسفل عند المضغ دایقین نه فائده و خکه ماهی چی هرشی خوری لاندی زامه یه نه بنوری اوبل قسم دحجة تمثیل ده داتشبییه دجزی ده له جزی سره په معنی مشترکه کی ددوی چی په مشبه کی دمشبه به حکم ثابت کی دانوپه فقه کی قیاس ورته ویل کیږی لکه دا عالم مؤلف ده نوحادث ده کالیبت ولی بیته حادثه ده ولی مؤلفه ده نو دا علة په عالم کی موجودسونو عالم حادثه ده اوبل قسم دحجة برهان ده چی قیاس دی چی مقدماتی یه یقینی وی که عقلی وی لکه کل جسم مؤلف وکل مؤلف محدث فکل جسم محدث او که نقلی وی لکه تارک الصلوة عاصی لقوله تعالی افصیت امر وکل عاصی یتستحق العذاب لقوله تعالی ومن یعص الله ورسوله فان له نار جهنم اویا بعض نقلی وی بعض عقلی وی لکه الوضوء عمل وکل عمل بالنیة لقوله علیه الصلوة والسلام انما الاعمال بالنیات برهان له یقینیات جوړه یقینات یو قسم اولیات دی لکه کل اعظم من الجزء (۲) بل فطریات دی چی واسطه لری لکن له ذهنه نه غائبیږی لکه اربعه زوج لانه منقسم الی المتساویین (۳) بل مشاهدات دی لکه الشمس مشرقة چی عقل حکم کوی په دوی سره په حسن ظاهری سره اویا په حس باطنی سره دیته وجدانیات ویل کیږی لکه لنا جو عا و عشاء (۴) بل وهمیات دی په محسوسات کی عقل یه تصدیق کوی په احکامو ددغه وهم کی پر محسوسات بل وهمیات دی په معقولات کی عقل یه تکذیب کوی خکه دلته وهم حکم کوی په عقلیات سره په احکامو د محسوسات دلته غلطیږی عقل یه تکذیب کوی په حدس اوبرهن سره نوحس نه فائده کوی مگر حکم جزی ولی په حواس کی صور دجزئیات ماده یه منضج کیږی نو دا حکم په عقد کلی داپه اعداد دا احساسات جزئییه وونفس لره نیاره دقبونی د عقد کلی بانفیضان من المبدء الفیاض دانسبة یه وحصرته په دغه اعتبار دا اعداد ده بل حدسیات دی له دابدهیات یقینیات هغه ظهور د مبادی وورته ده په ذهن کی په دفعه سره ده بی له حرکت فکری له مطالب الی المبادی وبالعکس نه مشاهده غواړی نه تکرار دمش هدی غواړی خکه

بے عقلیہ چی پہ ہوا استمداد حدس نوی نہ پہ دوی کی نہ پہ مبادی ووکی دانہ
 بیہ وی لہ جہتہ دظہورہ ددوی نفس لره دفعہ واحده بلکہ ٲول مطالب نظر
 لی وی کہ حسی ٲول حدسی دی پہ وقت دقوی قدسی کی نویہ عقلیات
 مشاہدہ نستہ نودا معلومہ ده چی وجوب دمشاہدات پہ حدسیات کی نستہ تکرار
 یہ بالکل نستہ دحدسیات او فطریات فرق دادہ چی مبادی پہ فطریات کی لازمی دی
 مضایوسرہ غیبیوٲہ دمبادی بی لہ تصورہ دمطالبو ممکن ندہ او حدسیات کی ممکن
 دحدس کمیٲہ او کیفیٲہ مختلف کیٲری پہ اختلاف دا دھان سرہ کلہ دامطالب بی لہ
 ٲکت فکری حاصلیٲری لکہ وروستہ لہ شوق او تکلیفہ او مشقتہ او کلہ پہ حرکت فکری
 دصلیٲری و ہغہ چاتہ چی دغہ مطالب ورتہ حدسی نوی قوی خبرہ دادہ چی فطریات لہ
 حدسیات شمارسی بل لہ بدھیات مجربات یا تجریبات دی چی تکرار د فعل غواری چی
 دوم حاصل سی او حدس پردغہ تکرار ندہ موقوفہ نودا دمجربات او حدسیات فرق سو
 لکہ سقمونیامسہل للصفراء پر شرب دستقونیا اسہال مرتب دہ دائمیایا اکثر ا نو عقل
 لکہ کوی چی سقمونیامسہل دصفراء لره شوک دامجربات لہ یقینیات نہ شمار ی وای دا
 تجربہ دہ مرجع یہ وطر دا ووعکس تہ دہ یعنی اقتران دہ وجود او عدماکہ شرب دستقو
 دا وواسہال ستہ و الافلا داپریقین دلالت نہ کوی ہمدارنگہ دا حدسیات چی تکرار د
 ت حدسی ٲکی وی دا ہم لہ یقینیات نہ بولی لکہ مورچی پہ تشکلات نوریہ وود قمر کی
 تلاف وینویہ حسب داوضاع مختلفہ دقمر لہ شمس نوموژ حدس چی نور دقمر
 سند دہ لہ نورہ دشمس ددی مآل ہم وطر دا ووعکس تہ دہ یقین نہ فائدہ کوی بل لہ
 تمثیٲ متواترات دی ہغہ اخبار داسی جماعۃ دی چی اتفاق یہ ٲر کذب محال وی
 بین دعدویہ شرط ندہ لکہ (۴) یا (۵) یا (۶) یا (۷) یا (۱۰) یا (۴۰) یا (۵۰) یا (۳۰۰)
 لکہ چی یقین فائدہ کوی دغہ مبلغ دغہ یقین دہ نومختلف کیٲری پہ اختلاف دحوادث
 زوقات دا حوال دمخبرین کلہ مخبرین لڑوی خو عدول وی یقین فائدہ کوی کلہ ڈیروی
 بین نہ فائدہ کوی مگر انتہاء داخباریہ و حسن تہ رآخی شوک تواتر پہ عقلی امور وکی
 لکہ حدوث دعالم او قدم دعالم دا اخبار یقین نہ فائدہ کوی چی دا اخبار ددوی لہ امر
 نفی دہ نہ نہ امر محسوس .

سلف او خلف دلیل ویلی دہ پہ تواتر سرہ پرفرضیۃ دلمانخہ ٲر قیامت ٲر عذاب

نور ٲر شفاعت او دا ٲول عقلیات دی...؟

دسته ستران په تو ترسره نده بی ستران ده پرتو اترپه وجود د قول دعلیه
 نصوصه و سلام چی دغه قول د ستران په غوشه نو په دلالة قطعیه سره مسموع ده
 محسوس ده په تو ترکی به و ووسط وخرسره بیوی چی ټول مخبرین به په اول
 آخرمین کی دسی وی چی جمع و توفیق سی پر کذب محل وی او که اول وارد
 مخبرین عمد دسی وی چی تصور د کذب په کیچی بییه عمد د پرسی د کذب تصویریه
 بییه کیچی خبر مشهوره متو تر نه ض فائده کوی یقین نه فائده کوی لکه ادعاه
 زیهود دقتل دعیسی عیبه سلام و پرتول د موسی عیبه السلام چی لانی بعدی او
 بی ادعاه میه وودتو تر نه ض فائده کوی حضرت عسی کره الله وجهه و سنودغه حدسیات
 مجربیت متو بیرت مشهدت : حجت نسوی کیچی پر غیر بندی بی له مشار کته
 دغیره له مستل سره په دغو مور و مقضیه ووکی دوی لره لکه تجربه حدس تواتر
 مشهده نو پر منکر ددوی سغه نسته چی دی جحدوی له دوی پر طریق د مناگری **قوله**

مقدمه ای هده مقدمه ای ماسیاتی لیم بعد مقدمه نکتاب

داده چی مقصود په علمه منطقی کی ی موصل تصویری ده چی دا قول شارح ده
 او جزاوی به لکه بحث د کینت خسه بحث : مصنق الدلالتة د دلالتة لفظی وضعی
 دمضیقی تضمنی التزامی تفسیه و کلی و جزی ته ویب موصل تصدیقی ده چی حجة ده
 او د قضایا و د عکس قیض مستوی تناقض وغیره د تقسیم د علمه خوله دغویوشی نه
 ده...؟

جواب چی دامقدمه ده مقصود مقصود ده اوله دغه تعریف برسمه د علم او موضوع
 د علم او غیه غرض د علمه خنی معلومیچی خکه تصور تصدیق علوم دی علوم معلومات
 غویچی معلومات موضوع د علمه منطقی دی من حیث الایصال او داتصور و تصدیق
 منقسمان دی ویدی اونظری ته نظری نه بدهی کسب کیچی په فکر سره په نظر سره
 نظرتیب د مور و معلومه ووده الله دی نی لهجهول او کل ترکیب هم حق نده اوله
 ضبعة نسائی کی کافی کیچی سی په تمیز صحیح له فاسده خخه نیو یو قانون ته ضرورة
 ده چی دانه عاصه وی له خصصه نکری هغه منطقی ده نو خو تعریف برسمه هم خنی معلوم
 سو د منطقی قانونیته عصبه مر عتبه لذهن عن لخص الفکری او غرض د منطقی هم
 معیوه سوچی عصبه لذهن عن لخص الفکری نو له تقسیمه د علمه و تصور تصدیق ته
 تعریف او غایه او موضوع د منطقی خنی معلومیچی نو شروع په م یعنی ده.

د مقدمه د صیغی تحقیق

مقدمه د صیغی تحقیق داده چی دامقدمه په کسره ددال اسم فاعل ده دتقدیم څخه.
مقدمه خوداده چی داپخپله مقدمه ده له مخه ده نو داسم فاعل پر صورت خویه
دی تقدیم بل چاته ورکړیده...؟

مقدمه په کسره سره له باب دتفعیل ده په معنی دتقدم لازمی سره ځکه تقدیم
هم راځی تقدم دتفعل باب ده لازمی ده او تقدیم دتفعیل باب ده متعدی ده
تقدم لازمی ده تقدم لازمی ده دغه مباحث له جهته دکثرته داستحقاقه دتقدم
له مخه سویده اویاله قدم متعدی ده نو دغه الفاظ مثلامقدم
کی اویادغه معانی مقدم دی الفاظ لره په تلفظ کی
من یعرفها لره پرمین لایعرفهانو چی په معنی دتقدم لازمی سره

نه کیږی چی مقدمه په کسره سره اسم فاعل ده له باب دتفعیل باب دتفعیل
د معنی ده نو خولازم سوو دد فعل متعدی پر غیر مفعول باندی...؟

داسی چی داباب کله لازمی هم راځی تفتنازانی په مطول کی وائی چی مقدمه
په مقدمه له قدم په معنی دتقدم لازمی سره نویه فتحه ددال ضعیفه ده ځکه مقدمه له
مصدر د فعل لازمی ده ځکه تفعل باب لازمی ده نو قدم چی په معنی دتقدم
په مقدمه لازمی ده ځکه تقدم مصدر د فعل لازمی ده نویه فتحه ددال نه صحیح کیږی
ځکه تعابیه هلته ده که متعدی سی نویه کسره ددال ده په معنی دپیش شونده اوداسی
دکته ای سی چی فتحه او کسره دی صحیحان سی بی له دغه چی په معنی دتقدم په
په ځکه دغه مقدمه د کتاب چی دی لره منفعوتوپه مقاصدو کی نوگویا داذات
نهمی مقدمه کړیده خپل نفس پر مقاصدو نو نظر ودغی ملاحظی ته فتحه ددال صحیح
په معنی په پیش کړده شده او کسره په هم صحیح ده په نظر ودغی ملاحظی ته ای
په ځکه دغه رنگه مقدمه ده د علم چی موقوف علیها د مقاصدو ده گویا قدمت
من علی المقاصد پیش کړده شده بالفتحه اویا پیش کتنده په کسره زمخشری په
نظرة باطله یونی ځکه بیاد معنی داسی سوه چی داتقدم د مباحث د مقدمی
مستند دپه جعل د جاعل سره ده اوداسی نده ځکه دغه مباحث مستحق دتقدم دی

لذا تهانه په جعل او اعتبار سره مگر د اھم جواب لری چی مراد له تقدم داتقدم ذکرى ده
نو تقدم ذکرى خويه په جعل دجاعل ده نه تقدم نفس الامرى.
دمقدمه اقسام

دامقدمه اقسام لری یوه مقدمه الجیش ده چی خونفره علم برداران به مخکى زوان
وو دجنک کول اونه کول پردوی موقوف وویوه به میمنه وه، بله میسره وه، بله ساقه وه،
بله مقدمه وه، بله منتظره وه، په مابین ددغوکی به جنگی قطعات ووله دینمن سره بله
مقدمه ده دلیل ده که لمی وی که انی که اقتراى وی که استثنائى چی هغه صغرى
او کبرى یا مقدم تانى ده بله مقدمه دصحت ددلیل ده لکه ایجاب دصغرى کلیتہ ذکرى په
شکل اول او باختلاف دمقدمین ده په سلب په ایجاب سره او کلیتہ ذکرى ده په شکل
ثانى کی داتحقیق درته تیرسویده مظالمه به که که شکل (۲) او (۳) او (۱) دادری
سره (۳) شروط داتساج لری بله مقدمه د شروع ده په معنی د نوله لامتنع سره چی تصور
بوجه ما دوتصدیق بفاثده ماده بی له دغو (۲) شروع ممتنع ده ځکه شروع فعل اختیاری
ده کل فعل اختیاری مسبوق وی په تصور بوجه ما دوتصدیق بفاثده ماسره چی توجه
ومجهول مطلق ته رانه سى او داسعی عبث نسی دانومايتوقف علیه اصل شروع ده ځکه
بی له دغو (۲) شروع ممتنع ده بله مقدمه د کتاب دمايد کر قبل المقاصد لازتیا طها به
ونفعه فیها دامقدمه د کتاب د کتاب جزله کتابه ده کتاب عبارة ده یا له الفاظ یا له معانی
ووی نه دواړو مقدمه هم له دغو عبارت ده نواوس دلته په داسلم العلوم کی مثلا سبحانه
ما اعطه شانہ تر دغه مقدمه لفظ پوری دیباجه ده خطبه ده له دغه ځایه بیاتر امهات
المطالب پوری مقدمه د علم ده اونه دغه العلم پوری بیاتر مفهوم پوری دامقدمه د کتاب
ده له مفهوم وروسته مقاصد شروع دی دانومقدمه د کتاب ده بله مقدمه د علم ده تعريف
په داده مایتوقف علیه الشروع فی العلم دانویه مشهور کی (۳) شیان دی تعريف د علم د
برسمه ای برسمه کن او غایه د علم ده او موضوع د علم ده یو تعريف برسمه ده ځکه هر
طالب د کثرتہ یجمعې جهة واحده حق په داده چی دغه طالب به بیړنی دغه کثرتہ په دغه
جهت واحده سره کی نه بیړنی یی بی وقت ټول ضائع سى په مایعنی کی او هر علم جهة
واحدری په دغه جهة واحده سره علم واحده بلل کیږی چی مستقل وی په تدوین او تعلیم
سرد نه ده، جهة واحده په اخذ تعريف کیږی او بل معرفة د فائدى او د غرض ده چی

مستخلص خلاص سی چی صرف نسی وقت دده په هغه کی چی دده غرض موافق نوی اوبل
تصدیق موضوع ده حُکمه تمایز د علوم په تمایز د موضوعات سره وی.

سوال: دده چی داتوقوف په معنی دلولا له لامتنع سره ده چی موقوف علیه به علت تامه
دی موقوف لره نودلته دغه (۲) شیان کله علت تامه د شروع وی چی که دوی دری
په شروع به متمتع ده او وی به داسی نده دوی دری دی نوی شروع دی راسی؟

جواب: چی مطلق شروع پردوی نده موقوفه مقیده شروع پر موقوفه ده اغی شروع
په وجه دبصیرة کامله پردوی (۲) موقوفه دی په تصویر رسمه سره مطلق شروع راخی په
تصدیق بالغایه سره بصیرة راخی په تصدیق بالموضوع سره کمال دبصیرة راخی.

سوال: بصیرة کامله خوا مر مجهول ده ډیری مراتبی لری؟
جواب: دلته د امر تبه مراده چی یومسئله له مسئلو پر عرض کی ده ته به معرفه وی
چی د امسئله د فلان علم ده.

سوال: دغه مقیده شروع هم پردوی (۲) نده موقوفه په معنی دلولا له لامتنع سره حُکمه
په څوکی تصور د علم وکوی بوجه ما او شرف د علم امر تبه د علم وپیښی او تصدیق
په تسمیه د فنون د ابواب وکی اویان د واضع باندی تصدیق وکی شروع پروه دبصیرة
تامله راغله حُکمه بصیرة یومعینه مرتبه نه لری بلکه مراتب غیر محصوره لری؟

جواب: چی توقوف په معنی دلولا له لامتنع نده په معنی د علاقی مصححی لدخول
لغاوه اغنی لو و جد فوجد او د احصر په امور و ثلاثه و وکی دا حصر استقرائی ده عقلی
له چی په نزد د قدماء نفع د دغو (۳) شیان په علم کی ډیره ده نولو و جد هده الامور الثلاثه
وجد الشروع دا خو یقینی ده چی دوی ۳ موجود سی شروع موجود پیږی دغه لو و جد فوجد
بام پیر جواز د توار د دعلل مستقله و پیر معلول واحد پر طریقہ بدلیه که دارواسی لو و جد
نوجد رواه والا فلا توار د پر طریقہ بدلیه او د تبادل داده که هر علة ابتداء موجود سی
نعول و سره موجود پیږی لکه (۲) ستنی بام لره هر ستن سی موجوده سی بام ډیری
توار د دعلل مستقله و وده پر طریقہ د تبادل نه د تعاقب نه دا اجتماع توار د پر طریقہ
د جمع داده چی دوه علتته مستقله متوجه سی یو معلول شخصی ته دا حُکمه ناروا ده که
په توار و یو واحد و جد دور کی نو خوهرو احد علت تامه نسو بلکه دا مجموع د علتین عنة
نامه او یو یه صد روی له یوه څخه لخصوصه نو خوتر جیع بلا مرجع راغله او یاه نه هر
نوه صد پیږی نو خویو لغوه سوونی چی معلول نه یوه صادر سی نو خود ابل ملخی

سوزوروة ورته نسته که ورته ضروروة سی تحصیل د حاصل راخی اوتواردد عدل
پر طریقہ د تعاقب ہم نده رواحکے چی یو علة موجود سی معلول موجود سو یا چی
وروسته بل علة راسی دغه دوهم علة به یا عین وجود اول ورکوی نوبه یاد اوجود اول
نیستی کیری په نیستی د تاثیر د علة اولی سره نو خوا عاده د معدوم بعینه لازمہ سوہ
اویا به دا وجود نوی نیستی په نیستی د تاثیر د علة اولی سره نو خو تحصیل د حاصل راغی
بما هو حاصل بغیر هذا التحصیل بل بالتحصیل الآخر دانہ ده روا او که دادوهم علة عین
وجود اول ورته کری بل مغایر وجود درکری نه اوله وجوده نو خو معلول د علة ثانی
غیر سوله معلوله د علة اولی خخه او بل یوشی موجود په وجودین سو.

سوال: - علة اول دی وجود ورکری دوهم دی بقاء ورکری؟

جواب: - بقاعین وجود ده چی مستروی په زمانین کی ممکن چی صادر سی له علتہ
له جهته دامکان نوبقاء یہ تریقاء دغی افاضی د غیر لره دخل نسته پکبسی نوبقاء له
غیرہ نسته او بل توارد د علل مستقله وو پر معلول واحد شخصی پر طریقہ د تبادل چی
هر علة ابتداء موجود سی معلول ورسره موجودیچی د اتوارد شوک روا بولی نوعلاقه
مصححه لدخول الفاء اعنی لو وجد فوجد
وی لکه د تعاقب او اجتماع توارد چی باطل ده نولو وجد فوجد ہم باطل ده او توقوف په
معنی دلواہ لامتنع ده.

تحقیق داده

چی د اتوارد ہم باطل ده حُکمه خصوصیه د علتین ملغاة ده په ترتیب او توقوف کی
موقوف علیه په حقیقه کی قدر مشترک ده په مابین د علتین کی حُکمه معلول نه مرتب
کیری مگر پر هغه شی چی حصول دده بی له دغه شی ممتنع وی دا خصوصیه ولی ملغاة
ده حُکمه یا خصوصیه د هریوه له دا علتین لره دخل په وجود د معلول او عدم د معلول کی
ثابتیچی اوس که زه فرض کم چی یو علة موجود ده بل معدوم ده و سنوکه دا معلول په
عدم د دیوه علة معدوم نه سی ترجیح بلا مرجح بلکه ترجیح د مرجوح ده حُکمه عدم اسهل
ده شرط سبب معد شی نه غواپی حُکمه عدم د علة تامه ده لپاره د عدم د معلول
او مفروض خودا ده چی علة دو وجود او عدم دواپه متحقق دی.

علی تعزیر کندیا

۱- تعدد علتین باطل ده که توقف په معنی دلواله لامتنع وی او که په معنی فوجد وی بیانه ده باطل ځکه فلووجود فوجد کی هم علاقه ذاتی په مابین د شپږ کی غواړی نه مطلق تعقیب که په علاقه وی که بالاتفاق...؟

۲- چی داموچی لووجود فوجد عبارت له مطلق تعقیب نده لکن له دی دانه لازم میږی فوجد د شی کی وی ذاتاً که ممتنع الانفکا که وی بلکه عبارت له دی ده چی شی لره به دخل مشترک ده لکن علتیه د قدر مشترک بعضو باطل کړیده ځکه وی واحد مبهم علت حدی بالعدد نه سوا کیدلای عقل اباء ځنی کوی له دی چی دمعلول تعین تحصیل نوی وی ترتعین د علت او په شرائط روابطو، اومعدات کی بیا روا ده چی دمعلول تعین دی اولی وی د علت ترتعین.

بعض دمتأخرینو وایې

بعض دمتأخرین وائی چی مقدمه د کتاب خاص الفاظ دی له (۳) وجهو اوله وجه شی بانه چی مقدمه د کتاب خو مقابله ده مقدمی د علم لره ځکه دهری یوی تعریف مغاثره ده یعنی بلی له تعریفه نو مقدمه د علم خو معانی دی ادراکات دی یو تصور ده دوه تصدیقه دی نوبه مقدمه د کتاب الفاظ وی رعایه للمقابلة اوبل په تعریف د مقدمی د کتاب کی لفظ ذکر ده ذکر هم خاصه د لفظ ده بل په تعریف کی لفظ دکلام ده داهم له خواص دا

نموده جواب چی مقدمه د کتاب جزده له کتابه کتاب یه کل ده په کتاب خو (۷) جمله وو (۴) باطل وو (۳) صحیح وو چی کتاب یا الفاظ دی فقط یا معانی دی فقط بدوا په نوجه کل له هر شی عبارت وی جزبه هم له هغه عبارت وی نومقدمه د کتاب هم په لفظ دی یا معانی دی یا د واره که مقدمه د کتاب الفاظ سی مقدمه د علم ادراکات معانی وو ده خو فرق یه راغی او که مقدمه د کتاب الفاظ او معانی سی مقدمه د علم یوازی معانی دی یعنی ادراکات د معانی ووده بیافرق ثابت سوا که مقدمه د کتاب معنی سی مقدمه د علم هم معانی دی لکن خو مقدمه د علم معانی دی په مرتبه د قیام او نله کی او مقدمه د کتاب معانی دی په مرتبه د حصول دمعلول بالذات کی نوعله او مغایر اتحاداتی لری تغایر اعتباری دغه دغه اعتباری تغایر دد مقدمتین د مغایرته برکفی ده هغه موجود ده داهم په داسی صورت کی چی داده تصدیق په مقدمه د علم کی چی تصدیق پر موضوع او تصدیق پرغایه ده چی دواړه تصدیقه علوم سی او که

تصديق علم نسی علم خصوصت د جمهور په نزد او تصديق اذعان سی اذعان خو
 حالت نورانيه الخلائیه ده اتحاد له مدعن به سره نه لری ځکه مدعن به خصوصت ده نو
 حاله نورانيه او صورت اتحاد لری نو په مقدمه د علم کی داده تصدیقه غیر متحد دی له
 معلومه سره او دایو تصور برسمه متحده نه معلومه سره نومرکب له (۱) متحده له (۲)
 غیر متحدین غیر متحده نو پر دغه صورت چی مقدمه د علم او د کتاب دواړه معانی سی
 هم په مابین کی مغایرة بالذات سوپه مصداق کی نو هم ده دواړو مقدمتین مفهوم
 سره مغایره هم په مصداقونه سره مغایری نو توقوف په معنی دلواه لامتنع ده نه
 دلوو جود فوجد نولواه لامتنع حقیقه د توقوف ده دا توقوف په مقدمه د علم کی نه صحیح
 کیږی نو ځکه تفتازانی په سعديه شرح در سالی قطبی کی دامقدمه د علم نیستی کړی ده
 یوازی په مقدمه د کتاب دواړه ثابت کړی ده او څوک چی بیالو جود فوجد ته جواز ورکوی
 یا مقدمه د علم او د کتاب دواړه ثابت وی لکه دغه تفتازانی په مطول کی دواړه په ثابتی
 کړی دی او د هغه چا جواب چی ذکر په الفاظ کی راځی او کلام په الفاظ کی مستعملیږی
 نو مقدمه د کتاب الفاظ دی. جواب داده چی ذکر یونفسی ده یو لفظی ده په دواړو کی
 مستعملیږی کلام هم یونفسی ده بل لفظی ده لکه قول یو قول ملفوظ ده بل قول معقول
 ده غایه مافی الباب به داسی چی ذکر او کلام به په ملفوظ کی حقیقه وی په معقول کی به
 مجازوی لکه قول قوله العلم التصور هو الحاضر عند المدرك دلته ډیر عظیم تحقیق ده
 باید چی تشریح یه وسی داله ضروریات ده اوله خبره داده چی سوال کیږی چی داخل
 د تصور پر علم مو اطاتی ده او دواړه مصدرین دی دمصدر حمل پر مصدر مو اطاة هلته
 راځی چی یاد دوی په مابین کی ترادف لکه قعود جلوس او یا یو حصه له هغه بله وی لکه
 ضرب زید ضرب یاد دوی په مابین زیاته علاقه وی لکه تهذیب تر شیح دلته علم عام ده
 تصور خاص ده په حصولی سره نو داخل څنگه صحت لری. جواب چی تصور پنځه
 معانی لری یوه معنی په دغه متن ده چی حاضر عند المدرك په دغه معنی تصور مرادف
 د مطلق علم ده که حضوری ده که حصولی ده که قدیمه ده که حادث ده که د الله ﷻ علم ده
 که دممكن بله معنی سره چی حصولی صورة الشی فی العقل ده په دی معنی مرادف
 دمقسمه چی یا حصولی مطلق ده یا حصولی حادث بنا بر اختلاف بله معنی یه حصولی
 صورة الشی فی العقل فقط قید فقط ورسره ده په دغه معنی د تصور سازج ده مقابل
 تصدیق ده بله معنی یه اخص مقابل التصدیق اعنی العلم الذی لا یعتبر معه الحكم

۱. من معه اولاً دانو تر مقابل التصديق احض ده هغه مقابل دتصديق معنى يه داده
 ۲. يعلم الذى لا يكون الحكم عنه ولا جزئه دغه معنى پراطرف دقضى مدعى
 ۳. نه نه نسبته سره عين ده نه جزده بلکه حکم په قضيه مذهبه کی له مجموع جزده نه نه
 ۴. نه نواطرف دقضى مدعى متصوردی په دغه تصور سره چی مقابل التصديق
 ۵. معنى صدق پردا اطراف ددغى قضی نه کیږی ولی خو حکم ورسره معتبرده
 ۶. معنى يه اخص مقابل التصديق ده په مفهوم کی نه په مصداق کی معنى يه
 ۷. يعلم الذى يعتبر فيه عدم معينة الحكم دانولی په مفهوم کی تردا (۲) اخص ده
 ۸. په (۲) کی حکم غیر معتبرده کی عدم معتبروی کی نه وی معتبر او په دی (۵)
 ۹. کی خو عدم د حکم معتبرده او مصداق سره متحده په اجزاؤ دقضى مدعى نه ده
 ۱۰. معنى نه ده (۵) معنى اطلاق کیږی ده (۱) د (۲) د (۳) اطلاق پر کیږی نودلته
 ۱۱. يعلم مراد فین دی حمل يه سره صحيح ده مواطاة اوبل داده په جواب کی دتحریر
 ۱۲. مفصود دلته تعریف نده بلکه تشبیه ده پرتعین دمقسم وتصور او تصديق ته چی دا
 ۱۳. علم حصولی ده یا مطلق حصولی یا حصولی حادث دایا علاحه اختلاف لوی
 ۱۴. ببین لری نوبه دلیل سی پر ذکر قید فقط له تصور سره چی تقسیم دشی ونفس
 ۱۵. بینه نه راسی اوبل په ذکر د تصور کی له علم سره پرهغه چاهم رد سوچی مقسم
 ۱۶. عینی حادث بولی ځکه رد سوچی تصوریه مطلق حصولی کی راځی اوبل دهغه
 ۱۷. په دغه وسوه چی ویل کیږی چی و مطلق علم تقسیم ودا قسمین ته نده حاضر ځکه په
 ۱۸. علم کی حضوری هم سته هغه نه تصور لری نه تصديق نوبه جواب داسوچی
 ۱۹. نقد تصوریه له علمه سره ووايوچی حضوری علم له مقسم خارج ده ځکه علم
 ۲۰. حوری علم جزى ده ولی حضوری خویاعین وی ذاتا و اعتبارا له معلومه سره یاله
 ۲۱. نه سره نوم معلوم او عالم خو جزى ده جزى خونه کاسب دجزى کیږی ځکه دجزیات
 ۲۲. نه حساسی ده نوم محسوسیه ده زید خو محسوسیه د عمر نده اونه جزى کاسب دکلی
 ۲۳. ببین ځکه دکلی علم تعقلی ده دجزى علم احساسی ده نوبحث په فواتح د علم منطق کی
 ۲۴. دغه علم کیږی چی کاسب او مکتسب وی هغه کلی علم ده نوله حضوری چی بحث
 ۲۵. ببین استفراد او تبعاً اوبل حصولی ځنی معلومیږی تعرف الاشياء بالامثال والا ضد ا
 ۲۶. ببین دغه دهغه سوال وسوه چی علم او تصور جنسان دی تصور تصديق لره (۲) جنسه

پہ یوہ مرتبہ راغلو دانارواہہ حکمہ یو حقیقہ دوہ حقیقہ گرزئی نو دالفظ دتصورچی یہ لہ
 علم سرہ ووا یوادیہ جواب سوچی تصور مرادف دمطلق علم دہ دلته دغہ دلائل دہغه
 چاسی حصولی حادث منقسم بولی او جوابونہ ودوی تہ او دتقابل اقسام او ثبوت
 دخزانو او مدرکو او تحقق دذہول اونسیان دابہ وروستہ انشاء اللہ تعالیٰ کہ وقت
 مساعده وکولہ دزتہ تشریح کہ او بل دحاضر عندا لمدرک دتعمیمات تشریحات
 دمطلق شی او شی مطلق تشریحات دابہ انشاء اللہ راسی اوس بہ اول وار علم مدون وپیر
 نواقسام او مذاہب ہی تشریح کو یسا دمطلق علم اقسام او ددہ حقیقہ وپیزنو انشاء اللہ
 تعالیٰ ماشا واللہ کان مالہ یسألم لیکن یو علم مدون دہ یو علم غیر مدون دہ علم مدون
 لکہ علم نحو علم صرف علم منط وغیرہ وغیرہ پی مدون علم کی ڈیر اعتبارات ڈیری
 معنای لری یا علم مدون عبارتہ دہ نہ مسائل زہ و مزید یعلہ النحو یعنی مسائل دنحوی
 یہ زدہ وی یالہ تولو مسائلو یالہ بعض مسائل معتد بہ وومعینہ وویالہ بعض مسائل
 معتد بہا غیر معینہ وویا عبارتہ دہ نہ تصدیقات پر مسائل تولو یالہ تصدیقات دبعض
 مسائل معینہ وومعتد بہا یانہ ملکی دستحصانہ یعنی لہ ملکی دمطالعی یالہ ملکی
 دستحصارہ یعنی لہ ملکی دمحافظی دغہ ملکہ دمطالعی بہ یالہ تصدیقات دبعض
 مسائل معینہ وومعتد بہا و حاصلہ وی یابہ لہ تصدیقات دبعض مسائل غیر معینہ
 مسائل معینہ وومعتد بہا و حاصلہ وی یابہ لہ تصدیقات دبعض مسائل غیر معینہ
 مسائل معتد بہا و وی ہہ دغہ (۳) قسم پہ منکہ دستحصارہ دمحافظی کی جو ریزی داتول
 (۱۶) احتمالات پہ علم مدون کی دی اصلی و صونی اقسام یہ (۳) دی نفس مسائل دا
 معنی یہ پہ عرف کی حقیقی دہ پہ لغہ کی مجازہ حکمہ مسائل خو معلومات دی نہ علم
 مگر مجاز مشہور دہ چی حقیقہ طاری ورتہ ویل کیری یا تصدیقات پر مسائل دامعنی یہ
 پہ لغہ کی حقیقی حکمہ تصدیق علم دہ پر مذہب دجمہور و صورتہ دہ نہ اذعان ہغہ کیفیہ
 لاحقہ دعلم دہ او دمحققین پر مذہب تصدیق علم دہ اذعان دہ حالتہ دورانہ دہ علم ہم
 حالتہ ادراکیہ دہ او یا ملکہ دہ یعنی یوقوہ راسخہ دہ پہ نفس کی چی پیدا کیری یالہ
 مطالعی دقواعد یالہ محافظی دقواعد ملکہ مسببہ دہ علم دقواعد یہ سبب دہ نو
 اطلاق دسببہ دہ پر مسبب مجز ارسال دہ د خو علم مدون دہ او علم غیر مدون چی مطلق
 علم بلل کیری او حصولی او حضوری حادث قدیمہ دتہ علم دمکن علم داتولوتہ
 شامل دہ تحقیق یہ دادہ حصولی علم پہ حصول دصورتہ سرہ وی چی لہ انسان حیوان
 ناطق را واخلی پہ عقل کی پہ مرتبہ دحصول کی کسیر دی معلوم بلذات بلل کیری پہ

مکتف په عوارض ذهنيه و وگړزی عوارض خارج دی تقید په عنوان کی
 ده دغه معنون خارج ده قید له دواړو خارج ده دالته دا حیوان ناطق علم بلل کیږی پر
 حصول علم په حصولی ده د نفس او په خارج کی دغه انسان چی زیدده معلوم
 مقصود بالذات بلل کیږی او په مرتبه د حصول کی معلوم بالذات مقصود
 بلل کیږی او په خارج کی دغه انسان عوارض خارجه لری لکه مشی حرکت
 کل شرب او په مرتبه د قیام کی دغه صورة انسان عوارض ذهنيه لری لکه
 عرضیه ذاتیه عرضیه جنسیه فصلیه مقوله د کیف یا د اضافه یا د انفعال او په مرتبه
 کی نه عوارض خارجه لری نه ذهنيه او دغه صورة چی حاصل کی په نفس کی
 قبول کی دلته (۳) شیان موجوددی یو دا خودی صورة ده چی له مقولی د کیف
 د قبول د نفس ده دا صورة لره دا مقوله دا انفعال ده او بل دا حصول ده چی نسبت په
 نفس او د صورة کی چی دا مقوله دا اضافه ده نو څوک کشف دمجهولات پر صورت
 بولی نو علم له مقولی د کیف بولی څوک یه پر دا انفعال مرتب بولی نو علم له
 د انفعال بولی څوک یه پر حصول مرتب بولی نو علم له مقولی د اضافه بولی په دی
 نوی مذهب منصور مذهب دا اول ده یوه وجه داده چی علم امر واقعی ده حصول او
 علم امور اعتباریه دی بل علم مطابق له معلومه سره غیر مطابق وی له غیر معلومه
 و دغه صورة له ذی الصورة سره په مرتبه د حصول کی مطابق ده له غیر ذی صورته سره
 بیضی دی نو صورة څو کیف ده نو دا صورة انسان چی حیوان ناطق ده ذاتیات دی
 مشی ضاحک چی عرضیات دی په دی کی تصور بالکنه بکنه الشی بانوجه بوجه
 نو: جو پږی دلته (۳) علوم دی (۲) معلومات دی (۲) مدرکی دی (۳) خزانی دی
 نو تحقیق می په لفظ دلایت تصور کی درته کړیده مطالعه یه که او دغه قول چی په
 علم: صورة کوی دا حکماء دی دا حصول یو بانفسهاده بل باشباهاده د اباشباهه
 یغه ده ځکه شبحه دشی مغایره ده له ذی الشبھی له شبھی علم پږی الشبحه نه
 نو بل اشبح مادیات دی امتدادات له لری دا په نفس ناطقه مجرده کی نه حاصلیږی
 لکه که اصل سی صورة مادی په نفس کی حلول یه سرانیو امتداد لری مدار د قسمة
 نه ده: نو تقسیمه قبلوی دا حال ځکه جزلاتجزی باطل ده او قسمة دخل مستلزمه ده
 نه: معن لره محل یه نفس دمجرده ماده نلری مجردات نورانیات دی حالت منتظره
 دی: استعداد صلاحیه نلری ټول شیان یه الفعل دی نوبه د تقسیمات غیر متبیه

بالفعل په خارج کې موجودسى نو تحقق دامور و غير متساويه و وپه خارج کې راغى په هغه (۷) براهين ده ابطال دستلسل باطل ده بوچى دا اشباح په نفس کې نسو حاصل په حواس کې حاصل سو حواس خو ماديات دى مظهر دى چل و وجود ځنى عايت ده پر غير به هڅنگه علم پيدا کې علم خاصه د مجردات دهغه نوريات دى لکه نفوس ناطقه عقول عشره نو حصول داشياء بانفسهاده که ته وايي خو حرق عرق حرق راغى؟

چې سره له عوارض خارجه و وپه نه حاصله و م عوارض خارجه اصليه په خارج کې پاته دى ظل به عکس به پوتو کافي به په حواس باطنه و وپه حس مشترک خيال و اهمه حافظه کې وى صرف کلیات چې مجردات دى دا په نفس ناطقه کې وى لکه حيوان ناطق دا حصولى يو حادث ده لکه خداى نفس ناطقه علم پر اشياء و غايبه و وپه واسطه د صورت حاصله سره بل حصولى قديم ده لکه د عقول عشره و و علم پر مومو دا حصولى ده حضورى نده ځکه يوه علاقه د حضورى نه دامور ذى صور سره عقول نلري نه مومو دوى معلول يومومو الله جلالة معلول يونو علاقه د معلوليه نه راسره لري ځکه مراد له علاقه د علتيت هغه علت جاعلى مراده هغه الله جلالة عقول خو سوانط او معدات دى او نه غنیه راسره لري نه تعتيه نه مومو ذى صور سره لري نو د عقول علم پر مومو حصولى قديم ده او بل دا خبره مهمه ده چې دغه حيوان ناطق په نفس کې په مرتبه د قيام کې موجودى الخارج ده يعنى ما يحد و حذو و الوجود الخارجى يعنى موجود خارجى ده حکم ځکه اثار خارجه پر مرتبه کېږي لکه حزن، فرح، الم، کشف، بسط، او اتصاف د نفس په د صورت سره اتصاف انضمامى خارجى ده ځکه که ذهنى سى نفس لره به نفس راسى و هلم جرا اتصاف انضمامى وجود د طرفين غواړي په خارج کې يو طرف په نفس ده موجود خارجى حقيقه ده بل طرف په صورت ده هغه موجود خارجى حکما ده يعنى خود صورت په نفس کې ده اثار به په خارج کېږي او دغه صورت په مرتبه د قيام کې له صفات انضماميه و د نفس ده علم د نفس پر حضورى ده علم او معلوم په حصولى کې متعدد دى ذات متغير دى اعتبار و وپه حضورى کې متحد دى ذات او اعتبار په معنى د حاضر عند المدرک چې علم و حى و که علم په معنى دمبداء، انکشاف و اخلى بيان علم له عالم سره عين ده مضاف و نه معنوه سره په بعض نحو کې عين ده هغه هسته چې حاضر عند المدرک و مبداء ده کشف سره يوسى که نفس ناطقه علم پر خپل ځان په علاقه د عينيه.

حضور کی کونویہ خزانہ نفوس فلکیہ متبرہ دی نہ عقول عشرہ او داعلم احساسی ہم
شیخ الاشراق حضوری بوسی پہ دغہ علاقہ دمصب جتہ سرہ وای دامقابلہ درائی اود مرثی
چی سرہ راسی حجاب مانع نوی داهوا، مشفہ پہ مابین درائی اود مرثی کی شہ مکیفہ
پہ کیفیتہ دشعاع بصریہ ووسی نو داعلم احساسی حضوری دہ۔

پہ علم احساسی کی مذاہب

پہ علم احساسی کی مذاہب دادی ریاضین وائی چی داعلم احساسی نہ حضوری دہ نہ
حصولی دہ داخروج دشعاع دہ پہ شکل مخروطی سرہ رسی ددغی شعلی
پر مرکزہ حدیقی دہ چی دسترگودہ درہ کسی مرکزی نقطہ دہ دیتہ رطوبتہ جلیدیہ وائی
لکہ شبہ داسی نوم دہ یعنی داسی نرمہ لطفہ باریکہ پردہ دہ پر مخ ددادریم کسی
دسترگوچی اللہ علاقہ دبصرکی انبہ دہ او قاعدہ ددغی شعلی لگیبری پرسطحہ
دمبصر پر منطبقہ کیبری اوسنوکہ دامنتطب علیہ غیر شفافی وولکہ خرہ ڈبرہ
مثلاً نویادغہ شعاعی مخروطی لہ دغہ شفافہ رامنعکسہ کیبری و مایحاذیہ تہ قاعدہ
یہ پر مایحاذیہ منطبقہ کیبری نو ادراک ددغہ شی محاذی پر طریقہ دانعکاس کیبری بی لہ
انطباع صورتہ پہ حدیقہ کی اویہ ہندارہ کی او ہفہ تصویرچی پہ ہندارہ کی
معلومیبری دامحض و ہ دہ و ہ یہ فرض کوی لہ جہتہ داعتیادہ او عادتہ لہ رویتہ
بالاستقامتہ سرہ و سوندغہ ریاضین کی دری (۳) مذہبہ دی یویہ دادہ چی داشعاعی
مصمت دی مخروطی دی متصل دی پنہہ شعلہ دہ تخلخل نہ لری خالیگاوی نلری سرہ
نرم دہ بیخ یہ پنہہ لکہ گاجرہ مصمت معنی غیر مجوف اوبل مذہب وایی چی
دشعاعی مخروطی مرکبی دی لہ خطوط مستقیمہ ووشعاعیہ واطراف قریبہ و بصر
تہ یہ پر مرکزہ دسترگی مجتمع دی بیانودغہ خطوط شعاعیہ ممتد کیبری و مبصرتہ ددغو
خطوط اطراف جلی دمبصر پرسطحہ منطبق سی نو ادراک وکوی باصرہ ددغہ مبصر
منطبق سوی و ہفہ ادراک بصر نسوای کولای چی خطوط نہ وی پر منطبق لہ دغہ جہتہ
خفی وی پر بصر ہفہ مسامات او منافذچی پہ غایۃ صغرکی وی حکہ ددیر صغر لہ
وجہی پہ مابین ددغو خطوط کی پتہ سی اوبل مذہب دادہ چی خارج لہ دسترگو یوخط
دہ متقیم داخط چی مبصرتہ وریبری پہ غایۃ سرعتہ سرہ پرتول عرض دسطحی
دمبصر حرکت وکوی سہی تہ پہ خیال شکل مخروطی ورخی داخود ریاضیون مذاہب

خبریه لہ و اہب الصوره صورتہ دمبصر فیض کبریٰ پہ دغہ استعداد سرہ پردغہ
 جلیدیہ بندی رطوبہ جلیدیہ متوسط رطوبہ دہ لہ رطوبات دسترگو
 رطوبہ زجاجیہ جلیدیہ طبقہ عنکبوتیہ رطوبہ بیضیہ طبقہ عنیبہ
 اودا انطباق پہ جلیدیہ کی کافی پہ ابصار کی نہ دہ خاکہ سترگی (۲) دی
 دی نوخویوشی بہ دوه شیبہ بنکار پری داخونہ دہ صحیح بلکہ دغہ
 رطوبہ جلیدیہ خاکہ مجمع النور تہ خی سی تندی دہ لہ مجمع النورہ
 انتقال دفعی دہ تدریجی نہ دہ خاکہ انتقال دا اعراض ییلہ انتقالہ
 رطوبہ جلیدیہ کی معددہ لہ و اہب الصوره لپارہ
 پر مجمع النور باندی اوفیضان پر مجمع النور لہ و اہب الصور
 صورتہ دمبصر مشترک داصورتول سرہ مماثل دی یومثل دہغہ بل
 اشراق پر ریاضیون دا اعتراض کوی کہ دا علم احساسی خروج دشعاع وای
 کوی پہ کودری کی اولی وای ترشیشہ ولی مسامات دکودری لوی دی
 کوکب قریبہ لکہ قمر اوبعیدہ لکہ ثوابت پہ مساوی طور لیدل کیدل
 ددوی پہ مابین کی نواید دا ابصار مختلف سی پراختلاف
 وصول قریب و بعد اٹکہ وصول دشعاع قریب تہ اسرع وای ترعیدہ زمانہ کی ریاضیون
 مانع لہ نفوذہ دشعاع کدورہ دہ ہغہ پہ شیشہ کی نستہ او انتقال دشعاع
 نہ تدریجی نو خاکہ دمبصر قریب اوبعید فرق نستہ اوشیخ الاشراق
 کہ علم احساسی حصولی سی لکہ ستاسو مذهب چی دہ
 جلیدیہ کی بیابہ مجمع النور کی بیابہ حصر مشترک او خیال
 صغیر راغی کہ زہ غر حاصل کم پہ حاسہ کی لکہ لوکاسہ سی
 کینسبیری دی او کہ یہ بی لہ کیرہ او تشخیصہ پہ حاسہ کی حاصل کی
 دد معلوم حکماء جواب ورکوی چی انطباق دصغیر پر
 نہ کیری پہ ذہنیہ وو کی کیری پہ حسبہ دو وجود ذہنی

دغہ حالتہ ادراکیہ سرہ؟

پیدغہ حالتہ ادراکیہ بہ دغہ غلہ یابہ بلہ قوہ عاقلہ وی یابہ پہ بل حالتہ
 ادراکیہ خودغہ حالتہ ادراکیہ لہ صفات انضمامیہ وو دغہ نوخویاد

و راضی یا تسلسل راضی داداوه باطل دی او یا ترجیح بلا مرجع راضی داهم نه ده

صحیح .

سوال :- د نفس ناطقه علم دی پر داصوره حاصله حضوری نسی حصولی دی سی په واسطه دحاله ادراکيه سره؟

جواب :- چی دصوره حاصله او دحاله ادراکيه فرق نسته دواړه له صفات انضماميه وو د نفس دی علم د نفس پر حضوری ده په علاقه دنعیتيه سره حاله ادراکيه ته هیڅ ضروره نسته ترجیح بلا مرجع راضی بلکه توار دد علتین مستقلین راغی پر شی واحد باندی چی انکشاف د معلوم ده .

سوال :- انکشاف دحاله ادراکيه په نورانیة ذاتی سره ده دا حضور نفس لره یه شرط ده انکشاف ده نه مبداء انکشاف او صوره نورانیة ذاتی نلری دصوره انکشاف دی په حاله سره سی دحاله ادراکيه انکشاف دی بذاتهاوی نونه توار دراغی نه ترجیح بلا مرجع که وویل سی چی بیا خود نفس علم پر صفات انضماميه وو حضوری نسو؟

جواب :- علم یه حضوری ده منافی له حضوری سره احتیاج و صوره ته ده او صوره ته خوا احتیاج نه ده راغلی بلکه حاله ادراکيه ته احتیاج راغلی ده حاله ادراکيه خو صوره نده جواب چی پر هر شی علم راسی په واسطه دلیل شی دا حصولی ده اوسنوله اصل اعتراض جواب داده شیخ الاشراق پر ریاضیون دا اعتراض کوی که دا علم احساسی خروج دشعاع وای نوباید نفوزیه په کودری کی اولی وای تر شیشه ولی مسامات دکودری لوی دی تر شیشی اوولی به کوكب قریبه لکه قمر او بعیده لکه ثوابت په مساوی طور لیدل کیدل سره له دونه بعده دمسافی ددوی په مابین کی نوباید دا ابصار مختلف سی پراختلاف دمسافی قریبا وبعدا خکه وصول دشعاع قریب ته اسر وای تر بعید په زمانه کی ریاضیون جواب ورکوی چی مانع له نفوذ ده دشعاع کدوره ده هغه په شیشه کی نسته او انتقال دشعاع مبصر ته دفعی ده نه تدریجی نو خکه دمبصر قریب او بعید فرق نسته .

اوشیخ الاشراق پر حکماء طبعیین سوال کوی

سوال :- که علم احساسی حصولی سی لکه ستاسو مذهب چی ده صوره دمبصر حاصلی پی په جلدیه کی بیا په مجمع النور کی بیا په حسرمشترک او خیال کی نوخو انطباق دکبیر پر صغیر راغی که زه غرا حاصل که په حاسه کی لکه لو کاسه چی په کوچنی

کسیردی اوکے پھلی نہ کبره او تشخصه په حاسه کی حاصل کی نو
شده نه راخی؟

معلوم حکماء جواب ورکوی

جواب - چی انطباق دصغیر پر کبیر په موجودات خارجه ووکی نه کبیری په ذ
کبیری په حسب دوجود ذهنی .
پوښتنه - دنفس ناطقه علم دی پرداخیل خان حضوری نسی بلکه حصولی دی سی په
صحة دحالة ادراکيه سره ؟

جواب - چی دصورة حاصله اودحالة ادراکيه فرق نسته دواړه له صفات انضماميه
په نفس ده نوخو یادور راخی یا تسلسل راخی دادواړه باطل دی اویاترجیح بلامرجح
هی داهم نده صحیح .

پوښتنه - دنفس ناطقه علم دی پرداصورة حاصله حضوری نسی حصولی دی سی په
صحة دحالة ادراکيه سره ؟

جواب - چی دصورة حاصله اودحالة ادراکيه فرق نسته دواړه له صفات انضماميه
په نفس دی علم دنفس پر حضوری ده په علاقه دنعتیه سره حالة ادراکيه ته هیڅ
صورة نسته ترجیح بلامرجح راخی بلکه توارددعلتین مستقلین راغی پرشی واحد
په نفس چی انکشاف دمعلوم ده .

پوښتنه - انکشاف دحالة ادراکيه په نورانیة ذاتی سره ده داحضور نفس لره په شرط ده
انکشاف نه ده مبده دانکشاف اوصورة نورانیة ذاتی نه لری داصورت انکشاف دی په
ده سره سی دحالة ادراکيه انکشاف دی بذاتهاوی نونه توارداغی نه ترجیح بلامرجح
په نفس دی چی بیاخو دنفس علم پر صفات انضماميه ووحضوری نسی؟

جواب - علم په حضوری ده منافی له حضوری سره احتیاج وصوره ته ده اوصورة ته
داحتیاج نه ده راغلی بلکه حالة ادراکه ته احتیاج راغلی ده حالة ادراکيه خوصورة نده
داحتیاج په حضوری ده منافی له حضوری سره احتیاج وصوره ته ده اوصورة ته
داحتیاج نه ده راغلی بلکه حالة ادراکيه ته احتیاج راغلی ده حالة ادراکيه خوصورة
داجواب چی پرهرشی علم راسی په واسطه دلیل شی داحصولی ده اوستوله اصل
سحر جواب داده چی داحالة ادراکيه امر ممکن ده مظهر ده فی حده انها نورانیة ذ
ذاتیه که وامجردات خوه ممکنات دی ظلمانیات دی هغه هم باید عاقلان نسی ؟

جواب :- چي مجردات لره نورانيه حاصل ده له قبل دو جوده جواب حاله ادراکيه خوله اغراض ده او علم خوله اغراض له اجسام نه هیولی له صورته عالميته نیستی ده له اجسام خپل وجود غائب ده په هیولی او صورته کیده دهیولی خپل وجود مبهم ده صورت جسمی څخه خپل وجود غائب ده په هیولی کیده هیولی یه محل ده هیولی بیا جوهر مبهم مستعد للصور مختلفه قابله للاتصال والانفصال نومبهم عالم نسوای کیدای نوعالم یوازی مجردات دی لکه عقول اونفوس چي نه ابهام لری نه استعداد لری نه حاله مستظه لری نه موضوع ته نه محل ته احتیاج لری نو په علم حصولی کی حقیقی علم هغه ده چي په ده سره انکشاف دمعلوم راځی حقیقه اوله مقولی دکیف وی حقیقه هغه حاله ادراکيه ده په مرتبه دقیام کی صورته هم په مرتبه دقیام کی ده ددوی مقارنته په معروض کی ده معروض یه یوده نوده او دصورته معروض واحده خلط یه په معروض کیده نودا صورته ته مجازا علم ویل کیږی حاله ادراکيه له مقولی دکیف ده تغیر نه پکی راځی او صورته خوله مقولات شتی ووراځی او دمعلوم هم حقیقه په دغه حاله ادراکيه کیږی مثال لکه شعاعی منبسطی له سراج په دور مظلمه ووکی مثلاً چراغ دی ولگا ووپه توره شپه په توره خونه کی لاتیڼ په خونه کی رنساوه هرشی درته معلوم سودالاتین نفس ناطقه ده دالمبه یه صورته ده داشعاعی یه چي داشیان په ولیدل سودا حاله ادراکيه ده دا حاله ادراکيه له چشی پیدا کیږی داله دصورته اونفس داصوره هم مجردده نورانی ده نفس هم مجردده نورانی ده ودغه ته شفاف باطنی وایی نودوه شفافی چي سره متصل سی حاله نورانیه انجلاتیڼه ځنی پیدا کیږی لکه اینه چي پر لمر برابره کی وړانگه ځنی پیداسی دا حاله ادراکيه ده اوبل پردا صورته قائمه باندی په مرتبه دقیام کی علم حمل کیږی دا حمل عارضی ده ذاتی نده ځکه ذات او ذاتیات په ظروف نه مختلف کیږی ځکه دغه صورته چي په خارج کی موجودسی علم نه پر حمل کیږی نو که حمل ذاتی وای باید په خارج کی هم دا علم پردا صورته حمل سوی وای مثلاً پریزید باندی دغه صورت په خارج کی خوزیده مثلاً نو چي حمل عرضی سونوپه حمل عرضی کی حقیقه دمحمول مغیروی له حقیقه دموضوع نودا معلومه ده چي حقیقه دعلم امر خارج ده له داصوره حاصله څخه نو خودغه حاله ادراکيه ده مغیره له صورت څخه حقیقی علم ده حقیقه محصله ده له مقولی دکیف ده حقیقه اوصورت له مقولات شتی ووده تابع ده معلوم لره په مقوله کی ولی حصول داشیا و بانفس هاده اوبل علم لره یولازم مختص سته چي هغه کونه مبد

علی تحریر

بکشف دا خود مشترک ده په مابین دهر واحد له صور علمیه وواولازم مشترک دهر و
 د امر مشترک په مابین دصورو کی به یا ذاتی وی یا عارضی او ذاتی مشترک
 بسته نوبه حتما عارضی وی خارجی وی دغه حاله ادراکیه ده نوحاله ادراکیه شایه
 محض که نوحاله ادراکیه له مقولی دکیف ده ابدانوبه دغه حاله ادراکیه یودا سوال
 یه سوچی متاخرین علم حصول بولی له مقولی داضافه علم چی حصول سی حصول
 می مصدري ده دمعنی مصدري افراد حصصیه دی هرکلی و افراد و حصصیه و و ته
 نه ماهیته ده یعنی ورته نوع ده نوداعلم چی حصول ده و تصور و تصدیق ته نوع ده
 تمام ماهیته دوی دواړه متحد نوعادی فرق به په متعلق سره ده دتصدیق متعلق
 بسته تامه جزئییه ده او دتصور متعلق نسبته تقیدیه ده چی مورد نسبته تامه جزیه ده
 جزء دقتضی (۴) سوولی نسبته تقیدی پیدا سو او محققین بیاتصور او تصدیق
 یغان متبائن بولی علم له مقولی دکیف بولی اضافه باطله وی خکه علم حقیقه
 حاصله ده اضافه امر اعتباری ده علم مطابقه لری له معلومه سره مخالفة لری له غیر
 معلومه سره هغه صوره دصوره کیف حصول په ټولوشیانو کی یوده په مطابقه او عدم
 مطابقه نه موصوفه کیچی اوولی تصور او تصدیق نوغان متبائن دی خکه لوازم به
 متبائن دی لازم نه تصدیق سره خصوص دتعلق ده اولازم له تصور سره عموم دتعلق
 غیر متعلق ترهرشی نسی حتی ترخپله نفس او تر تقیض خپله کی دانفس تقیض له
 دذات تقضی مدغنی وی که نه وی نوتصور متعلق ترخپله ماهیته تصدیق تر ماهیته
 تقیض چی لاتصوره و سنو محققین باندی متاخرین سوال کوی چی تاسی
 تصور متعلق ترهره شی نسی نو خوبه تر ماهیته دتصدیق به هم تعلق نسی هغه بی متعلق
 بی متعلق خو معلوم وی علم او معلوم خو متحدوی نو خو تصور او تصدیق متحدان
 بی نسی به متبائن بولی دا خو اجتماع دتقیضین راغله.

دوه سوال داده چی حصول داشیاؤ بانفس هاده صورته دجوهر جوهره صورته ده
 بچی عرض ده د حیوان ناطق په مرتبه دقیام کی علمه ده علمه له مقولی دکیف ده
 دکیف ده عرض ده او دا خو صورته دجوهره حصول داشیاؤ بانفس هاده نو خو جوهره ده
 دجوهره جوهره ده عرض ده نو ددغو سوالو جواب په حاله ادراکیه و سی چی حقیقه

حالة ادراکيه ده دخالة ادراکيه اقسام متباينان نو عادی تصور او تصديق له اقسام دخالة ادراکيه دی صورت مجاز اعلم ده علم او معلوم چی متحدی په دامجازی علم کی چی صورت ده نو په صور حاصله ووقائمه ووحصول بانفساده او حقیقی علم چی عرض ده حقیقه کیف هغه حالة ادراکيه ده.

جلال دوانی جواب ورکړیده

هغه وای دا صورت په مرتبه دقیام کی مجازا کیف ده لکه هغه په خارج کیف سی قسمه اونسته نه قبلوی دا جواب ضعیفه ده ځکه دوی دکیفیات تقسیم کړی وډیرو اقسام ته کیفیات نفسانی کیفیات محسوسی کیفیات استعدادی کیفیات مختصه بالکم المتصل کیفیات مختصه بالکم المنفصل او کیفیات نفسانی بیاتقسیم لری وحالات ته وملکات ته هم دارنگه کیفیات محسوسی تقسیم لری وملکات او حالات او کیفیات استعدادیه تقسیم لری وجانب ددفع ته چی قوه ده اولادفع ته چی ضعف ده نودغه علم دوی حقیقه له کیفیات نفسانیه ووبلی ده تی څنگه مجازا کیف بولی که پر جلال داسوال وی چی ذهن چی دجوهر محل سی نومحل دجوهر خوماده اونفس خومجرده له مادی جواب حصر دمحل دجوهریه ماده کی داپه جوهر خارجی کیده نه په ذهنی کی اودقطبی ملاصاحب له هغه مخه سواله بل جواب ورکړیده چی کیف دوی معنی وی لری یوه دمقولی معنی ده چی له ټولو مقولودا اعراض سره ضده په ذهن اوبه خارج کی اوله (۹) مقولوداعراض یوه مقوله ده په دغه معنی سره اطلاق دکیف پردا صورت حاصله نه کیږی بله معنی دکیف دعرض عام معنی ده اعنی الموجود فی الموضوع لایقتضی النسبة والقسمه په د معنی سره کیف پر ټولو مقولات په عقل کی صادقیږی نو صورت چی کیف ده په دغه معنی دعرض عام سره دا جواب هم ضعیفه ده ځکه چی زه صورت دمقدار معین په نفس کی حاصل کم لکه دخط معین صورت یا داضافه مخصوص صورت حاصل کم لکه ابوة دزید اول قسمه قبلوی دوهم نسبة نودکیف دعرض عام معنی هم نه پر صادقیږی بحر العلوم بیاداسی جواب ورکوی چی صدق دکیف پر صورت بانندی صدق عارضی ده صدق دټولو مقولات پر خپلو مصداقات نه ده ذاتی اوس صور نوعیه یافصول مقومه بسا نظ دی صدق دجوهر بانندی عرضی ده جوهرورتی عرض عام ده نویوشی دی جوهر وی په صدق ذاتی او کیف دی وی په صدق عارضی دا جواب هم ضعیف ده ځکه دا صورت حاصله چی علم ده او محققین یه له مقولی دکیف

علیٰ تحریر کنديا

هغه به له مقولې دانفعاله بولي هغه يو حقيقت بولي له دغو مقولونو له كيف
 حقيقت وى نه مسامحه بل جواب شيخ ابن سينا وركړيده هغه وائى چې دد صورت
 ناطق چې د جوهرية او عرضية په وجود خارجي پورې تعلق لري په نفس كې
 علم ده كيف ده عرض ده كه په خارج كې دغه صورت لافى الموضوع ووجوده
 خارج هم فى الموضوع وونوهم په ذهن كې عرض ده هم په خارج كې خكه
 له تعريفو د معلوميرى چې جوهرية او عرضية دسى په وجود خارجي
 تعريف لري د جوهر تعريف ماهية اذ وجدت فى الخارج كانت لافى الموضوع
 ماهية اذ وجدت فى الخارج كانت فى الموضوع او ياد اجواب وركوي چې
 صدق دمقدم نه غواړي نو داسوال نه كيږي چې حيوان معروض دمقول
 وجود نلري په خارج كې بل جواب په داده چې حيوان وجود چې لري په مقام
 ضعي كې نه دمنطقي نه د عقلى كې د اتحقيق مى درته كړيده مطالعه به كه
 شيخ جواب له اصل سوال څخه خكه ضعيف ده چې ذات او ذاتيات په ظروف نه
 كيږي جوهرية او عرضية دسى له ذاتيات ده كه په ذهن كې عرض ووپه خارج كې
 عرض وى وبالعكس او كه په ذهن كې جوهر ووپه خارج كې به هم جوهر وى
 ممكن خويا جوهر ده يا عرض ده عرض خو (٩) مقولات دى جوهر (٧) اقسام
 نفس، هيولى، صورة جسمي، صورة نوعي، جسم طبعي، بعد مجرد اشراقيون
 دليل جواب له اصل سوال قوشجى وركړيده چې حالت ادراكه الخلائيه په مرتبه
 كې ده عرض ده كيف ده او صورت په مرتبه د حصول كيده د اجواب خكه ضعيفه ده
 جماع د مذهبين راغله په نفس كې په مرتبه د حصول كې حصول بانفها ساواپه
 ربه د قديم كې باشبا هساوا بل توار د د علل راغى خكه چې صورت حاصل سو كشف په
 نى چې په حالت ادراكه چې په قيام كې دى هم كشف راسى نو خوتوار د د علل مستقلة
 يعول واحد راغى چې كشف ده نويه ټولو جوابو كې داده حالت ادراكه جواب قوى ده
 عمل سوال و سنو په حالت ادراكه باندى ډيرو قول كړيده لكه سيد راهروى علامه
 نينجى مير يا قرد اماد جمهور د متكلمين د محب اله بهارى شرمه قليله كفره چې
 نه علمه انكر كوي لکن د اقول خوتولو كړيده خو په مختلفو ظروف سره قوشجى
 ادراكه او صورت په مابين كې خلط نه وائى او سيد زاهد او محب الله بهارى قول په

خلط کوی جو هروی تصدیق علم نه بولی له لواحق د علم یه بولی اوبهاری بیاتصدیق علم بولی علم حاله ادراکيه بولی متکلمین بیاقول په صورت نه کوی نه حصول بانفسهامنی نه باشباحها و همیر باقر داماده تقویم الایمان کی قول په خلط کوی نور معلومات یه نسته .

سوال: - صورت د حیوان ناطق خو جو گهرده داچی نفس کی حاصل کی خو قائم په محل کی سونو خو عرض سو؟

جواب: - په دی کی استحاله نسته یوشی دی بماهیته بنوعه بذاته جو هروی بتشخصه

دی عرض وی قوله فی التحریر ان المقسم هو الحصولی الحادث لا الحصولی المطلق

اذ التصور والتصدیق لایجریان فی الحصولی القديم اذ لوقف بالبدهی لامکن اتصال

فه بالنظری بناء علی ان بینهما تقابل التضاد لوفر البدهی بسهل الحصول والنظری

یصعب الحصول او تقابل العدم والملکه لوفر البدهی بما لایتوقف حصوله علی

النظرو النظری مما یتوقف حصول علی الظروف من شرائط التضاد امکان التوارد من

الجانبيين ومن شروط تقابل العدم والملکه امکان التوارد من الوجودی الذی هو

لنظری فعلی کل تقدیر لایتصف بالبدهی الا ما یمكن اتصافه بالنظری ومن المعلوم ان

الحصولی القديم لایتصف بالنظری لان النظری الخ **تشریح یه داده داوول مذهب یود**

لیل چی حصولی قدیم تصور او تصدیق نلری حُکمه تصدیق خوبی تصور نسته او

تصور خو حصول د صورت ده فه عقل کی حصول مرادف د حدوث ده حدوث په عقولوپه

علم کی نسته حُکمه عقول عشره سره له صفات قدیم دی ددی جواب چی حصول په معنی

د وجود ده مرادف د حدوث نده وجود خو په الله ﷻ کی په عقولو کی سته او حدوث نسته

بل دلیل یه داده چی تصور او تصدیق منحصران دی په بدهی او نظری کی دبدهی

او نظری په مابین کی تقابل یا تضاده یا عدم والملکه ده که بدهی و نظری به هم وی

نوکه د عقولو علم تصور او تصدیق ولری نوبه بداهه او نظاره لری اوبداهه او نظاره

د عقولوپه علم کی نسته حُکمه نظر ترتیب داموروده الخ او ترتیب حادث ده مرتب پر حادث

حادث ده او عقول سره له صفات قدیم دی نوچی د عقولوپه علم کی نظاره نه راغی

نوبداهه نه راغی بناء علی التقابل یا تضاد یا عدم او ملکه نوچی بداهه او نظاره نه راغی

تصور او تصدیق نه راغلو د عقولوپه علم کی حُکمه تصور او تصدیق منحصران دی په

علمی تعرییر کنڊ:

منظری کی نومقسم و تصور او تصدیق ته حصولی حادث ده تقابل په لغه کې
 ته کی له جهت و احده دادوه والی اقل عددده و الاقبايل ده (۲) هم وی لکه وجوب
 امکان نوکه په محل واحد کی مطلقانه جمع کیږی که په یوه جهت وی که په
 یوه بنوۀ موصوف ده په نسبت و خالدته په ابوة بنوۀ په زیدکی په نسبت
 دا تعرف مانع نده دا صادق سوپر سوادین شخصین هغه خو هم په محل واحد کی
 جمع کیږی او متقابلین ندی؟

مرادله متقابلین متخالفین دی نو سوادین خو متخالفین ندی متماثلین دی.
 تعريف صادق سوپر حلاوة د غسل او پر بیاض دهگی داخو هم په یوه محل کی
 جمع کیږی او متقابلین نه دی؟

مراد داده چی دا اجتماع به ئی نه وی ممکنه او د حلاوة او بیاض اجتماع ممکنه
 تعريف جامع نسو خکه ابوة د زید بنوۀ د عمر متقابلان دی او اجتماع ئی په محل

دکی ممکنه ده په انسان کی؟
 مراد شی واحد شخصی ده زید او عمر کڅه هم واحد نوعی او جنسی دی لکن
 د یوه ندی واحد شخصی.

سواد بیاض متقابلان دی او په شی واحد کی سره جمع دی لکه برنگ آس؟
 مراد موضوع واحد ده دلته موضوع متعدده ده نو متقابلان به په یوه موضوع
 په جمع کیږی زیاتی که په وجود کی نه سره جمع کیږی که په حمل کی لکه
 بیاض نو مراد امتناع دا اجتماع ده په حسب د حلول حلول نوعام ده که دا عراض وی
 موضوعات کی او که د صورت وی په موادو کی او که انصاف د محل وی په اعتباریه
 به و سنوا قسء د تقابل خلور دی وجه د حصیه داده کی دی یا متقابلان یا وجودیان
 یعنی حرف سلب بی جز له مفهومه نوي او یابه وجودیان نوي پراول شق بی یا تعقل
 یو یا تعقل د هغه بل موقوف وی دا متضایفان دی لکه ابوة او بنوۀ او کنه و موقوف
 شدن دی لکه سواد او بیاض او که وجودیین نه و و بلکه یو وجودی و وبل عدمی
 هر حرف سب به جز له مفهومه و و نو که له شانه د محل د عدمی توصیف په وجودی

صحيح کيدي تقابل عدم والمملكة ده لکه علم او جهل عمى او بصرا وکده نه صحيح کيدي تقابل سلب بالايجاب ده لکه انسان اولانسان داپه مفردات کي ده په قضاي او وکي تناقض ورته ويل کيږي لس وحداء غواړي لکه وحده دموضوع دمحمول دزمان دمکان دآله دقوة دفعل وغيره .

سوال :- دا حصر نده صحيح ځکه دامقابلان دي عدميين وي ؟

جواب :- يابه عدميين مطلقين وي اضافه بي وشي ته نوي راغلي يابي اضافه وشي واحدته راغلي وي لکه زيدا يابي شين ته راغلي وي لکه عدم زيد عدم بکريابه يوعدم مطلق وي بل به عدم مضاف وي پرتهونو تقديرات متقابلين نه بلل کيږي پر تقديرين اولين مقابله دشي له شي سره فرع دمغايرة ده له داشي سره نوعدم مطلق او عدم مطلق او عدمين مضافين وشي واحدته په دي کي تعدد نسته نوتقابل نسته والا بيامغايرة دشي له نفس سره راځي اوپرداد ربه صورت که څه هم مغايرة سته لکن صلاحية دتقابل نلري ترهغوچي اجتماع يه په محل واحدکي امور دو احدکي متنوع نوي اوداسي نده ځکه ددوي دواړو اجتماع په امرثالث کي چي مغايرة وي له هغه سره چي ددوي اضافه ورته راغلي وي ممکنه ده ثابته ده مثلاً عدم دزيد عدم دبکريه په عمرکي سره جمع دي اويل عدم زيدوعدم بکروحصص دي له مطلق عدم دمصدر افراد حصص دي هرهماهية افراد حصصيه وولړه تمام ماهية ځکه په حصه کي قيد خارج وي چي زيداوبکرده تقيد هم له معنونه خارج ده په عنوان کي سته نوخو يوازي عدم پاته سوتقابل سته .

سوال :- احدله عدميين دي مضاف سي وعدم آخرته لکه عمى اوعدم دعمی دلته يه اجتماع يه محل واحدکي متنوع ده نوخو متقابلان دي اوسره له دي چي عدميان دي ؟

جواب :- دلته تقابل بانعروض ده بانذات نده اومنحصربه څلور وکي تقابل بالذات ده دته ونې تقابل بانعروض ده ونې عمى اوعدم دعمی چي ده عدم دبصرده نوخو بصراو لابصرته بانواضه وبانعروض مستلزم سوچي تقيضين دي ونې عمى اوعدم دعمی چي ده عدم دبصرده يعنى عمى عدم دبصرده اوعدم دعمی عدم دعمد دبصرده اوعدم دعمد دبصروجود دبصرده اوعمى عدم دبصرده نوخو بصراولا بصرا سودارواوه چي د مفهومين چي اضافه ورته عدميين راغلي ده ددوي په مابين کي دي واسطه نوي لکه عدم قيد بانذات يعنى نه په واسطه دي جده وغيره : د نومختص په الله څخه پوري ده اوعدم قيد بانعيري په سبب دغيرچي هغه موجودوي ده لره دانومختص په ممکن

علی تحریر کیا

دہ اولتہ واسطہ نستہ نودادوہ عدمہ پہ امر واحد کی نہ سرہ جمع کیہی
میرتہ پر قیام بالذات وبالعکس والالازمیہی اجتماع دعدمین مضافین پہ کل
وجود ملزوم لکہ حرکتہ محل لہ لکہ جسم مقابل دعدم ولازم لہ لکہ سخونہ لہ

محلہ چی وجود ملزوم دہ لہ لہ چی جسم دہ لکہ وجود حرکتہ جسم لہ چی دغہ
دعدم سخونہ وکوی لہ جسم شخہ نو وجود حرکتہ چی ہفہ لازم لہ د حرکتہ سرہ
چی نو وجود اجتماع دو وجود حرکتہ سرہ لہ عدم سخونہ لہ داجسم
وجود سخونہ دہ او عدم سخونہ دہ نو وجود حرکتہ پہ جسم کی اونستی سخونہ لہ
دہ متقابلین دی او داتقابل نہ پہ عدم او ملکہ کی داخل دہ اونہ پہ سلب او ایجاب
کی حکم معتبر پہ دہ او وکی دادہ چی دعدمی بہ عدم وی وجودی لہ اولتہ خو عدمی
دہ لازم دہ چی سخونہ دہ نہ دملزوم وجودی چی وجود حرکتہ دہ نو خو حصہ باطل

چی خبر پہ تقابل بالذات کی دہ ہفہ دلتہ نستہ حکم عدم سخونہ چی مقابل
دہ خود سخونہ مقابل بالذات دہ نہ دو وجود حرکتہ لکن خواتفاء سخونہ
سیرتہ دہ و انتفاء د حرکتہ لہ نودغہ انتفاء سخونہ مقابلہ سوہ حرکتہ لہ بانعروض
دہ و سنویونہ د اقسام اربعہ و وضدان مشہوران دی وجودیان یعنی چی حرف سلب
دہ مفہومہ نوی نوپردغہ صورتہ پہ مابین د موجدی کلیی اوسالی کلیی کی تقابل
سہ بلا ایجاب دہ او سرہ لہ دی چی شیخ لہ تقابل تضادہ بللی دہ نویا مراد دادہ چی
سہ دغہ وجود چی مقابل یہ دہ دابہ جزلہ مفہومہ ددہ نوی یا نو داتقابل تضاد سو حکم
دہ قیوی چی ایجاب کلی سرہ لہ سلب کلی متقابلان دی او عدم لہ آخرنہ
بغض دیوہی نہ ہفہ بلہ کیہی او وجودی اعہ دہ ترمو جود وئی عنفا و خلوا وجودی
دہ موجود نہی حکمہ موجودا ثابت فی الخرج تہ ویل کیہی او وجودی دادہ چی
دہ سلب یہ جزلہ مفہومہ نہ وی کہ ثابت پہ خارج کی وی کہ نہ وی نکہ سوا ذہیہ ض
شہ تضادہ کہ یہ دتبا عدم سرہ لہ نکہ سو د ویض او کہ لہ سرہ لہ لکہ حصرہ

اوصرفه او کله احد له ضدین لازم وی له موضوع سره على البقین لکه بیاض دثلج او کله نه وی نوبه یا ممتنع وی خلو ه دمحل له دوی دواړو لکه صحت او مرض انسان لره او یا به ممکنه وی لکه ثقل او خفة او هغه ډیر تباعد چی لری هغه ته حقیقین ویل کیږی او تقابیل تضایف داده چی طرفین وجودیان وی تعقل واحد موقوف وی پر تعقل داخر لکه ابوة او بنوة که ته وادا خود ورده؟

جواب:- ابوة موقوفه ده پر ذات دابن نه پر بنوة او بنوة موقوفه پر ذات داب نه پر ابوت نوموقف او علیه سره مغایرین دی او تقابیل عدم والملکه داده چی یوو وجودی وی بل عدمی یعنی عدم ددغه وجودی وی نه مطلقاً بلکه معتبر یږی به په دوی کی موضوع قابله ددغه وجودی نوبه بصرا و جهل او په عمی او علم سوال نه کیږی ځکه ځکه هم یوو وجودی ده بل عدمی لکن عدمی عدم ددغه وجودی نده نو وجودی او عدمی دلته مقیدان دی اعم ندی که مقیدوی کنه وی او نه اخص دی چی غیر مقیده وی ځکه پردا اعم صورة ایجاب اوسلب په عدم او ملکه کی داخل یږی او د خصوصیت پر صورة ایجاب سلب عین عدم بالملکه کیږی او وجودی او عدمی په ایجاب سلب کی غیر مقید دی په دغه قید سره نواوس ایجاب اوسلب او عدم والملکه سره متباینین سو واول په مرتبه دبشرط لاشی دوهم په مرتبه دبشرط شی نونه یوپه بل کی داخل یږی او نه بل عین گرزی لکه عمی او بصرا علم او جهل نو که داموضوع قابله وی وجودی لره بشخصه په وقت داتصاف ددما موضوع په امر عدمی سره داتقابل عدم والملکه مشهوران دی لکه کوسجیة عدم دلحیی ده لکن له شانه دده په دغه وقت کی داسته چی ملتحی وگرخی ږیره ولری او هلک ته کوسج نه ویل کیږی او که قبول ددما موضوع دا وجودی لره اعم ووتر قبول دده بشخصه یعنی په دغه وقت کی یه نه قبلوله لکه عدم اللحیة عن الطفل او یادا قبول ددما موضوع دا وجودی لره معتبریدی په حسب دنوع سره کالعمی للاکه نونوع یه انسان ده انسان خوقابل دبصره او یا په اعتبار دجنس قریب وولکه عمی عقرب لره خو جنس قریب یه حیوان ده هغه خوقابل دبصره او یا په واسطه دجنس بعید وولکه حرکت ارادی یعنی لکه عدم حرکت ارادی جبل لره جنس بعید یه مطلق جسم ده هغه خوقابل دحرکت ارادی ده او جنس قریب یه جماد ده دغو ته عدم والملکه حقیقاً ویل کیږی.

باید جبل ته اعمی وویل سی ولی جنس بعیدیه مطلق جسم ده هغه قابل

علی تعریز کنډ

حصر له دایلی خواده که چیری جبل ته اعمی نه ویل کیږی؟

جس بعیدیه قابل دبصرده چی جسم ده او یازاده چی اطلاق داعمی پر جبل
 سی کڅه هم له عرف مخالف وی بل تقابل سلب بالایجاب ده کلا انسان
 انسان او په قضایاووکی تناقض بلل کیږی او په مفردات کی په مابین دمفهوم
 سره کزید حیوان وزید لاجیوان ولی هر مفهوم چی معتبر فی نفسه سی او دغه
 مفهوم ته ورضم کی مفاد دکلمی دنی حاصلیږی مفهوم چی معتبر فی نفسه سی او دغه
 مفهوم او په شی له دوی کی نه معتبریږی صدق اولصدق پرشی باندی چی تی حمل
 ی پرشی باندی مو اطاتایا اشتقمانو کیږی اثبات ددغه مفهوم داشی لره تحصیلا
 اثبات دسلب ددغه مفهوم دغه شی لره ایجاب دسلب ده محمول ددو او په وقت دعدم
 موضوع کی تقابل سلب بالایجاب په ذهن کی وی نه په خارج ځکه تقابل نسبت دتحقق
 نسبت فرغ دتحقق دطرفین ده په هر طرف چی متسبان موجودی نسبت وری موجودی
 دونه خواحد له متسببین له ایجاب اوله سلب عدمی بخته ده نوبه حتما په ذهن کی
 موجودیږی ځکه عدمیات محضه اعتبارات عقلیه دی په خارج کی وجود نلری
 بکړوی لره عبارات لفظیه سته نو تحقیق یه په دا عبارات لفظیه ووکی سته مجازانو دله
 سته چی تقابل ده نو داهم موجود ده په ذهن کی او یو تقابل عدم والملکه ده هغه کڅه
 نده دشی ده لکن عدم یه عدم محضه نده بلکه عدم ده له موضوع موجود په خارج کی
 یو دغه موضوع قابله وی دغه وجودی لره نو تحقیق په خارج کی په اعتبار د موضوع
 یو دغه قدر کافی ده تحقق د نسبت لره په خارج کی شیخ په شفا کی وائی چی تقابل سلب
 بالایجاب که احتمال دصدق نه درلودنو بسط بلل کیږی لکه فرسیة اولافرسیة ځکه
 صحت او کذب له شان د حکم ده دا خاصه د قضایاوو ده او مفردات اشتمال پر حکم نلری
 ده مفردات صدق او کذب مسلوب ده.

چی معتبر نسبی صدق د فرس اولافرس پر موضوع واحد باندی یه نوونی متقا
 بل کیږی او که معتبر سی نو خور جو ع یه و قضیبتین ته سوه یه بی بیضین نه سو؟

رجوع به مرکبیه ته بر تقدیر ددی ددی چی ته معتبر کی فرس او ملاحظه و کوی
نه ده سره دصدق دده پرشی بندی اولافرس سلب وی دغه صدق لره اوس که نسبت
خبری و ونودوی دو په قضیت نادی بانفعل او که نسبت تقیدی و وییاددوی په مابین کی
تقابل نسته مگر به اعتبار وقوع ددغه نسبت ایجاب اولا وقوعها سلسلانو دوی بالقوه
راجع گیری و قضیتین ته او که ته معتبر کی مفهوم دفرس اونسبت دصدق پرشی
ایجاب اولسلب نه کی ورسره معتبر نوم مفهوم دلافرس مفهوم دکلمه ده لآده چی هغه
مقیده ده په مفهوم دفرس نوپه حقیقه کی سلب نسته خکه سلب او ایجاب نه وارد پیری
مگر نسبت بندی او مفهوم دفرس اولافرس پردغه وجه متباعدان دی فی انفسهمانه
جمع گیری په ذات واحد کی نوددوی متقابلان دی نو که په سلب او ایجاب کی نه سی
داخل اوتقسیم و مرکب اوسلب ته نه سی رانوییدتقابل مصطلح حصرنه سوپه دا اقسام
ازبعه وکی اوشیخ ویلی دی چی نه تقابل ایجاب اوسلب دمعنی ده ایجاب وجودده
زیاتی که دغه وجوددغی معنی فی نفسه وی که لغیره وی او معنی دسلب لا وجودده
زیاتی که دغه لا وجوددغی معنی فی نفسه وی او که په لا وجود لغیره وی نو وجودی
اعم ده تر موجود خارجی او واقعی اودننه بیاد اوجودی مساوی ده له موجوده سره
مطلقا که واقعی وی که غیر واقعی وی که خارجی وی که ذهنی نود تحقیق سابق
اولا حق په مابین کی تخالف نسته اود وجود فی نفسه معنی داده چی ثبوت یه فی نفسه
وی بی له دغه چی یه نسبت و شی آخر ته کوی یعنی ثبوت یه محمولی وی نه رابطی
دانوپه بسط کی جو پیری لکه فرسیته اود وجود لغیره معنی داده چی داثبوت یه رابطی
وی نه محمولی دپه مرکب کی جو پیری کزید فرس مثال یه دهلی بسطی او مرکبی ده
مثلا زید معدوم دابسطه دعدم یه عدم محمولی ده اوزید کاتب دامرکبه دثبوت
اوجود یه رابطی ده اوس مقصدته خمه نودغه طائفه چی حصولی حادث منقسم کوی
تصور اوتصدیق ته هغه دادلیل واثی چی بیاد عقولوپه علم کی نظارة راخی نوحادث
ددوی په علم کی راخی او عقول اوصفات ددوی قدیمه دی دا خکه چی بداهه اونظارة په
مابین کی تقابل تضاد یا عدم اولمکه ده په دغودواپه تقابلو کی که یوو هغه بل به هم وی
وسنولی ددوی په مابین کی تقابل سلب بالایجاب نسته اولی تقابل تضایف نسته
جواب چی په تضایف کی تعقل اوتحقق دیوه مستلزم وی تحقق اوتعقل دآخر لره هغه
دلته نسته خکه بداهه دی په عقل کی وی نظارة دی نوی وبالعکس اوتقابل سلب

علی تحریر کنی

حکمت خُکمه نستہ چي هغه شمول د مواد و غواري په دنيا کي په ماده نوي ځني خالي
 اولافرس ځکه اجتماع او ارتفاع د تقيضين ناروا ده اودلته خو موجودات
 په ټول خالي دي له بداهته او نظارت ه څخه بلکه په ذهن کي شيان ځني خالي دي
 هغه او نظاره څوک له صفات د علم بولي څوک په له صفات د معلومه بولي نوکه
 معلوم ځني خالي سوو بالعکس نوکه د بداهه او نظاره مفهومين وجودين
 د احوال د واحد پر محل د آخر بر طریقه د تبادل و و نون تقابل تضاده نونظري هايکون
 حصول و البدهي مايکون سهل الحصول او يا نظري مایتوقف حصوله علی
 مایحصل باحدی الطروق المشهوره من اليقینيات او که یو تعريف
 سې بل عدمی سې اوله شان د محل د عدمی توصیف په وجودی سره صحیح
 نون تقابل عدم و الملکه ده نظري مایتوقف حصول علی النظر و البدهي مایتوقف
 علی النظر نو هغه څوک چي مطلق حصولی منقسم کوي هغه د غوته جواب
 چي تصور او تصدیق حادثين حصردی په بدهي اونظري کي نه مطلقا ځکه عقل
 ده چي خزانه ده نفس ناطقه لره ټول تصورات که کاذبه دي که صادق او ټول
 تصدیقات صادق پکښي مخزون دي او تصدیقات کاذبه هم پکښي مخزون دي
 دې طریقه د تصورنده تصدیق ځکه عقل فعال پر کواذب تصدیق نکوي ځکه عقل فعال
 د تصور محض د نور محض ده او څومو د نفس چي په بعض مواردو کي تصدیق پر کواذب
 نوي واهمه ورسره گډه ده هغه سلطان القوی ده پر عقل یعنی پرنفس غالبه ده نو پر کواذب
 نون تصدیق په وکوي لکه السماء تحتنا نوديته عقل مشوب بالوهم ويل کيږي ددی
 په حافظه ده عقل فعال په نده عقل فعال چي خزانه ده د عقل صرف خزانه ده چي
 هغه نوي ورسره نوخبره داسوه چي پرنفس ناطقه چي تصورات مطلقا و تصدیقا
 دغه فیض کوي هغه عقل فعال ده نو عقل فعال هم تصورات لري مطلقا و هم
 تصدیقات صادق لري لکن بداهه او نظاره نلري دا حصر چي ده دا څومو د حادث
 تصور او تصدیق حصره په بداهه او نظاره کيده نه مطلقا دغه واهمه په حواس باطنه و وکي
 په مقدمه د تجویف شانی د دماغ کيده داپه حیوانات کي قوه متخیله بلله کيږي مېږي
 د مېږي کي خپل وري پيږني او وري په زرو مېږو کي خپله مور پيږني په دغه قوه متخله
 داپه انسانو کي په واهمه بولي پر عقل غالبه د عقل مغلوبه وي مثلا پر نور ديوال چي
 د تر غرض لري سړي چابک نسوای پر تلای واهمه وایي زغواړیسي عقل ورته وایي

نه غورزی پر مخکھ پر نیم متر لار زغلی لکن واهمه پر عقل غالبه سی له مورې سره په یوه
جھونه کی نسوای یوازی کښینستی واهمه درته وایی دامری به پردر اولارسی او عقل
درته وایی مری نسوای ولازیدای لکن عقل مغلوب سی .

سوال دلته دخزانی او مالہ الخزانی په مابین کی موافقه نه راغله ځکه د تصدیقات
کاذبه وونفس تصدیق کوی خزانہ په نکوی ؟

جواب خزانہ لپاره دمجرد حفظ ده فقط موافقه نه غوازی دلیل پرثبوت دخزانی چی
نفس ناطقه خزانہ لری هغه عقل فعال ده دادلیل ده چی نفس ناطقه ته ذهول اونسیان
پیدا کیږی زهول داده چی یوصوره له مدرکی خارج سی په خزانہ کی پروت وی نسان
داده چی داصوره له مدرکی خارج سی اوهم هغه ارتباط اوتعلقات له خزانی سره قطعہ
سی ځکه نفس مشغول په شواغل د بدن سی عوائق اومصائب بدن ته عارض سی یاسری
سین او عمر د شیخوخه ته ورسیږی تعلیم اوتعلم اوتدریس اوتدریس ځنی پاته سی
مزاو له ذعلومو ځنی پاته سی نویه ارتباط اوتعلقات له عقل فعال سره قطعہ سی دیتہ
نوداسی ویل کیږی گوید ااصوره له عقل فعال ووتی والاله عقل فعال یوصوره نه
زائلیږی ځکه داصور علوم د عقل فعال دی خلوه د عقل فعال له علم نه ده روادانقص
عظیم ده په عقولو کی او نه داسوال کیږی چی داصوره له مدرکی ووزی په خزانہ کی
نوی ارتسام پیداکی نوعقل فعال کی ارتسام دحوادث راغی اومحل دحوادث خوحوادث
وی داخونارواده ځکه عقول خود حکماؤ په نزد سره له صفات قدیم دی ددی جواب هم
داده چی جدید ارتسام په عقل کی نسته ثبت اصل ده ټولو صور وهلتہ په عقل فعال کی
ثابت ده تغیرنکی راځی پرنفس ناطقه چی فیض کوی هغه کافی یعنی پوتوکافی نقل
دی اوصول اوثبت په خزانہ کی مداما پراته دی خلوه دخزانی نه ځنی راځی خونفس
ناطقه چی مزادله ذعلومو کوی تدریس اوتدریس کوی تجرداء نورانیة یه قوی کیږی
علاقات اوارتباط اویه له عقل فعال سره ډیر پیږی قوی کیږی که له نفس صوره ووزی
عقل فعال یه په مجرد توجوه پرفیض کوی وکسب جدید ته ضروره نه کی پیدا او گاهی
وکسب جدید ته ضروره پیداکی چی هغه ارتباطه د نفس اود عقل سره قطعہ سی اول ته
ذحول دوهم ته نسیان ویل کیږی دا ذحول اونسیان ولی عقل نه پیدا کیږی که ته
واداد بعض صور له وجهی ده یعنی بعض صور په یوه توجه حاصلیږی بعض وکسب
جدید ته ضروره لری دا خبره ډیره ضعیفه ده ځکه خوصوره یووی لکه مثلا حیوان ناطق

علی تحریر دہ

نہ وادعالہ وجہ دہ یعنی یوعالم قوہ قدسیہ لری پہ یوہ توجوہ یه حاصله وی با
نقہ ددغی قوی وی هغه به په کسب جدید حاصله وی داهم ضعیفه ده حکه یوعالم
بوصوره وی یاریه په یوہ توجوہ حاصله وی بیاتجشم دکسب جدیدته ضروره
کی دادلیل پرخزانہ ده چی نفس خزانہ لری هغه عقل عاشرده په هغه بعض اوقات
جربوکی چی داصوره له نفس ووزی خزانہ یه په مجرد توجوہ پرفیض کوی اوپه
یوقاتوکی چی ذکر سووکسب جدیدته ضروره پیداکی اوله خزانی صور اوعلوم نه
نیبیاپکینی دی پرموردنقول اوپوتوکافی فیض کوی اصل اوشبوت محفوظ اوکنده
صلاخ داپه عقل فعال کیده ایدالزلاد حکماؤپه نزدنوعقولو عشره وویکی یعنی
نفعال کی هم تصورات دی هم تصدیقات لکن بداهه اونظاره نلری نوخوخزانہ ثابته
چا بسودغه خزانہ به یاقوہ جسمانیه وی حال به وی په جسم کی لکه خیال چی خزانہ
میشترک ده یواهمه لره خزانہ سته چی حافظه ده خزانہ ده واهمی لره اویا به مجرد
نخزانہ ماده به نلری اول صوره حکه باطل ده حکه معقولات دنفس ناطقه معانی
په دی صور دجزئیات مادیه ووندی نودغه معقولات بسائط دی مجردات دی
نه نلری مساحتہ نلری تقسیم واجزاووته نلری نوغیرممتدنه حاصلیری په قوہ
قدسیه کی چی مادی وی امتداد لری په امتداد دجسم سره حکه که په یوجزمعین کی
دص سی ترجیح بلامر جیح راعی اوکه په هر جزکی حاصل سی حصول دشی واحد
یعنی په زمانه واحده کی په امکانه وومتعدده وویکی دانه ده صحیح اوکه په مجموع
یعنی قوی جسمانی کی حاصل سی نوخولازم سوانقسام ددغو معقولات اومتداد
نومعقولات په امتداد محل سره خوتحقق دامور و غیرمتناهیہ ووراعی په خارج کی
بفعل حکه معقولات مجردات دی استعداد نلری حالتہ منتظره نلری نوداتحقق
نیمتناهی اوموروپه خارج کی بالفعل باطل ده په براهین دابطال دتسلل سره نوبه
نخزانہ دنفس ناطقه مجردده وی ماده اوظلمه به نلری هغه عقل فعال ده نودتصدیقات
ننزه به عقل فعال کی پر طریقہ دتصور پراته دی نه دتصدیق یوہ وجہ می مخکی درته
یسه بله وجہ یه داده چی بیاداکواذب دتصدیقات صواقی گرخمی پرهغه مذهب چی
س لاهر شوک عبارتہ له عقولو عشره ووبولی نویوشی چی په نفس الامر کی وی هغه
بوصدق وی نوخو کاذب صادق وگزرید داندہ روانو حکه کواذب دتصدیقات په عقل
اشترکی په طریقہ دتصور پراته دی نه دتصدیق

سوال: ٻول ڪو اذب ڪله مدرڪات دوهم ووچي ارتسام يه په حافظه ڪي راسي وولي مدرڪات دوهم معني جزئيه دي چي متزع وي له محسوسات لکه صداقة عداوة په مابين دشخصين ڪي نوکذب لکه چي عارضيزي په احکامو دجزئيات ڪي يعني دجزئيات محسوسه ووکي دغه رنگه عارضيزي په احکامو دمعاني ووکليه ووادراک خو واهمه اصلانسوای ڪولای بلکه ڪليات دامعاني ٻول مدرڪات دنفس ناطقه دي نومدرڪات دنفس خوبيا بساطط دي يامنحل دي وبساططوته خوبه قواوو جسمانيه ووکي نسوای حاصليدلای نوبه حتما ارتسام ددغو ڪواذب چي معاني ڪليه دي په نفس ناطقه ڪي وي يياي ارتسام په عقل فعال ڪي وي چي خزانه دنفس ده هو واهمه به عقل ته لعليط ورکوي په دغو معاني ووکليه ووکي ادراک يه واهمه نسوای ڪولای تغليط وادراک سره جلادی وجه دتغليط يه داده چي دنفس ڏيرالفت سته له ادراکه دمحسوسات سره په سبب داستعمال ددوي حواس لره نوعقل جاري ڪوي پر محسوسات ددي احکام په واسطه دواهمي ڇکه احکام دمحسوسات احکام دواهمه دي عقل اتزاع ڪوي ددغو احکام له دامحسوسات په واسطه دواهمي نوبه سبب ددغه الفت دنفس له محسوسات سره اوله احکام واهميه وو دمحسوسات سره عقل جاري ڪي حکم دمحسوس پر معقول غير محسوس باندی لکه مجرد مثلاً لکه بعض چي وائي چي الله في حيز لانه موجود وکل موجود فی حيز دلته عقل غلط سوپه احکام دمعقول ڪي نوتغليط دعقل په سبب دالفت دنفس ده له احکام واهميه ووسره چي متعلق په محسوسات پوري وي نودانفس جاري ڪي داماء لوف پر معقول باندی نوبه په احکام ڪي غلط سي لتغير الحکمين داسي نه ده چي واهمه ادراک دمعقولات ڪوي نوعقل ته تغليط ورکوي په دامعقولات ڪي نودهول خوبه قضايا ووکليه کاڌبه ووکي هم راڻي نوبی حتما خزانه عقل فعال وي اوپل دلته مانع له اختزان بالکل نسته نه له جهته دمدرک ڇکه هغه مجردده خو ڪليات دي مجردات دي معاني ڪليه دي نوحصول يه ممکن سوپه عقل فعال ڪي نوعقل فعال خزانه ده اودادليل په عقل فعال پوري تخصيص نلري نفوس فلکيه مجرده متدبره هغه دي خزانه سي نه حافظه چي مادي ده اوبعض حکماء وائي چي مقسه و تصور او تصديق ته مطلق علم ده ڇکه تعميم انصب په قواعد و فن ڪي ويل ڪيڀي چي قواعد دفن به عامي وي ممکنات مستنعات موجودات لره ٽولو ته به شاملی وي تقسيم ڪه ڇهه نه قواعد نه ده له متمات دقواعد وده که ته و امقسم خو حصروي پا

قسم کی دلتہ حصر نستہ خکہ پہ مطلق علم کی خو حضوری ہم سته هغه نه بد
نه تصدیق؟

جواب :-

چی مقسم مطلق علم ده په اعتبارد مطلق شی سره مطلق شی
بافرده حکم مسندییری ودامطلق ته وداکلی ته نودلته ددایوه فرد حکم چی فر
حدث ده حکم یه انحصارده په تصور او تصدیق کی اوبدهی اونظری کی دام
ومطلق علم هم منقسم ده لصوراوتصدیق ته اوهم منحصرده په بدهی اونظری کی مطلق
شی موضوع دمهملی ده متقدمین ده اوشی مطلق موضوع دقضی طبیعی ده قضیه
طبیعیه داده چی معقول ثانوی ثابت کی معقول اولی لره لکه الانسان نوع یاکلی الخ
بذکره په مرتبه دلابشرط شی کی دی دماهیه مرسلهکی مهمله دمتأخرین بیادده چی
موضوع کلی وی حکم پرافرادووی افرادپه کلیه او جزئیة نه وی معلوم اودامهمله په
نوعه جزئی کی ده خکه اقل متیقن ده یا موجهه جزئیہ کی یاسالبه جزئیہ کی له
محصوراوامهمله دمتقدمین په نزد متأخرین په طبیعی کی داخله ده متأخرین قضیه
طبیعی کی داموضوع په اعتبارد مطلق شی بولی.

مثال :-

مقسم په اعتبارد شی مطلق ده نه په اعتبارد مطلق شی خکه تقسیم احداث
بکثرة ده په واحد مبهم کی واحد مبهم خوشی مطلق ده ولی لحاظ دابهام ورسره ده
بمض شی جامع ده ټولو حسیات لره ټولو اعتباراتولره که عموم ده که ابهام که
صوبه ده که تعیین ده ولی خو ټولو ته مقسم ده نو وحدت مبهمه په شی مطلق کیده نه په
مض شی کی؟

جواب :-

معتبر شی مطلق نه ده خکه مقسم محمول وی پراقسام محمول په اعتبار
بمض شی ده محمول خو په اعتبارد مطلق شی وی خکه حمل اتحاد غواری په خارج کی
پوجود کی اتحاد په وجود کی دمطلق شی ده خکه وجودده بعینه وجودد فرودده
بودنهی هم لری چی قدیم ده وجودطبیعی هم لری چی بعینه وجودد فرودده شی مطلق
پری وجود انهی لری چی قدیم ده وجودطبیعی هم لری چی بعینه وجودد فرودده شی
مض بیازی وجود انهی لری لکه صورۃ نوعی دبساطو مثلاًزه وه انسان حیوان خلق
... شی دوی ته وجود ورکی چی قدیم ده ازلی ده نو حمل اتحاد په وجود کی غواری
نسه حمل وی پراقسام محمول په اعتبارد مضق شی وی خکه وجودد بعینه
بودنوده وجود انهی هم لری چی قدیم ده زلی ده وجودضعی هم لری چی بعینه

وجود فردده اوشی مطلق یو وجود الهی نری طبیعی نری اطلاق او عموم په لحاظ کی
 ورسره دی اطلاق منافی ده له اتحاد سره مع الیخاص په وجود کی نوشی مطلق په مرتبه
 دملحوظ کی وجود نری په خارج کی لکن وجودیه الهی ده او په مرتبه دلحاظ کی هم په
 خارج کی وجود نری لکن الهی نه طبیعی او په مرتبه دملحوظ کی هم وجود نری یا الهی
 یا طبیعی بنا بر اختلاف او مطلق شی په خارج کی طبیعی وجود نری بالاتفاق او بل خود مقسم
 منضم الیه دقیودات وی ودامقسمه ته قیود ورضه کیبری ودامقسم ته نوبه دغه انضمام
 سره اقسام پیدا کیبری دا خود مطلق ده ځکه له شی مطلق سره عموم ده خصوص او عموم
 سره ضد دی او دا خبره مطلقاً صحت نری چی مقسیم په اعتبار دشی مطلق د مطلقاً حکم
 مجموع ده قسیم چی مندرج وی په قسم واحد کی دالته مقسم اتفاقاً په اعتبار د مطلق
 شی ده لکه تقسم د موجود او قدیم او حادث ته دلته مجموع د قدیم او حادث حادث
 د حتماً ولی نتیجه تابع اخس لره دا خود منع او عدم تسلیم دلائل دی او د تسلیم دلیل داده
 چی مقسم به محمول وی او منضم الیه دقیود و به وی یا خود مطلق شی به نه شی مطلق
 یعنی معروض د مقسمه او محمولیه امر واحد ده لکه عروض د مقسمیه دامقسم لره په
 اعتبار د اطلاق سره او عروض د محمولیه ورته په اعتبار ده نفس طبعه سره ده دایه معنی
 نده چی هغه شی چی معروض د مقسمه وی په یو اعتبار سره نوبه دغه شی په دغه اعتبار
 سره معروض د محمولیه وی دغه رنگه چی ویل کیبری چی مقسم منضم الیه د قیود وی .
 تقسیم خو احداث د کثرت ده په واحد مبهم کی نو وحده خو په مطلق شی کی
 نسته هغه خوله عامه سره عام ده له خاصه سره خاص ده له مفرده سره مفرده له متعدده
 سره متعدده و حده خو په شی مطلق کی ده چی عام ده عموم په لحاظ کی ورسره ده عام

پر حمل کیزی خاص نه پر حمل کیزی؟

په چی مقسمه په اعتبار دشی مطلق سره ده هغه مقسم بالذات چی دلته
 حصولی ده مطلقاً حصولی حادث ده او یو جنس د مقسم بالذات ده چی مطلق علم ده
 هغه په اعتبار د مطلق شی ده لپاره ددی چی اسناد احکام د نوع راسی چی دا حصولی ده
 و دا جنس ته چی مطلق علم ده احکام د نوع خود انحصار ده په تصور او تصدیق کی او په
 بدهی او نظری کی یا د مطلق حصولی یا د حادث حصولی دابه مسندسی و مطلق علم ته
 چی جنس د مقسم حقیقی ده نوبه مطلق علم منحصر سی په تصور او تصدیق کی په

اعتبار د نوع سره نوتعميم انبډ په په قواعد دفن کي اوبه متميمات د قواعدو کي چو دا تقسيم ده.

سوال - که سوال و سي چي شي مطلق مقسم نسواي کيدلای ځکه په لحاظ کي عموم ورسره او مقسم حمل وي پراقسام حمل اتحاد غواړي په وجود کي شي مطلق اتحاد په وجود کي نه لري ځکه لحاظ د اطلاق او عموم ورسره ده او بل مقسم منضم اليه د قيود ووي قيود خو خصوصيات دي اوبه شي مطلق کي عموم ده په لحاظ کي عموم و اطلاق خوله خصوصيات سره ضده؟

جواب - منطقيين چي وائي چي مقسم به حمل وي پراقسام دا په اعتبار د نفس ذات سره نه دارنگه چي انضمام د قيود ورته کيږي مقسم ته په اعتبار د ذات سره قطع نظر له عموم و اطلاق نه په اعتبار د مقسم بعا هو مقسم او حمل ده مقسم چي پر کيږي دا په اعتبار د عموم او اطلاق سره مثلاً زه و ايم الجنس مقول على الانواع المختلفة دلته مراد له دا جنس نفس دده ده او ذات دده اراده ده من حيث هو هو قطع نظر له اطلاقه دده اوبه عمومه دده او بيا چي ته حمل د جنس پر کوي دا په اعتبار د عموم او اطلاق سره ده او اعتبار د شي مطلق په مقسم حقيقي کي ده نوبه احداث دکثرة راسي په وحده مبهمه کي نه په مقسم ظاهري کي ځکه په مقسم ظاهري کي دا احداث دکثرة نسته بلکه په مقسم ظاهري کي به مطلق شي معتبر وي چي صحيح سي انحصار دده په اقسام کي يابه اعتبار د نوع دده ځکه نوع يه هم مقسمه ده بالذات او جنس يه مقسم ده ظاهر ا مقسم نو منحصر وي په اقسام کي نو مقسم ظاهري په اعتبار د مطلق شي وي نه د شي مطلق ځکه په شي مطلق کي اسناد دا احکام د نوع نه ورته کيږي دلته بايد چي لږ تفصيل وکوي په اطلاق شي اوشي مطلق کي (۳) کلیات دي مثلاً زه و م الانسان کلي دايوازي معروض چي انسان د قطع نظر له له عروض دکلیه د بته کلی طبعي و ابي او دايوازي عارض ته چي نقد کلي ده د بته کلی عقلی وائي او دا انسان سره له کلیته مجموع ته کلی منطقی وي دکلی عقلی او منطقی داله معقولات ثانويه ووده وجود په خارج کي نه لري په کي ضمني کي اختلاف ده شيخ رئيس وائي او محققين چي کلی طبعي موجوده په درج کي په عين وجود د افراد و اليا وجود ذات راځي چي زیدده بي له ذاتي چي سانه دانه صحيح او بل ترجیح د مرجوح راځي ځکه زیديو امکان ذاتي لري بل ندایي لري هیولي لري ماده لري او کلی طبعي يوازي امکان ذاتي لري نو چي

زید وجود نوری سره به نونه شیو و نسان به نه ونری ترجیح دمرجوح راغله
نوند وجود نوری نو پوته و رتارضه ناوریه و نسان ته من حیث الوجوده یعنی په هر
موضوعه یی طرف کی چی وجودو حدودی موجوده واحدی لکه په خارج کی ځکه په
خارج کی خط محض ده په مابین طرفه و دکی طبیعی کی او په هر موضوع کی چی
وجود شین وی موجوده شین وی لکه په طرف ملاحظی د عقل کی چی ظرف اوسع
ده محل د خط و تعبیر به ده و سوچی د کی موجوده سو محسوسه ده که نه ده په خارج
کی بعض ونی چی محسوسه نه ده محسوس شخص ده کلی نه ده ځکه دوی داتشخص
امرو جودی نضامی بونی په خارج کی منضمه یی بونی داطبعه کلی ته ولی خود
اشخص جز د شخص ده شخص خود موجوده ځکه جز موجود موجودی و الا زید به کلی
سی ولی خود جز نسبتی کی پته سو ځکه مدار محسوسیه پراقتران د عوارض ده
اقتران په شخص کی ده په ضعه کلی کی
ب داتشخص چی جز خارجی سونه شخص نو خو حمل د کلی طبیعی پر شخص نه
راخی ځکه حمل د جزه خارج و ویو د بله او پر کل نه راخی او حمل خود موجوده او یا به
جزه ذهنی وی نو خو حمل به د دغه شخص پر شخص چی کل ده او پر کلی طبیعی چی جزه
آخړده نه شخص د حمل به صحیح وی ونی د اجزاؤ ذهنیه و ویو د بله حمل وی پر کلی یه
هه حمل وی او حل داده چی دا حمل نسته نه صحیح کیږی دلته کله ویل کیږی چی
زید تشخیص ده یی نسان تخص ده او که واداکلی طبیعی جز خارجی بولم او تشخیص
جزه ذهنی بولم دانه صحیح کیږی ځکه اتحاد په وجود کی لکه په اجزاؤ ذهنیه و وکی
او تین په وجود کی لکه په اجزاؤ خارجی و وکی داله نسب متکرره و و د که یو جز متحد
و و هغه بل جزیه هم متحدوی که یو جز مغیرو په وجود کی هغه بل جزیه هم متحدوی که
یو جز مغیرو په وجود کی هغه بل جزیه هم مغیرو په وجود کی ؟
ج دانسته د شخص کلی طبیعی ته داسی ده لکه نسبته د فعل جنس ته لکه جنس
او فصل ده په مرتبه د بشرط لاشی کی له اجزاؤ خارجی و و دی هیولی او صورت تشبیهی
ورته ویل کیږی حمل یه نه ده سره صحیح او په لاشی کی له اجزاؤ ذهنیه و و دی
جنس فصل بلل کیږی حمل یه سره صحیح کیږی .

سوال :- انضمام دتشنخص شخص لره فرع دتشنخص دسخص ده چی منضم الیه ده نوکه
 تشخص سابق عین لاحق سی تقدم دشی پرنفس راغی اوکه غیرسی شی واحدبه
 تشخص په تشخصین سی بلکه تشخصات غیرمتناهیہ راغی داتسلسل ده دباطل ده

جواب :- انضمام دتشنخص شخص لره تشخص دمنضم الیه نه غواړی لکه انضمام
 یصل جنس لره امتیاز دمنضم الیه نه غواړی جواب چی دادی قاعده کلیه اکثریه کره
 په قواعد منطقو کی نسته ځکه قواعد منطقیه کلی وی دپه قواعد نحویه ووجو پیری
 قاعده ضییه دی او علوم عقلیه خو یقینیه دی نو محققین وائی کلی طبیعی هم موجوده ده
 هم محسوسه ده که افراد محسوس بالذات وودا محسوس بالذات ده لکه ضوء لون کی
 نور محسوس بالعرض وودا محسوس بالعرض ده لکه جسم محسوس ده په واسطه
 بصحی سطحه محسوسه ده په واسطه دلون اوضو ځکه تشخص امر عدمی ده که
 وجودی سی یابه عین کلی طبیعی وی خوما به اتلاشتراک اوما به الامتیاز سره
 پو سو او که جزله کلی طبیعی سی تحقق دکل بی جزه راغی ځکه کلی طبیعی خو په بل
 شخص کی هم سته او دغه تشخص خوسته او خیره خو په دغه تشخص خاص کی ده لکه
 مثلاً تشخص دزید او کلی طبیعی باید حمل یه نه سی صحیح یعنی نسبت یه ودا طبعه ته
 سی صحیح او که ورته منضم سی هغه له مخه استحاله ده چی تشخص دمنضم الیه
 نوری نوبه حتماً داتشخص امر عدمی وی نو کلی طبیعی هم موجوده ده هم محسوسه ده
 لکه شخص ځکه محسوس موجودوی موجود کلی طبیعی ده نو محسوس هم داکلی
 طبیعی ده او هغه څوک چی کلی طبیعی ته وجود نه ورکوی هغه داکلیات امور اتزاعیه
 ندریه بولی موجود په خارج کی هویته بسطه بولی ځکه دوی دلیل دا وائی چی
 تشخص وجودیه مخکی باطل سواو معدومیه یه مخکی باطل سو.

سوال :- وجود ذات بی ذاتی راغو؟

جواب :- وجود معروف راغی بدون العارض دارواده.

سوال :- داتقسم دکلی وذاتی او عرض ته داخو تاسو باطل کو؟

جواب :- ذاتی داده چی منتزع له نفس ذاته وی بی له واسطی دامر آخره عرضی دانه
 بی په واسطه سره وی نو ددغو حکماؤ مذهب په دی باطل ده چی زید په خارج کی څنگه
 سته چی اتزاع دامور و متبائنه ووځنی کیږی لکه حیوان ناطق حساس وغیره نوحشیه
 دمشت، داتزاع ده امو و متبائنه و ونسوا ی کیدلای نوبی دوی بسط حقیقی بولی

دازيد و بسط حقيقي لره په په مرتبه د تقويم و ذات کی صورتين متعاضرتين وی په عموم
 او خصوص کی مصنفين نه جس و فصل سره يعی ما حد جنس او فصل دی نودا خو
 قول په متنفين ده: ځکه بسطه خودلفی ده نه کثرت سره او دغه کلی طبعی په مرتبه
 دلا بشرطی کی ماهیه مرسته ده مصنفه: چې معتبر کی نفس ذات من حیث سوهو هو
 بی نه لحاظه د تجرید و خصمه مع نعروض و سوانغه ماهیه مطلق من حیص هی هی
 چی داخلیه تعق و نیسی تره ماهیه: حیثیه قیده مگرزه په عنوان کی بلکه شرح
 اوسین بی که دشی مرتبی لره: مفادیه قصر د لحاظ ده پرنفس ذات معنی په ملاحظه
 د ذات د ماهیه خلی نه یونوعو رض که څه هم په وقع کی مخلوط وی سره نه عوارض
 د مرتبه مقدمه پرتو نومرتب و حیثیت دوی ماهیه عن حیث هی یعنی خالی له
 تونوعو رض مرتبه د معروض ده: و مساو له دی که حیثیت دی که مراتب دی مرتبه
 د عارض ده نومرتبه د معروض مقدمه: پر مرتبه ذات رض په دغه مرتبه کی نه موجوده ده
 نه معدومه ځکه د مرتبه ذات و ذاتیت ده: و وجود و عدم خو هم نه عوارض ده
 او عوارض خویون مرتفع دی په مرتبه ذات کی د ارتفاع د محل ده نه تقیضین نه ارتفاع
 د تقیضین له محله لکه ره چی وویه و د دیوال نه پونده نه پونده یعنی
 دا وجود او عدم نه عین ماهیه دی نه جزه ماهیه دی لکه وجود د معلول اول او عدم
 د معلول اول مرتفع دی نه مرتبی دغته سره: تونه جزدی نه مرتبی دغله سره یعنی
 وجود د معلول اول و عدم په نه عین دی نه مرتبی دغله سره نه جزدی او سونود دی قسه
 مقابل هغه ده چی حیثیه تعق و نیسی په اعتباریوری شرح او عنوان سی دپاره
 د اعتبار او ملاحظی نه ده: معتبر او ملحوظ و معنون معنی په ملاحظه د ماهیه وی من
 حیث ملاحظه د ماهیه نه به ملاحظه د ماهیه مخلوطه وی نه به ملاحظه د ماهیه فائده
 کوی نه اراده د ماهیه سره نه حیثیه د تحقیق د ماهیه ده: په مقام دلا بشرطی کی دلته په
 دانشخص کی لپه تحقیق درته کوه بی بیره و مقصد ته څه مقصد د تحقیق د ماهیه ده په
 مقام دلا بشرطی کی شیخ اشعری وائی چی تشخیص حقیقی عین ماهیه ده نه منظم
 د ماهیه لره نه رتبط خاص ده: منضم ځکه نه: چی بی تنده دشی پرنفس راخی یاشی
 واحد مشخص په تشخیص گړخی بلکه په تشخیصات غیر متناهیه و و سره منخی می
 شریح درته و کړه و ارتباط خاص ځکه نه: چی ارتباط معنی مصدری اعتباری ده:

او تشخیص امر واقعی ده.

چی تشخیص حقیقی عین ماهیة سی خو ممکن واجب سو؟

عینیة یہ لہ ماہیة سرہ مناط دموجودیة دہ نہ دو جوب مشائین وائی چی تشخیص حقیقی امر منضم دہ ماہیة لہ عین نہ دہ یا ممکن واجب گیزی او ارتباط نہ دہ خاکہ ارتباط معنی مصدری داتباری دہ او تشخیص امر واقعی حقیقی دہ نہ تسلسل لئی نہ تقدم دشی پرنفس رائی خکہ دغه قاعدہ چی انضمام دشی شی لہ وجود منضم الیہ غواہی داکثریہ دہ کلیہ نہ دہ داپہ ماسوی لہ تشخیص او وجودہ کی بارو اقین وائی چی تشخیص حقیقی ارتباط خاص دہ نہ عین دہ نہ امر منضم دہ وجهی یہ معنی لہ مخہ وجهی دی کہ تہ و ارتباط خوا امر اعتباری دہ جواب ارتباط عبارتہ لہ معنی مصدری نہ دہ بلکہ عبارتہ دہ لہ سر معہودہ اولہ ربط مخصوص مجهولہ الکنہ ماہ یوس بیان محققین وائی چی تشخیص حقیقی عین اللہ ﷻ دہ لکہ وجود حقیقی چی عین اللہ ﷻ دہ او تشخیص مصدری امر عارض دہ لکہ وجود مصدری نودات دمعرض کلی دہ معرض بما هو معرض شخص دہ کلی طبعی پہ مرتبہ دلابشرط شی کی ماہیة مطلقہ بہ بہ دلحاظ کوی چی حاصل لہ تاسود و اروضی ثالث دہ او نہ دلحاظ کوی چی مبہم ہن پہ اعتبار ذوات متحصل یہ پہ اعتبار دعوارض او عوارض ورتہ مشخص او محصل ہن و انضمام دعوارض درتہ مرتبہ دانضمام فیہ دہ نومعنی یہ داسوہ چی دا قیدد اطلاق نہ دلحاظ نہ دہ بلکہ شرح او عنوان دلحاظ دہ او د ملاحظہ دہ یعنی انسان من حیث ہن یعنی د ملاحظہ دانسان مطلقہ دہ د ملاحظہ وچہ پرائسان ولاہ دہ ترانسان تیرہ دہ د ملاحظہ اولحاظ ہم مقید پہ دا قید نہ دہ بلکہ دا قید شرح دلحاظ دہ دانو مطلق نہ دہ موضوع دمہملی قداما سبی دہ تحقق یہ پہ تحقق دفر درائی تحقیق یہ پہ تحقیق جمیع افراد ورائی استفاء یہ پہ استفاء دفر درائی استفاء یہ پہ استفاء جمیع افراد ورائی نہ دہ سرہ عام دہ لہ خاصہ سرہ خاص دہ لہ کلی سرہ کلی دہ لہ جزئی سرہ جزئی عام ہم ہن کیوی خاص ہم مفرد ہم پرحمل کیوی متعدد ہم مرکب ہم پرحمل کیوی ہن بعضی مادی ہم لری چی حادث دہ وجود الہی قدیم ازلی ہم لری او کہ دا قید نہ یعنی دا قید حیثیہ تعلق تر ملاحظہ ونیسی چی انسان دی شرح د ملاحظہ سی نہ ہن ملاحظہ سی معنی یہ قصر دلحاظ پرنفس ذات او ذاتی ہی لہ لحاظہ د امر آخرہ لہ نہ دہ حتی ددغہ لحاظ بہ لانہ ورسرہ کوی چی لحاظ پرتا حصردہ نوپہ دغہ سرہ انسان موضوع د قضیہ ذاتی دہ چی محمول یہ نفس ذاتیات دی ی نفس وی

لکه الانسان انسان الحيوان ناطق ديتہ شی مطلق ويل کيڙي په دی مقام کی ايهام
 دارتفاع دتقيضين ده او که دعموم اطلاق قيد ملحوظ سی په عنوان کی نه په معنون
 کی په عنوان کی به ځکه معتبروی چی موضوع دطبعی اخصه سی تر مهمليقدماء یی
 او په معنون کی به نوی معتبرینا داماهیة مطلق نه بلل کيڙي مقید سولو که په قيد اطلاق
 مقیدوی نوی مذقصر دلحاظ سی پرنفس ذات سره له لحاظه دقصر اللحاظه یعنی
 دلحاظ به ورسره کوی چی لحاظ پرتاحصرده نودالحاظ دعموم ده چی ورسره ده عام
 پرحمل کيڙي خاص نه پرحمل کيڙي په دغه اعتبار سره موضوع دتقيضی طبعی ده چی
 معقول ثانوی ثابت کی معقول اولی لره لکه الانسان نوع نوداعوم دموضوع عبارته ده
 له صدق دطبعته پركثرين واتحادطبعة وی له كثرين سره مرجع ده اول وحیثیة اطلاق
 ته ده مرجع ددوهم وحیثیة تقیدی ته ده دموضوع دطبعی احكام دعموم جاری کيڙي نه
 دخصوصیات ځکه دلحاظ دعموم اوطلاق ورسره ضده اوسنوداموضوع دتقيضی
 طبعی اوموضوع دذاتیته ته شی مطلق ويل کيڙي تحقق یه په تحقق دفردراخی او په
 تحقق دټولو افرادوراخی اوانتفاء یه په انتفاء دفرده اودنه راخی بلکه په انتفاء دجمع
 افرادوراخی دلیل به داده چی فرد موجود سونشاء دشی مطلق موجود سونه عین شی
 مطلق ځکه وجود فردوعین وجود دشی مطلق نه ده ځکه تحقق دشی مطلق ايهامی ده
 تحقق دفردشخصی ده اوانتفاء یه په انتفاء دجمع افرادوراخی وسنود مطلق شی چی
 تحقق په تحقق دفردراخی ولی دمطلق شی وجودبعینه وجودد فرده ولی مطلق شی دوه
 وجود لری یویه وجود طبعی ده چی منسوب وفرده ده حادث ده مرهون په استعدادات
 دمادی ده اوبل یه وجود الهی ده قدیم ده منسوب وماهیة مرسله ته ده ازلی ده اوطبعی
 وجودیه بعینه وجودد فرده اولهی وجودیه غیرده له وجوده دفرده چی وجود طبعی په
 عینه وجودد فرده سونچی فرد موجود سون مطلق شی موجود سو او تحقیق یه په تحقیق
 دجمع افرادوراخی ځکه وجود الهی په قدیمه منسوب ده ماهیة مطلقه ته عام ده نو ويل
 کيڙي چی دمطلق شی تحقیق په تحقیق دفردراخی انتفاء یه په انتفاء دفردراخی تحقیق
 یه په تحقیق دجمع افرادوراخی انتفاء یه په انتفاء دجمع افرادوراخی اودشی مطلق
 تحقیق په تحقیق دفردراخی داداسی نه ده چی وجود دشی مطلق بعینه وجودد فرده
 ځکه دفرده وجود طبعی ده مادی ده حادث ده اوشی مطلق وجود طبعی نه لری یوازی
 وجود الهی لری وجود طبعی ځکه لری چی وجود طبعی خاص دمتشخص ده متعین ده

جزی دہ اولہ شی مطلق سرہ عموم دہ او ابہام دہ پہ عنوان کی بلکہ معنی یہ دادہ چو
وجود شی مطلق لازم دہ لہ وجودہ دفر دسرہ نوچی ملزوم موجودسی لازم موجودیہی
و انتفاء یہ پہ انتفاء دفر د نہ راخی خکہ لازم دی عام وی ترملزوم نوپہ انتفاء دملزوم
خاص سرہ انتفاء دلازم عام نہ راخی .

سوال :- مطلق شی خولازم دہ لہ شی مطلق سرہ شی مطلق یہ ملزوم دہ دمطلق شی
انتفاء خوپہ انتفاء دفر د راخی خوباید ددashi مطلق ہم انتفاء پہ انتفاء دفر د راسی ؟

جواب :- انتفاء دلازم مستلزمہ دہ انتفاء دملزوم لہ ہلتہ کہ انتفاء دلازم راغلہ بالکلیہ
و دلہ داسی نہ دہ خکہ مطلق شی کہ شہ ہم منتفی دہ پہ انتفاء ددغہ فرد خویا متحقق دہ
پہ فرد آخر کی او دashi مطلق ولی ملزوم دہ مطلق شی لہ خکہ مطلق شی خودیرہ عامہ
ترجمہ دہ عامہ مرتبہ دہ اوشی مطلق ترہغہ ڀیر کبستہ دہ پہ ارسال او اطلاق کی نوشی
مطلق تر خاص دہ مطلق شی عام دہ نو ملزوم ہم اکثر اخاص وی اولازم اکثر اعام وی لکہ
چوان لازم اعم دہ انسان ملزوم اخص دہ دغہ کلی طبعی چی پہ ذہن کی حاصلہ کی دری
شمارہ لری اول بشرط شی ای بشرط تشخیص دیتہ ماہیہ مخلوطہ ویل کیپی لکہ
انسان چی لحاظ یہ وکری سرہ لہ تشخیصہ دزید یاد عمر او پریاہ زی' دہ لفظ کیپی
پہ علمہ ورتہ ویل کیپی لکہ زید معنی یہ انسان سرہ لہ ملاحظی ددغہ تشخیصہ
نہ او موجود دہ وجودیہ عین وجود زید دہ .

دوہم اعتبار

دوہم اعتبار بشرط لاشی ای سرہ لہ اعتبارہ دعدم تشخیص دیتہ ماہیہ مجردہ وائی ددی
پہ وجود سرہ قائل نستہ بی لہ افلاطونہ شوک وای مراد افلاطون لہ دا وجودہ دماہیہ
مجردہ خکہ ارباب الانواع دی ملائک دی وی ہری نوعی لہ لہ انواع دحیوانات رب
نوع ستہ فیض دکمالات پرکوی تریبہ یہ کوی .

دری یم اعتبار

دری یم اعتبار دلابشرط شی دہ یعنی نہ معتبریری لہ دہ سرہ وجود تشخیص اونہ عدم
تشخیص بلکہ معتبریری لہ دہ سرہ وصف داطلاق معنی داطلاق داخلوہ دہ لہ تشخیص
پہ عدم تشخیص داوصف داطلاق عن شی ولاشی ڈالہ دہ سرہ معتبردہ پہ لحاظ کی
لکہ تشخیص پہ اعتبار اول کی یا عدم تشخیص پہ اعتبار ثانی کی نوانسان پہ مرتبہ

دناحہ کی ہے، نہ اور، وجود پہ شرح کو سب سے بڑا ہے۔ ہر کی نہ فقط دیتہ شی مطلق
 ویں کیری نہ تہ معقولات تہ نہ تہ سبیری ک۔ کسی و نہ شی و النوع دانو قضیہ طبیعیہ
 جوئی نکل نہ اور وجود پہ خارج کی سب سے بڑا ہے۔ مرتبہ نہ لحاظ کی بلکہ پہ مرتبہ دملحوظ
 کی خاکہ پہ مرتبہ نہ معروض کی سب سے بڑا ہے۔ قیدہ نہ طلاق خاکہ اطلاق خو قیدہ
 پہ ملاحظہ کی نہ پہ مرتبہ نہ معروض کی موجودہ پہ خارج کی وجودیہ پہ ضمن
 دفر دینا د افراد و کیدہ دغہ وجود نہ وجود نہی قبل اکثرہ قدیہ ازلی ویل کیری نہ پہ
 نفس الامر کی بلکہ پہ اسباب د عقل سرہ یعنی عقل چی معتبر کی وجود د زیدی لہ
 تشخصہ اونستہ یہ وانسن تہ و کوی نوع عقل حکم کوی پردہ بندی چی تہ قدیم سی لہ
 جہتہ دتجرہ دہہ خاکہ پروردگار فیاض مطلق دہ رحمتہ یہ مطلق دہ اوداحدوٹ دہ
 مادیات چی دہ لہ جہتہ دعدم استعدادہ ددوی وجود نہ اولہ مخہ تر وجود دصورو
 دوی استعداد دوجود نلری لہ مخہ تر وجودہ دمادی ددوی اولہ مخہ تر وجود دصورو
 داب مقدم دی پر اسباب دابن او استعداد داب مقدمہ پر استعداد دابن پہ نسبتہ و فیضان
 دانہ عقل تہ تفاوت نلری محققین و ای چی پر محال انہ عقل قدرہ نلری لہ دی جہتہ نہ
 چی انہ عقل قادر نہ دہ بلکہ لہ دی جہتہ چی پہ محال کی استعداد دوجود نستہ نو نقصان
 پہ مقدور کیدہ نہ پہ قدر کی داخوشی مطلق دہ او مطلق شی بیاد اطلاق پہ دہ کی وصف
 دملاحظی دہ پہ کلی پوری تعلق نسبی نوعین فردہ حکم یہ حکم دفر دہہ یعنی چی
 معتبر کی وجود فرد سرہ لہ تشخص دغہ وجود دمطلق شی ہم دہ دفر دہم دہ اودغہ
 اختلاف چی راغلی دہ چی شوک کلی طبیعی تہ وجود دور کوی شوک یہ نہ ور کوی داکہ پہ
 اعتبار دشی مطلق وی کہ دمطلق شی وی او بل دا اختلاف پہ کلی ذاتی کیدہ لکہ انسان
 پہ خارج کی موجودہ یاپہ وجود الہی لکہ دشی مطلق یاپہ وجود دتشخص لکہ دمطلق
 شی قولہ وهو الحاضر عند المدرک وانما عدل المصنف عن التعریف المشهور اعنی
 حصول صورة الشی فی العقل او الصورة الحاصلة عند العقل لکونه اشمل الجمیع اتحام
 العلم بخلاف المشهور لانه غیر شامل للحضوری اول تعریف دعلم خودادہ حصول
 صورة الشی فی العقل لہ دی تعریفہ عدول راغلی دہ وصورہ حاصلہ عند العقل بیالہ
 دی تعریفہ عدول راغلی دہ والحاضر عند المدرک تہ لہ اولہ عدول خاکہ راغلی دہ چی
 پہ اول تعریف کی یہ علم حصول بللی دہ دامتو نہ واضفہ دہ او علم لہ مقولی دکیف دہ

خکہ علم مرتب علیہ داثارو خارجیہ وودہ لکہ حزن فرح الم قبض بسط کشف له
 حدیحدالوجودالخارجی اواضافه خوا مراعتباری ده او علم امرواقعی ده بل علم به
 مطابق وی له معلومه سره مخالف به وی له غیر معلومه صالح دمطابقه اولامطابقه
 باحصول نه ده خکہ حصول په ټولوکی یوده هغه صالح چی ده هغه صورده صورده کیف
 ده اوبل علم کاسب او مکتسب وی کاسب تصوریکنه الشی وی مکتسب تصویریا لکنه
 وی داپه صورده کی جو پری صورده کیف ده اوبل اضافه دصورده راغلی ده وشی ته
 نو خودغه شی به ذی صورته وی ورسره مطابق به وی ولی پردی صورده چاته نه
 مضافی پری نوخوتصورات کاذبه جهلیات مرکبه داتول له علمه خرج سوو هغه خو مطابق
 نوی لکن داوجه خکہ ضعیفه ده چی متبادر مطابقه دصورده له ماله الصوره سره چی
 هغه معلوم بالذات ده په مرتبه دحصول کی له هغه سره خو جهلیات مرکبه مطابق هم
 تصورات کاذبه خوله اقع اوله نفس الامر سره به نوی مطابق هغه خو معلوم بالعرض دی
 له معلوم بالذات اوبل خو علم دجزئیات مادیه ووخارج سو د هغو صورخوپه عقل نسوای
 مرتبم کیدلای خکہ نفس مجردده بسط ده امتداد نلری مساحت نلری حالت منتظره کمال
 منتظره نه لری قوه او استعداد نلری ټول شیان یه بالفعل دی که صورده دجزی مادی کی
 مرتبم سی صورده دمادی خوا امتداد لری مساحت لری حلول یه په نفس کی سریانی ده په
 بجزله محله کی جزله حاله وی نوخوتقسیم قبله وی دغه صورده ولی مدارد تقسیم
 یه مانتاده نوخود غه محل چی نفس ده دغه تقسیم قبول ترمالانهایس بالفعل ولی
 جزئیاتی باطل ده نوتحقیق دامورو غیرمتناهیه ووبالفعل په خارج کی راغی خکہ
 نفس نطقه مجردده له مادی ټول شیان یه بالفعل دی نودا خو په براهین دابطال دتسلسل
 سره باطل دی نو صورده دجزئیات مجردده وواو کلیات په نفس نطقه کی دی اومدرک نی
 له نفس ده نفس نطقه ده اود جزئیات مادیه وومدرک حواس دی اوبل حق مذهب
 محققین ده چی مدرک دکلیات دجزئیات مجردده وونفس نطقه ده اود جزئیات مادیه
 وومدرک حواس دی اوبل حق مذهب دمحققین ده چی مدرک دکلیات دجزئیات
 مجردده وودمادیه وونفس ده خکہ ادراک خاصه دمجردده ادراک هغه شوک کوی چی
 بیخون ورته ح ضروری هغه مجردات دی ماسواله مجردات له نور وټولو ممکنات خپل
 بودونه غائب دی دا اعراض وجود په موضوعات کیده داجسم داپه هیولی اوصوره
 نی: صورده داپه هیولی کیده له هیولی خپل وجود غائب ده ولی جوهر مبهه مستعدده

جنب و جودیه په شریو معومیری نومدرک نهونونفس ناطقه دکلیات دجزئیات مجرد
 ووی نه ت دجزئیت مادیه ووپه واسطه دحواس خوگ چی نسبته دادرک وحواس ته
 کوی لکه نفس نطقی وچری ته نوحواس ظاهره حواس دحواس باطنه وودی باطنه
 حواس د عقل دی موصو: جزئیت مادیه ووپه حواس کی مرتسم کیبری اومدرک په
 نفس ده خکه ادراک خصه دمجرده او اکثره متکلمین وائی چی صور دکلیات
 دجزئیات مادیه وودمجرده ووپه نفس ناطقه کی ده خکه ادراک بی له ارتسام په مدرک
 کی نه کیبری نکن: ترک دجزئیت مادیه ووپه واسطه دحواس ظاهره ووسره ده دغه
 اکثره متکلمین نفس ناطقه بسط نه بولی مرکب په بولی نو خکه صور دجزئیات مادیه
 ووی مرتسم کوی او حواس باطنه نه منی له هغو منکرین دی او حکماء نفس بسط بولی
 مجردیه بولی نو صور دجزئیات مادیه په نفس مجرد بسط کی نه مرتسم کیبری اوارتسام
 ته ضرورسته خکه ادراک بی ارتسام نه کیبری نو د احکماء مجبورسول قول په حواس
 باطنه ووکاوی چی صور دجزئیات مادیه وومرتسم کیبری په حواس باطنه ووی چی په
 سترگوزیده ت گوری دادزید کلیات داریکس نفس ناطقه ته خی هوری مرتسم کیبری
 عکس د شخص په له رطوبه جلیدیه دباصری ومجمع النورته چی له هغه چایه حسر
 مشترک ته خی چی په مقدم دتجویف ثانی دماغ کیده معانی جزئیه منتزعه له واهمی
 حافظی ته خی چی خزانه د واهمی ده په مؤخره دتجویف ثانی دماغ کی قوه متصرفه چی
 په مقدم دتجویف ثالث دماغ کی ده هغه په ټولو کی تصرفات کوی نومطلب خکه له
 دغه تعریفه عدول راغی والصورة الحاصلة عند المدرک که په خودی مدرک کیوی لکه
 دکلیات اود جزئیات مجرده ووصو او که په الات کیوی لکه دجزئیات مادیه ووصو
 پر ټول عند العقل صادق ده لکن دغه تعریف کی دانقصان ووی یو علم دالله ﷻ خارج
 سو خکه الله ﷻ ته عقل نه ویل کیبری دمنطقیون په نزد او حکماء بیاد عقل اطلاق پر الله
 ﷻ کوی اوبل دغه تعریف علم حضوری خارج سو مطلقا که حضوری قدیم ده لکه دالله
 ﷻ که حضوری حادث ده لکه خمونو بیاد وغه تعریف ته عدول راغی چی
 الحاضر عند المدرک ده له دغه یوفردنه افراد و د علمه دمکن اود الله ﷻ نه ده وتلی ټولو
 ته شامل ده وسنو: کیف تعریف داده لایقبل القسمة ولا الاقسمة ولا النسبة ولا اللانسبة
 په قید و لایقبل القسمة سره که ووتی هغه لذاته قسمة قبله وی که متصل وی که مفصل
 که قاروی که غیر قاروی په لانسبة سره دانوری (۱) مقولی نسبی ووتلی او په

وضی تہ بل یہ داشکل مقرر یعنی سوراخ داده چی متصل دہ لہ حدوث دد مع حرکت سرہ
 یس یہ داده چی دغہ جسم لین مستعد دغہ حرکت او شکل لره دا حرکت او شکل داخلین
 وضعف نہ دہ ولی خو محسوسان دی اولین خو محسوس پہ سترگونہ دہ نومتین الثالث
 چی دا حرکت حاصلہ دہ پہ سطحہ دجسم لین کی ویاطن تہ ہفہ خولہ کیفیات استعدادیہ
 وودہ دغہ رنگہ پہ جسم صلب قوی کی بیا (۴) اموردی یویہ داعدم انغمازدہ انغماز پہ
 درسی فرورفتن داخوعدمی دہ بل یہ داشکل دہ چی پرداخپل حال باقی دہ داوہ
 کیفیات مختصہ وودہ بالکم دہ داہہ راسی دریم دمقاومت مزاحمت دہ چی محسوس پہ
 نس دہ ددغہ موت صلابتہ نہ دہ ٹحکہ هواپہ ذق کی چی زی لہ هواک کی دغہ
 موامقاومت لری صلابتہ نہ لری دغہ رنگہ پہ سختوتیزوباد وکی مقاومت وی صلابتہ نہ
 وی ٹحلم استعداد شدیدہ جانب دلائفعال تہ دغہ یہ صلابتہ دہ نولہ کیفیات استعدادیہ
 وودہ دغہ صلابتہ بل کیفیات مختصہ بالکمیات المنفصلہ دی لکہ زوجیہ فردیہ عددلرہ
 بوداتول (۱۲) اقسام دکیف سواو سنوعلم چی مذهب منصور داده چی لہ مقولی دکیف
 وونہ کیفیات نفسانیہ وودہ غیرراسخ پہ اول دہ وہلہ کی اوراسخہ دہ وروستہ لہ مزاولی
 وبتدریس اوتدروس اوتعلیم اوتعلم ٹحخہ نوملکات بلل کیپری کیفیات راسخہ دادکیف
 نتیق ووسنودلتہ چی پہ دی تعریف کی چی الحاضر عند المدرك دہ چی حاصل پہ
 دصربدل سواو عقل پہ مدرک بدل سونوتول اقسام دعلم پکنبی داخل سول کہ عین
 ماہیہ دمدرک بالفتحہ وی لکہ تصوربالکنہ چی حیوان ناطق لہ مرتبیہ دقیام مرثتہ کی
 مرتبیہ حصول تہ اود معلوم بالذات دہ بیا یہ لہ قیام مرثتہ کی معلوم خارجی لره چی پہ
 درج کی انسان دہ نوداعین ماہیہ د انسان دہ ٹحکہ ماہیہ ماخوذلہ ماہودہ یعنی چی
 واقع پہ جواب دسوال دماہوکی وی اورمرثتہ وی ومعلوم خارجی تہ چی معلوم بالعرض
 مفعول بالذات دہ داماہیہ دہ اوتصوربالکنہ دہ نوتصوربالکنہ عین ماہیہ دہ ٹحکہ پہ
 ماہیہ کی ہم مرتبتیہ وی پہ تصوربالکنہ کی ہم مرتبتیہ وی اوکہ غیریوی لہ ماہیہ
 مدرک یاغیرتہ بالذات لکہ پہ تصوربالوجہ اوبوجہ شی کی اوکہ اتحاد بالذات
 تغیربلا اعتباروی لکہ پہ تصوربکنہ الشی کی ٹحکہ پہ بکنہ الشی کی مرتبتیہ وی
 وٹحکہ نہ ماہیہ دمدرک سرہ اعتباری مغایرہ لری اوپہ ماہیہ کی مرتبتیہ وی ومعلوم
 درجی تہ ذاتی اتحادلری اولہ نفس مدرک سرہ عین دہ دغہ تصوربکنہ الشی
 ریمرادنہ غیرتہ ٹحخہ تصوربالوجہ اوبوجہ الشی دہ اولہ عنیہ بالکنہ اوبکنہ الشی

نوبه له غيرية تصور بالوجه اوبوجه الشئ ده اوله عنية بالكنه اوبكنه الشئ نوبه له غيرية
غيرية بالذات واخلى نه اعم كه بالذات وى كه بالا اعتبار نوبه دا اول تعميم كى
تصور بالكنه بكنه الشئ بالوجه بوجه الشئ راداخل سول اودغه صورة حاضره
عند المدرك غير له صورة خارجيه وى چى هغه موجود په خارج له مشاعروكى وى نه په
نفس كى وى نه په حواس كى وى اومكتف په عوارض خارجه وووى مشى حركة سكون
ثقل خفة اكل شرب تكلم ثقل خفة وغيره نو خودغه صورة غير سوله هغه معلوم خارجى
خنده او كه عين صورة خارجيه وى بالذات هيخ تغاير نوى نه بالذات نه بالا اعتبار دانوع علم
حضورى ده په علم حضورى كى علم اومعلوم متحدى په مرتبه دمصدق كى
ذاتا و اعتبارا.

علم د نفس پر حيوان ناطق چى په مرتبه د قيام كيده حضورى ده خكه خودغه
صورة د حيوان ناطق له صفات انضماميه وود نفس ده علم د نفس پير صفات انضماميه
ووحضورى ده نو خودغه صورة معلوم د حضورى سويه علم حضورى كى علم معلوم
متحدى ذاتا و اعتبارا نو خود علم حضورى سونو علم حضورى خو عين صورة خارجه ده
يعنى عين معلوم خارجى ده نو خودغه صورة هم عين معلوم خارجى سوهم غير نوداخو
مبتائين دى په قوة د تقيضين كيده چى خارجى اولاخارجى دى نو خودغه صورة هم
خارجى سوم لاخارجى سوداخو اجتماع د تقيضين ده؟

علم حصولى هم موجود خارجى ده خكه مراد په وجود خارجى سره په علم
حضورى كى چى حكم په عنية سويد ده عام ده كه په خارج له مشاعروكى وى عوارض
خارجه لرى لكه اكل شرب ثقل خفة وغيره او كه په نفس كى وى اثار په خارج كى وى له
دغه صورة چى په نفس كيده په مرتبه د قيام كى صورة علمى ده لكه دغه وجود عقلى
او ذهنى يه قائم ده پر مقام د وجود خارجى په ترتيب دا اثار خارجيه ووكى لكه الم
سرور الكشاف قبض بسط غضب حله لكه پر هغه موجود خارج له مشاعرو چى خارجى
اثار مرتب دى لكه اكل شرب تكلم حركة سكون طول عرض وغيره نو داموجود ذهنى په
دغه مرتبه د قيام كى مشارك ده له موجود خارجى سره نو دا صورة د حيوان ناطق غير ده له
معلوم خارجى حقيقى سره كه خه هم نفس صورة خارجه ده عين صورة علميه ده او كه عين
معلوم خارجى وى لكه په حضورى كى خكه علم حضورى تعلق نسى ترا مر خارجى په
معنى اعم هغه نفس علم ده هيخ تغاير لرى نوبه علم حصولى كى صورة غير ده له معلوم

خارجی کُتھ ہم عین صورتہ خارجیہ دہ نوصورتہ حیوان ناطق پہ مرتبہ د حصول کی معلوم بالذات دہ پہ اتفاء دہ علم منتفی کپری اوپہ خارج لہ مشاعرو کی دغہ معلوم بالذات موجود دہ سرہ لہ عوارض خارجیہ و مقصود بالذات معلوم بالعرض ورتہ ویل کپری پہ خارج کی اوپہ ذہن کی موجود دہ بصورتہ پہ مرتبہ د قیام کی عوارض ذہن لری پہ خارج کی لہ مشاعرو پہ معنی اخص موجود دہ بنفسہ آثار خارجیہ پر مرتب دی دغہ صورتہ علمیه پہ مرتبہ د قیام کی موجود دہ پہ خارج کی پہ معنی اعم سرہ خُکھ پردہ آثار خارجیہ مرتب کپری لکھ حزف فرح الم قبض بسط کشف وغیرہ پره رشی چی آثار خارجیہ موجودی ہغہ بعینہانہ دی مراد و الانوچی د اور صورتہ حاصل کی نوخو حرارۃ د نفس بہ اسی بلکہ مراد ہغہ اشاردی چی مشابہ وی ل آثار خارجیہ و سرہ لکھ پر صورتہ دنارچی کشف مرتب کپری او بل اتصاف ذہن پہ د صورتہ سرہ اتصاف انضمامی خارجی دہ تقاضا و جود د طرفین کوی پہ خارج کی نوبہ حتمًا و جود د صورتہ پہ خارج کی وی خُکھ د اتصاف ذہنی نہ دہ بیابہ ذہن لره ذہن راسی بلکہ د اتصاف خارجی دہ اتصاف خارجی و جود د طرفین غوازی پہ خارج نودلتہ یو طرف د ذہن د انفس دہ داخو خارجی دہ بل طرف د صورتہ د ابہ ہم خارجی وی و الانفس لره بہ نفس راسی د باطلہ خبرہ دہ نود ابل دلیل پردی سوچی د صورتہ علمی پہ مرتبہ د قیام کی موجود خارجی دہ پہ معنی اعمہ سرہ نوبہ علم حضوری کی علم او معلوم متحد دی ذاتا و اعتبارا پہ مصداق کی دغہ پہ لفظ د علم او د معلوم چی تغایر لری داپہ مراتب و متاخرہ و وکی لہ مصداقہ خُکھ پہ حضوری کی علم لره بل اعتبار نستہ بی لہ اعتبارہ د معلوم اوپہ علم حصولی کی علم او معلوم اتحاد ذاتی او تغایر اعتباری لری خُکھ علم صورتہ دہ پہ مرتبہ د قیام کی مکشف دہ پہ عوارض ذہنیہ د عوارض چی قید دہ داخو دی د اتقیدہ عنوان کی داخل دہ نہ معنویہ خارج دہ قید لہ دواہو خارج دہ او کہ عوارض داخل بیاعلم لہ جواہر او عرض یعنی نہ مقولات متبائنہ و مرکب کپری امر اعتباری گریزی او بل د عوارض لره دخل پہ انکشاف کی نستہ چی صورتہ قائم سو کشف پر مرتب دہ عوارض ہیخ دخل پہ انکشف کی نلری او بل مناظر دہ انکشاف پہ حصولی کی فقط دادہ چی د معروض حاصل سی لفظ نود غہ معروض علم دہ وئی مشا، دانکشف دہ او عوارض خارج دی و تقیید پہ عنوان کی ستہ نہ معنویہ او مصداقہ خارج دہ او دغہ حاضر عند المرکب کہ پہ ذات

د نفس می در
 در مطالعه یہ کہ او کہ دغه حاضر عند - - - - -
 پہ علم داننے ﷺ پر ممکنات علم پہ معنی دمیدہ وہ انکشاف عین - - - - -
 ممکن وہ انہ ﷺ او ممکن مغایرة ذاتی سرہ لری مراد لہ علمہ داننے ﷺ علم اجمالی
 ازلی قبل الایجادہ نو وجود اجسامی ممکنات عین وجود داننے ﷺ وہ علم داننے ﷺ
 پر ممکنات منظوی وہ پہ علم داننے ﷺ کی پر خیل ذات او ممکنات پہ ازل کی معلوم
 بالعرض دی نو علم پہ معنی دمیدہ الانکشاف غیرہ نہ معلوم بالعرض چی ممکنات دی
 پہ مغایرة ذاتی سرہ اولہ معلوم بانذات سرہ عین وہ .

د جلال دوانی قول

د جلال دوانی یوداسی قول راغلی وہ چی دی وائی چی ممکنات لہ پہ ازل کی
 وجود اجمالی ستہ د اہم وجود حقیقی غیرہ لہ ذاتہ داننے ﷺ قائم وہ پہ ذات داننے ﷺ
 پوری اوصفت لہ صفاتہ داننے ﷺ وہ مغایرہ لہ علمہ داننے ﷺ پہ اعتبار سرہ پہ دغه
 وجود اجمالی سرہ انکشاف دمکنات ورتہ کیبری اودغہ اوس وجود تفصیلی وروستہ
 لہ ایجادہ داتحلیل اوتفصیل وہ ہفہ وجود اجمالی ازلی لہ .
 دلہ داسی سوال کیبری پر جلال باندی چی داممکنات کہ ذوات موجودہ
 متغایرہ فی انفسہاسی متغایریسی لہ ذاتہ داننے ﷺ نویساد امحالہ وہ چی دوی لہ
 وجود اجمالی اوتفصیلی پیداسی ولی دغہ وجود اجمالی بہ یا واحدوی داباطل وہ
 اویاہ متعددوی حسب تعدد ذوات الممکنات نو خودوی قول موجود سو وہ مرتبہ
 د علم اجمالی ازلی کی قبل ترا ایجاد بدون التأثير والتاثر نو خودغہ ذوات قول واجب سول
 انقلاب پہ موادو کی راغی داباطلہ خبرہ وہ او کہ داممکنات ذوات موجودہ متغایرہ لہ
 ذاتہ داننے ﷺ نسی بلکہ موجود ذوات واحد حقہ سی ممکنات اطوار او شیونات سی
 نو خود جلال مذہب راجع سومذہب د صوفیہ ووتہ اود قاضی محمد مبارک تہ اود بعض
 مشائہ وومذہب چی قوی ہد ہفہ دادہ چی علم تفصیلی داننے ﷺ پر ممکنات نفس
 ممکنات دی او علم اجمالی یہ نفس ذات داننے ﷺ وہ نود جلال مذہب ضعیف وہ
 وسنو وجود اجمالی دمکن ولی عین وجود داننے ﷺ وہ حکمہ کہ عین لہ انہ ﷺ سرہ
 نسی یا بہ جزلہ ماہیہ ممکنہ وی نو خود کلی جزی ولی خو خبرہ پہ وجود خاص کیدہ چی

مستحده له تشخصه سره او ماهية ممكنه خود
 مستحده به ده يعنى كلى جزى گزرى او يابه خارج له ماهية ممكنه
 وى يابه صفة انضمامى وى يابه امر منفصل وى له ماهية ممكنه
 صور تونه خكه باطل دى چى انضمام وجود منضم اليه او انتزاع
 وودد منشاء غوارى هغه وجود به ياعين منضم او منتزع وجود وى
 تقدم دشى پرنفس راغى او يابه غير وى شى موجود به وجودين
 نه سولكه وجودات غير متناهيه راخى تسلسل راخى دانه ده
 را اويل كه منشاء ددغه وجود انتزاعى امر خارج سى له ماهية
 ممكنه او هغه الله ﷻ سى خود معى ثابت سوده او كه دا وجود مقتضى
 د ماهية ممكنه سى هغه وجود مقتضى يانكر غوارى ياد و ر يا تسلسل
 راخى نوبه وجود حقيقى دممكن امر منفصل وى له ماهية ممكنه
 نوبه دا وجود حقيقى حتماً مناط دموجوديت وى مناط به حتماً
 منوط مقدم وى هغه خونوى مگر علة وى نو خود وجود حقيقى
 دممكن علة سوا علة حقيقى بممكنات خوانده ﷻ خكه ممكن
 جاعل نسواى كيداي نواعه خوانده ﷻ يا وحده يابد اربوايط
 والحشيات نو وجود حقيقى اجمالى دممكن عين وجود الله ﷻ ده
 وسودغه (۲) تعميم غير ده له (۲) تعميمه خكه دلته په (۴) تعميم
 كى مراد له غيريه له سره كه سره مغايرة ذاتى ده خكه علم
 دانله ﷻ په معنى دمبدء الانكشاف عين له الله ﷻ سره نو ذات
 دانله ﷻ خو غير ده له ممكن په مغايرة ذاتى سره او په (۲) تعميم
 كى غيرته شامل ده اعتبارى لره هم ذاتى لره هم لكه په تصور
 بالوجه او بوجه الشى كى ويه مغايرة اعتبارى وى نكه بالكنه
 او بكنه الشى كى او كه په (۴) تعميم كى مدرک په كره و وائى
 نو داله ضعفه خالى نه ده خكه كه دى مراد له علمه دانله ﷻ
 په موضوعين كى علم اجمالى سى نوع علم اجمالى دانله ﷻ كه پر ذات
 وى كه پر ممكناتو عين مدرک ده يانكره خكه مبدء دانكشاف
 نفس ذات مقدسه ده او كه مراد علم تفصلى وى يه خصوصيح
 ده ونى علم تفصلى دانله ﷻ پر خپل ذات عين مدرک بالكره
 ده ويه ممكنات يه غير ده له مدرک ولى خو مناط دانكشاف
 په علم تفصلى كى نفس ذات معلومه ده خو په معنى دحاضر
 عند المدرک ده نوييا تخصيص ته ضرورة نسته خكه دممكن
 علمه هم پر خپل ذات عين مدرک ده خكه مناط دانكشاف
 په نفس ذات خپل ده يه غير بندى يه غير ده له مدرک نو اوس دا (۴) تعميم
 دلته راغلو فرق يه سره ده چى په تعميم اول كى مراد له
 عنيت داسى عنيت ده هيڅ مغايرة به سوده و ر يه له ماهية
 دمدرک

سره او غیرتہ پکی عام دی کہ غیرتہ ذاتی وی لکہ پہ بالوجہ کی کہ غیرتہ اعتباری وی لکہ پہ تصوریکہ اشی کی اوپہ ذوہ او خلورم تعمیم کی عینیہ او غیرتہ لہ مدرکہ سرہ ذہ نہ نہ ماہیہ مدرکہ سرہ اوپہ خلورم کی خاصہ غیرتہ بالذات ذہ لہ معلوم بالذات سرہ وسنوتول مذہبونہ پہ علم دمکن کی (۱۹) دی اوپہ علم داننہ غلطی کی ہم (۱۹) مذہبہ دی (۵) یہ پہ انکار کی دی (۱۴) یہ پہ نحوہ کیسی ہول مذاہب پہ علم غیرمدون کی دی او (۳۷) دی او (۱۴) پہ علم مدون کیسی نوہول مذاہب (۵۱) دی اوہول اقسام دقضا یووپہ ضرب سرہ خلورنکہ شپہاتیا زہ ذوہ سوہ شپہارس اقسام جوہروی (۶۸۶۲۱۶) ہول اقسام دموصل تصویری (۶۲) دی ددغو مکمل تفصیلات او تشریحات صحابہ کتاب (عقود الدرر و المرجان فی مسائل الحکمة و الرهان) پہ صفحہ (۶۹، ۶۳، ۶۴) کی مطالعہ کی چی اطمینان مو حاصل سی او مطمئن سی اقولہ و الحق ائم ای مطلق العلم باعتبارکنہ الاجامالی من اجل البہیات ذہب بعض الناس الی ان مطلق العلم نظری ممکن التحدید لان لہ دموصل و کلمہ او کذا لک یكون نظریا ممکن التحدید اما الصغری فلان لہ جنس و فصل و کلمانہ جنس و فصل یكون لہ دموصل اما ان لہ جنس فلما تقرر من ان العلم من مقوئہ النکیف او الاضاقة او الانفعال و المقولات اجناس عالیہ لمانحتہا و اما ان لہ فصل فلان کلمانہ جنس قلہ فصل و الایلم اجناس عالیہ لمانحتہا و اما ان لہ فصل فلان مدار النظارة علی تحقق وجود المہم بدون المحصل و هو محال بداهة اما الکبری فلان مدار النظارة علی تحقق المبادی و مدار التحدید علیہ و اذ تحققت المبادی یكون نظریا ممکن التحدید و ذہب البعض الاخرالی لہ نظری یتعسر تحدیدہ اذ مدار التحدید علی الامتیاز بین الذاتیات و العرضیات و هو متعسر اذ الجنس مشبہ بالعرض العام و الفصل بالحاصہ و الفرق من الغوامض ہذا علی تقدیر کون العلم حقیقہ مرکبہ و اما علی تقدیر کونہ بسطاً فلان نسبتہ العلم الی العقل لزیادہ و صنوحہ کنسبہ الشمس الی الخفاس فکما ان الخفاس لایقدر علی تمام ابصارہا فکذا العقل لایقدر علی تمام اکتناہہ و ذہب بعض آخراالی انہ من اجل البہیات لانہ مبدئ ظہور الاشیا فیجب ان یكون ظاہر الذاتہ اذ لو کان ظہورہ بالغیر یلزم تحقق ما بالعرض بدون ما بالذات اذ لہ یتأتی شی یكون ظہورہ لذاتہ و مختار المصنف المذہب الثالث فیعرض علی الصغری لجواز ان یكون صدق المقولات بالنسبہ الی بعض ماتحتہا کالعلم صدق عرضیہ فلا یكون للعلم جنس

ولا فصل فلا يكون له حد موصل وذلك بناء على ان جنسية المقولات انما هو بالنظر الى الحقائق المركبة لا مطلقا والعلم يجوز ان يكون حقيقة بسيطة ولوسلم ان جنسية المقولات بالنظر الى جميع ماتحتها فلا نسلم ان العلم مندرج تحت المقولة لمانه عين الواجب واما الثاني فبمنع كون مدار التحديد على الامتياز التام لما قالوا ان المعارف تعبرات وهى كلها عرضيات فاذا كانت تعبيرات عن المقومات التى لا يعبر عنها الا بالعرضيات ويقصد التعريف بالمقومات يكون حدا حقيقيا واذا كانت تعبيرات عن الاعراض المتأخرة ويقصد التعريف بها يكون رسما حقيقيا **تشریح** او تفصيل به داده چى بعض علم نظرى ممكن التحديد بولى دليل به داده چى علم خوياله مقولى دكيف ده ياد اضافه ياد انفعال نومقولات خواجناس عاليه دى نوخو علم لره جنس پيدا سووا **كلماله جنس قله فصل** حكه وجود مبهم بى محصله نوى نو جنس فصل نو خودده نو خوديه ودرلود نو خودهم نظرى سوهم ممكن التحديد سو حكه مدار د نظارة و تحديد پرتحقق دمبادى ووده امام غزالى وائى چى علم نظرى ده متعسر التحديد ده حكه ذاتيات او عرضيات سره مشبه دى جنس مشبه ده له عرض عام سره په عموم كى فصل مشبه ده له خاص سره په خصوص كى فرق به له غوامض ده حكه غموض د فرق په محسوسات كى سته تحديديه حوك نسواى كولاي لكه داو بود خوندا و درنگ و دشكوبوى نوبه په مقولات كى حنكه نوى متعسر لكه دا علم نو دوى وائى اشيا، په دو دونه معلوميرى ياپه تمثيل معلوميرى ياپه تقسيم دا كه علم حقيقه مركبه سى او كه حقيقه بسطه سى نوبه هم د علم د كنهى حقيقه متعسر ده حكه نسبة د علم عقل ته داسى ده كه نسبة د علم وچو فرك ته اوس د لمرله ذيرى روئنائى دخفاش پرسترگو خفارا وئى بته هم د علم له ذيره وضاحته عقل عاجز سى تعين به نسواى كولاي او بعض وائى چى بحقيقين وائى چى علم له اقوى د بدهيات ده ولى خودمبدء د ظهور د تولا اشيا وده نوبه نهنه لذاته مظهر لغيره وى كه د علم ظهور له غيره سى او د غير ظهور له ده حنكه ده نورائى او كه د غير ظهور له بله غيره سى و هكذا تسلسل رايخى .

دور معى دى سى چته دى مغاير سى لكه ده يولى او صورة جسمى په مابين كى لكه علم دوه وجوده لرى بويه وچو د اصلى ده چى هغه عبارة ده نه اشخص دغه په رتبه د قيم كى چى كشف د مجهولات پر مرتب كيږي شارخار جيه پر مرتب كيږي لكه

حزن فرح الم قبض بسط کشف وغیره دالتہ دامقولات او معقولات ثانیہ و عراضی
 دا وجود اصلی ده بل وجود ظلی دعلم ده چی دامفهوم کلی دعلم ده لکه الصبر
 الحاضرة عند المذکر یا الصورة الحاصلة عند العقل الی غیر ذالک اوسنود او وجود
 ظلی دعلم ده مفهوم کلی ده علم ده لکه حیوان ناطق له پاره دانسان وجود ظلی ده
 دزید وجود په خارج کی سره له عوارض خارجیه وولکه اکل شرب تکلم ثقل خفة حر
 سکون وغیره دایا وجود اصلی دانسان همدارنگه علم خودومری ده چی دانسان
 جزئیات او افراد په خارج کیدی له مشاعر و دغه افراد خارجیه یه وجود اصلی ده دانسان
 دعلم افراد اشخاص مصداقات په ذهن کیدی په مرتبه دقیام کی اوبل دا وجود
 دعلم چی ده چی دامفهوم کلی ده داچی په عقل کی په مرتبه دقیام کی کبسیردی مک
 په عوارض ذهنیه ووسی عوارض خو خارج دی تقدیم له معنونه خارج په عنوان
 سته نو دامفهوم کلی دی مرته کو علم ته علم دی په وپیزاندی دغه مفهوم کلی دعلم
 دغه مرتبه دقیام کی شخص دعلم سو فرد دعلم سو وجود افراد و خو وجود اصلی ده اول
 خو کسف پر مرتب اثار خارجیه پر مرتب سو نو خکه ویل کیبری چی وجود ظلی ده علم
 مستلزم ده وجود شخصی لره اصلی لره اوبل دا قانونی خبره ده چی وجود اصلی عبارت
 دهرشی له افراد و له اشخاص نو دعلم افراد ذهنی دی په ذهن کی دی اثار یه په خارج کی
 دی او دانسان افراد خارجیه دی په خارج کی دی له مشاعرو کی یعنی له نفس
 ناطقه اوله حواس باطنه و ودباندی خارج له دوی دوو خارج له مشاعرو بلبل کیبری حواس
 باطنه وونفس ناطقه ته ذهن ویل کیبری نو دغیر ظهوردی له وجود اصلی دعلم سی
 او دعلم دو وجود ظلی ظهوردی له غیره سی جهة سره مغایر سو دوررواده لکه هیولی
 او صورت جسمی سره محتاج دی یویه تشخیص کی هغه بل په وجود کی او دا خبره باید زده
 سی چی له علم سوا په نوروشیانو کی وجود ظلی مستلزم نه ده وجود اصلی لره
 مثلا دنا صورت می حاصل کو په عقل کی په مرتبه دقیام کی می کبسیب نو دعلم
 سو فرد دعلم سوا اثار دعلم پر مرتب سو چی کشف ده وجود اصلی دعلم سو نو علم باطن
 حاصل سوا و نا بصورت حاصل ده خکه اثار دو وجود اصلی نه دی پر مرتب چی حرارت
 احراق ده نو وجود یه اصلی نه ده په عقل کی او علم یه باصله حاصل ده ؟

جواب - بیات تحقیق دما بالعرض بدون مبالذات راغی خکه داسی شی نه
 سو موجود چی ظهور یه لذاته وی دانه دصحیح تحقیق د معلول بی علت راغی ممکن دی

على تحرير کنديا

ثابت سی بی له احتیاجه و واجب ته نوعلم له اجلی دبهیات ده نوذات دعلم له جهت
دکماله دوضاحته دشدۀ ده و موضوع ادراک بکنهه به متعذرده داسی نه ده چی دا علم خفی
ده بنفسه فی نفسه نوموړتنبیه ته ضروره لروڅکه عقول ځموو عاجز دی له تمام اکتناه
دعلم څخه تنبیه به دامختلف تعریفونه دعلم دی نوذاتنبیهات داسی سوولکه لمرته چی
به اوبوکی گوری یاترخاصه ورته گوری چی لمرڅه خف سی نویه ادراک وسی .

سوال :- شی رافع وی نقیض لره نه محقق نقیض لره نوذاخفایه معنی دلاوضوح ده
ولاولوضوح خونقیض دوضوح ده نوڅنگه لاولوضوح مستلزمه بولی وضوح لره ؟
جواب :- علم خفی فی نفسه نه ده بلکه عقول ځموو عاجز دی نوذاخفاء په معنی
دعجزد عقولوده .

سوال :- قائلین په نظارة دعلم داسی نه وائی چی خفایه له جهتۀ دوضاحته ده
بلکه هغه به خفی فی نفسه بولی دا علم نودلته مصادره راغله چی دلیل پرمدهی موقوف
سویادلیل عین مدعی یامدعی جزددلیل سی یاجزدلیل موقوف سی پرمدهی
اوخوورد مصادری دی پرهروصورت دورلازمیری دلته هم دلیل موقوف سو پرمقدمه
چی دغه مقدمه مساوی ده له مطلوبه سره په عدم تسلیم کی بلکه دامقدمه میرهن
غلیباهه په براهین قطعیه ووسره چی درته تشریح سومخ کی نوعسردتقیح دعلم له
جهتۀ دخفاء ده چی دغه خفاء عارضه ده له جهتۀ دوضوحۀ دعلم نواعلی دبهیات علم ده
په اعتبارذات سره اوعسردتقیح به په اعتباردعارض ده نوشده دظهورمنافی نه ده
لکه منافی دظهورذاتی خفاء ذاتی ده دلته خو خفاء عبارتۀ نه ده له ظلمۀ ذذاته دده فی
نفسه څکه دی خو ظاهر فی نفسه ده خفاء به په معنی دعجزد عقل ده له ادراکه دشی
نظره داسی نه ده چی دا علم ظلمانی ده فی نفسه نوعلم خو مبده دظهورد اشیاؤده نوبه
مشاظهرد اشیاؤوی څکه اقل په ظهورکی یامساوی په ظهور کی مبده دظهور
نفسوای کیدلای .

سوال :- چی علم اظهرکوی په عروض دخفاء علم لره له جهتۀ دوضوح دعلم
نوعجزد عقل ده چی دا علم ظلمانی ده فی نفسه نوعلم خو مبده دظهورد اشیاؤده نوبه
مشاظهرد اشیاؤوی څکه اقل په ظهورکی یامساوی په ظهور کی مبده دظهور
نفسوای کیدلای .

ده نو داسب چي عجزده دالازم ده په تعريفات سره هلته عجز د ادراك لازميږي چي شدة
د ظهور په زاتل سي اوداسي خونه ده ځكه تعريف او تشبيه خو سبب د زياده د ظهورده نه
د زياده دخفاء؟

جواب داموچي موږ عاجز يوله ادراكه د ذاته د علم په سبب د شدة د وضوح سره
اودا تعريف سبب د ادراك د نفس ذات د علم نه ده ځكه هغه موقوف پر زوال د عاجز باندې
ده عجز موقوف ده پر زوال د ظهور باندې او ظهور خو ورسره لازم ده نو خو عجز ورسره لازم
ده چي موږ عاجز يولكن تعريف ځكه هم سبب د ادراك د نفس ذات د علم نه ده ځكه هغه
موقوف پر زوال ده عجز باندې ده عجز موقوف ده پر زوال د ظهور باندې او ظهور خو
ورسره لازم ده نو خو عجز ورسره لازم ده چي موږ عاجز يولكن تعريف ځكه هم سبب
د ادراك د نفس ذات د علم نسواي كيدلای لکن سبب د ادراك د صورت د علم كيدلای
سواي د وجود ظلي د علم كيدلای سواي ځكه تعريف په حصول د صورت د شي او د مفهوم
ظلي د شي په عقل كي وي صورت حاصله د شي په عقل كي كه څه هم متحد وي له داسي
سره په ماهية كي لکن مخالف ده ورسره په اصليت او ظليت كي نو ځكه پر صورت د ناربه
عقل كي اشر د نارچي حرارت او احراق ده نه مرتب كيږي نه تعريف تماثل د شي
د وجود ظلي د شي ده د ادراك د تماثل د شي لکه ادراك د دغه شي نو تعريفات د علم
مشابه دي له هغو او بوسره په لويښي كي چي لمر ته گوري په دا اوبو كي نو په اوبو كي
خوشب او عكس ده لمره نه عين لمر خونه ده د عين لمر له رويته خو عاجز يولنو د رويته
د عكس ده لمر لکه رويته د عين لمر.

سوال علم له مقولي د كيف ده يا د اضافه ده يا د انفعال ده مقولات اجناس دي جنس
لره فصل لازم ده هغه به مقوم وي ماهية لره مقسه او محصل به وي جنس لره نو د محمول
ورته پيدا سو ثابت سو و تصور يا لکنه دده ته او تصور يا لکنه خوله نظريات ده ولي په ده
كي مرتبته سته و ذی الکنه ته نو علم نظري سو؟

جواب تخصیص د تصور يا لکنه په نظري پوري دا د اهل تحقيق مذهب ده نه د جمهورو
چي بدهي په بولي علم دا د جمهورو مذهب ده اوس حدسيات بدهي د جمهورو په نزد
او تصور يا لکنه لري نو علم دي بدهي وي حدتام دي لري اوبل دا د مختص په نظريات
پوري نه ده لکه تشبيه بدهي چي په صورت د دليل سره وي دغه رنگه معرف د بدهي په
صورت د حدسه راځي لکن د اجواب ضعيف ده ځكه واي شي چي مبادي ولري حتماً

يو حصول له حصولات پر دغو مبادی و و مرتب وی په طریقہ د نظر سره نو ترتب د حصول له حصولات پر نظر ولو که په نسبت و ذهن ته وی له اذهان بلیده و و اکافی ده نظارة لره ځکه کلام مبني ده پر مذهب د هروی سید زاهد هروی نظر دا بولی چی یو حصول له حصولات به مرتب پر نظروی ځکه د نظری تعریف داده مایتوقف حصوله علی النظر توقوف په معنی دلواه لامتنع ده مرادله توقوفه مطلق توقوف ده په اعتبار د مطلق شی نویه مرجع و موجبی جزیی لره ده یعنی یو فرد له افرادوی موقوف پر نظروی نوهغه معلومات چی حصول یه په نظروی اوی نظر ههم وی دا ټول نظری دی .

سوال :- مام غزالی علم نظری متعسرالتحدیده بولی ځکه امتیاز ذاتیات او عرضیات نه کیږی؟

جواب :- مدار د تحدید پر امتیاز تام نه ده د باقر د امامدهم د ا مذهب ده ځکه منطقین وائی چی تعریفات معرفات تعبیرات دی تعبیرات ټول عرضیات دی که چیری دغه معرفات تعبیرات ووله مقومات څخه چی تعبیرونه کیږی له دغو مقومات مگر په عرضیات سره او مقصود دی تعریف په مقومات و و د احد حقیقی ده او که چیری د معرفات تعبیرات ووله عوارض متأخره ووله مقومات او مقصود دی تعریف ووپه د عوارض متأخره و و د انورسم حقیقی ده یعنی د تعبیرونه ذاتیات که دی اراده و و پ دغه تعبیرونه سره معبر عنه او مبداء التعبیرونه مقصود دی په معرف سره مبادی د دغو تعبیرات و و او مصداقات ددوی وونه نفس تعبیرات نو د احد حقیقی ده و الا بیارسم حقیقی ده د باقر د امامدهم د ا مذهب ده چی تعبیرات ټول عرضیات دی که له ذاتیات وی که له عرضیات دلیل یه داده چی اجناس عالیه او فصول عالیه د ابسائط دی بیاتسلسل په اجزاؤ کی راخی اوسره له دی چی تعبیرات ددوی مرکبات دی مثلاً جوهر موجود لقی الموضوع ناطق مدرک للکلیات نو خو معلومه ده چی د تعبیرات ددوی چی مرکبات دی د عوارض دی ددوی نه اعیان ده دوی چی متبادی د دغو تعبیرات دی اوسنو پر باقر د امامدهم د اعتراض ده چی د تقسیم دکلی و ذاتی او عرضی ته دا خوباطل سو ځکه ذاتی خونسته ستا پر مذهب ټول عرضیات دی ولی خو کلی د حصیه عرضی کی کره جواب د تقسیم په اعتبار د معنیو اصطلاحیه و وده په اصطلاح کی په معنی اصطلاحی د انسان کی حیوان نطق داخل ده نو ذاتی ده او ماشی ضاحک نه اصطلاحی معنی د انسان خارج ده نو عرضیات بل کیږی اویا تقسیم دکلی و ذاتی او عرضی ته په اعتبار د معبر عنه ده که دی قصه په

داکلی سره تعبیر له ذاتی ووذاتی بلل کیږي اوکه له عرضی ووعرضی بلل کیږيکه
 نوحد حقیقی داده چی ته به گرزوی دامعرف بالکسره معبر عنه چی میده ددغه تعبیرده
 یعنی مقصد به دی په دامعرف مبادی ددغو تعبیرات وی او مصداقات ددوی به دی
 مقصود وی نه نفس تعبیرات یعنی حکم به په اجزاؤ دحدکوی په دغه سره چی
 تاسوا جزاوی دقوام یاست په اعتبار دمعبر عنها اوحدتوسیعی داده چی په
 تعبیر ذاتیات وی مگر مقصود به داتعبیر وی نفسه نه میده او مصداق یعنی دا حد به
 تعبیرات دمبادی ووی او محدود به مبادی او مصداقات وی نفسهاد انورسم واقعی هم
 ده دامغایر ده له هغه حدتوسیعی دبسائط حقیقیه ووی عرضیات نازل پرمنزله
 دذاتیات وی لکه په وحده او نقطه کی اورسم مشهوری داده چی تعبیر او معبر عنه دواړه
 عرضیات وی نو تهرمدتحدیدسته نوامام غزالی چی تحدید حقیقی متعسریبولی دانه ده
 صحیح نوعلم له اعلی او اقوی دبهیات ده مگر تحدید حقیقی په ماهیات واقعیه وویکی
 لکه جنس فصل نوع ذاتی عرضی کی متعذر ده ځکه ذاتیات نه پینزدل کیږي په وجه
 اتمه اکمله سره او په ماهیات اعتباریه وواصلحیه وویکی اسهل ده هرشی که په
 ماوضع له دلفظ کی داخل ووهغه ذاتی ده تحدیدیه حقیقی ده اوکه خارج ووهغه
 عارضی ده تعریف به ده سره رسمه ده نوعلم له اجلی دبهیات ده او هغه خلکو ته جواب
 ورکیږي چی نظری به بولی وی تر مقولات لاندی ده دا علم جواب داصدق ده مقولی
 دکیف پر علم داصدق عرضی ده مقوله ورته جنس نه ده بلکه ورته عرض عام ده نوعلم
 جنس نه لری چی بیا فصل ولری اونظری سی .

کیف خو جنس عالی ته تی څنگه عرض عام بولی ؟

جواب :- کیف مطلقاً جنس نه ده ماتحتاً لره بلکه په نسبت وحقائق مرکبه ووته جنس ده
 علم حقیقه بسطه ده داده سی ده لکه صدق دجوهریناطق باندی داهم صدق عرضی ده
 جوهر ورته عرض عام ده ناطق لره ځکه فصول بسائط دی او یاداله مقولی دکیف دکیف
 علم مخصوص ده چی شخص دعلم ده په مرتبه دقیام کی اوله اجلی دبهیات چی ده هغه
 ماهیه کلی دعلم ده ماهیه کلی دعلم نه مقولی دکیف نه ده او یا مقصود بداهه دعلم ده په
 اعتبار دکنه اجمالی سره اونظری چی ده کنه تفصیلی دعلم ده ځکه بداهه اونظریه
 مختلف کیږي په اجمالی اونفصیلی سره فصل ونی بسط ده ځکه که فصل چی ناطق
 دمرکب سی جنس به لری دا جنس دناطق به یا حیوان وی او بی به جنس دناطق داخل وی په

حيوان کي اويابہ جنس دنوع داخل وي په جنس دناطق کي نوپر ټولو تقديرو دنواع امراعتباري سوه ولي دهرشي جزچي مکرروي هغه ماهية اعتباري وي اويابہ جنس دناطق غيروي له حيوان نوخوماهية واحدلره چي انسان ده دوه (۲) جنسه راغلوپه يوه مرتبه کي دانه ده صحيح يو حقيقه دوه حقيقه گريزي .

سوال: خو يو جنس دنوع ده چي حيوان ده بل جنس جز دفصل ده خودوي (۲) مرتبي سوي نوخو (۲) جنس په (۲) مرتبو کي دي نه په يوه مرتبه کي داخو روا ده انسان (۴) جنس دي په (۴) مرتبو کي؟

جواب: معني دمرتبي واحدی داده چي يوه به جنس لپاره داخرونوي اودلته هم دغي ده ويل که فصل مرکب سي چي دافصل ممیز بتمامه نسوبلکه بلکه ممیز بعض دفصل سو چي هغه فعل دفصل ده اوجزد فصل ده نه هغه بعض آخر چي جنس دفصل ده يعني چي جنس دناطق ده اوجزدنطاق ده اوداجوهرنطاق ته جنس نه ده عرض عام ده ځکه ناطق بسط ده اوپرنطاق ولي دجوهر صدق کيږي ولي دعرض صدق نه پرکيږي جواب که صدق دعرض پروسي عرض خومقابل دجوهر ده نوخودايوشي چي دانوع ده چي انسان ده په مرتبه دنفس ذات کي به من حيث هومسغني سي له محلله و محتاج به شي ومحل ته ځکه فصل چي عرض شي نوخو محتاج سوپه اعتبار دنفس ذات ومحل ته اونوع هومسغني ده له محل په اعتبار دذات سره ولي خو جوهر ده اونوع اوفصل متحد دي ز نوو جودانو خولازم سوپه مرتبه دذات دنوع کي چي دانوع دجوهر به ورته جنس وي ځکه که دغسي سي نوخو يادغه فصل نوع سوله جوهره نودغه فصل به بل فصل نري ځکه نوع بي فصله نوي اوحال داچي موږ فرض کړي ده چي فصل دنوع له جوهره واجب ده چي دجوهر به ورته جنس وي نودغه فصل به هم نوع وسي له جوهره اوده نره به فصل آخروي اومورده افرض کړي ده چي فصل دنوع له جوهره دجوهر به جنس وي ورته نوخو دافصل به نوع وي له دجوهره وهکذا نوتسلسل راغيد اذلا تل ده بسطه دنفس ده .

سوال: ته و اصدق دكيف پر حمل صدق ع رضی ده لکه صدق دجوهر پر ناطق داتشبهه دوه ضلعه نري يوداده چي داتشبهه هم په فضيلة کيده يعني د علمه فصل مقسده ده مقوني کيف به حمل ده کيف پرداعنه به حمل عرضي وي نکه ناطق په سببه وجوهر ته جواب حمل ده ځکه مقسده دجنس مقوموي نوع نره نکه ناطق انسان نره مقومده هيو نره

مفسر ده او علمه خوفصل مقوم نه ده نوع متحصلی لره چی دغی نوعی لره و حدة حقیقی وی والییا به دا علمه جزء ذهنی تحلیلی سی نوع لره و روسته له تحلیله او اتزاع خخه به پیدا کیری په دانوع محصله سره احترازده نه نوع اعتباری خخه لکه مجموع مرکب بلا اعتبار له کیف اوله علمه نو خوفصل په ممتازده له جزء آخره په وجود کی امراتزاعی تحلیلی نه ده دوهم احتمال داده چی داتشبهه په مجرد حمل عرضی کیده یا به مقوله دکیف فصل وی علمه به جنس وی دا خوباطله خبرده خککه جنس عالی فصل نسوای کیدای او بل خو علمه مندرج ده په کیف کی له مقولی دکیف ده داسی نه چی کیف مندرج ده په علم کی او یا به علم معروض وی کیف به ور عارض وی نوبه دا اتصاف دعلم په کیف سره یا اتزاعی وی دا باطل ده خککه کیف خو جنس ده موجودات خارجی و لره لکه بیاض سواد نوبه حتماً دکیف موجود خارجی وی نه اتزاعی خککه اتزاعیه دجز مستلزم ده اتزاعیه دکل لره نو خو موجود خارجی اتزاعی و گزیدد باطله خبر ده اودوی چی کیفیات مخصوصه بالکمیات المنفصله پوری لکه فردیه اوزوجیه عددلره له کیف شمارلی دی دامساحه دهذ خککه فصل ددوی که چیری موجود خارجی سی بیاخونوع اتزاعی نه ده او که امراتزاعی سی دا خوباطل ده خککه فصل اوجنس متحدان دی ذاتا نواتحاداتی په مابین. دغی اودمحتاج کی محال ده بلکه په مابین ذهنی او خارجی کی خرنکه به امراتزاعی محصل سی وجود خارجی ته او یا به دا اتصاف دعلم په کیف سره انضمامی وی نودا انضمام دکیف علم لره به یا قیل تردغه وی چی دکیف محصل نوع و گزری بلکه په حال دابهام کی به منضم وی علم لره نو امر منضم خو موجود په خارج کی وی نو خو وجود مبهم راغی په خارج کی دانه ده صحیح خککه موجود خارجی ملزوم التعین ده او یا به دا انضمام دکیف علم لره و روسته له تحصیله او تعینه وی یاربه کیف ته فصل و رضمیری نوبه په فصل سره نوع و گزری دکیف او متحصل سویا به انضمام ددغه کیف علم لره راغی نو خودلته نوع آخره موجوده سوه چی له مقولی دکیف ده حقیقه و بالذات بیاعراض سوعلم لره نوددغی نوعی په اعتبار کی خواهیخ فائده نسته خککه دغی نوعی لره دخل نسته په کون العلم مبدء الانکشاف کی لذاته که چیری مبدء دعلم انکشاف لره لغیره سی یعنی غیر مبدء دانکشاف سی بیاخود غیر علم سواودا خو خلاف له فرض ده خککه فرض خوداده چی علم مبدء وی مبدء دانکشاف ده نه غیر نو حاصل داسوچی دا حمل عارضی به یا حمل دجنس

وی پر فصل او یا بالعکس او یا به حمل دعارض وی پر معروض دلته ټول احتمالات باطل دی نو حمل عارضی باطل ده .

سوال: علم خو کیف ده دمیزانیون په نزد په کیف کی له کیفیات نفسانیه ووده نومقونه دکیف سوه ولی خو تعریف دکیف پر صادق ده نولابدی ده له اعتباره ددغی نوعی والایا کیف اصلا نه پر صادق پیری ځکه خودانوع ته نه معتبر وی نوبه حتماً صدق دکیف پر ذاتی وی ځکه صدق انتزاعی خو باطل ده نو خو علم مرکب سونه بسط او قائل په بداهه دعلم سره خو علم بسط بولی تر یوه مقوله یه نه لاندی کوی ځکه بیانظری گززی نظاره یه دغه قائل باطله وی نوبه حتماً دانوع معتبره وی نوبه علم ماصدق علیه دکیف سی نو اعتبار ددغه سی نوعی ځکه هم دخل په مبدئیة دانکشاف دعلم کی نه لری لکن اعتباریه ضروری ده له پاره ددی چی علم ماصدق علیه دکیف سی که چیری دغه نوع معتبره نه سی نو خو صدق دکیف پر علم بالذات ده علم یه ماصدق علیه ده نو صدق بالذات دکیف پر علم خو موجب دترکیب ده چی منافی ده له بساطته سره او قائل په بداهه خو قائل په بساطه ده نو علم خوددغه قائل په نزد مندرج نه ده په شی له مقولات کی ځکه بیانظری کیری ؟

جواب: حاجت و تکلیف دنوع ته نسته له پاره دصدق دکیف پر دانوع بلکه صدق دکیف پر علم صدق ذاتی ده ترکیب منافی له بداهته سره نه ده په صورتہ اجمالی سره نوکنه اجمالی دعلم له اجلی بدیهیات ده نو خو صدق عرضی دکیف پر علم باطل سوا انتزاعیاً وانضمامیانو هیڅوک قول په دی نه کوی چی کیف صادق ده پر علم په صدق عرضی سره .

سوال: هغه څوک چی علم صورتہ بولی نو خو حتماً به قول په دی کوی چی دکیف حمل پر داصورتہ حمل عرضی ده ځکه ییا خو علم ماصدق علیه دکیف نه سواو دا خو خلاف له منقره ده په نزد ددوی ولی خودوی علم له کیفیات نفسانیه شمیرلی ده ؟

جواب: کیف نه ده صادق پر داصورتہ په صدق عرضی سره ځکه صورتہ دنسبة مخصوصه لکه ابوته دزید په عقل کی یا صورتہ دخط معین په عقل کی کیف نه پر صدق پیری ځکه ونسبة قبلیوی دوه قسمه از کیف خونه نسبه قبلیوی نه نسبه قبلیوی علم په نزد دوی تابع ده معلوم تره څوک چی یه له کیف شمیری دامتصاحه ده لکه جلال چی وانی .

حالة ادراکيه والاخو حمل دحالة ادراکيه پرصورة حمل عرضی بولی حالة ادراکيه
خونوع ده نه کيف نوخو حمل د کيف پرصورة حمل عرضی سو؟
صورة علميه دغه خلق علمه نه بولی خبره خوپه عدم حمل عرضی د کيف پر علم

حقیقی باندی نه پر غیر علم باندی .

صاحب دصدری قول په حمل عرضی کړی ده پر علم باندی ؟

هغه قول باطل ده په صورة دمقدار معین او داضافه مخصوص .

پر د مقدار معین دی د کيف صدق مطلقاً نه و سی مقدار خو کيف نه ده اصلاً ؟

پر د مقدار معین دی د کيف پرصورة علمی باندی هم بالذات بیادوه
پر قول دقطبی دی منکرده له حمل د کيف پرصورة علمی باندی هم بالذات بیادوه
جنس راخی یو شی نره په یوه مرتبه کی هم بالعرض څکه هغه منقوض ده په صورة دخل

معین داله پاره درده پر صاحب دصدری اوسونه لازمی دی دقطبی له نه حمل د کيف

پرصورة باندی نه حمل د کيف پر علم باندی څکه علم په نزدده حالة ادراکيه ده هر وقت

چی حمل عرضی د کيف باطل سونوبه حتماً حمل د کيف دهغه چا په قول څه وائی کيف

حمل ده پر علم نو د حمل به ذاتی وی خو علمه نو مرکب سونو خونظری سو حق جواب

داده چی علمه دی مرکب سی کنه اجمانی په بدی ده تفصیلی په نظری ده او هغه څوک

چی حمل د کيف پر علم حمل عرضی هم نه بولی هغه نو قول په مسامحه کوی پر اطلاق

د کيف پر علم لکه هغه څوک چی علمه صورة بولی او یا جلال دوانی ده حاصل دادی چی

دامنو چی کيف صدق ده پر علم او کيف په معنی دمقولی ده او جنس عالی ده او حمل په

پر غیر علمه حمل ذاتی ده ومقولات و جمیع ماتحتها ته اجناس دی لکن دانه منو چی علم

تریو مقونه له مقولات لاندی ده مندرج ده څکه علمه عین الله ﷻ ده او الله ﷻ له ټولو

مقولاتو خارج ده الله ﷻ خو بسط ده خارج او ذهان او الله ﷻ له اقوی دبد هیات ده د الله

ﷻ تنقیح د حقیقه متعده ده څکه لایحد و لایتصور و لایتبج و لایتغیر همدارنگه علم

دغه ټول صفات لری د ادق ضی محمد مبارک مذهب ده ددی تحقیق می درته کړی ده

چی هغه (۳۷) مذهب می درته بیان کړل کوچنی دلیل په داده چی علمه داده چی

ظ هر نه ته مظهر غیره به وی یونحو دغه و ضمه به نه لری هغه یوزی الله ﷻ ده څکه

ممکنات و نوکه مجردت وی لکه عقول عشره د ممکن ضمه لری ظ هر نه اته نسوی

کیدلای نوعه حقیقی باندت عین الله ﷻ ده و علمه حقیقی بالعرض وجود نفس نه هغه

ده اودا تقسيم د علم و حضوري و حصولي و قديم و حادث و بدهي و نظري ته په اعتبار د معلوم سره ده دايه اجمالي بيان ده.

سوال: چي علم له اجلي د بدهيات سوداونه اختلافات په علم کي څنگه راغلي دي څوک په مرکب بولي څوک په بسط بولي بولي څوک په تابع بولي معلوم لره څوک په نه وائي الی غیر ذلک نو د اختلافات څو اثار د نظارة دي؟

جواب: بدهي په کنه اجمالي ده اختلافات په په کنه تفصیلي کي راغلي دي.

سوال: کنه اجمالي خود ډيرو شيان بدهي دي کنه تفصیلي په نظري وي لکه انسان کنه اجمالي په ادمي ده هر چاته معلومه کنه تفصیلي په څه حيوان ناطق ده بعض ته معلومه ده په دي کي د علم څه خصوصية ده؟

جواب: مطلب اجلائية د بدها ده نه مطلق بدها ده.

سوال: پر دغه صوره دا جمال او تفصیلي نزاع لفظي سوه څکه د کنه اجمالي بدها مسلم ده عند الكل د کنه تفصیلي نظارة مسلم ده؟

جواب: بنا د بدها په بساطه ده بنا د نظارة پر ترکیب ده نو نزاع په واقع کي په بساطه او ترکیب کي ده نو نزاع معنوي سوه.

سوال: بدها لره بساطه نه ده مستلزم شي دي خفي وي بسط دي وي نظري دي وي؟

جواب: استلزام بنا ده پر دي چي مدار د نظارة پر تحقق د مبادي ووده مدار د بدها په پراتفاء د مبادي ووده نو په بسط کي خو مبادي نسته په مرکب کي سته.

سوال: په بسط کي خو جنس فصل نسته مبادي تصويره خو حصه په جنس او فصل کي نه دي څکه روا ده کسب د تصويره عرضيات؟

جواب: خبره په کسب بالکنه کي ده د کسب بالکنه مبادي حصردی په جنس او فصل کي دي هغه په بسط کي نسته او عوارض کسب بالکنه نه فائده کوي نو بيا د کنه په بسط به يا متمتع الحصوله وي يا ممکن الحصوله متمتع الحصوله خونه ده نو ممکن الحصوله ده نو خو بدهي سو.

سوال: علم حصولي خوله صفات انضماميه وود نفس ده علم پر حضوري ده په حضوري کي علم معلوم متحد دي ذاتا و اعتبارا نو خو علم حضوري سو علم حضوري خونه بدهي ده نه نظري ده نو څنگه علم حصولي بدهي بوني يا په نظري بولي؟

اختلاف ديداهه او نظاره په مفهوم کلی د علم کيده په وجود ظلی د علم کی او هغه علم چی په حضوری ده هغه اشخاص د علم دی افراد د علم دی په مرتبه د قیام کی مکتف په عوارض ذهنيه ووسره .

هله علم له اجلی د بدهیات بولی هله په تقسیم د بدهی او نظری ته کوی دا خو تقسیم دشی راغی ونفس او غیر ته دانه ده صحیح ځکه مقسم حمل وی پراقسا او حمل اتحاد په مصداق کی غواړی او مغایره په ذهن کی نوله خپله نفس سره په عینیا من کل الوجوه ده غیرت نسته پر غیره غیرت من کل الوجوه ده اتحاد نسته ؟

دعوه د بدهه د مطلق علم ده په اعتبار د کنه اجمالی سره داپه مقام د مطلق شم کی بیباچی په مقسم بولم و بدهی او نظری ته داپه مقام دشی مطلق کی نو تقسیم دشم ونفس او غیر ته نه راخی د مطلق شی اوشی مطلق تحقیق می درته کړیده لطفا په مطالعه که نو مقصد داده چی مطلق علم قوی مذهب داده چی له اعلی د بدهیات د نظری نه د بسط ده مرکب نه ده اود قاضی محمد مبارک مذهب ته ډیره ترجیح ورکړه سوی د زه د محرم الحرام د میاشتی پر (۱۹) تاریخ (۱۳۳۴) هـ ق د برج قوس (۱۳۹۱) هـ ش د نومبر ده (۲۰۱۲) میلادی کی زه له تحریر ددی شرح التحریر فارغ سوم الله جل جلاله دازما تکلیف قبول کړی .

حرره والفه جامع المعقول والمنقول ابو خالد

معشوق صاحبزاده الزابلی اولسوالی نوبهار

علاقه اقوام توخی ناوه کلان الکشانی

تمت بالخیر